Digitized by Google

Digitized by Google

JOHN HAYDEN

Digitized by Google

John Hayden's Liber
1812.
Pretium

J. Dozier's
property.
1807.

15

Digitized by Google

3072 f. 15.

Digitized by Google

Η ΚΑΙΝΗ

ΔΙΑΘΗΚΗ.

NOVUM

TESTAMENTUM.

JUXTA EXEMPLAR JOANNIS MILLII ACCURATISSIME IMPRESSUM.

EDITIO PRIMA AMERICANA.

WIGORNIÆ, MASSACHUSETTENSI:
Excudebat ISAIAS THOMAS, JUN.
SINGULATIM ET NUMEROSE EO VENDITA OFFICINÆ SUÆ.
APRIL—1800.

Digitized by Google

A

CHRONOLOGICAL TABLE

OF THE BOOKS OF THE NEW TESTAMENT.

A. D. 52. I. and II. Epistles to the Thessalonians, written at Corinth.

A. D. 53. Epistle to the Galatians, written at Ephesus.

A. D. 56. I. Epistle to the Corinthians, written at Ephesus.

A. D. 56. I. Epistle to Timothy, written at Macedonia.

A. D. 56. The Epistle of Titus, written at Nicapolis.

A. D. 57. II. Epistle to the Corinthians, written at Macedonia.

A. D. 58. The Epistle to the Romans, written at Corinth.

A. D. 60. The Epistle of James, written at Jerusalem.

A. D. 61. The Epistle to the Ephesians, written at Rome.

A. D. 61. II. Epistle to Timothy, written at Rome.

A. D. 62. The Epistle to the Philippians, writte Rome.

A. D. 62. The Epistle to the Colossians, written at Rome.

A. D. 62. The Epistle to Philemon, written at Rome.

A. D. 63. Epistle to the Hebrews, writt en at Rome. The Apostle Paul is, generally supposed to be the author.

A. D. 63. The Gospel according to Luke, and the acts of the Apostles written by Luke. These two books are supposed to have been originally but one.

A. D. 63. I. and II. Epistle of Peter written at Rome.

A. D. 64. The Gospel according to Mathew.

A. D. 65. The Gospel according to Mark.

A. D. 65. The Epistle of Jude.

A. D 68. The Gospel according to John.

A. D. 80. The I. Epistle of John.

A. D. 85. The II. and III. Epistles of John. John's three Epistles are thought to have been written at Ephesus.

A. D. 96. The Revelation, written in the Isle of Patmos, by John, to which place he was banished by Dominition.

The above TABLE has been carefully and faithfully, collected from the writings of the famous Rev. NATHANIEL LARDNER, D. D.

CALEB ALEXANDER.

Digitized by Google

ΤΟ ΚΑΤΑ

ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.
ΒΙΒΛΟΣ γενέσεως
Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δα-
βίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.
2 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν
Ἰσαάκ. Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν
Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς
Θάμαρ. Φαρὲς δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἐσρώμ. Ἐσρὼμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.
4 Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδὰβ δὲ ἐ-
γέννησε τὸν Ναασσών. Να-
ασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλ-
μών.
5 Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ. Βοὸζ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ
τῆς Ῥούθ. Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰεσσαί.
6 Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν
Δαβὶδ τὸν βασιλέα. Δαβὶδ
δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν
Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου.
7 Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
Ῥοβοάμ. Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιὰ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀσά.
8 Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφὰτ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωρ-
ὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.
9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἄχαζ. Ἄχαζ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.
10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε
τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀμών. Ἀμὼν
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.
11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐ-
τοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βα-
βυλῶνος.
12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσ-
ίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας
ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σα-
λαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζο-
ροβάβελ.
13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀβιούδ. Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἐλιακείμ. Ἐλι-
ακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.
14 Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν
Σαδώκ. Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀχείμ. Ἀχεὶμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἐλιούδ.
15 Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐλεάζαρ. Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ματθάν. Ματθὰν
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

Digitized by Google

16 Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα Μαρίας,
ἐξ ἧς ἐγεννήθη ΙΗΣΟΥΣ
ὁ λεγόμενος Χριστός.
17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ
Ἀβραὰμ ἕως Δαβίδ, γενεαὶ
δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ
ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυ-
λῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες·
καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βα-
βυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γεν-
εαὶ δεκατέσσαρες.
18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ
γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευ-
θείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ
Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ
συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν
γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος
ἁγίου.
19 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐ-
τῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων
αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐ-
βουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι
αὐτήν.
20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυ-
μηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου
κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων·
Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβίδ, μὴ φοβη-
θῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ
τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν
αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός
ἐστιν ἁγίου.
21 Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗ-
ΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁ-
μαρτιῶν αὐτῶν.
22 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ
τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου,
λέγοντος·
23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γα-
στρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ κα-
λέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμα-
νουήλ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον
Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ
ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς
προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος
Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ.
25 Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐ-
τὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐ-
τῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκά-
λεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗ-
ΣΟΥΝ.

Κεφ. β'. 2.

ΤΟΥ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέν-
τος ἐν Βηθλεὲμ τῆς
Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου
τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι
ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο
εἰς Ἱεροσόλυμα,
2 λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχ-
θεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα
ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν
προσκυνῆσαι αὐτῷ.
3 Ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης ὁ
βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶ-
σα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐ-
τοῦ.
4 Καὶ συναγαγὼν πάντας
τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμμα-
τεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ'
αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

Digitized by Google

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν
Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. οὕτω
γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προ-
φήτου·
6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ
Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ
ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ
σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος,
ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου,
τὸν Ἰσραήλ.
7 Τότε Ἡρώδης λάθρα
καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρί-
βωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον
τοῦ φαινομένου ἀστέρος.
8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς
Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες,
ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ
παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπ-
αγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ
ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.
9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ
βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ
ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ
ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως
ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ
παιδίον.
10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα,
ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην
σφόδρα.
11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν
οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ
Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ
πεσόντες προσεκύνησαν αὐ-
τῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θη-
σαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν
αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λί-
βανον, καὶ σμύρναν.
12 Καὶ χρηματισθέντες
κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι
πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ
ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν
αὐτῶν.
13 Ἀναχωρησάντων δὲ
αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου
φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ,
λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε
τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐ-
τοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον
καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω
σοί· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζη-
τεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι
αὐτό.
14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέ-
λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνε-
χώρησεν εἰς Αἴγυπτον·
15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς
τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πλη-
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου
διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·
Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν
υἱόν μου.
16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι
ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων,
ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστεί-
λας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖ-
δας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν
πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ
διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν
χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ
τῶν μάγων.
17 Τότε ἐπληρώθη τὸ
ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ
προφήτου, λέγοντος·

18 Φωνὴ

Digitized by Google

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκού-
σθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ
ὀδυρμὸς πολὺς Ῥαχὴλ κλαί-
ουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ
ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ
εἰσί.

19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ
Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου
κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ
ἐν Αἰγύπτῳ,

20 λέγων· Ἐγερθεὶς πα-
ράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς
γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ
παιδίου.

21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέ-
λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν
Ἰσραήλ.

22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέ-
λαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰου-
δαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ
ἀπελθεῖν. χρηματισθεὶς δὲ
κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ
μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν
εἰς πόλιν λεγομένην Ναζα-
ρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζω-
ραῖος κληθήσεται.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις παραγίνεται Ἰω-
άννης ὁ Βαπτιστής, κηρύσσων
ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,
2 καὶ λέγων· Μετανοεῖτε·
ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥη-
θεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφή-
του, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶ-
χε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τρι-
χῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερ-
ματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐ-
τοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀ-
κρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶ-
σα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ
περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου·

6 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολο-
γούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φα-
ρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχο-
μένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐ-
τοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα
ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν
φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης
ὀργῆς;

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς
ἀξίους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν
ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν
Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν,
ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν
λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα
τῷ Ἀβραάμ.

Digitized by Google

10 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη
πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων
κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ
ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτε-
ται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω
ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν·
ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος,
ἰσχυρότερός μου ἐστὶν, οὗ οὐκ
εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα
βαστάσαι. αὐτὸς ὑμᾶς βαπ-
τίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ
πυρί.
12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ
τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει
τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπο-
θήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατα-
καύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.
13 Τότε παραγίνεται ὁ
Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν
Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι
ὑπ' αὐτοῦ.
14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώ-
λυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ
χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισ-
θῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με;
15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι·
οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν
πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύ-
νην. τότε ἀφίησιν αὐτόν.
16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕ-
δατος· καὶ ἰδοὺ, ἀνεῴχθησαν
αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον
ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον
ἐπ' αὐτόν.
17 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν
οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ
εὐδόκησα.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη
εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ
τοῦ Πνεύματος, πειρασθῆναι
ὑπὸ τοῦ διαβόλου.
2 Καὶ νηστεύσας ἡμέ-
ρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας
τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπεί-
νασε.
3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ
ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι
οὗτοι ἄρτοι γένωνται.
4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε·
Γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ
μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ'
ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευο-
μένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.
5 Τότε παραλαμβάνει
αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ.
6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν
κάτω· γέγραπται γάρ· Ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται
περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί
σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου.
7 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκ-
πειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

8 Πάλιν

Digitized by Google

8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, ϗ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τȣ̃ κόσμȣ ϗ τὴν δόξαν αὐτῶν.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησȣ̃ς· Ὕπαγε Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σȣ προσκυνήσεις, ϗ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· ϗ ἰδȣ̀, ἄγγελοι προσῆλθον, ϗ διηκόνȣν αὐτῷ.

12 Ἀκȣ́σας δὲ ὁ Ἰησȣ̃ς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρὲτ, ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναȣ̀μ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβȣλὼν ϗ Νεφθαλείμ·

14 ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐȣ τȣ̃ προφήτȣ, λέγοντος·

15 Γῆ Ζαβȣλὼν ϗ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τȣ̃ Ἰορδάνȣ, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.

16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα, ϗ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ ϗ σκιᾷ θανάτȣ, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησȣ̃ς κηρύσσειν, ϗ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ȣ̓ρανῶν.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησȣ̃ς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφȣ̀ς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, ϗ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτȣ̃, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς)

19 καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μȣ, ϗ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολȣ́θησαν αὐτῷ.

21 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλȣς δύο ἀδελφȣ̀ς, Ἰάκωβον τὸν τȣ̃ Ζεβεδαίȣ, ϗ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτȣ̃, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίȣ τȣ̃ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· ϗ ἐκάλεσεν αὐτȣ́ς.

22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον ϗ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολȣ́θησαν αὐτῷ.

23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησȣ̃ς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, ϗ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, ϗ θεραπεύων πᾶσαν νόσον ϗ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτȣ̃ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· ϗ προσήνεγκαν αὐτῷ πάν-

τας

Digitized by Google

τας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποι-
κίλαις νόσοις ϗ βασάνοις
συνεχομένους, ϗ δαιμονιζομέ-
νους, ϗ σεληνιαζομένους, ϗ
παραλυτικούς· ϗ ἐθεράπευσεν
αὐτούς.
25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας ϗ Δεκαπόλεως
ϗ Ἱεροσολύμων ϗ Ἰουδαίας,
ϗ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε. 5.

ΙΔΩΝ δὲ τοὺς ὄχλους,
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· ϗ
καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλ-
θον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα
αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέ-
γων·
3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ
τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
4 Μακάριοι οἱ πενθοῦντες,
ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.
5 Μακάριοι οἱ πρᾳεῖς,
ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν
γῆν.
6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες
ϗ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην,
ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες,
ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.
8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ
τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν
Θεὸν ὄψονται.
9 Μακάριοι οἱ εἰρηνο-
ποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ
κληθήσονται.
10 Μακάριοι οἱ δεδιωγ-
μένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι
αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.
11 Μακάριοί ἐστε ὅταν
ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς ϗ διώξωσι,
ϗ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν
ἐμοῦ.
12 Χαίρετε ϗ ἀγαλλιᾶ-
σθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πο-
λὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ
ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς
πρὸ ὑμῶν.
13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας
τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μω-
ρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται;
εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βλη-
θῆναι ἔξω, ϗ καταπατεῖσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.
14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ
κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυ-
βῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη·
15 οὐδὲ καίουσι λύχνον,
ϗ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μό-
διον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ϗ
λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.
16 Οὕτω λαμψάτω τὸ
φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν
τὰ καλὰ ἔργα, ϗ δοξάσωσι
τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς.
17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλ-
θον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ
τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον κα-
ταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.
18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ἕως

Digitized by Google

ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἕν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.

19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.

22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ,

24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.

26 Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχεύσεις.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

31 Ἐρρέθη δὲ ὅτι ὃς ἂν

ἀπολύσῃ

Digitized by Google

ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου
πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοι-
χᾶσθαι. ϗ ὃς ἐὰν ἀπολελυ-
μένην γαμήσῃ, μοιχᾶται.

33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι
ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις. Οὐκ
ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ
Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
μὴ ὀμόσαι ὅλως. μήτε ἐν τῷ
οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ
Θεοῦ.

35 μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι
ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ. μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα,
ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου
βασιλέως.

36 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ
σου ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι
μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαι-
ναν ποιῆσαι.

37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑ-
μῶν, ναί, ναί. οὔ, οὔ. τὸ δὲ πε-
ρισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονη-
ροῦ ἐστιν.

38 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη.
Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ,
ϗ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ.
ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν
δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον
αὐτῷ ϗ τὴν ἄλλην.

40 καὶ τῷ θέλοντί σοι
κριθῆναι, ϗ τὸν χιτῶνά σου
λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ ϗ τὸ
ἱμάτιον.

41 Καὶ ὅστις σε ἀγγα-
ρεύσει μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ'
αὐτοῦ δύο.

42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου,
ϗ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανεί-
σασθαι μὴ ἀποστραφῇς.

43 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη.
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου,
ϗ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν.
Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν,
εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους
ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς
μισοῦντας ὑμᾶς, ϗ προσεύ-
χεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόν-
των ὑμᾶς, ϗ διωκόντων ὑ-
μᾶς.

45 ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς,
ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει
ἐπὶ πονηροὺς ϗ ἀγαθούς, ϗ
βρέχει ἐπὶ δικαίους ϗ ἀδί-
κους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε
τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα
μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ ϗ οἱ τε-
λῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;

47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε
τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί
περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ ϗ οἱ
τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν;

48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέ-
λειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑ-
μῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός
ἐστι.

Digitized by Google

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου.

4 Ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί. ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἐθνικοί. δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς. οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὧν χρείαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.

9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

16 Ὅταν

Digitized by Google

16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ
γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ,
σκυθρωποί. ἀφανίζουσι γὰρ
τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως
φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νη-
στεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐ-
τῶν.
17 Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψ-
αί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ
πρόσωπόν σου νίψαι.
18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς
ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ
πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ.
καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι
ἐν τῷ φανερῷ.
19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν
θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου
σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ
ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ
κλέπτουσι.
20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν
θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ ὅπου οὔτε
σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ
ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν,
οὐδὲ κλέπτουσιν.
21 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θη-
σαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ
καρδία ὑμῶν.
22 Ὁ λύχνος τοῦ σώμα-
τός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός. ἐὰν οὖν
ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ,
ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν
ἔσται.
23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς
σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶ-
μά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν
τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ,
τὸ σκότος πόσον;
24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ
κυρίοις δουλεύειν. ἢ γὰρ τὸν
ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀ-
γαπήσει. ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται,
καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ
δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ
μαμμωνᾷ.
25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν,
Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑ-
μῶν, τί φάγητε καὶ τί πίητε.
μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί
ἐνδύσησθε. οὐχὶ ἡ ψυχὴ
πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ
σῶμα τοῦ ἐνδύματος;
26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεί-
ρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συν-
άγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει
αὐτά. οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον δια-
φέρετε αὐτῶν;
27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμ-
νῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ
τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;
28 Καὶ περὶ ἐνδύματος
τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε
τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐ-
ξάνει. οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει.
29 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ
δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς
ἓν τούτων.
30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ
ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον
εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ
Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ
πολλῷ

Digitized by Google

πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλι-
γόπιστοι;
31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε,
λέγοντες. Τί φάγωμεν, ἢ τί
πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;
32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ
ἔθνη ἐπιζητεῖ. οἶδε γὰρ ὁ πα-
τὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρή-
ζετε τούτων ἁπάντων.
33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα
πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.
34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς
τὴν αὔριον. ἡ γὰρ αὔριον με-
ριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. Ἀρκε-
τὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

Κεφ. ζ. 7.

ΜΗ' κρίνετε, ἵνα μὴ
κριθῆτε.
2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρί-
νετε, κριθήσεσθε. καὶ ἐν ᾧ μέ-
τρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθή-
σεται ὑμῖν.
3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρ-
φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ
ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ
ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς;
4 Ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελ-
φῷ σου. Ἄφες ἐκβάλω τὸ
κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου.
καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ σου;
5 Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε
πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφ-
θαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις
ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ
ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυσὶ, μηδὲ βάλητε τοὺς μαρ-
γαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν
χοίρων. μήποτε καταπατή-
σωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν
αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν
ὑμᾶς.
7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται
ὑμῖν. ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε.
κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.
8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
βάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει,
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.
9 Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄν-
θρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπι-
δώσει αὐτῷ;
10 Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτή-
σῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ
ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ
διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν,
πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑ-
μῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσει
ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;
12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέ-
λητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄν-
θρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποι-
εῖτε αὐτοῖς. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ
νόμος καὶ οἱ προφῆται.
13 Εἰσέλθετε διὰ τῆς στε-
νῆς πύλης. ὅτι πλατεῖα ἡ
πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς
ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν,
καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχό-
μενοι δι' αὐτῆς.
14 Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ
τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγου-
σα

Digitized by Google

σα εἰς τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι
εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν.
15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρ-
χονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμα-
σι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι
λύκοι ἅρπαγες.
16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐ-
τῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. μήτι
συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν στα-
φυλὴν, ἢ ἀπὸ τριβόλων
σῦκα;
17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀ-
γαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ.
τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς
πονηροὺς ποιεῖ.
18 Οὐ δύναται δένδρον
ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποι-
εῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρ-
ποὺς καλοὺς ποιεῖν.
19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν
καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ
εἰς πῦρ βάλλεται.
20 Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν
αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.
21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι,
Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ
πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
22 Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, Κύ-
ριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προε-
φητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνό-
ματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν,
καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις
πολλὰς ἐποιήσαμεν;
23 Καὶ τότε ὁμολογήσω
αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνων
ὑμᾶς, ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου
τοὺς λόγους τούτους, καὶ ποιεῖ
αὐτοὺς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀν-
δρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδό-
μησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν πέτραν.
25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ,
καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπ-
νευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέ-
πεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ
ἔπεσε, τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ
τὴν πέτραν.
26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου
τοὺς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποι-
ῶν αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀν-
δρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον.
27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ,
καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπ-
νευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσ-
έκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ἔπεσε. καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐ-
τῆς μεγάλη.
28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συ-
νετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους
τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχ-
λοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐ-
τοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ
ὡς οἱ Γραμματεῖς.

Κεφ. η. 8.

ΚΑΤΑΒΑΝΤΙ δὲ
αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους,
ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι
πολλοί.

2 Καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων. Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς. ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον, ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν,

6 καὶ λέγων. Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη. Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς. ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας. καὶ λέγω τούτῳ. Πορεύθητι, καὶ πορεύεται. καὶ ἄλλῳ. Ἔρχου, καὶ ἔρχεται. καὶ τῷ δούλῳ μου. Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.

11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ. Ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν.

15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός. καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

16 Ὀψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς. καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ

ῥηθὲν

Digitized by Google

ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος. Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, ϗ τὰς νόσους ἐβάστασεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἷς Γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ. Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, ϗ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

21 Ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ. Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, ϗ θάψαι τὸν πατέρα μου.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ. Ἀκολούθει μοι, ϗ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.

23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

24 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες. Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς. Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, ϗ τῇ θαλάσσῃ. ϗ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες. Ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι ϗ οἱ ἄνεμοι ϗ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.

29 Καὶ ἰδοὺ, ἔκραξαν λέγοντες. Τί ἡμῖν ϗ σοὶ, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;

30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.

31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες. Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. ϗ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων

κατὰ

Digitized by Google

κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θά-
λασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς
ὕδασιν.
33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔ-
φυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν
πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα,
καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.
34 Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πό-
λις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν
τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν,
παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖ-
ον, διεπέρασε, καὶ ἦλ-
θεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον
αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλί-
νης βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ
Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶ-
πε τῷ παραλυτικῷ. Θάρσει
τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου.
3 Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν
Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυ-
τοῖς. Οὗτος βλασφημεῖ.
4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς
τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπ-
εν. Ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε
πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑ-
μῶν;
5 Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώ-
τερον, εἰπεῖν. Ἀφέωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι. ἢ εἰπεῖν. Ἔ-
γειραι καὶ περιπάτει.
6 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξ-
ουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁ-
μαρτίας. (τότε λέγει τῷ πα-
ραλυτικῷ) Ἐγερθεὶς ἆρόν σου
τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν
οἶκόν σου.
7 Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι
ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν
Θεὸν, τὸν δόντα ἐξουσίαν
τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.
9 Καὶ παράγων ὁ Ἰη-
σοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον
καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον,
Ματθαῖον λεγόμενον. καὶ λέ-
γει αὐτῷ. Ἀκολούθει μοι.
καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐ-
τῷ.
10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ
ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ
ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁ-
μαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέ-
κειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ.
11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρι-
σαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ. Διατί μετὰ τῶν τε-
λωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει
ὁ διδάσκαλος ὑμῶν.
12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
εἶπεν αὐτοῖς. Οὐ χρείαν ἔ-
χουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
13 Πορευθέντες δὲ μά-
θετε τί ἐστιν. Ἔλεον θέλω,
καὶ οὐ θυσίαν. οὐ γὰρ ἦλθον
καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁ-
μαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
14 Τότε προσέρχονται

αὐτῷ

Digitized by Google

αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννη,
λέγοντες. Διατί ἡμεῖς ϗ οἱ
Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά,
οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύου-
σι;
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς. Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ
τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ'
ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμ-
φίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος, ϗ τότε νηστεύσουσιν.
16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει
ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐ-
πὶ ἱματίῳ παλαιῷ. αἴρει
γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ
τοῦ ἱματίου, ϗ χεῖρον σχίσ-
μα γίνεται.
17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶ-
νον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς.
εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσ-
κοί, ϗ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, ϗ
οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. ἀλλὰ
βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
καινούς, ϗ ἀμφότερα συντη-
ροῦνται.
18 Ταῦτα αὐτοῦ λα-
λοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ ἄρχων
ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέ-
γων. Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου
ἄρτι ἐτελεύτησεν. ἀλλὰ ἐλ-
θὼν, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου
ἐπ' αὐτήν, ϗ ζήσεται.
19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς
ἠκολούθησεν αὐτῷ ϗ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ.
20 (Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμ-
ὀῤῥοοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελ-
θοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ
κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.
21 Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυ-
τῇ. Ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.
22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστρα-
φεὶς, ϗ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε.
Θάρσει θύγατερ. ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε. ϗ ἐσώθη ἡ
γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)
23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος,
ϗ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς ϗ τὸν
ὄχλον θορυβούμενον,
24 λέγει αὐτοῖς. Ἀνα-
χωρεῖτε. οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ
κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει.
Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.
25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ
ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε
τῆς χειρὸς αὐτῆς, ϗ ἠγέρ-
θη τὸ κοράσιον.
26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη
αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκεί-
νην.
27 Καὶ παράγοντι ἐ-
κεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν
αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες,
ϗ λέγοντες. Ἐλέησον ἡμᾶς
υἱὲ Δαβίδ.
28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ
τυφλοὶ, ϗ λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς. Πιστεύετε ὅτι δύνα-
μαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγου-
σιν αὐτῷ. Ναὶ Κύριε.
29 Τότε ἥψατο τῶν ὀ-
φθαλμῶν αὐτῶν, λέγων.

Digitized by Google

κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενη-
θήτω ὑμῖν.
30 Καὶ ἀνεῴχθησαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. ϗ ἐνε-
βριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
λέγων. Ὁρᾶτε μηδεὶς γιν-
ωσκέτω.
31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες δι-
εφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ
γῇ ἐκείνῃ.
32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομ-
ένων, ἰδού, προσήνεγκαν αὐτῷ
ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζό-
μενον.
33 Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ
δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός.
ϗ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέ-
γοντες. Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη
οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.
34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλε-
γον. Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαι-
μόνια.
35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰη-
σοῦς τὰς πόλεις πάσας ϗ τὰς
κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν, ϗ κηρύσ-
σων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας, ϗ θεραπεύων πᾶσαν
νόσον ϗ πᾶσαν μαλακίαν ἐν
τῷ λαῷ.
36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους,
ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν,
ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι ϗ ἐρ-
ριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ
ἔχοντα ποιμένα.
37 Τότε λέγει τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ. Ὁ μὲν θερισ-
μὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀ-
λίγοι.
38 Δεήθητε οὖν τοῦ κυρ-
ίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ
ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν
αὐτοῦ.

Κεφ. ί. 10.

ΚΑΙ προσκαλεσάμενος
τοὺς δώδεκα μαθητὰς
αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε
ἐκβάλλειν αὐτὰ ϗ θεραπεύ-
ειν πᾶσαν νόσον ϗ πᾶσαν
μαλακίαν.
2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποσ-
τόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα.
πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος
Πέτρος, ϗ Ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ.
3 Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδ-
αίου, ϗ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ. Φίλιππος, ϗ Βαρθο-
λομαῖος. Θωμᾶς ϗ Ματ-
θαῖος ὁ τελώνης. Ἰάκωβος ὁ
τοῦ Ἀλφαίου, ϗ Λεββαῖος ὁ
ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος.
4 Σίμων ὁ Κανανίτης,
ϗ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ
ϗ παραδοὺς αὐτόν.
5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπ-
έστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγεί-
λας αὐτοῖς, λέγων. Εἰς ὁδὸν
ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, ϗ εἰς
πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλ-
θητε.
6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον
πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπο-
λωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

Digitized by Google

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες, Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν ἐρανῶν.

8 Ἀσθενῦντας θεραπεύετε, λεπρὲς καθαρίζετε, νεκρὲς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

9 Μὴ κλήσησθε χρυσὸν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν.

10 Μὴ πήραν εἰς ὁδὸν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον. ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτῦ ἐςίν.

11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιος ἐςι. κἀκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν.

13 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιςραφήτω.

14 Καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκέσῃ τὲς λόγες ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔςαι γῇ Σοδόμων ϗ Γομόῤῥων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποςέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων. γίνεσθε ἒν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, ϗ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιςεραί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. παραδώσεσι γὰρ ὑμὰς εἰς συνέδρια, ϗ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαςιγώσεσιν ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ ϗ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς ϗ τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε. δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε.

20 Ου γὰρ ὑμεῖς ἐςε οἱ λαλῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλῦν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον ϗ πατὴρ τέκνον. ϗ ἐπαναςήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, ϗ θανατώσεσιν αὐτές.

22 Καὶ ἔσεσθε μισέμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μυ. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἕτος σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὀ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τῦ Ἰσραὴλ,

Digitized by Google

ραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.

25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ;

26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς. οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

27 Ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί. καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι. φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.

29 Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν;

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί.

31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε. πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

33 Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσεταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν. οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.

38 Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.

39 Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν. καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.

40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται. καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

41 Ὁ

Digitized by Google

41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ιά. 11.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

3 Εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς. Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·

6 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

10 Οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν.

13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν.

14 Καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω.
16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν
γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐϛὶ
παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθη-
μένοις, ϗ προσφωνοῦσι τοῖς
ἑταίροις αὐτῶν,
17 Καὶ λέγουσιν, Ηὐλή-
σαμεν ὑμῖν, ϗ οὐκ ὠρχήσασ-
θε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, ϗ
οὐκ ἐκόψασθε.
18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης
μήτε ἐσθίων, μήτε πίνων·
ϗ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει.
19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐσθίων, ϗ πίνων· ϗ
λέγουσιν· Ἰδοὺ ἄνθρωπος φά-
γος ϗ οἰνοπότης, τελωνῶν
φίλος ϗ ἁμαρτωλῶν· ϗ ἐδι-
καιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν
τέκνων αὐτῆς.
20 Τότε ἤρξατο ὀνειδί-
ζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένον-
το αἱ πλεῖϛαι δυνάμεις αὐτοῦ,
ὅτι οὐ μετενόησαν.
21 Οὐαί σοι Χοραζὶν,
οὐαί σοι Βηθσαϊδὰν, ὅτι εἰ ἐν
Τύρῳ ϗ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν
ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ ϗ
σποδῷ μετενόησαν.
22 Πλὴν λέγω ὑμῖν·
Τύρῳ ϗ Σιδῶνι ἀνεκτότερον
ἔϛαι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ
ὑμῖν.
23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ,
ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα,
ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ·
ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο
αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν
σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς
σήμερον.
24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον
ἔϛαι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.
25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν·
Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ,
κύριε τοῦ οὐρανοῦ ϗ τῆς γῆς,
ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν ϗ συνετῶν, ϗ ἀπεκά-
λυψας αὐτὰ νηπίοις.
26 Ναὶ ὁ πατὴρ, ὅτι
οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμ-
προσθέν σου.
27 Πάντα μοι παρεδόθη
ὑπὸ τοῦ πατρός μου· ϗ οὐδεὶς
ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν, εἰ μὴ
ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα
τὶς ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱὸς,
ϗ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς
ἀποκαλύψαι.
28 Δεῦτε πρός με πάν-
τες οἱ κοπιῶντες ϗ πεφορ-
τισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω
ὑμᾶς.
29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου
ἐφ' ὑμᾶς, ϗ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ,
ὅτι πρᾶός εἰμι, ϗ ταπεινὸς
τῇ καρδίᾳ· ϗ εὑρήσετε ἀνά-
παυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.
30 Ὁ γὰρ ζυγός μου
χρηϛὸς, ϗ τὸ φορτίον μου
ἐλαφρόν ἐϛιν.

Κεφ.

Digitized by Google

Κεφ. ιβ'. 12.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας, καὶ ἐσθίειν.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ· Ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;

4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι;

6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ἐστὶν ὧδε.

7 Εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· Ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους.

8 Κύριος γάρ ἐστι καὶ τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασι θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἕξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;

12 Πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; ὥστε ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιὴς, ὡς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξελθόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας.

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος.

18 Ἰδοὺ ὁ παῖς μου, ὃν ᾑρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

19 Οὐκ

Digitized by Google

19 Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυ-
γάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς
πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
20 Κάλαμον συντετριμ-
μένον οὐ κατεάξει, ϗ λίνον
τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν
ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν.
21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσι.
22 Τότε προσηνέχθη αὐ-
τῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς
ϗ κωφός· ϗ ἐθεράπευσεν αὐ-
τὸν, ὥστε τὸν τυφλὸν ϗ κωφὸν
ϗ λαλεῖν ϗ βλέπειν.
23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες
οἱ ὄχλοι, ϗ ἔλεγον· Μήτι
οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβίδ.
24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκού-
σαντες, εἶπον· Οὗτος οὐκ ἐκ-
βάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ
ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων.
25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς
τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν
αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία με-
ρισθεῖσα καθ᾽ ἑαυτῆς, ἐρημ-
οῦται· ϗ πᾶσα πόλις ἢ οἰ-
κία μερισθεῖσα καθ᾽ ἑαυτῆς,
οὐ σταθήσεται.
26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν
σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ᾽ ἑαυτὸν
ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται
ἡ βασιλεία αὐτοῦ;
27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελ-
ζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμό-
νια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκ-
βάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ
ὑμῶν ἔσονται κριταί.
28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύ-
ματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαι-
μόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ᾽ ὑμᾶς
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
29 Ἢ πῶς δύναταί τις
εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
ἰσχυροῦ, ϗ τὰ σκεύη αὐτοῦ
διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον
δήσῃ τὸν ἰσχυρὸν, ϗ τότε
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει;
30 Ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ,
κατ᾽ ἐμοῦ ἐστι. ϗ ὁ μὴ συνά-
γων μετ᾽ ἐμοῦ, σκορπίζει.
31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν·
Πᾶσα ἁμαρτία ϗ βλασφη-
μία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώ-
ποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος
βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται
τοῖς ἀνθρώποις.
32 Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον
κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀ-
φεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ᾽ ἂν
εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ
ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ
οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε
ἐν τῷ μέλλοντι.
33 Ἢ ποιήσατε τὸ δέν-
δρον καλὸν, ϗ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ
δένδρον σαπρὸν ϗ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρ-
ποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.
34 Γεννήματα ἐχιδνῶν,
πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν,
πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ
περισσεύματος τῆς καρδίας
τὸ στόμα λαλεῖ.
35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ

Digitized by Google

ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά· ϗ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·

37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, ϗ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν Γραμματέων ϗ Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ ϗ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, ϗ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

40 Ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας ϗ τρεῖς νύκτας· οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας ϗ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, ϗ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· ϗ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

42 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, ϗ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· ϗ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, ϗ οὐχ εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὸν, εὑρίσκει σχολάζοντα, σεσαρωμένον, ϗ κεκοσμημένον.

45 Τότε πορεύεται, ϗ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, ϗ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· ϗ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσται ϗ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

46 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ ϗ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι.

47 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου ϗ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκασι, ζητοῦντές σοι λαλῆσαι.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου, ϗ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου.

49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖ-

Digitized by Google

ρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ
μου, ϗ οἱ ἀδελφοί μου.
50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ
ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελ-
φὸς, ϗ ἀδελφὴ, ϗ μήτηρ
ἐστίν.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΕΝ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ
τὴν θάλασσαν.
2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, ὥστε αὐ-
τὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα
καθῆσθαι· ϗ πᾶς ὁ ὄχλος
ἐπι τὸν αἰγιαλὸν εἱστήκει.
3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς
πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέ-
γων· Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
τοῦ σπείρειν.
4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐ-
τὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁ-
δόν· ϗ ἦλθε τὰ πετεινὰ ϗ
κατέφαγεν αὐτά.
5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπι
τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε
γῆν πολλήν· ϗ εὐθέως ἐξ-
ανέτειλε, δια τὸ μὴ ἔχειν
βάθος γῆς.
6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος
ἐκαυματίσθη· ϗ δια τὸ μὴ
ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.
7 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπι
τὰς ἀκάνθας, ϗ ἀνέβησαν αἱ
ἄκανθαι, ϗ ἀπέπνιξαν αὐτα.
8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπι
τὴν γῆν τὴν καλὴν, ϗ ἐδί-
δου καρπὸν, ὃ μεν ἑκατὸν, ὃ δὲ
ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.
9 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω.
10 Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ, εἶπον αὐτῷ· Δι-
ατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐ-
τοῖς;
11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέ-
δοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς
βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκεί-
νοις δὲ οὐ δέδοται.
12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δο-
θήσεται αὐτῷ, ϗ περισσευ-
θήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, ϗ
ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
13 Διὰ τοῦτο ἐν παρα-
βολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι
βλέποντες οὐ βλέπουσι, ϗ ἀ-
κούοντες οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συ-
νιοῦσι.
14 Καὶ ἀναπληροῦται
ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡ-
σαΐου, ἡ λέγουσα· Ἀκοῇ ἀ-
κούσετε, ϗ οὐ μὴ συνῆτε. ϗ
βλέποντες βλέψετε, ϗ οὐ μὴ
ἴδητε.
15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ
καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, ϗ τοῖς
ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, ϗ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυ-
σαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς, ϗ τοῖς ὠσὶν ἀκού-
σωσι, ϗ τῇ καρδίᾳ συνιῶσι,
ϗ ἐπιστρέψωσι, ϗ ἰάσωμαι
αὐτούς.

16 Ὑμῶν

Digitized by Google

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσι· ϗ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.

17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται ϗ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, ϗ οὐκ εἶδον, ϗ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, ϗ οὐκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος.

19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, ϗ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, ϗ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς.

20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, ϗ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν.

21 Οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων· ϗ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου, ϗ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, ϗ ἄκαρπος γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων ϗ συνιών· ὃς δὴ καρποφορεῖ, ϗ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, ϗ ἔσπειρε ζιζάνια, ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, ϗ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, ϗ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη ϗ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ ἔφη· Οὔ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

30 Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· ϗ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, ϗ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά. τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

Digitized by Google

31 Ἄλλην παραβολὴν
παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων·
Ὁμοία ἐςὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν
λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν
τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.
32 Ὃ μικρότερον μέν ἐςι
πάντων τῶν σπερμάτων,
ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν
λαχάνων ἐςι. καὶ γίνεται δέν-
δρον, ὥςε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν
τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
33 Ἄλλην παραβολὴν
ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία
ἐςὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέ-
κρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία,
ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.
34 Ταῦτα πάντα ἐλά-
λησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβο-
λαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς
παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐ-
τοῖς·
35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβο-
λαῖς τὸ ςόμα μου· ἐρεύξομαι
κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου.
36 Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους,
ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς·
καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, λέγοντες. Φράσον
ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν
ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.
37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς. Ὁ σπείρων τὸ κα-
λὸν σπέρμα, ἐςὶν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου.
38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐςὶν ὁ
κόσμος· Τὸ δὲ καλὸν σπέρ-
μα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βα-
σιλείας· Τὰ δὲ ζιζάνια, εἰ-
σὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.
39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπεί-
ρας αὐτὰ, ἐςὶν ὁ διάβολος·
Ὁ δὲ θερισμὸς, συντέλεια τοῦ
αἰῶνός ἐςιν· Οἱ δὲ θερισαί,
ἄγγελοί εἰσιν.
40 Ὥσπερ οὖν συλλέγεται
τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαί-
εται· οὕτως ἔςαι ἐν τῇ συντε-
λείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου.
41 Ἀποςελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ,
καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάν-
δαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν
ἀνομίαν.
42 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς
εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός·
ἐκεῖ ἔςαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκ-
λάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν·
Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
44 Πάλιν ὁμοία ἐςὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυ-
ρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ,
ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε,
καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ
ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει,
πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀ-
γρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν

Digitized by Google

45 Πάλιν ὁμοία ἐςὶν ἡ
βασιλεία τῶν ἐρανῶν ἀνθρώ-
πῳ ἐμπόρῳ, ζητᾶντι καλὰς
μαργαρίτας·
46 Ὃς εὑρὼν ἕνα πολύ-
τιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν
πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, ϗ
ἠγόρασεν αὐτόν.
47 Πάλιν ὁμοία ἐςὶν ἡ
βασιλεία τῶν ἐρανῶν σαγήνη
βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν,
ϗ ἐκ παντὸς γένες συναγα-
γέσῃ·
48 Ἣν, ὅτε ἐπληρώθη,
ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγια-
λὸν, ϗ καθίσαντες, συνέλεξαν
τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ
σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.
49 Οὕτως ἔςαι ἐν τῇ συν-
τελείᾳ τῆ αἰῶνος· ἐξελεύσον-
ται οἱ ἄγγελοι, ϗ ἀφοριᾶσι
τὰς πονηρὰς ἐκ μέσε τῶν
δικαίων.
50 Καὶ βαλᾶσιν αὐτὰς
εἰς τὴν κάμινον τῆ πυρός·
ἐκεῖ ἔςαι ὁ κλαυθμὸς ϗ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησᾶς·
Συνήκατε ταῦτα πάντα;
Λέγεσιν αὐτῷ· Ναὶ, Κύριε.
52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Διὰ τοῦτο πᾶς Γραμματεὺς
μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν ἐρανῶν, ὅμοιός ἐςιν
ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅςις
ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυρῆ
αὐτῆ καινὰ ϗ παλαιά.
53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέ-
λεσεν ὁ Ἰησᾶς τὰς παραβο-
λὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν.
54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν
αὐτὰς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐ-
τῶν· ὥςε ἐκπλήττεσθαι αὐ-
τὰς, ϗ λέγειν· Πόθεν τέτῳ
ἡ σοφία αὕτη, ϗ αἱ δυνά-
μεις;
55 Οὐχ ἆτός ἐςιν ὁ τοῦ
τέκτονος υἱός; ἐχὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ λέγεται Μαριὰμ, ϗ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος,
ϗ Ἰωσῆς, ϗ Σίμων, ϗ Ἰᾶ-
δας;
56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐ-
τοῦ ἐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς
εἰσι; πόθεν ἆν τέτῳ ταῦτα
πάντα;
57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο
ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Οὐκ ἔςι προφήτης
ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ, ϗ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
58 Καὶ ἐκ ἐποίησεν ἐκεῖ
δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν
ἀπιςίαν αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκε-
σεν Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.
2 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν
αὐτοῦ· Οὗτός ἐςιν Ἰωάννης
ὁ Βαπτιςής· αὐτὸς ἠγέρθη
ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ϗ διὰ τᾶτο
αἱ δυνάμεις ἐνεργᾶσιν ἐν αὐ-
τῷ.
3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρα-
τήσας

Digitized by Google

Ἰήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν
αὐτὸν, κ) ἔθε]ο ἐν φυλακῇ,
διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα
Φιλίππε τοῦ ἀδελφοῦ αὐ-
τοῦ.
4 Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ
Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεςί σοι ἔ-
χειν αὐτήν.
5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀ-
ποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχ-
λον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν
εἶχον.
6 Γενεσίων δὲ ἀγομένων
τῦ Ἡρώδε, ὠρχήσα]ο ἡ θυ-
γάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ
μέσῳ· κ) ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ.
7 Ὅθεν μεθ' ὅρκε ὡμολ-
όγησεν αὐτῇ δῦναι ὃ ἐὰν αἰ-
τήσηται.
8 Ἡ δὲ, προβιβασθεῖσα
ὑπὸ τῆς μη]ρὸς αὐτῆς· Δός
μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι
τὴν κεφαλὴν Ἰωάννε τοῦ
Βαπ]ιςῦ.
9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασι-
λεύς· διὰ δὲ τὲς ὅρκες, κ) τὲς
συνανακειμένες, ἐκέλευσε δο-
θῆναι.
10 Καὶ πέμψας ἀπεκε-
φάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ
φυλακῇ.
11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφα-
λὴ αὐτοῦ ἐπι πίνακι, κ) ἐδό-
θη τῷ κορασίῳ, κ) ἤνεγκε τῇ
μη]ρὶ αὐτῆς.
12 Καὶ προσελθόν]ες οἱ
μαθη]αὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ
σῶμα, κ) ἔθαψαν αὐτό· κ)
ἐλθόν]ες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰη-
σοῦ.
13 Καὶ ἀκέσας ὁ Ἰη-
σοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν
πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κα]'
ἰδίαν· καὶ ἀκέσαν]ες οἱ ὄχλοι,
ἠκολέθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ
τῶν πόλεων.
14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον· κ)
ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτὲς, κ)
ἐθεράπευσε τὲς ἀῤῥώςες αὐ-
τῶν.
15 Ὀψίας δὲ γενομένης,
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθη]αὶ
αὐτοῦ, λέγον]ες· Ἔρημός
ἐςιν ὁ τόπος, κ) ἡ ὥρα ἤδη
παρῆλθεν. ἀπόλυσον τὲς ὄχ-
λες, ἵνα ἀπελθόν]ες εἰς τὰς
κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς
βρώμα]α.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχεσιν
ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν.
17 Οἱ δὲ λέγεσιν αὐτῷ·
Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέν-
τε ἄρ]ες κ) δύο ἰχθύας.
18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ
μοι αὐτὲς ὧδε.
19 Καὶ κελεύσας τὲς ὄ-
χλες ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τὲς
χόρτες, κ) λαβὼν τὲς πέντε
ἄρτες κ) τὲς δύο ἰχθύας, ἀν-
αβλέψας εἰς τὸν ἐρανὸν, εὐλό-
γησε· κ) κλάσας, ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς τὲς ἄρτες, οἱ δὲ
μαθη]αὶ τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ
ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ
περισσεῦον τῶν κλασμάτων,
δώδεκα κοφίνους πλήρεις.
21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν
ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι,
χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.
22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκα-
σεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέ-
ραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχ-
λους.
23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς
ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος
κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι.
Ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος
ἦν ἐκεῖ.
24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη
μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βα-
σανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυ-
μάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ
ἄνεμος.
25 Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ
τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐ-
τοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ
τῆς θαλάσσης.
26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν,
λέγοντες· Ὅτι φάντασμά
ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκρα-
ξαν.
27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Θαρ-
σεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.
28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ
ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ
σὺ εἶ, κέλευσόν με πρός σε
ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.
29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ.
Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου
ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ
τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν
Ἰησοῦν.
30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον
ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρ-
ξάμενος καταποντίζεσθαι,
ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶ-
σόν με.
31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελά-
βετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ·
Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας;
32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν
εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄ-
νεμος.
33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ
ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐ-
τῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θε-
οῦ υἱὸς εἶ.
34 Καὶ διαπεράσαντες,
ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.
35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν
οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀ-
πέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περί-
χωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγ-
καν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς
ἔχοντας.
36 Καὶ παρεκάλουν αὐ-
τὸν, ἵνα μόνον ἅψωνται τοῦ
κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
καὶ ὅσοι ἥψαντο διεσώθησαν.

Κεφ. ιέ. 15.

ΤΟΤΕ προσέρχονται τῷ
Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσο-
λύμων

Digitized by Google

λύμων Γραμματεῖς ϗ Φα-
ρισαῖοι, λέγοντες·
2 Διατί οἱ μαθηταί σου
παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν
τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ
νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν,
ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.
3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Διατί ϗ ὑμεῖς πα-
ραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ
Θεοῦ, δια τὴν παραδοσιν ὑ-
μῶν;
4 Ὁ γαρ Θεὸς ἐνετείλα-
το, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα
σου, ϗ τὴν μητέρα· ϗ ὁ κα-
κολογῶν πατέρα ἢ μητέρα,
θανάτῳ τελευτάτω.
5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὃς
ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ, ἢ τῇ μη-
τρὶ, Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ
ὠφεληθῇς· ϗ οὐ μὴ τιμήσῃ
τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν
μητέρα αὐτοῦ.
6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν
ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν
παράδοσιν ὑμῶν.
7 Ὑποκριταὶ, καλῶς
προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡ-
σαΐας, λέγων·
8 Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς
οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν, ϗ
τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ
καρδια αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει
ἀπ' ἐμοῦ.
9 Μάτην δὲ σέβονταί με,
διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐν-
τάλματα ἀνθρώπων.
10 Καὶ προσκαλεσάμε-
νος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀκούετε ϗ συνίετε.
11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον
εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρω-
πον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμε-
νον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
12 Τότε προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ·
Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀ-
κούσαντες τὸν λόγον, ἐσκαν-
δαλίσθησαν;
13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πε· Πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐ-
φύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐρά-
νιος, ἐκριζωθήσεται.
14 Ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί
εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν. τυφλὸς
δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμ-
φότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦν-
ται.
15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος, εἶπεν αὐτῷ· Φράσον
ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἀκμὴν ϗ ὑμεῖς ἀσύνετοί
ἐστε;
17 Οὔπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν
τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στό-
μα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ,
ϗ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;
18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα
ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρ-
δίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοι-
νοῖ τὸν ἄνθρωπον.
19 Ἐκ γαρ τῆς καρδίας
ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πον-
ηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορ-
νεῖαι,

Digitized by Google

νεῖαι, κλοπαὶ, ψευδομαρτυ-
ρίαι, βλασφημίαι.
20 Ταῦτά ἐςι τὰ κοι-
νοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ
ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν, ἐ κοι-
νοῖ τὸν ἄνθρωπον.
21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν
ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ
μέρη Τύρε καὶ Σιδῶνος.
22 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ Χανα-
ναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων
ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν, αὐ-
τῷ λέγεσα· Ἐλέησόν με,
Κύριε, ὑὲ Δαβὶδ, ἡ θυγά-
τηρ με κακῶς δαιμονίζε-
ται.
23 Ὁ δὲ ἐκ ἀπεκρίθη
αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελ-
θόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠ-
ρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀ-
πόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει
ὄπισθεν ἡμῶν.
24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Οὐκ ἀπεςάλην εἰ μὴ
εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολω-
λότα οἴκε Ἰσραήλ.
25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσ-
εκύνει αὐτῷ, λέγεσα· Κύ-
ριε, βοήθει μοι.
26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Οὐκ ἔςι καλὸν λαβεῖν
τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ
βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.
27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ,
Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέ-
ζης τῶν κυρίων αὐτῶν.
28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὦ
γύναι, μεγάλη συ ἡ πίςις·
γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ
ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης.
29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν
ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ την
θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας·
καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκά-
θητο ἐκεῖ.
30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
ὄχλοι πολλοὶ, ἔχοντες μεθ'
ἑαυτῶν χωλὲς, τυφλὲς, κω-
φὲς, κυλλὲς, καὶ ἑτέρες πολ-
λὲς· καὶ ἔῤῥιψαν αὐτὲς πα-
ρὰ τὲς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ
ἐθεράπευσεν αὐτές.
31 Ὥςε τὲς ὄχλες θαυ-
μάσαι, βλέποντας κωφὲς λα-
λοῦντας, κυλλὲς ὑγιεῖς, χω-
λὲς περιπατῆντας, καὶ τυφλὲς
βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν
Θεὸν Ἰσραήλ.
32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσ-
καλεσάμενος τὲς μαθητὰς
αὐτοῦ, εἶπε· Σπλαγχνίζο-
μαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη
ἡμέρας τρεῖς προσμένεσί μοι,
καὶ ἐκ ἔχεσι τί φάγωσι· καὶ
ἀπολῦσαι αὐτὲς νήςεις ἐ
θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν
τῇ ὁδῷ.
33 Καὶ λέγεσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν
ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι,
ὥςε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦ-
τον;

Digitized by Google

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, Πόσους ἄρτους ἔχετε;
Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλί-
γα ἰχθύδια.
35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς
ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν
γῆν.
36 Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ
ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχα-
ριστήσας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ
μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.
37 Καὶ ἔφαγον πάντες,
καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ
περισσεῦον τῶν κλασμάτων,
ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις.
38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν
τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς
γυναικῶν καὶ παιδίων.
39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς
ὄχλους, ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγ-
δαλά.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΚΑΙ προσελθόντες οἱ Φα-
ρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι,
πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐ-
τὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς.
2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Ὀψίας γενομένης
λέγετε, Εὐδία· πυῤῥάζει γὰρ
ὁ οὐρανός.
3 Καὶ πρωῒ, Σήμερον
χειμών· πυῤῥάζει γὰρ στυγ-
νάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταὶ,
τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ
γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ
σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασ-
θε;
4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι-
χαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ
σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ,
εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ
προφήτου. Καὶ καταλιπὼν
αὐτοὺς, ἀπῆλθε.
5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπ-
ελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε
ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρι-
σαίων καὶ Σαδδουκαίων.
7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν
ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρ-
τους οὐκ ἐλάβομεν.
8 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσ-
θε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι
ἄρτους οὐκ ἐλάβετε;
9 Οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ μνη-
μονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους
τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πό-
σους κοφίνους ἐλάβετε;
10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους
τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας
σπυρίδας ἐλάβετε;
11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ
περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν, προσ-
έχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;
12 Τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ
εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύ-
μης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς
διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ
Σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν

Digitized by Google

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ᾽ ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

18 Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾷν αὐτῷ, λέγων· Ἵλεώς σοι, Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.

23 Ὁ δὲ στραφεὶς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ

Digitized by Google

δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε
ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν
πρᾶξιν αὐτοῦ.
28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ-
σί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων,
οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θαν-
άτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΚΑΙ μεθ' ἡμέρας ἓξ πα-
ραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς
τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ
Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.
2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμ-
προσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥ-
λιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ
ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.
3 Καὶ ἰδοὺ, ὤφθησαν αὐ-
τοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας, μετ'
αὐτοῦ συλλαλοῦντες.
4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε,
καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε
τρεῖς σκηνὰς, σοὶ μίαν, καὶ
Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ.
5 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκί-
ασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ
τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός
ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς,
ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε.
6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μα-
θηταὶ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον
αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφό-
δρα.
7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰη-
σοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν·
Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.
8 Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον,
εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.
9 Καὶ καταβαινόντων αὐ-
τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνετείλα-
το αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων·
Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, ἕ-
ως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
νεκρῶν ἀναστῇ.
10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐ-
τὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέ-
γοντες· Τί οὖν οἱ Γραμμα-
τεῖς λέγουσιν, ὅτι Ἠλίαν δεῖ
ἐλθεῖν πρῶτον;
11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκ-
ριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας
μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀ-
ποκαταστήσει πάντα.
12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
Ἠλίας ἤδη ἦλθε, καὶ οὐκ ἐπ-
έγνωσαν αὐτὸν. ἀλλ' ἐποίη-
σαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν·
οὕτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν.
13 Τότε συνῆκαν οἱ μα-
θηταὶ, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.
14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν
πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν
αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν
αὐτῷ,
15 Καὶ λέγων· Κύριε,
ἐλέησόν

Digitized by Google

ἐλέησόν μου τὸν υἱὸν, ὅτι σε-
ληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει·
πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ
πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕ-
δωρ.
16 Καὶ προσήνεγκα αὐ-
τὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ
ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦ-
σαι.
17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος
καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε
ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πό-
τε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ
μοι αὐτὸν ὧδε.
18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ'
αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐθερα-
πεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης.
19 Τότε προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ'
ἰδίαν, εἶπον· Διατί ἡμεῖς
οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐ-
τό;
20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν
ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον
σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τού-
τῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ,
καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυ-
νατήσει ὑμῖν.
21 Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ
ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσ-
ευχῇ καὶ νηστείᾳ.
22 Ἀναστρεφομένων δὲ
αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶ-
πεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλ-
λει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πα-
ραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀν-
θρώπων·
23 Καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐ-
τὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγ-
ερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθη-
σαν σφόδρα.
24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν
εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθον
οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες
τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ δι-
δάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ
δίδραχμα;
25 Λέγει, Ναί. Καὶ
ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν,
προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς,
λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σί-
μων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη,
ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐ-
τῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;
26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέ-
τρος· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων.
Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄρα-
γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.
27 Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλί-
σωμεν αὐτοὺς, πορευθεὶς εἰς
τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστ-
ρον, καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον
ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοίξας τὸ
στόμα αὐτοῦ, εὑρήσεις στατῆρα·
ἐκεῖνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς
ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Κεφ. ιη. 18.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσ-
ῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ
Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα
μείζων

Digitized by Google

μείζων ἐςὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν ȣρανῶν ;
2 Καὶ προσκαλεσάμενος
ὁ Ἰησȣς παιδίον, ἔςησεν αὐ-
τὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,
3 Καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ςραφῆτε, ϗ
γένησθε ὡς τὰ παιδία, ȣ μὴ
εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν ȣρανῶν.
4 Ὅςις ȣν ταπεινώσῃ ἑ-
αυτὸν ὡς τὸ παιδίον τȣτο, ȣ-
τός ἐςιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασ-
ιλείᾳ τῶν ȣρανῶν.
5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παι-
δίον τοιȣτον ἓν ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τί μȣ, ἐμὲ δέχεται.
6 Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ
ἕνα τῶν μικρῶν τȣτων, τῶν
πιςευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει
αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλος
ὀνικὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐ-
τȣ, ϗ καταποντισθῇ ἐν τῷ
πελάγει τῆς θαλάσσης.
7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ
τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ
ἐςιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
πλὴν ȣαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεί-
νῳ, δι' ȣ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.
8 Εἰ δὲ ἡ χείρ σȣ, ἢ ὁ
πȣς σȣ σκανδαλίζει σε, ἔκ-
κοψον αὐτὰ, ϗ βάλε ἀπὸ σȣ·
καλόν σοι ἐςὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν
ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο
χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα
βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰ-
ώνιον.
9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σȣ
σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν,
ϗ βάλε ἀπὸ σȣ· καλόν σοι
ἐςὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζω-
ὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλ-
μȣς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν
γέενναν τȣ πυρός.
10 Ὁρᾶτε μὴ καταφρο-
νήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τȣ-
των· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ
ἄγγελοι αὐτῶν ἐν ȣρανοῖς διὰ
παντὸς βλέπȣσι τὸ πρόσω-
πον τοῦ πατρός μȣ τȣ ἐν ȣ-
ρανοῖς.
11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπȣ σῶσαι τὸ ἀπολω-
λός.
12 Τί ὑμῖν δοκεῖ ; ἐὰν
γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν
πρόβατα, ϗ πλανηθῇ ἓν ἐξ
αὐτῶν· οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐννε-
νηκονταεννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πο-
ρευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμε-
νον ;
13 Καὶ ἐὰν γένηται εὑ-
ρεῖν αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον
ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταεννέα
τοῖς μὴ πεπλανημένοις.
14 Οὕτως οὐκ ἔςι θέλη-
μα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑ-
μῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀ-
πόληται εἷς τῶν μικρῶν τȣ-
των.
15 Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς
σε ὁ ἀδελφός σȣ, ὕπαγε, ϗ
ἔλεγξον αὐτὸν μεταξύ σȣ ϗ
αὐτοῦ μόνȣ· ἐὰν σȣ ἀκȣσῃ
ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σȣ·
16 Ἐὰν

Digitized by Google

16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα.

17 Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐὰν δὲ ϗ ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς ϗ ὁ τελώνης.

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· ϗ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς·

20 Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, ϗ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

23 Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

24 Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων·

25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι, ϗ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ϗ τὰ τέκνα, ϗ πάντα ὅσα εἶχε, ϗ ἀποδοθῆναι.

26 Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, ϗ πάντα σοι ἀποδώσω.

27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, ϗ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· ϗ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, ϗ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν

Digitized by Google

πήθησαν σφόδρα· ϗ ἐλθόν-
τες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ
αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.
32 Τότε προσκαλεσά-
μενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ,
λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρὲ,
πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην
ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλε-
σάς με.
33 Οὐκ ἔδει ϗ σε ἐλεῆ-
σαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς ϗ
ἐγώ σε ἠλέησα;
34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύ-
ριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν
τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀπο-
δῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.
35 Οὕτω ϗ ὁ πατήρ μου
ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν ἐὰν
μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐ-
τῶν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐτέλε-
σεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λό-
γους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, ϗ ἦλθεν εἰς τὰ
ὅρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ
Ἰορδάνου.
2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ ὄχλοι πολλοί ϗ ἐθερά-
πευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.
3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες
αὐτὸν, ϗ λέγοντες αὐτῷ·
Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦ-
σαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ
πᾶσαν αἰτίαν;
4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ
ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν
ϗ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς;
5 Καὶ εἶπεν· Ἕνεκεν τού-
του καταλείψει ἄνθρωπος τὸν
πατέρα ϗ τὴν μητέρα, ϗ
προσκολληθήσεται τῇ γυναι-
κὶ αὐτοῦ, ϗ ἔσονται οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν·
6 Ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο,
ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ οὖν ὁ Θε-
ὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ
χωριζέτω.
7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν
Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι
βιβλίον ἀποστασίου, ϗ ἀπολ-
ῦσαι αὐτήν;
8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι
Μωσῆς πρὸς τὴν σκληρο-
καρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑ-
μῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας
ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγο-
νεν οὕτω.
9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς
ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, ϗ
γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται·
ϗ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας,
μοιχᾶται.
10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ
αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς
γυναικὸς, οὐ συμφέρει γαμῆ-
σαι.
11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον
τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ

Digitized by Google

12 Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρείτω.

13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδοὺ, εἷς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τό Οὐ φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· καὶ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ;

21 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ. καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον· ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ,

ἡμεῖς

Digitized by Google

ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, ϗ
ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα
ἔσται ἡμῖν;
28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές
μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅ-
ταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ,
καθίσεσθε ϗ ὑμεῖς ἐπὶ δώ-
δεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκε
οἰκίας, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελ-
φὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ
γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκα-
τονταπλασίονα λήψεται, ϗ
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.
30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται
πρῶτοι, ἔσχατοι· ϗ ἔσχα-
τοι, πρῶτοι.

Κεφ. κ. 20.

ΟΜΟΙΑ γάρ ἐστιν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις
ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώ-
σασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμ-
πελῶνα αὐτοῦ.
2. Συμφωνήσας δὲ μετὰ
τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν
ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς
εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.
3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν
τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους
ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀρ-
γούς·
4 Κἀκείνοις εἶπεν· Ὑ-
πάγετε ϗ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμ-
πελῶνα, ϗ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον,
δώσω ὑμῖν.
5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πά-
λιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην ϗ
ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσ-
αύτως.
6 Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους
ἑστῶτας ἀργοὺς, ϗ λέγει αὐ-
τοῖς· Τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην
τὴν ἡμέραν ἀργοί;
7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι
οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέ-
γει αὐτοῖς· Ὑπάγετε ϗ ὑ-
μεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, ϗ ὃ
ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε.
8 Ὀψίας δὲ γενομένης,
λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶ-
νος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κά-
λεσον τοὺς ἐργάτας, ϗ ἀπό-
δος αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξά-
μενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων,
ἕως τῶν πρώτων.
9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ
τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον
ἀνὰ δηνάριον.
10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶ-
τοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα
λήψονται· ϗ ἔλαβον ϗ αὐ-
τοὶ ἀνὰ δηνάριον·
11 Λαβόντες δὲ ἐγόγ-
γυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπό-
του,
12 Λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ
ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν,
ϗ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίη-
σας, τοῖς βαστάσασι τὸ βά-
ρος

Digitized by Google

ρος τῆς ἡμέρας, ϗ τὸν καύ-
σωνα.
13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν ἑνὶ αὐτῶν· Ἑταῖρε, οὐκ
ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνε-
φώνησάς μοι;
14 Ἆρον τὸ σὸν, ϗ ὕπα-
γε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχά-
τῳ δοῦναι ὡς ϗ σοί.
15 Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆ-
σαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς;
ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός
ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;
16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσ-
χατοι, πρῶτοι, ϗ οἱ πρῶ-
τοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέ-
λαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς
κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, ϗ εἶ-
πεν αὐτοῖς·
18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς
Ἱεροσόλυμα, ϗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς
Ἀρχιερεῦσι ϗ Γραμματεῦ-
σι· ϗ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θα-
νάτῳ.
19 Καὶ παραδώσουσιν αὐ-
τὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμ-
παῖξαι, ϗ μαστιγῶσαι, ϗ
σταυρῶσαι· ϗ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ ἀναστήσεται.
20 Τότε προσῆλθεν αὐ-
τῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβ-
εδαίου, μετὰ τῶν αὐτῆς,
προσκυνοῦσα, ϗ αἰτοῦσά τι
παρ' αὐτοῦ.
21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ·
Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ
δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου,
ϗ εἷς ἐξ εὐωνύμων, ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.
22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἴδατε τί
αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ
ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πι-
νειν, ϗ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγω
βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι;
Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα.
23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ
μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, ϗ
τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζ-
ομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ
καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου ϗ ἐξ
εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν
δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑ-
πὸ τοῦ πατρός μου.
24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέ-
κα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν
δύο ἀδελφῶν.
25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσ-
καλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν·
Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν
ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν,
ϗ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν
αὐτῶν.
26 Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν
ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν
ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω
ὑμῶν διάκονος.
27 Καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν
ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν
δοῦλος.
28 Ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου

Digitized by Google

θρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆ-
ναι, ἀλλὰ διακονῆσαι ϗ δοῦ-
ναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύ-
τρον ἀντὶ πολλῶν.
29 Καὶ ἐκπορευομένων
αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχὼ, ἠκολού-
θησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.
30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ
καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν,
ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παρά-
γει, ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐ-
λέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱὸς
Δαβίδ.
31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετί-
μησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσω-
σιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον,
λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς,
Κύριε, υἱὸς Δαβίδ.
32 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς
ἐφώνησεν αὐτοὺς, ϗ εἶπε· Τί
θέλετε ποιήσω ὑμῖν;
33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύ-
ριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ
ὀφθαλμοί.
34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ
Ἰησοῦς, ἥψατο τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν· ϗ εὐθέως ἀνέ-
βλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ,
ϗ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Κεφ. κά. 21.

ΚΑΙ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα, ϗ ἦλθον
εἰς Βηθφαγῆ πρὸς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς
ἀπέστειλε δύο μαθητὰς,
2 Λέγων αὐτοῖς· Πορεύ-
θητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπ-
έναντι ὑμῶν, ϗ εὐθέως εὑρή-
σετε ὄνον δεδεμένην, ϗ πῶ-
λον μετ' αὐτῆς· λύσαντες
ἀγάγετέ μοι.
3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ
τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐ-
τῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ
ἀποστελεῖ αὐτούς.
4 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ
προφήτου, λέγοντος·
5 Εἴπατε τῇ θυγατρὶ
Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου
ἔρχεταί σοι πραῢς, ϗ ἐπι-
βεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, ϗ πῶλον
υἱὸν ὑποζυγίου.
6 Πορευθέντες δὲ οἱ μα-
θηταὶ, ϗ ποιήσαντες καθὼς
προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς,
7 Ἤγαγον τὴν ὄνον ϗ τὸν
πῶλον, ϗ ἐπέθηκαν ἐπάνω
αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ϗ
ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν.
8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος
ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια
ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον
κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, ϗ
ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ.
9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προά-
γοντες ϗ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔ-
κραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ
τῷ υἱῷ Δαβίδ· εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
10 Καὶ εἰσελθόντος αὐ-
τοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη
πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς
ἐστιν οὗτος;

11 Οἱ

Digitized by Google

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον·
Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφή-
της, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς
Γαλιλαίας.
12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, ϗ
ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦν-
τας ϗ ἀγοράζοντας ἐν τῷ
ἱερῷ ϗ τὰς τραπέζας τῶν
κολλυβιστῶν κατέστρεψε, ϗ
τὰς καθέδρας τῶν πωλούν-
των τὰς περιστεράς.
13 Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου,
οἶκος προσευχῆς κληθήσε-
ται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσα-
τε σπήλαιον λῃστῶν.
14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
τυφλοὶ ϗ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ,
ϗ ἐθεράπευσεν αὐτούς.
15 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς ϗ οἱ Γραμματεῖς τὰ
θαυμάσια ἃ ἐποίησε, ϗ τοὺς
παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱε-
ρῷ, ϗ λέγοντας· Ὡσαννὰ τῷ
υἱῷ Δαβίδ, ἠγανάκτησαν,
16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀ-
κούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ
δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί·
οὐδέποτε ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ στό-
ματος νηπίων ϗ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον;
17 Καὶ καταλιπὼν αὐτούς,
ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς
Βηθανίαν, ϗ ηὐλίσθη ἐκεῖ.
18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων
εἰς τὴν πόλιν, επείνασε.
19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ᾽ αὐ-
τήν, ϗ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ
εἰ μὴ φύλλα μόνον· ϗ λέ-
γει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ
καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα
ἡ συκῆ.
20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ,
ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς
παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ
συκῆ;
21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, ϗ μὴ
διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς
συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κἂν
τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· Ἄρ-
θητι, ϗ βλήθητι εἰς τὴν θά-
λασσαν, γενήσεται.
22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν
αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ,
πιστεύοντες, λήψεσθε.
23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ
διδάσκοντι οἱ Ἀρχιερεῖς ϗ οἱ
Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγον-
τες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς; ϗ τίς σοι ἔδωκε τὴν
ἐξουσίαν ταύτην;
24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω
ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν
εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάν-
νου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ
ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογί-
ζοντο παρ᾽ ἑαυτοῖς, λέγοντες·

Digitized by Google

Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ὀρανοῦ· ἐ-
ρεῖ ἡμῖν, Διατί ὄν ὀκ ἐπι-
στεύσατε αὐτῷ;
26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ
ἀνθρώπων· φοβόμεθα τὸν
ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι
τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.
27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ
Ἰησοῦ, εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν.
Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐ-
δὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταυτα ποιῶ.
28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ;
Ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο,
καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ,
εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε, σήμε-
ρον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί
μου.
29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Οὐ θέλω. ὕστερον δέ
μεταμεληθεὶς ἀπῆλθε.
30 Καὶ προσελθὼν τῷ
δευτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ
κύριε. καὶ οὐκ ἀπῆλθε.
31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐ-
ποίησε τὸ θέλημα τοῦ πα-
τρός; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ
πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ.
32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑ-
μας Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαι-
οσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐ-
τῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρ-
ναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ
ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὕστε-
ρον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.
33 Ἄλλην παραβολὴν
ἀκούσατε. Ἄνθρωπός τις
ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευ-
σεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν
αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν
ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε
πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γε-
ωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.
34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ και-
ρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε
τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γε-
ωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς
αὐτοῦ.
35 Καὶ λαβόντες οἱ γε-
ωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν
ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν
δέ ἐλιθοβόλησαν.
36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλ-
λους δούλους πλείονας τῶν
πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς
ὡσαύτως.
37 Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε
πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέ-
γων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν
μου.
38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες
τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς·
Οὗτος ἐστιν ὁ κληρονόμος,
δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν,
καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρον-
ομίαν αὐτοῦ.
39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν,
ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶ-
νος, καὶ ἀπέκτειναν.
40 Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύ-
ριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποι-
ήσει

Digitized by Google

ήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;
41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κα-
κοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς,
ϗ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται
ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀ-
ποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς
ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς
γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδο-
κίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗ-
τος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γω-
νίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, ϗ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφ-
θαλμοῖς ἡμῶν;
43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ϗ δοθή-
σεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρ-
ποὺς αὐτῆς.
44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν
λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται·
ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει
αὐτόν.
45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ
Ἀρχιερεῖς ϗ οἱ Φαρισαῖοι
τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνω-
σαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.
46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν
κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς
ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς προφήτην
αὐτὸν εἶχον.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν
παραβολαῖς λέγων·
2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασι-
λεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ
υἱῷ αὐτοῦ·
3 Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δού-
λους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκ-
λημένους εἰς τοὺς γάμους· ϗ
οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν.
4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλ-
λους δούλους, λέγων· Εἴπατε
τοῖς κεκλημένοις· Ἰδοὺ, τὸ
ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦ-
ροί μου ϗ τὰ σιτιστὰ τεθυμέ-
να, ϗ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε
εἰς τοὺς γάμους.
5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες,
ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον
ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν
αὐτοῦ.
6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατή-
σαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕ-
βρισαν, ϗ ἀπέκτειναν.
7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς
ὠργίσθη· ϗ πέμψας τὰ
στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε
τοὺς φονεῖς ἐκείνους, ϗ τὴν
πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.
8 Τότε λέγει τοῖς δού-
λοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος
ἕτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημέ-
νοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι.
9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς
διεξόδους τῶν ὁδῶν, ϗ ὅσους
ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς
γάμους.
10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦ-
λοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συν-
ήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πο-
νηρούς τε ϗ ἀγαθούς· ϗ ἐπ-
λήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

11 Εἰσελθὼν

Digitized by Google

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασι-
λεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακει-
μένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον
οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γά-
μου·
12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἑ-
ταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ
ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ
ἐφιμώθη.
13 Τότε εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς τοῖς διακόνοις· Δή-
σαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας,
ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλετε εἰς
τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὀδόντων.
14 Πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
15 Τότε πορευθέντες οἱ
Φαρισαῖοι, συμβούλιον ἔλα-
βον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσω-
σιν ἐν λόγῳ.
16 Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐ-
τῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ
τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες·
Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀλη-
θὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν
ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέ-
λει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ
βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀν-
θρώπων.
17 Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι
δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον
Καίσαρι, ἢ οὔ;
18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί
με πειράζετε, ὑποκριταί;
19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ
νόμισμα τοῦ κήνσου· Οἱ δὲ
προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.
20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί-
νος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπι-
γραφή;
21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καί-
σαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς·
Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος,
Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ,
τῷ Θεῷ.
22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύ-
μασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν,
ἀπῆλθον.
23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖ-
οι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀν-
άστασιν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν,
24 Λέγοντες· Διδάσκαλε,
Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις
ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα,
ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ.
25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν
ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος,
γαμήσας, ἐτελεύτησε· καὶ μὴ
ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ.
26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύ-
τερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν
ἑπτά.
27 Ὕστερον δὲ πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
28 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει,
τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή;
πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.
29 Ἀποκριθεὶς

Digitized by Google

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι.

31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος·

32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·

35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς, πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.

41 Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

42 Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι;

46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.

3 Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι.

Digitized by Google

4 Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα ϗ δυσβάστακτα, ϗ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά.

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, ϗ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν.

6 Φιλοῦσί τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, ϗ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

7 Καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ϗ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββὶ, Ῥαββί.

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε.

9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ϗ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, Γραμματεῖς ϗ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

14 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς ϗ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, ϗ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς ϗ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν ϗ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· ϗ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες, Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει.

17 Μωροὶ ϗ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν;

18 Καί· Ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.

19 Μωροὶ ϗ τυφλοί· τί γαρ μεῖζον, τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον;

20 Ὁ

Digitized by Google

20 Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, ϗ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ.

21 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, ϗ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν.

22 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, ϗ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς ϗ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, ϗ τὸ ἄνηθον, ϗ τὸ κύμινον· ϗ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, ϗ τὸν ἔλεον, ϗ τὴν πίστιν· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.

24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.

25 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς ϗ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου ϗ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς ϗ ἀκρασίας.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου ϗ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται ϗ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν.

27 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς ϗ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν, ϗ πάσης ἀκαθαρσίας.

28 Οὕτω ϗ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως ϗ ἀνομίας.

29 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς ϗ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, ϗ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων,

30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.

31 Ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας,

32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.

33 Ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης;

34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας, ϗ σοφοὺς, ϗ γραμματεῖς· ϗ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε ϗ σταυρώσετε, ϗ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, ϗ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν·

35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου

υἱοῦ

Digitized by Google

ὑοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε
μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσι-
αστηρίου.
36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν
γενεὰν ταύτην.
37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσα-
λὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς
προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν,
ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνα-
γαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρό-
πον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσ-
σία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυ-
γας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε;
38 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ
μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως
ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς
ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ·
καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκο-
δομὰς τοῦ ἱεροῦ.
2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐ βλέπετε πάντα ταῦ-
τα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ
ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον,
ὃς οὐ μὴ καταλυθήσεται.
3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσ-
ῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ'
ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν,
πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ
σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας,
καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;
4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε
μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγον-
τες· Ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ
πολλοὺς πλανήσουσι.
6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν
πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέ-
μων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ
γὰρ πάντα γενέσθαι· ἀλλ'
οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος.
7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ
βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ
καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ
τόπους·
8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ
ὠδίνων.
9 Τότε παραδώσουσιν ὑ-
μᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτε-
νοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισού-
μενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθ-
νῶν, διὰ τὸ ὄνομά μου.
10 Καὶ τότε σκανδαλισ-
θήσονται πολλοὶ, καὶ ἀλλή-
λους παραδώσουσι καὶ μισήσου-
σιν ἀλλήλους.
11 Καὶ πολλοὶ ψευδο-
προφῆται ἐγερθήσονται, καὶ
πλανήσουσι πολλούς.
12 Καὶ διὰ τὸ πληθυν-
θῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσε-
ται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.
13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς
τέλος, οὗτος σωθήσεται.

14 Καὶ

Digitized by Google

14 Καὶ κηρυχθήσεται
τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ,
εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθ-
νεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος.
15 Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ β-
δέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ
ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προ-
φήτου, ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ·
(ὁ ἀναγινώσκων νοείτω·)
16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·
17 Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος,
μὴ καταβαινέτω ἆραί τι ἐκ
τῆς οἰκίας αὐτοῦ·
18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ,
μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γα-
στρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλα-
ζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις.
20 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα
μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν
χειμῶνος, μηδὲ ἐν σαββά-
τῳ.
21 Ἔσται γὰρ τότε θλί-
ψις μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν
ἀπ' ἀρχῆς κόσμου, ἕως τοῦ
νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται.
22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώ-
θησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ
ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ
δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθή-
σονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.
23 Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴ-
πῃ· Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστὸς, ἢ
ὧδε· μὴ πιστεύσητε.
24 Ἐγερθήσονται γὰρ
ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφ-
ῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα με-
γάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆ-
σαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκ-
λεκτοὺς.
25 Ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν.
26 Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν·
Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί· μὴ
ἐξέλθητε· ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμεί-
οις· μὴ πιστεύσητε.
27 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστρα-
πὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν,
καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕ-
τως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υ-
ἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
28 Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ
πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται
οἱ ἀετοί.
29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν
θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων,
ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ
σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος
αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.
30 Καὶ τότε φανήσεται
τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε
κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ
τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ
τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, με-
τὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολ-
λῆς.
31 Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγ-
γέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγ-
γος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπι-
συνάξουσι

συνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἁπαλὸς, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος·

33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος.

37 Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν,

39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίεται.

41 Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ;

46 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.

47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν·

49 Καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων·

50 Ἥξει

Digitized by Google

50 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ
δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ
προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γι-
νώσκει.
51 Καὶ διχοτομήσει αὐ-
τὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ
τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κέ. 25.

ΤΟΤΕ ὁμοιωθήσεται ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν
δέκα παρθένοις, αἵτινες λα-
βοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐ-
τῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν
τοῦ νυμφίου.
2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐ-
τῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μω-
ραί.
3 Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦ-
σαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν,
οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαι-
ον.
4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον
ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐ-
τῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων
αὐτῶν.
5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ
νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ
ἐκάθευδον.
6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυ-
γὴ γέγονεν· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος
ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπ-
άντησιν αὐτοῦ.
7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι
αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσ-
μησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.
8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρο-
νίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ
τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμ-
πάδες ἡμῶν σβέννυνται.
9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ
φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε
οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πο-
ρεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς
πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυ-
ταῖς.
10 Ἀπερχομένων δὲ αὐ-
τῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμ-
φίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον
μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους,
καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται
καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγου-
σαι· Κύριε, κύριε, ἄνοιξον
ἡμῖν.
12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ
οἶδα ὑμᾶς.
13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ
οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν
ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἔρχεται.
14 Ὥσπερ γὰρ ἄνθρω-
πος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς
ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν
αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·
15 Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε
πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ
δὲ ἕν· ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν
δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐ-
θέως.
16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ
πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰρ-
γάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν
ἄλλα πέντε τάλαντα.

Digitized by Google

17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

21 Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς. ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς·

23 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς, εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ᾔδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα·

27 Ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

28 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα·

29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ.

32 Καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων·

33 Καὶ

Digitized by Google

33 Καὶ στήσει, τὰ μὲν
πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ
δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.
34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς
τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ
εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου,
κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασ-
μένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου·
35 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐ-
δώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα,
καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην,
καὶ συνηγάγετέ με·
36 Γυμνὸς, καὶ περιεβά-
λετέ με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσ-
κέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤ-
μην, καὶ ἤλθετε πρός με.
37 Τότε ἀποκριθήσονται
αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύ-
ριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα,
καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ
ἐποτίσαμεν;
38 Πότε δέ σε εἴδομεν ξέ-
νον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμ-
νὸν, καὶ περιεβάλομεν;
39 Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσ-
θενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθο-
μεν πρός σε;
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βα-
σιλευς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἐφ᾽ ὅσον ἐποιήσατε
ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου
τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.
41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ
εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ᾽ ἐ-
μοῦ οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ
πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασ-
μένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγ-
γέλοις αὐτοῦ·
42 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ
ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα,
καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·
43 Ξένος ἤμην, καὶ οὐ συν-
ηγάγετέ με· γυμνὸς, καὶ οὐ πε-
ριεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν
φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ
με·
44 Τότε ἀποκριθήσονται
αὐτῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύ-
ριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα,
ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν,
ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ
διηκονήσαμέν σοι;
45 Τότε ἀποκριθήσεται
αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ἐφ᾽ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ
τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐ-
μοὶ ἐποιήσατε.
46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗ-
τοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ
δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κεφ. κϛ΄. 26.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν
ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς
λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ·
2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡ-
μέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδο-
ται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.
3 Τότε συνήχθησαν οἱ
Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμμα-
τεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ
εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως
τοῦ λεγομένου Καϊάφα·
4 Καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα
τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ,
καὶ ἀποκτείνωσιν.

Digitized by Google

5 Ἔλεγον δὲ, Μὴ ἐν τῇ
ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένη-
ται ἐν τῷ λαῷ.
6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου
ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος
τοῦ λεπροῦ,
7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ
ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βα-
ρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου.
8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν, λέγοντες·
Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;
9 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ
μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ
δοθῆναι πτωχοῖς.
10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέ-
χετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ
καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ.
11 Πάντοτε γὰρ τοὺς
πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν,
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ
μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός
μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με
ἐποίησεν.
13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου
ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λα-
ληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη,
εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
14 Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν
δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσ-
καριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς,
15 Εἶπε· Τί θέλετέ μοι
δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω
αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ
τριάκοντα ἀργύρια.
16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει
εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ.
17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀ-
ζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ
τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ
θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν
τὸ πάσχα;
18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε
εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα,
καὶ εἴπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκα-
λος λέγει· Ὁ καιρός μου ἐγγύς
ἐστι, πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσ-
χα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.
19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθη-
ταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰ-
ησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
20 Ὀψίας δὲ γενομένης,
ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.
21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,
εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.
22 Καὶ λυπούμενοι σφό-
δρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκασ-
τος αὐτῶν· Μήτι ἐγώ εἰμι,
Κύριε;
23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν
τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός
με παραδώσει.
24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ὑπάγει, καθὼς γέγραπται
περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν
αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρω-
πος ἐκεῖνος.
25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰού-
δας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, εἶ-
πε· Μήτι ἐγώ εἰμι, Ῥαβ-
βί;

Digitized by Google

βί; Λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.
26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.
27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ, πάντες·
28 Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου.
30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ελαιων.
31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης.
32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.
34 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.
35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος. Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.
36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ.
37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.
38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.
39 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.
40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ;
41 Γρηγορεῖτε, καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπ-
ελθὼν

Digitized by Google

ελθὼν προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἀπελθὼν πάλιν, προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε, Ῥαββί· Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται.

53 Ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως

τῆς

Digitized by Google

τῆς αὐλῆς τȣ̃ Ἀρχιερέως· ϗ
εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθηλο μετὰ
τῶν ὑπηρέλῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.
59 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ϗ οἱ
Πρεσβύτεροι ϗ τὸ Συνέδριον
ὅλον ἐζήτȣν ψευδομαρλυρίαν
κατὰ τοῦ Ἰησȣ̃, ὅπως αὐτὸν
θανατώσωσι·
60 Καὶ ȣ̓χ εὗρον. ϗ πολλῶν
ψευδομαρλύρων προσελθόνλων,
ȣ̓χ εὗρον. ὕςερον δὲ προσελ-
θόνλες δύο ψευδομάρλυρες,
61 Εἶπον· Οὗτος ἔφη·
Δύναμαι καλαλῦσαι τὸν ναὸν
τȣ̃ Θεȣ̃, ϗ διὰ τριῶν ἡμερῶν
οἰκοδομῆσαι αὐτόν.
62 Καὶ ἀνας ὰς ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀπ-
οκρίνῃ; τί ȣ̓τοί σȣ καλαμαρ-
λυροῦσιν;
63 Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς ἐσιώπα.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω
σε καλὰ τȣ̃ Θεȣ̃ τȣ̃ ζῶνλος,
ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ
Χριςὸς, ὁ ὑὸς τοῦ Θεοῦ.
64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησȣ̃ς·
Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν,
ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τȣ̃
ἀνθρώπȣ καθήμενον ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως, ϗ ἐρχόμενον
ἐπὶ τῶν νεφελῶν τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃.
65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς
διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε·
τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρλύ-
ρων; ἴδε, νῦν ἠκȣ́σαλε τὴν
βλασφημίαν αὐτοῦ.
66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ
ἀποκριθένλες, εἶπον· Ἔνοχος
θανάτȣ ἐςί.
67 Τότε ἐνέπλυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτȣ̃, ϗ ἐκολάφι-
σαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐῤῥάπισαν,
68 Λέγοντες· Προφήτευ-
σον ἡμῖν, Χριςὲ, τίς ἐςιν ὁ
παίσας σε;
69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω
ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· ϗ προσ-
ῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη,
λέγȣσα· Καὶ σὺ ἦσθα μελὰ
Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίȣ.
70 Ὁ δὲ ἠρνήσαλο ἔμ-
προσθεν πάνλων, λέγων. Οὐκ
οἶδα τί λέγεις.
71 Ἐξελθόνλα δὲ αὐτὸν
εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν
ἄλλη, ϗ λέγει τοῖς ἐκεῖ·
Καὶ ȣ̃τος ἦν μελὰ Ἰησοῦ τȣ̃
Ναζωραίȣ.
72 Καὶ πάλιν ἠρνήσαλο
μεθ' ὅρκȣ· Ὅτι ȣ̓κ οἶδα τὸν
ἄνθρωπον.
73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσ-
ελθόντες οἱ ἑςῶτες, εἶπον
τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ϗ σὺ
ἐξ αὐτῶν εἶ· ϗ γὰρ ἡ λαλιά
σȣ δῆλόν σε ποιεῖ.
74 Τότε ἤρξατο κατανα-
θεματίζειν, ϗ ὀμνύειν· Ὅτι
οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ
εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε.
75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πε-
τρος τȣ̃ ῥήμαλος τοῦ Ἰησȣ̃,
εἰρηκότος αὐτῷ· Ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀ-
παρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν
ἔκλαυσε πικρῶς.

Κεφ.

Digitized by Google

Κεφ. κζ΄. 27.

ΠΡΩΙΑΣ δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς ϗ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.

2 Καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, ϗ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι ϗ τοῖς Πρεσβυτέροις,

4 Λέγων· Ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῶον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.

5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· ϗ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο.

6 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι.

7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.

9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ·

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· ϗ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων ϗ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν.

17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;

18 Ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.

19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Μηδέν σοι ϗ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ϗ οἱ

Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχ-
λους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βα-
ραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολ-
έσωσιν.
21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγε-
μὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέ-
λετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω
ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραβ-
βᾶν.
22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν,
τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέ-
γουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρω-
θήτω.
23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί
γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ
περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες·
Σταυρωθήτω.
24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος
ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλ-
λον θόρυβος γίνεται, λαβὼν
ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας
ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀ-
θῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε.
25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ
λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
ἡμῶν.
26 Τότε ἀπέλυσεν αὐ-
τοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ
Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέ-
δωκεν ἵνα σταυρωθῇ.
27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ
ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν
Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συν-
ήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν
σπεῖραν.
28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν,
περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα
κοκκίνην.
29 Καὶ πλέξαντες στέφα-
νον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλα-
μον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ
γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐ-
τοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες·
Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων.
30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς
αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον,
καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ.
31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐ-
τῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλα-
μύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον
αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.
32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον
ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόμα-
τι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν
ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τό-
πον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς
ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος,
34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν
ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον·
καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν.
35 Σταυρώσαντες δὲ αὐ-
τὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱ-
μάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν
ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆ-
ρον.
36 Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν
αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ

Digitized by Google

37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν
αὐτοῦ γεγραμμένην· ΟΥ-
ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ἸΗΣΟΥΣ
Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ
ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε σαυροῦνται σὺν
αὐτῷ δύο λῃσαὶ, εἷς ἐκ δεξ-
ιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμε-
νοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦν-
τες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

40 Καὶ λέγοντες· Ὁ κα-
ταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σε-
αυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σαυροῦ.

41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρ-
χιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν
Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέ-
ρων, ἔλεγον·

42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐσι, καταβάτω νῦν
ἀπὸ τοῦ σαυροῦ, καὶ πισεύσομεν
αὐτῷ.

43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν·
ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει
αὐτόν· εἶπε γάρ· Ὅτι Θεοῦ
εἰμι υἱός.

44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃ-
σαὶ, οἱ συσαυρωθέντες αὐτῷ,
ὠνείδιζον αὐτῷ.

45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας
σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.

46 Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην
ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ
μεγάλῃ, λέγων· Ἠλὶ, Ἠλὶ,
λαμὰ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔσι,
Θεέ μου, Θεέ μου, ἱνατί με
ἐγκατέλιπες;

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑσώ-
των ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι
Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος.

48 Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς
ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον,
πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς
καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον·
Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠ-
λίας σώσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν
κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆ-
κε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέ-
τασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς
δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω·
καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι
ἐσχίσθησαν·

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνε-
ῴχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα
τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠ-
γέρθη·

53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν
αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν
πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολ-
λοῖς.

54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν
Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν
καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν
σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς
Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες
πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεω-
ροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ
Ἰησοῦ

Digitized by Google

'Ιησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας,
διακονοῦσαι αὐτῷ·
56 'Εν αἷς ἦν Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ
'Ιακώβου καὶ 'Ιωσῆ μήτηρ, καὶ
μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου.
57 'Οψίας δὲ γενομένης,
ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος
ἀπὸ 'Αριμαθαίας, τοὔνομα
'Ιωσὴφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθή-
τευσε τῷ 'Ιησοῦ.
58 Οὗτος προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ 'Ιησοῦ. Τότε ὁ Πιλά-
τος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ
σῶμα.
59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα
ὁ 'Ιωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ
σινδόνι καθαρᾷ·
60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν
τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ
ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ
προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ
θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλ-
θεν.
61 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἡ Μαρία
Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μα-
ρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ
τάφου.
62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις
ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν,
συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,
63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμ-
νήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλά-
νος εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ
τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.
64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισ-
θῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρί-
της ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέ-
ψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ
λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκ-
ρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη
χείρων τῆς πρώτης.
65 Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· Ἔχετε κουστωδίαν·
ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς
οἴδατε.
66 Οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσ-
φαλίσαντο τὸν τάφον, σφρα-
γίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς
κουστωδίας.

Κεφ. κη΄. 28.

ΟΨΕ δὲ σαββάτων, τῇ
ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν
σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μα-
ρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον.
2 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγέ-
νετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυ-
ρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσ-
ελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον
ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο
ἐπάνω αὐτοῦ.
3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς
ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ
λευκὸν ὡσεὶ χιών.
4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ
ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ
ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.
5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγε-
λος, εἶπε ταῖς γυναιξί· Μὴ
φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι
Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζη-
τεῖτε.
6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη
γὰρ, καθὼς εἶπε. Δεῦτε, ἴδε-

τὲ τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος·

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις,

13 Λέγοντες· Εἴπατε, Ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν, ἡμῶν κοιμωμένων.

14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τῶν Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Digitized by Google

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α΄. 1.

ΑΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

12 Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα, πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ·

15 Καὶ λέγων· Ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

16 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν

τὸν

Digitized by Google

τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ· (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς·)

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, ϗ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων.

18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

19 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, ϗ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ϗ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα.

20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· ϗ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναούμ· ϗ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, ϗ οὐχ ὡς οἱ Γραμματεῖς.

23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, ϗ ἀνέκραξε,

24 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν ϗ σοὶ, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, ϗ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.

26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ϗ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς, λέγοντας· Τί ἐστι τοῦτο; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν ϗ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, ϗ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος ϗ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου ϗ Ἰωάννου.

30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα· ϗ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

31 Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· ϗ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθέως· ϗ διηκόνει αὐτοῖς.

32 Ὀψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ϗ τοὺς δαιμονιζομένους.

33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις· ϗ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε,

Digitized by Google

ἐξέβαλε, καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν.

35 Καὶ πρωῒ ἔννυχον λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κἀκεῖ προσηύχετο.

36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι πάντες ζητοῦσί σε.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα κἀκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα.

39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ· Ὅτι ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Θέλω, καθαρίσθητι.

42 Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ, εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν.

44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.

2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοὶ, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Ἦσαν δέ τινες τῶν Γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός;

8 Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς,

Digitized by Google

τοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειραι, ϗ ἆρόν σου τὸν κράββατον, ϗ περιπάτει;

10 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξȣσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπȣ ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· (λέγει τῷ παραλυτικῷ·)

11 Σοὶ λέγω, ἔγειραι, ϗ ἆρον τὸν κράββατόν σȣ, ϗ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σȣ.

12 Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, ϗ ἄρας τὸν κράββατον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, ϗ δοξάζειν τὸν Θεὸν, λέγοντας· Ὅτι ȣδέποτε ȣτως εἴδομεν.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· ϗ πᾶς ὁ ὄχλ☉ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, ϗ ἐδίδασκεν αὐτȣ́ς.

14 Καὶ παράγων εἶδε Λευῒν τὸν τοῦ Ἀλφαίȣ καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· ϗ λέγει αὐτῷ· Ἀκολȣ́θει μοι· ϗ ἀναστὰς ἠκολȣ́θησεν αὐτῷ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτȣ̃, ϗ πολλοὶ τελῶναι ϗ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησȣ̃, ϗ τοῖς μαθηταῖς αὐτȣ̃· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, ϗ ἠκολȣ́θησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ Γραμματεῖς ϗ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν ϗ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτȣ̃· Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν ϗ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ϗ πίνει;

17 Καὶ ἀκȣ́σας ὁ Ἰησȣ̃ς, λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχȣσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατρȣ̃, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· ȣ̓κ ἦλθον καλέσαι δικαίȣς, ἀλλὰ ἁμαρτωλȣ̀ς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννȣ ϗ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες· ϗ ἔρχονται, ϗ λέγȣσιν αὐτῷ· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννȣ ϗ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύȣσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ ȣ̓ νηστεύȣσι;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τȣ̃ νυμφῶν☉, ἐν ᾧ ὁ νυμφί☉ μετ' αὐτῶν ἐστι, νηστεύειν; ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχȣσι τὸν νυμφίον, ȣ̓ δύνανται νηστεύειν.

20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφί☉, ϗ τότε νηστεύσȣσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ ȣ̓δεὶς ἐπίβλημα ῥάκȣς ἀγνάφȣ ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ, αἴρει τὸ πλήρωμα αὐτȣ̃ τὸ καινὸν ἀπὸ τȣ̃ παλαιȣ̃, ϗ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

22 Καὶ ȣ̓δεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκȣ̀ς παλαιȣ́ς· εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει ὁ οἶν☉ ὁ νέ☉ τȣ̀ς ἀσκȣ̀ς, ϗ ὁ οἶν☉ ἐκχεῖται,

ϗ

Digitized by Google

κ) οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον.

23 Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, κ) ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε, τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστι;

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρείαν ἔσχε, κ) ἐπείνασεν αὐτὸς κ) οἱ μετ' αὐτοῦ;

26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως, κ) τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, κ) ἔδωκε κ) τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι;

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον·

28 Ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κ) τοῦ σαββάτου.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν· κ) ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα·

2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἔγειραι εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· κ) ἐξέτεινε, κ) ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, εὐθέως μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· κ) πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, κ) ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, κ) ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, κ) πέραν τοῦ Ἰορδάνου· κ) οἱ περὶ Τύρον κ) Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα,

Digitized by Google

ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώ-
ρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ
ἔκραζε, λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ,
ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα
αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν
ποιήσωσι.
13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ
ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤ-
θελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς
αὐτόν.
14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα,
ἵνα ὦσι μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἵνα
ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν.
15 Καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θε-
ραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλ-
λειν τὰ δαιμόνια.
16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σί-
μωνι ὄνομα Πέτρον·
17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ
Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπέ-
θηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανερ-
γές, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς·
18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φί-
λιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ
Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ
Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ
Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν
Κανανίτην·
19 Καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώ-
την, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν·
καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον.
20 Καὶ συνέρχεται πάλιν
ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐ-
τοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν.
21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ᾽
αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐ-
τόν· ἔλεγον γάρ· Ὅτι ἐξέστη.
22 Καὶ οἱ Γραμματεῖς οἱ
ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες,
ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει,
καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαι-
μονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.
23 Καὶ προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν
αὐτοῖς· Πῶς δύναται Σατανᾶς
Σατανᾶν ἐκβάλλειν;
24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ᾽
ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται
σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη.
25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ᾽ ἑαυ-
τὴν μερισθῇ, οὐ δύναται στα-
θῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη·
26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀν-
έστη ἐφ᾽ ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται,
οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέ-
λος ἔχει.
27 Οὐ δύναται οὐδεὶς τὰ
σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι,
ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν
δήσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ διαρπάσει.
28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρ-
τήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώ-
πων, καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας
ἂν βλασφημήσωσιν·
29 Ὃς δ᾽ ἂν βλασφημήσῃ
εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ
ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα,
ἀλλ᾽ ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρί-
σεως.
30 Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα
ἀκάθαρτον ἔχει.
31 Ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελ-
φοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἔξω
ἑστῶτες,

Digitized by Google

ἑστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, φωνοῦντες αὐτόν.

32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί σε.

33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου, ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους, λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ ἐστί.

Κεφ. δ΄. 4.

ΚΑΙ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·

3 Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτό.

5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτὸ, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα· καὶ ἔφερεν, ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

10 Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν.

11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται.

12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνιῶσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει.

15 Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμέ-

 νον

Digitized by Google

νον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἳ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν·

17 Καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψεως, ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται.

18 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·

19 Καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται· καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἑξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ;

22 Οὐ γάρ ἐστί τι κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

23 Εἴτις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί ἀκούετε· ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν.

25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς,

27 Καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.

28 Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ.

29 Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπὸς, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

30 Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.

33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν.

34 Χωρὶς

Digitized by Google

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὀψίας γενομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δε κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι·

38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο· Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε οὕτω; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ·

3 Ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ οὔτε ἁλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι·

4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυε δαμάσαι.

5 Καὶ διαπαντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων, καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις.

6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ·

7 Καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοι, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν μή με βασανίσῃς.

8 (Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου.)

9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων· Λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοί ἐσμεν.

10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη.

12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν

Digitized by Google

τὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγον-
τες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς
χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλ-
θωμεν.
13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς
εὐθέως ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐξελ-
θόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκά-
θαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοί-
ρους· ϗ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κα-
τὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασ-
σαν· ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι· ϗ
ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.
14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς
χοίρους, ἔφυγον, ϗ ἀνήγγειλαν
εἰς τὴν πόλιν ϗ εἰς τοὺς ἀγ-
ρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί
ἐστι τὸ γεγονός.
15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν
Ἰησοῦν, ϗ θεωροῦσι τὸν δαιμο-
νιζόμενον, καθήμενον ϗ ἱμα-
τισμένον, ϗ σωφρονοῦντα, τὸν
ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα· ϗ ἐ-
φοβήθησαν.
16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς
οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ
δαιμονιζομένῳ, ϗ περὶ τῶν
χοίρων.
17 Καὶ ἤρξαντο παρακα-
λεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν
ὁρίων αὐτῶν.
18 Καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς
τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ
δαιμονισθεὶς ἵνα ᾖ μετ᾽ αὐτοῦ.
19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆ-
κεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ·
Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς
τοὺς σοὺς, ϗ ἀνάγγειλον αὐτοῖς
ὅσα σοι ὁ Κύριος ἐποίησε, ϗ
ἠλέησέ σε.
20 Καὶ ἀπῆλθε, ϗ ἤρξατο
κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει,
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
ϗ πάντες ἐθαύμαζον.
21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ
Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς
τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος
πολὺς ἐπ᾽ αὐτὸν, ϗ ἦν παρὰ
τὴν θάλασσαν.
22 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἷς
τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι
Ἰάειρος· ϗ ἰδὼν αὐτὸν, πί-
πτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ·
23 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν
πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυγά-
τριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα
ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖ-
ρας, ὅπως σωθῇ· ϗ ζήσεται.
24 Καὶ ἀπῆλθε μετ᾽ αὐ-
τοῦ. ϗ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος
πολὺς, ϗ συνέθλιβον αὐτόν.
25 Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν
ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα·
26 Καὶ πολλὰ παθοῦσα
ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, ϗ δαπα-
νήσασα τὰ παρ᾽ ἑαυτῆς πάν-
τα, ϗ μηδὲν ὠφεληθεῖσα,
ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον
ἐλθοῦσα·
27 Ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰη-
σοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισ-
θεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.
28 Ἔλεγε γάρ· Ὅτι κἂν
τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι,
σωθήσομαι.
29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ
πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· ϗ
ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ
τῆς μάστιγος.

Digitized by Google

30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς
ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐ-
τοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπις-
ραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε.
Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων;
31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν
ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέ-
γεις· Τίς μου ἥψατο;
32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν
τὴν τοῦτο ποιήσασαν.
33 Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα
καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν
ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπε-
σεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶ-
σαν τὴν ἀλήθειαν.
34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύ-
γατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε·
ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑ-
γιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.
35 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώ-
γου, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ
σου ἀπέθανε, τί ἔτι σκύλλεις
τὸν διδάσκαλον;
36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως
ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον,
λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ
φοβοῦ, μόνον πίστευε.
37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα
αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ
Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰω-
άννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.
38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν
οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ
θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ
ἀλαλάζοντας πολλά.
39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει
αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε καὶ
κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέ-
θανεν, ἀλλὰ καθεύδει.
40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ·
Ὁ δὲ, ἐκβαλὼν ἅπαντας, πα-
ραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ
παιδίου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅ-
που ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.
41 Καὶ κρατήσας τῆς χει-
ρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ·
Ταλιθὰ κοῦμι· ὅ ἐστι μεθερ-
μηνευόμενον· Τὸ κοράσιον
(σοὶ λέγω) ἔγειραι.
42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ
κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν
γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστη-
σαν ἐκστάσει μεγάλῃ.
43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς
πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο·
καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

Κεφ. ϛ. 6.

ΚΑΙ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα
αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
2 Καὶ γενομένου σαββάτου,
ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσ-
κειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξε-
πλήσσοντο, λέγοντες· Πόθεν
τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία
ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνά-
μεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν
αὐτοῦ γίνονται;
3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων,
ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰα-
κώβου, καὶ Ἰωσῆ, καὶ Ἰούδα, καὶ
Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελ-
φαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς;
Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

Digitized by Google

4 Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης
ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ, ϗ ἐν τοῖς συγγενέσι, ϗ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ
οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ
μὴ ὀλίγοις ἀῤῥώστοις ἐπιθεὶς
τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε.
6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν
ἀπιστίαν αὐτῶν, ϗ περιῆγε τὰς
κώμας κύκλῳ, διδάσκων.
7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς
δώδεκα, ϗ ἤρξατο αὐτοὺς ἀ-
ποστέλλειν δύο δύο, ϗ ἐδίδου
αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμά-
των τῶν ἀκαθάρτων.
8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς
ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ
μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν,
μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην
χαλκόν·
9 Ἀλλ' ὑποδεδεμένους
σανδάλια· ϗ μὴ ἐνδύσασθαι
δύο χιτῶνας.
10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκί-
αν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλ-
θητε ἐκεῖθεν.
11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξ-
ωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν
ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν,
ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑπο-
κάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδό-
μοις ἢ Γομόῤῥοις ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
12 Καὶ ἐξελθόντες, ἐκή-
ρυσσον ἵνα μετανοήσωσι·
13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ
ἐξέβαλλον, ϗ ἤλειφον ἐλαίῳ
πολλοὺς ἀῤῥώστους, ϗ ἐθερά-
πευον.
14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο
τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ϗ ἔλεγεν·
Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ
νεκρῶν ἠγέρθη, ϗ διὰ τοῦτο ἐν-
εργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.
15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι
Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον,
Ὅτι προφήτης ἐστὶν, ἢ ὡς εἷς
τῶν προφητῶν.
16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης,
εἶπεν· Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφά-
λισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν, αὐ-
τὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.
17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης,
ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰω-
άννην, ϗ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ
φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα, τὴν
γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγά-
μησεν.
18 Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης
τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι οὐκ ἔξεστί
σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀ-
δελφοῦ σου.
19 Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν
αὐτῷ, ϗ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκ-
τεῖναι, ϗ οὐκ ἠδύνατο·
20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφο-
βεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς
αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον ϗ ἅγιον·
ϗ συνετήρει αὐτὸν, ϗ ἀκούσας
αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, ϗ ἡδέως
αὐτοῦ ἤκουε.

21 Καὶ

Digitized by Google

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, ϗ τοῖς χιλιάρχοις, ϗ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας·

22 Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, ϗ ὀρχησαμένης, ϗ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ ϗ τοῖς συναναχειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, ϗ δώσω σοι.

23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ, Ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς, δώσω σοὶ, ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ ἐξελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἠτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα μοὶ δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους ϗ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.

27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· ϗ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, ϗ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, ϗ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον ϗ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, ϗ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ϗ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, ϗ ὅσα ἐποίησαν, ϗ ὅσα ἐδίδαξαν.

31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ᾽ ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, ϗ ἀναπαύεσθε ὀλίγον· ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι ϗ οἱ ὑπάγοντες πολλοί. ϗ οὐδὲ φαγεῖν ηὐκαίρουν.

32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ᾽ ἰδίαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι· ϗ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί· ϗ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ, ϗ προῆλθον αὐτοὺς, ϗ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, ϗ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· ϗ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.

35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· Ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, ϗ ἤδη ὥρα πολλή·

36 Ἀπόλυσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς ϗ κώμας, ἀγοράσωσιν

ἑαυτοῖς

Digitized by Google

ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους, ϗ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν;

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε ϗ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγουσι· Πέντε, ϗ δύο ἰχθύας·

39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ, ἀνὰ ἑκατὸν ϗ ἀνὰ πεντήκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους ϗ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε, ϗ κατέκλασε τοὺς ἄρτους· ϗ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· ϗ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι.

42 Καὶ ἔφαγον πάντες, ϗ ἐχορτάσθησαν·

43 Καὶ ἦραν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, ϗ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους, ὡσεὶ πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, ϗ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδὰν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

47 Καὶ ὀψίας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ϗ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν· (ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς·) ϗ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· ϗ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς.

49 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, ϗ ἀνέκραξαν.

50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, ϗ ἐταράχθησαν) ϗ εὐθέως ἐλάλησε μετ᾽ αὐτῶν, ϗ λέγει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, ϗ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· ϗ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, ϗ ἐθαύμαζον.

52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρὲτ, ϗ προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπιγνόντες αὐτὸν,

55 Περιδραμόντες

55 Περιδραμόντες ὅλην τὴν
περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαν-
το ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς
κακῶς ἔχοντας περιφέρειν,
ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι.
56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύ-
ετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ
ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν
τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν
αὐτὸν, ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ
ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο.

Κεφ. ζʹ. 7.

ΚΑΙ συνάγονται πρὸς αὐ-
τὸν οἱ Φαρισαῖοι, καί
τινες τῶν Γραμματέων, ἐλ-
θόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων.
2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ,
τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας
ἄρτους, ἐμέμψαντο.
3 Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ
πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ
πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας,
οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν πα-
ράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων·
4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν
μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι,
καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν, ἃ παρέ-
λαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς
ποτηρίων, καὶ ξεστῶν, καὶ χαλ-
κέων, καὶ κλινῶν.
5 Ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐ-
τὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς· Διατί οἱ μαθηταί σου
οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν πα-
ράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων,
ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι
τὸν ἄρτον;
6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Ὅτι καλῶς προεφή-
τευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν
τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται·
Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί
με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
πόῤῥω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.
7 Μάτην δὲ σέβονταί με,
διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐν-
τάλματα ἀνθρώπων.
8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντο-
λὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν
παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων,
βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων·
καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα
πολλὰ ποιεῖτε.
9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Κα-
λῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ
Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑ-
μῶν τηρήσητε.
10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τί-
μα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μη-
τέρα σου· καί· Ὁ κακολο-
γῶν πατέρα ἢ μητέρα, θαν-
άτῳ τελευτάτω.
11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν
εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ, ἢ
τῇ μητρί· Κορβᾶν (ὅ ἐστι
δῶρον) ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελ-
ηθῇς.
12 Καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν
οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ,
ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ·
13 Ἀκυροῦντες τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν,
ᾗ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια
τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.
14 Καὶ προσκαλεσάμενος
πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐ-
τοῖς·

Digitized by Google

τοῖς· Ἀκούετέ μου πάντες, καὶ συνίετε.

15 Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον.

16 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι;

19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα.

20 Ἔλεγε δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,

22 Κλοπαὶ, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδένα ἤθελε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.

25 Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ,

26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνὶς, Συροφοίνισσα τῷ γένει) καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ καλόν ἐστι λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῷ· Ναὶ, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σου.

30 Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.

32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον, καὶ παρακα-

λοῦσιν

λῶσιν αὐτὸν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ᾽ ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθὰ, ὅ ἐστι, διανοίχθητι.

35 Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον.

37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

Κεφ. η΄. 8.

ΕΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι.

3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἥκουσι.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τούτους δυνήσεταί τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ᾽ ἐρημίας;

5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.

6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ.

7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά.

8 Ἔφαγον δὲ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας.

9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς·

10 Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ᾽ αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.

12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

13 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἐμ-

βὰς

Digitized by Google

βὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀ-
πῆλθεν εἰς τὸ πέραν.
14 Καὶ ἐπελάθοντο οἱ μα-
θηταὶ λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ
ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν
ἐν τῷ πλοίῳ.
15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς,
λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ
τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων,
καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.
16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς
ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρ-
τους οὐκ ἔχομεν.
17 Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς,
λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσ-
θε, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω
νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; ἔτι πε-
πωρωμένην ἔχετε τὴν καρδί-
αν ὑμῶν.
18 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ
βλέπετε; καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ
ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε;
19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους
ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχι-
λίους, πόσους κοφίνους πλήρεις
κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν
αὐτῷ· Δώδεκα.
20 Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς
τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων
σπυρίδων πληρώματα κλασ-
μάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον·
Ἑπτά.
21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Πῶς οὐ συνίετε;
22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθ-
σαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυ-
φλὸν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν
ἵνα αὐτοῦ ἅψηται.
23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς
χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν
αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ
πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ,
ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ,
ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει.
24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε·
Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους· ὡς
δένδρα περιπατοῦντας.
25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε
τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀνα-
βλέψαι· καὶ ἀποκατεστάθη, καὶ
ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας.
26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων·
Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλ-
θῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ
κώμῃ.
27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς
κώμας Καισαρείας τῆς Φι-
λίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώ-
τα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων
αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ
ἄνθρωποι εἶναι;
28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν,
Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· καὶ
ἄλλοι, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ἕνα
τῶν προφητῶν.
29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς·
Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶ-
ναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος, λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ
Χριστός.
30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς
ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.
31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν
αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ
ἀποδοκιμασθῆναι

Digitized by Google

ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

32 Καὶ παῤῥησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾷν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν.

36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;

37 Ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν.

3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ λίαν ὡς χιὼν, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι.

4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωσεῖ· καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ῥαββὶ, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ Ἠλίᾳ μίαν.

6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ· ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι.

7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι,

μενοι, οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ
τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.
9 Καταβαινόντων δὲ αὐ-
τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεστείλατο
αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ διηγήσων-
ται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ ὑὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ·
10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτη-
σαν πρὸς ἑαυτοὺς, συζητοῦντες
τί ἐστι τὸ, ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν,
λέγοντες· Ὅτι λέγουσιν οἱ
Γραμματεῖς, ὅτι Ἠλίαν δεῖ
ἐλθεῖν πρῶτον ;
12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἐλθὼν
πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα·
καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πά-
θῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ.
13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι
καὶ Ἠλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποί-
ησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν,
καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.
14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς
μαθητὰς, εἶδεν ὄχλον πολὺν
περὶ αὐτοὺς, καὶ Γραμματεῖς
συζητοῦντας αὐτοῖς.
15 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχ-
λος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη,
καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο
αὐτόν.
16 Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς
Γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε
πρὸς αὐτούς ;
17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ
τοῦ ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε,
ἤνεγκα τὸν ὑόν μου πρὸς σε,
ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον·
18 Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν κα-
ταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀ-
φρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον
τοῖς μαθηταῖς σου, ἵνα αὐτὸ
ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.
19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐ-
τῷ, λέγει· Ὦ γενεὰ ἄπιστος,
ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι ;
ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν ;
φέρετε αὐτὸν πρός με.
20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν,
εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν
αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐκυλίετο ἀφρίζων.
21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν
πατέρα αὐτοῦ, Πόσος χρόνος
ἐστὶν, ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ ;
Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν.
22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν
καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα,
ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ-
τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν,
σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.
23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· Τὸ, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι,
πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.
24 Καὶ εὐθέως κράξας ὁ
πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακ-
ρύων ἔλεγε· Πιστεύω Κύριε,
βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.
25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμη-
σε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρ-
τῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα
τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγώ σοι
ἐπιτάσσω· Ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ,
καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.
26 Καὶ

Digitized by Google

26 Καὶ κράξαν, ϗ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν, ἐξῆλθε· ϗ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτὸν, ϗ ἀνέστη.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ ϗ νηστείᾳ.

30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· ϗ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ.

31 Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ϗ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, ϗ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· ϗ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, ϗ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναούμ· ϗ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτούς· Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;

34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.

35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, ϗ λέγει αὐτοῖς· Εἴτις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος, ϗ πάντων διάκονος.

36 Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· ϗ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν αὐτοῖς·

37 Ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· ϗ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· ϗ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ϗ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με.

40 Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἐστὲ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον, εἰ περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, ϗ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ

43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοι ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, ϗ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

45 Καὶ ἐὰν ὁ ποῦς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν ἐστί σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, ϗ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·

48 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, ϗ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται, ϗ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται

50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, ϗ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

Κεφ. ι. 10.

ΚΑΚΕΙΘΕΝ ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· ϗ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· ϗ ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν, εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι· πειράζοντες αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, ϗ ἀπολῦσαι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην.

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν ϗ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός.

7 Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ ϗ τὴν μητέρα, ϗ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·

8 Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σάρξ.

9 Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ

Digitized by Google

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, ηὐλόγει αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν, προσδραμὼν εἷς, καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπηρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω, ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Μὴ ἀποστερήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἕν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν σταυρόν.

22 Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται.

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις

Digitized by Google

θρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ
παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ
δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.
28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος
λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀ-
φήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθή-
σαμέν σοι.
29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
οὐδείς ἐστιν, ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν,
ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πα-
τέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα,
ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ
καὶ τοῦ εὐαγγελίου,
30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατον-
ταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφοὺς, καὶ
ἀδελφὰς, καὶ μητέρας, καὶ τέκ-
να, καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν,
καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ
ζωὴν αἰώνιον.
31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται
πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ οἱ ἔσχα-
τοι, πρῶτοι.
32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀ-
ναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα.
καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολου-
θοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παρα-
λαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα,
ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλ-
λοντα αὐτῷ συμβαίνειν·
33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν
εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς
Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Γραμμα-
τεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν
θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐ-
τὸν τοῖς ἔθνεσι·
34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ,
καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμ-
πτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦ-
σιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ ἀναστήσεται.
35 Καὶ προσπορεύονται
αὐτῷ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης,
οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες·
Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ
ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν·
36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν;
37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ.
Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου
καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθί-
σωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.
38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε.
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ
ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισ-
θῆναι;
39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον
ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ
βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι,
βαπτισθήσεσθε·
40 Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δε-
ξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου,
οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς
ἡτοίμασται.
41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέ-
κα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ
Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.
42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκα-
λεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐ-
τοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες
ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, κατακυρι-
εύουσιν

Digitized by Google

εύουσιν αὐτῶν· ϗ οἱ μεγάλοι
αὐτῶν, κατεξουσιάζουσιν αὐ-
τῶν.
43 Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν
ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γε-
νέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται
διάκονος ὑμῶν·
44 Καὶ ὃς ἂν θέλῃ ὑμῶν
γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάν-
των δοῦλος.
45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι,
ἀλλὰ διακονῆσαι, ϗ δοῦναι
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ
πολλῶν.
46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερι-
χώ· ϗ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
ἀπὸ Ἱεριχὼ, ϗ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ, ϗ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς
Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς
ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσ-
αιτῶν.
47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰη-
σοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο
κράζειν, ϗ λέγειν· Ὁ υἱὸς
Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.
48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ
πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ
πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ
Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
49 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶ-
πεν αὐτὸν φωνηθῆναι· ϗ φω-
νοῦσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες αὐ-
τῷ· Θάρσει, ἔγειραι· φωνεῖ
σε.
50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε
πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις
ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς
εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββονὶ, ἵνα
ἀναβλέψω.
52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· Ὕπαγε· ἡ πίστις σου σέ-
σωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀνέ-
βλεψε, ϗ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ
ἐν τῇ ὁδῷ.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑΙ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθ-
φαγὴ ϗ Βηθανίαν πρὸς τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑ-
πάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν
κατέναντι ὑμῶν· ϗ εὐθέως
εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν, εὑ-
ρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ'
ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικε·
λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.
3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ·
Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε·
Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν
ἔχει· ϗ εὐθέως αὐτὸν ἀποσ-
τελεῖ ὧδε.
4 Ἀπῆλθον δὲ, ϗ εὗρον
τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν
θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου,
ϗ λύουσιν αὐτόν.
5 Καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστη-
κότων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποι-
εῖτε λύοντες τὸν πῶλον;
6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς κα-
θὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· ϗ
ἀφῆκαν αὐτούς.
7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον
πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ϗ ἐπέβαλον
αὐτῷ

Digitized by Google

αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ
ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ.
8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια
αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν·
ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ
τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον εἰς
τὴν ὁδόν.
9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ
ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες·
Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρ-
χόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·
10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχο-
μένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ·
Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ
ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος
πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς
ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν
μετὰ τῶν δώδεκα.
12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελ-
θόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας,
ἐπείνασε.
13 Καὶ ἰδὼν συκῆν μακ-
ρόθεν, ἔχουσαν φύλλα, ἦλ-
θεν εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐ-
τῇ, καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν, οὐδὲν
εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ
ἦν καιρὸς σύκων·
14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ
σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρ-
πὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερο-
σόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκ-
βάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀ-
γοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς
τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν,
καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούν-
των τὰς περιστερὰς, κατέστρεψε.
16 Καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις
διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ.
17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων
αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται· Ὅτι
ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς
κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν;
ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν
σπήλαιον λῃστῶν.
18 Καὶ ἤκουσαν οἱ Γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ
ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσου-
σι· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι
πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
19 Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο,
ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.
20 Καὶ πρωῒ παραπορευ-
όμενοι, εἶδον τὴν συκῆν ἐξη-
ραμμένην ἐκ ῥιζῶν.
21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ
Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ,
ἴδε, ἡ συκῆ ἣν κατηράσω,
ἐξήρανται.
22 Καὶ ἀποκριθεὶς, ὁ Ἰη-
σοῦς, λέγει αὐτοῖς· Ἔχετε
πίστιν Θεοῦ.
23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ·
Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πισ-
τεύσῃ ὅτι ἃ λέγει, γίνεται·
ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.
24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν,
πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι
αἰτεῖσθε,

Digitized by Google

αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι·

28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῇς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.

31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

32 Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὄντως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἴδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγμὸν, καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.

3 Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν, ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· κἀκεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες.

6 Ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων· Ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀ-

Digitized by Google

πέκτειναν, ϗ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος.
9 Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται ϗ
ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, ϗ δώ-
σει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύ-
την ἀνέγνωτε; Λίθον ὃν ἀπεδο-
κίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.
11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη· ϗ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφ-
θαλμοῖς ἡμῶν;
12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν
κρατῆσαι, ϗ ἐφοβήθησαν τὸν
ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς
αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε·
ϗ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.
13 Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς
αὐτόν τινας τῶν Φαρισαίων ϗ
τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν
ἀγρεύσωσι λόγῳ.
14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν
αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἴδαμεν
ὅτι ἀληθὴς εἶ, ϗ οὐ μέλει σοὶ
περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις
εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ᾽
ἐπ᾽ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ
Θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστι κῆνσον
Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; δῶμεν,
ἢ μὴ δῶμεν;
15 Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν
ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί
με πειράζετε; φέρετέ μοι δη-
νάριον, ἵνα ἴδω.
16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν· ϗ λέ-
γει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν
αὕτη ϗ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε
τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· ϗ
τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ
ἐθαύμασαν ἐπ᾽ αὐτῷ.
18 Καὶ ἔρχονται Σαδδου-
καῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέ-
γουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· ϗ
ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·
19 Διδάσκαλε, Μωσῆς
ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τινος
ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, ϗ καταλί-
πῃ γυναῖκα, ϗ τέκνα μὴ
ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ϗ
ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ.
20 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦ-
σαν· ϗ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυ-
ναῖκα, ϗ ἀποθνήσκων οὐκ
ἀφῆκε σπέρμα.
21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν
αὐτὴν, ϗ ἀπέθανε, ϗ οὐδὲ
αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· ϗ ὁ
τρίτος ὡσαύτως.
22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ
ἑπτὰ, ϗ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα·
ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε ϗ
ἡ γυνή.
23 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει,
ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν
ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον
αὐτὴν γυναῖκα.
24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ
τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες
τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύνα-
μιν τοῦ Θεοῦ;
25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν
ἀναστῶσιν,

Digitized by Google

ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε
γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς
ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν,
ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν
τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς
βάτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς,
λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβρα-
ὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ
Θεὸς Ἰακώβ;
27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκ-
ρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· ὑ-
μεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.
28 Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν
Γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν
συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς
αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν
αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πα-
σῶν ἐντολή;
29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πασῶν
τῶν ἐντολῶν· Ἄκουε Ἰσραὴλ,
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος
εἷς ἐστι·
30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον
τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δι-
ανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσ-
χύος σου· αὕτη πρώτη ἐντολή.
31 Καὶ δευτέρα ὁμοία,
αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου, ὡς σεαυτόν. μείζων
τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι.
32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
Γραμματεύς· Καλῶς, διδάσ-
καλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας,
ὅτι εἷς ἐστι Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν
ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·
33 Καὶ τὸ ἀγαπᾷν αὐτὸν
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾷν τὸν
πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλεῖόν ἐστι
πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων
καὶ τῶν θυσιῶν.
34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐ-
τὸν, ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη,
εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ
ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐ-
τὸν ἐπερωτῆσαι.
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ
ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ Γραμ-
ματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱός ἐστι
Δαβίδ;
36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶ-
πεν ἐν τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ·
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως
ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου.
37 Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει
αὐτὸν Κύριον· καὶ πόθεν υἱὸς
αὐτοῦ ἐστι; Καὶ ὁ πολὺς ὄχ-
λος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.
38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· Βλέπετε ἀπὸ
τῶν Γραμματέων, τῶν θελόν-
των ἐν στολαῖς περιπατεῖν, καὶ
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,
39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτο-
κλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·
40 Οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰ-
κίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει
μακρὰ

Digitized by Google

μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι
λήψονται περισσότερον κρίμα.
41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς
κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου,
ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει
χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·
καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον
πολλά.
42 Καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα
πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ
ἐστι κοδράντης.
43 Καὶ προσκαλεσάμενος
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐ-
τοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖ-
ον πάντων βέβληκε τῶν βα-
λόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.
44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ πε-
ρισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον·
αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως
αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβα-
λεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑΙ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ
εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Δι-
δάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι,
καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.
2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας
τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ
μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς
οὐ μὴ καταλυθῇ.
3 Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι
τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ'
ἰδίαν Πέτρος, καὶ Ἰάκωβος,
καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας·
4 Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα
ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν
μέλλῃ πάντα ταῦτα συντε-
λεῖσθαι;
5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέ-
πετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες·
Ὅτι ἐγώ εἰμι. καὶ πολλοὺς
πλανήσουσιν.
7 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέ-
μους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ
θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι·
ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος.
8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ
βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ
κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ
καὶ ταραχαί.
9 Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα.
Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς·
παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς
συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγάς·
δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ
βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν
ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη
δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ
εὐαγγέλιον.
11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑ-
μᾶς παραδιδόντες, μὴ προ-
μεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ
μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο
λαλεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ
λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον.
12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς
ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πα-
τὴρ

Digitized by Google

τὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὼς ὅπου οὐ δεῖ· (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω·) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·

15 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὤν, μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος.

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψις, οἵα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἔκτισεν ὁ Θεός, ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται.

20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδού, ὧδε ὁ Χριστός· ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ πιστεύσητε.

22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾷν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε. Ἰδού, προείρηκα ὑμῖν πάντα.

24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς.

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.

28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ἁπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·

29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.

31 Ὁ

31 Ὁ οὐρανὸς ϗ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ϗ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε ϗ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν.

34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ϗ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, ϗ ἑκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, ϗ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.

35 Γρηγορεῖτε οὖν, (οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὀψὲ, ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωΐ·)

36 Μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης, εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.

37 Ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω, Γρηγορεῖτε.

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΗΝ δὲ τὸ Πάσχα, ϗ τὰ Ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· ϗ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς ϗ οἱ Γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν.

2 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ.

3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου, νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· ϗ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

4 Ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, ϗ λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν;

5 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, ϗ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· ϗ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο εἰς ἐμέ.

7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ϗ ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

8 Ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ϗ ὃ ἐποίησεν αὕτη, λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς.

11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, ϗ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· ϗ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον,

Digitized by Google

ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ· Ποῦ θέλεις ἀπελ-
θόντες ἑτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς
τὸ πάσχα;

13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, ϗ λέγει αὐ-
τοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν·
ϗ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος
κεράμιον ὕδατος βαστάζων·
ἀκολουθήσατε αὐτῷ.

14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ,
εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ
διδάσκαλος λέγει· Ποῦ ἐστι τὸ
κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα με-
τὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει
ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον, ἕτοι-
μον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, ϗ ἦλθον εἰς τὴν
πόλιν, ϗ εὗρον καθὼς εἶπεν
αὐτοῖς· ϗ ἡτοίμασαν τὸ
πάσχα.

17 Καὶ ὀψίας γενομένης
ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένων αὐ-
τῶν, ϗ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ
ἐσθίων μετ᾽ ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσ-
θαι, ϗ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ᾽
εἷς· Μήτι ἐγώ; Καὶ ἄλ-
λος· Μήτι ἐγώ;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα
ὁ ἐμβαπτόμενος μετ᾽ ἐμοῦ εἰς
τὸ τρυβλίον.

21 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ὑπάγει, καθὼς γέγραπται
περὶ αὐτοῦ· ὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἐκείνῳ δι᾽ οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου παραδίδοται· καλὸν
ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ
ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,
λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλο-
γήσας ἔκλασε, ϗ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς, ϗ εἶπε· Λάβετε, φάγετε·
τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήρι-
ον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐ-
τοῖς, ϗ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες,

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦ-
τό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς
καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον.

25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γεννή-
ματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ
πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλ-
θον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλισ-
θήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ
ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πα-
τάξω τὸν ποιμένα, ϗ δια-
σκορπισθήσεται τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆ-
ναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐ-
τῷ· Καὶ εἰ πάντες σκανδα-
λισθήσονται, ἀλλ᾽ οὐκ ἐγώ.

30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-

σοῦς,

Digitized by Google

σοῦ, Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι
σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ,
πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι,
τρὶς ἀπαρνήσῃ με.
31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε
μᾶλλον· Ἐάν με δέῃ συνα-
ποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρ-
νήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ
πάντες ἔλεγον.
32 Καὶ ἔρχονται εἰς χω-
ρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ·
καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξ-
ωμαι.
33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν
Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ
Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἤρξα-
το ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.
34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Πε-
ρίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως
θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρη-
γορεῖτε.
35 Καὶ προελθὼν μικρὸν,
ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσ-
ηύχετο ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι,
παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.
36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ
πατὴρ, πάντα δυνατά σοι·
παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ'
ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ
θέλω, ἀλλὰ τί σύ.
37 Καὶ ἔρχεται, καὶ εὑρίσ-
κει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέ-
γει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθ-
εύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν
ὥραν γρηγορῆσαι;
38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύ-
χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα
πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν
προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον
εἰπών.
40 Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν
αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦ-
σαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
βεβαρημένοι· καὶ οὐκ ᾔδεισαν
τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.
41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον,
καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ
λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέ-
χει· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, πα-
ραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτω-
λῶν.
42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰ-
δοὺ, ὁ παραδιδούς με ἤγγικε.
43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰού-
δας, εἷς ὢν τῶν δώδεκα, καὶ
μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν
Ἀρχιερέων, καὶ τῶν Γραμ-
ματέων, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων.
44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδι-
δοὺς αὐτὸν, σύσσημον αὐτοῖς,
λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός
ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπ-
αγάγετε ἀσφαλῶς.
45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως
προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ῥαβ-
βὶ, ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν.
46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ'
αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ
ἐκράτησαν αὐτόν.
47 Εἷς δέ τις τῶν παρεστη-
κότων σπασάμενος τὴν μά-
χαιραν

Digitized by Google

χαιραν, ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, ϗ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν ϗ ξύλων συλλαβεῖν με;

49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, ϗ οὐκ ἐκρατήσατέ με. ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.

51 Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ. ϗ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.

52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· ϗ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς, ϗ οἱ Πρεσβύτεροι, ϗ οἱ Γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· ϗ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ϗ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

55 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ϗ ὅλον τὸ συνέδριον, ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν· ϗ οὐχ εὕρισκον.

56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, ϗ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.

57 Καὶ τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος· Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, ϗ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω.

59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, ϗ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, ϗ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ εἰμι. ϗ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, ϗ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

63 Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς διαῤῥήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων;

64 Ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου.

65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, ϗ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ϗ κολαφίζειν αὐτόν, ϗ λέγειν αὐτῷ·

Digitized by Google

αὐτῷ· Προφήτευσον. καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον.

66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ Ἀρχιερέως.

67 Καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα.

68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν· Ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν.

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.

71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὃν λέγετε.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος οὗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωῒ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ.

2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ Ἀρχιερεῖς πολλά.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα σου καταμαρτυροῦσιν.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον.

6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, ὅνπερ ᾐτοῦντο.

7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν.

8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς.

11 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς,

Digitized by Google

ριθεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς·
Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε
βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν·
Σταύρωσον αὐτόν.
14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν
αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποί-
ησεν; οἱ δὲ περισσοτέρως ἔ-
κραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.
15 Ὁ δὲ Πιλάτος βουλό-
μενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν
ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν
Βαραββᾶν· καὶ παρέδωκε τὸν
Ἰησοῦν, φραγελλώσας, ἵνα
σταυρωθῇ.
16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπή-
γαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς,
ὅ ἐστι πραιτώριον· καὶ συγκα-
λοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν.
17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν
πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν
αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον
στέφανον.
18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσ-
θαι αὐτόν· Χαῖρε βασιλεῦ
τῶν Ἰουδαίων.
19 Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν
κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυον
αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ γόνατα,
προσεκύνουν αὐτῷ.
20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐ-
τῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορ-
φύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ
ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν
αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.
21 Καὶ ἀγγαρεύουσι παρά-
γοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖ-
ον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν
πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου,
ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ
Γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐστι μεθερ-
μηνευόμενον, κρανίου τόπος.
23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν
ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ
ἔλαβε.
24 Καὶ σταυρώσαντες αὐ-
τὸν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ'
αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ.
25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ
ἐσταύρωσαν αὐτόν.
26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς
αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη·
Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ
ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι
δύο λῃστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ
ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.
28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα-
φὴ ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνό-
μων ἐλογίσθη.
29 Καὶ οἱ παραπορευόμε-
νοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦν-
τες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ
λέγοντες· Οὐὰ, ὁ καταλύων
τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν·
30 Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κα-
τάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρ-
χιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλ-
λήλους, μετὰ τῶν Γραμμα-
τέων, ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν,
ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.
32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς
τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πι-
στεύσωμεν.

Digitized by Google

στεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρω-
μένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.
33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκ-
της, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.
34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ
ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγά-
λῃ, λέγων· Ἐλωῒ, Ἐλωῒ,
λαμμᾶ σαβαχθανί; ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεός
μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με
ἐγκατέλιπες;
35 Καί τινες τῶν παρεστη-
κότων ἀκούσαντες, ἔλεγον. Ἰ-
δοὺ, Ἠλίαν φωνεῖ.
36 Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γε-
μίσας σπόγγον ὄξους, περιθείς
τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτὸν,
λέγων· Ἄφετε· ἴδωμεν εἰ ἔρ-
χεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν.
37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φω-
νὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.
38 Καὶ τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ
ἄνωθεν ἕως κάτω.
39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ
παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ,
ὅτι οὕτως κράξας ἐξέπνευσεν,
εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος
οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ.
40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες
ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν
αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώ-
βου τοῦ μικροῦ, καὶ Ἰωσῆ μή-
τηρ, καὶ Σαλώμη·
41 Αἳ καὶ, ὅτε ἦν ἐν τῇ Γα-
λιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ δι-
ηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολ-
λαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς
Ἱεροσόλυμα.
42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενο-
μένης, (ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ,
ὅ ἐστι προσάββατον)
43 Ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ
Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βου-
λευτὴς, ὃς καὶ αὐτὸς προσ-
δεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς
Πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶ-
μα τοῦ Ἰησοῦ.
44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύ-
μασεν εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα,
ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλαι
ἀπέθανε.
45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ κεντυ-
ρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶ-
μα τῷ Ἰωσήφ.
46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα,
καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε
τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐ-
τὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατο-
μημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσ-
εκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν
τοῦ μνημείου.
47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ Ἰωσῆ,
ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ διαγενομένου τοῦ σαβ-
βάτου, Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰα-
κώβου, καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν
ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλεί-
ψωσιν αὐτόν.
2 Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μι-
ᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ
τὸ

Digitized by Google

τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ
ἡλίου.
3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς·
Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον
ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;
4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεω-
ροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λί-
θος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.
5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ
μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον κα-
θήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, πε-
ριβεβλημένον στολὴν λευκήν·
καὶ ἐξεθαμβήθησαν.
6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ
ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε
τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρω-
μένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε·
ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐ-
τόν.
7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ
Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.
8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ,
ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε
δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις·
καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο
γάρ.
9 Ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ
σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον
Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ'
ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.
10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀ-
πήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γε-
νομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι.
11 Κἀκεῖνοι ἀκούσαντες
ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς,
ἠπίστησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν
ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανε-
ρώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πο-
ρευομένοις εἰς ἀγρόν.
13 Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες
ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ
ἐκείνοις ἐπίστευσαν.
14 Ὕστερον, ἀνακειμένοις
αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώ-
θη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν·
ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν
ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πο-
ρευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅ-
παντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέ-
λιον πάσῃ τῇ κτίσει.
16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπ-
τισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀ-
πιστήσας, κατακριθήσεται.
17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύ-
σασι ταῦτα παρακολουθήσει·
Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια
ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλή-
σουσι καιναῖς·
18 Ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θα-
νάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐ-
τοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀῤῥώστους
χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς
ἕξουσιν.
19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος,
μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνε-
λήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκά-
θισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.
20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες
ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου
συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βε-
βαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολου-
θούντων σημείων. Ἀμήν.

Digitized by Google

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α΄. 1.
ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ πολ-
λοὶ ἐπεχείρησαν ἀνα-
τάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν
πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν
πραγμάτων,
2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν
οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται ϗ ὑ-
πηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου·
3 Ἔδοξε κἀμοὶ παρηκο-
λουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκρι-
βῶς, καθεξῆς σοι γράψαι,
κράτιστε Θεόφιλε·
4 Ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν
κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφά-
λειαν.
5 ΕΓένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἡρώδου τοῦ βασιλέως
τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνό-
ματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερί-
ας Ἀβιά· ϗ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ
τῶν θυγατέρων Ἀαρὼν, ϗ τὸ
ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.
6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμ-
φότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πο-
ρευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐν-
τολαῖς ϗ δικαιώμασι τοῦ Κυ-
ρίου ἄμεμπτοι.
7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκ-
νον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν
στεῖρα, ϗ ἀμφότεροι προβεβη-
κότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν
ἦσαν.
8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερα-
τεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς
ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ
Θεοῦ,
9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερα-
τείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυ-
ρίου.
10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω
τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.
11 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγε-
λος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.
12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχ-
αρίας ἰδὼν, ϗ φόβος ἐπέπε-
σεν ἐπ' αὐτόν.
13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ Ζαχα-
ρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς
σου· ϗ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ
γεννήσει υἱόν σοι, ϗ καλέσεις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.
14 Καὶ ἔσται χαρά σοι ϗ
ἀγαλλίασις, ϗ πολλοὶ ἐπὶ τῇ
γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται.
15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώ-
πιον τοῦ Κυρίου· ϗ οἶνον ϗ
σίκερα οὐ μὴ πίῃ· ϗ Πνεύ-
ματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι
ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.
16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτῶν.
17 Καὶ αὐτὸς προελεύσε-
ται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι
ϗ δυνάμει Ἠλίου, ἐπιστρέψαι

καρδίας

καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα,
καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαί-
ων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν
κατεσκευασμένον.
18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας
πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί
γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ
εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου
προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτῆς.
19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγ-
γελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι
Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην
λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγε-
λίσασθαί σοι ταῦτα.
20 Καὶ ἰδοὺ, ἔσῃ σιωπῶν,
καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι,
ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦ-
τα· ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς
λόγοις μου, οἵτινες πληρωθή-
σονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.
21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσ-
δοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐ-
θαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν
αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.
22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο
λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν
ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ
ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων
αὐτοῖς· καὶ διέμενε κωφός.
23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσ-
θησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουρ-
γίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ.
24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς
ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν
ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα·
25 Ὅτι οὕτω μοι πεποίη-
κεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς
ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου
ἐν ἀνθρώποις.
26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ
ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γα-
βριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν
τῆς Γαλιλαίας, ᾗ ὄνομα
Ναζαρὲτ,
27 Πρὸς παρθένον μεμνη-
στευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰω-
σὴφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ
ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ.
28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγε-
λος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· Χαῖρε
κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος με-
τὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυ-
ναιξίν.
29 Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχ-
θη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ δι-
ελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσ-
πασμὸς οὗτος.
30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος
αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ Μαριάμ·
εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ
Θεῷ·
31 Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν
γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέ-
σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗ-
ΣΟΥΝ.
32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ
υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ
δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς
τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ.
33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ
τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
οὐκ ἔσται τέλος.

34 Εἶπε

34 Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς
τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο,
ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγε-
λος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα
ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ
δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει
σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ
σοῦ ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.
36 Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ
συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνει-
ληφυῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς·
καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ
τῇ καλουμένῃ στείρᾳ.
37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει
παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.
38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ
ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι
κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπ-
ῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος·
39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ
ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐ-
πορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ
σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.
40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο
τὴν Ἐλισάβετ.
41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν
τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ
βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς·
καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου
ἡ Ἐλισάβετ·
42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ
μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογη-
μένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλο-
γημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλί-
ας σου.
43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο,
ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου
μου πρός με;
44 Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ
φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ
ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλ-
λιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοι-
λίᾳ μου.
45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύ-
σασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ
Κυρίου.
46 Καὶ εἶπε Μαριάμ·
Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον·
47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου·
48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ
τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.
49 Ὅτι ἐποίησέ μοι με-
γαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ·
50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς
γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.
51 Ἐποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν·
52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς·
53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέ-
στειλε κενούς.
54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ
παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐ-
λέους,

55 (Καθὼς

Digitized by Google

55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

59 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

62 Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες.

64 Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφήτευσε, λέγων·

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·

69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ.

71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

73 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν·

74 Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ,

75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης

φήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προ-
πορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου
Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ·
77 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σω-
τηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀ-
φέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους
Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους·
79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημέ-
νοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας
ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε
καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ
ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέ-
ρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς
τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλ-
θε δόγμα παρὰ Καίσαρος
Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶ-
σαν τὴν οἰκουμένην.
2 Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώ-
τη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς
Συρίας Κυρηνίου.
3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες
ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν
ἰδίαν πόλιν.
4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως
Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν,
εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἥτις κα-
λεῖται Βηθλεὲμ (διὰ τὸ εἶναι
αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς
Δαβὶδ,)
5 Ἀπογράψασθαι σὺν
Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ
αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ.
6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι
αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.
7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐ-
τῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσ-
παργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέ-
κλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ,
διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν
τῷ καταλύματι.
8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν
τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦν-
τες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς
τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην
αὐτῶν.
9 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυ-
ρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυ-
ρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ
ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.
10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγ-
γελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ
γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χα-
ρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ
τῷ λαῷ.
11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σή-
μερον σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς
Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ.
12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ ση-
μεῖον· Εὑρήσετε βρέφος ἐσ-
παργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ
φάτνῃ.
13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο
σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρα-
τιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν
Θεὸν, καὶ λεγόντων·
14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία.
15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλ-
θον

Digitized by Google

θον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν
οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ
ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους·
Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ,
καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ
γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν
ἡμῖν.
16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες,
καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ
καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος
κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.
17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν
περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαλη-
θέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου
τούτου.
18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαν-
τες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λα-
ληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων
πρὸς αὐτούς.
19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα
συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα,
συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς.
20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποι-
μένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες
τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκου-
σαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη
πρὸς αὐτούς.
21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν
ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ
παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ
τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφ-
θῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.
22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν
αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐ-
τῆς, κατὰ τὸν νόμον Μωσέως,
ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυ-
μα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ,
23 (Καθὼς γέγραπται ἐν
νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν
διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ
Κυρίῳ κληθήσεται·)
24 Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν,
κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ
Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ
δύο νεοσσοὺς περιστερῶν.
25 Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος
ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συ-
μεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος
δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδε-
χόμενος παράκλησιν τοῦ
Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν
ἐπ' αὐτόν.
26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρη-
ματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύμα-
τος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον
πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου.
27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύ-
ματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ
εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παι-
δίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐ-
τοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ
νόμου περὶ αὐτοῦ·
28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐ-
τὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ
εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε·
29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦ-
λόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆ-
μά σου, ἐν εἰρήνῃ·
30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
μου τὸ σωτήριόν σου·
31 Ὃ ἡτοίμασας κατὰ
πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·
32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν
ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσ-
ραήλ.
33 Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ
μήτηρ

Digitized by Google

μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ
τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ.
34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς
Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαρι-
ὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ,
οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀν-
άστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.
35 (Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν
ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία·)
ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ
πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.
36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆ-
τις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ
φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβη-
κυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζή-
σασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ
ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς.
37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς
ἐτῶν ὀγδοηκοντατεσσάρων, ἣ
οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ,
νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα
νύκτα καὶ ἡμέραν.
38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥ-
ρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ
αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχο-
μένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσα-
λήμ.
39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅ-
παντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυ-
ρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν
Ναζαρέτ.
40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε,
καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι,
πληρούμενον σοφίας· καὶ χά-
ρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.
41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γο-
νεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερου-
σαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.
42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν
δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς
Ἱεροσόλυμα, κατὰ τὸ ἔθος
τῆς ἑορτῆς·
43 Καὶ τελειωσάντων τὰς
ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν
αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ
παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ
ἔγνω Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν
ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον
ἡμέρας ὁδὸν, καὶ ἀνεζήτουν
αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν
τοῖς γνωστοῖς.
45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐ-
τὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, ζητοῦντες αὐτόν.
46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡ-
μέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ
ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν
διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐ-
τῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.
47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ
ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει
καὶ τοῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.
48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξ-
επλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ
μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον,
τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ,
ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι
ἐζητοῦμέν σε.
49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤ-
δειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός
μου δεῖ εἶναί με;
50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν
τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ

Digitized by Google

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐ-
τῶν, ϗ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ·
ϗ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς.
Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε
σοφίᾳ ϗ ἡλικίᾳ, ϗ χάριτι
παρὰ Θεῷ ϗ ἀνθρώποις.

Κεφ. γ΄. 3.

ΕΝ ἔτει δὲ πεντεκαιδεκά-
τῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβε-
ρίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος
Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας,
ϗ τετραρχοῦντος τῆς Γαλι-
λαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος
τῆς Ἰτουραίας ϗ Τραχωνί-
τιδος χώρας, ϗ Λυσανίου τῆς
Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος,
2 Ἐπ' Ἀρχιερέων Ἄννα
ϗ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ
ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχα-
ρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.
3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν
τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου,
κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ
λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,
λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν
τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε
τὰς τρίβους αὐτοῦ.
5 Πᾶσα φάραγξ πληρω-
θήσεται, ϗ πᾶν ὄρος ϗ βουνὸς
ταπεινωθήσεται· ϗ ἔσται τὰ
σκολιὰ εἰς εὐθείαν, ϗαὶ τρα-
χεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας·
6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.
7 Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευ-
ομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι
ὑπ' αὐτοῦ. Γεννήματα ἐχιδ-
νῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν
ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;
8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξ-
ίους τῆς μετανοίας· ϗ μὴ ἄρ-
ξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πα-
τέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ·
λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ
Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων
ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.
9 Ἤδη δὲ ϗ ἡ ἀξίνη πρὸς
τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται·
πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρ-
πὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, ϗ εἰς
πῦρ βάλλεται.
10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν
οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί οὖν ποι-
ήσομεν;
11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει
αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας,
μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· ϗ
ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως
ποιείτω.
12 Ἦλθον δὲ ϗ τελῶναι
βαπτισθῆναι, ϗ εἶπον πρὸς
αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιή-
σομεν;
13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς·
Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατε-
ταγμένον ὑμῖν πράσσετε.
14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν ϗ
στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ
ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Μηδένα
διασείσητε, μηδὲ συκοφαντή-
σητε·

Digitized by Google

σηλε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν.

15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός·

16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρί·

17 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.

18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,

20 Προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανὸν,

22 Καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει, ὡσεὶ περιστερὰν, ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν σοὶ ηὐδόκησα.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὢν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς Ἰωσὴφ, τοῦ Ἡλὶ,

24 Τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευὶ, τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰαννὰ, τοῦ Ἰωσὴφ,

25 Τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμὼς, τοῦ Ναοὺμ, τοῦ Ἐσλὶ, τοῦ Ναγγαὶ,

26 Τοῦ Μαὰθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεΐ, τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰούδα,

27 Τοῦ Ἰωαννὰ, τοῦ Ῥησὰ, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιὴλ, τοῦ Νηρὶ,

28 Τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ Κωσὰμ, τοῦ Ἐλμωδὰμ, τοῦ Ἢρ,

29 Τοῦ Ἰωσὴ, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευὶ,

30 Τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰωνὰν, τοῦ Ἐλιακεὶμ,

31 Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνὰν, τοῦ Ματταθὰ, τοῦ Ναθὰν, τοῦ Δαβὶδ,

32 Τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ Ὠβὴδ, τοῦ Βοὸζ, τοῦ Σαλμὼν, τοῦ Ναασσὼν,

33 Τοῦ Ἀμιναδὰβ, τοῦ Ἀρὰμ, τοῦ Ἐσρὼμ, τοῦ Φαρὲς, τοῦ Ἰούδα,

34 Τοῦ

Digitized by Google

34 Τȣ̃ Ἰακὼβ, τȣ̃ Ἰ-
σαὰκ, τȣ̃ Ἀβραὰμ, τȣ̃ Θά-
ρα, τȣ̃ Ναχὼρ,
35 Τȣ̃ Σαρȣ̀χ, τȣ̃ Ῥα-
γαῦ, τȣ̃ Φαλὲκ, τȣ̃ Ἐβὲρ, τȣ̃
Σαλὰ,
36 Τȣ̃ Καϊνὰν, τȣ̃ Ἀρ-
φαξὰδ, τȣ̃ Σὴμ, τȣ̃ Νῶε,
τȣ̃ Λάμεχ,
37 Τȣ̃ Μαθȣσάλα, τȣ̃
Ἐνὼχ, τȣ̃ Ἰαρὲδ, τȣ̃ Μα-
λελεὴλ, τȣ̃ Καϊνὰν,
38 Τȣ̃ Ἐνὼς, τȣ̃ Σὴθ, τȣ̃
Ἀδὰμ, τȣ̃ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΙΗΣΟΥΣ δὲ Πνεύματος
ἁγίȣ πλήρης ὑπέστρεψεν
ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνȣ· καὶ ἤγετο ἐν
τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,
2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβό-
λȣ. Καὶ ȣ̓κ ἔφαγεν ȣ̓δὲν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ
συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕστερον
ἐπείνασε.
3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διά-
βολος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
εἰπὲ τῷ λίθῳ τȣ́τῳ ἵνα γένη-
ται ἄρτος.
4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
πρὸς αὐτὸν, λέγων· Γέγραπ-
ται· Ὅτι ȣ̓κ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι Θεοῦ.
5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ
διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν,
ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βα-
σιλείας τῆς οἰκȣμένης ἐν στιγ-
μῇ χρόνȣ.
6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διά-
βολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξȣσίαν
ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν
αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται,
καὶ ᾧ ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτήν.
7 Σὺ ȣ̓̃ν ἐὰν προσκυνήσῃς
ἐνώπιόν μȣ, ἔσται σȣ πάντα.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ,
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω
μȣ Σατανᾶ· γέγραπται γάρ·
Προσκυνήσεις Κύριον τὸν
Θεόν σȣ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λα-
τρεύσεις.
9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
Ἱερȣσαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ
Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν
κάτω·
10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖ-
ται περί σȣ, τοῦ διαφυλάξαι
σε·
11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀ-
ροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σȣ.
12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἴρηται·
Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν
Θεόν σȣ.
13 Καὶ συντελέσας πάντα
πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπέστη
ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.
14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύ-
ματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ
φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς
περιχώρȣ περὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν
ἐν

ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ, οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι.

17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν,

19 Κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν.

20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.

21 Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.

22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.

24 Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·

26 Καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα.

29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν.

30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασι.

32 Καὶ

Digitized by Google

32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ,

34 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν καί σοι Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ ἐπετίμησε αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν.

36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;

37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.

40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς, ἐθεράπευσεν αὐτούς.

41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ᾽ αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε. 5.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ᾽ αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν

Digitized by Google

ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθί-
σας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου
τοὺς ὄχλους.
4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν,
εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐ-
παναγάγετε εἰς τὸ βάθος, καὶ
χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν
εἰς ἄγραν.
5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων,
εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι'
ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες,
οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ
ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.
6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες,
συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος
πολύ· διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκ-
τυον αὐτῶν.
7 Καὶ κατένευσαν τοῖς με-
τόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ,
τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι
αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν
ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε
παρὰ τι βυθίζεσθαι αὐτά.
8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος,
προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ
Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ'
ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός
εἰμι, Κύριε.
9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν
αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς σὺν
αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχ-
θύων ᾗ συνέλαβον·
10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκω-
βον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβε-
δαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σί-
μωνι· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σί-
μωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ·
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ
ζωγρῶν.
11 Καὶ καταγαγόντες τὰ
πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες
ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.
12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι
αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ
ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ
ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ
πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέ-
γων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνα-
σαί με καθαρίσαι.
13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰπών· Θέ-
λω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως
ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.
14 Καὶ αὐτὸς παρήγγει-
λεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ
ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ
ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσ-
έταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς.
15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ
λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρ-
χοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν,
καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.
16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχω-
ρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσ-
ευχόμενος.
17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσ-
κων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φα-
ρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἳ
ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης
κώμης τῆς Γαλιλαίας, καὶ
Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ
δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσ-
θαι αὐτούς.
18 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες φέρον-
τες

Digitized by Google

τες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς
ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζή-
τουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ θεῖ-
ναι ἐνώπιον αὐτοῦ.
19 Καὶ μὴ εὑρόντες διὰ
ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ
τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ
δῶμα, διὰ τῶν κεράμων κα-
θῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ
εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ
Ἰησοῦ.
20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν
αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε,
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.
21 Καὶ ἤρξαντο διαλογί-
ζεσθαι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν
οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας;
τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας,
εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;
22 Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς
τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀπο-
κριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί
διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν;
23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον,
εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν· Ἔγει-
ραι καὶ περιπάτει;
24 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρ-
τίας. (εἶπε τῷ παραλελυμέ-
νῳ·) Σοὶ λέγω, ἔγειραι· καὶ
ἄρας τὸ κλινίδιόν σου, πορεύου
εἰς τὸν οἶκόν σου.
25 Καὶ παραχρῆμα ἀνα-
στὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ'
ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.
26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν
ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θε-
όν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέ-
γοντες· Ὅτι εἴδομεν παρά-
δοξα σήμερον.
27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλ-
θε, καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνό-
ματι Λευΐν, καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Ἀκολούθει μοι.
28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαν-
τα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν με-
γάλην ὁ Λευῒς αὐτῷ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τε-
λωνῶν πολύς, καὶ ἄλλων οἳ ἦ-
σαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.
30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ
Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, λέγοντες· Διατί μετὰ
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσ-
θίετε καὶ πίνετε;
31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ
χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι
δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς
μετάνοιαν.
33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐ-
τόν· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰω-
άννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ δεή-
σεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ
τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσ-
θίουσι καὶ πίνουσιν;
34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμ-
φῶνος,

Digitized by Google

φῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ'
αὐτῶν ἐστι, ποιῆσαι νηστεύειν;
35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι
καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος· τότε νηστεύσουσιν ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
36 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβο-
λὴν πρὸς αὐτούς· Ὅτι οὐδεὶς
ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπι-
βάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν·
εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχί-
ζει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμ-
φωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ
καινοῦ.
37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς, εἰ δὲ
μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς
ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται,
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται.
38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον· καὶ ἀμ-
φότεροι συντηροῦνται.
39 Καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαι-
ὸν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει
γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότε-
ρός ἐστιν.

Κεφ. ς'. 6.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν σαβ-
βάτῳ δευτεροπρώτῳ δια-
πορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν
σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, καὶ
ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσί.
2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων
εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ
ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι;
3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ
τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δα-
βίδ, ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς,
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες;
4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους
τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφα-
γε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐ-
τοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ
μόνους τοὺς ἱερεῖς;
5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι
Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που καὶ τοῦ σαββάτου.
6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ
σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν·
καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ
χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.
7 Παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ
Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι,
εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύ-
σει, ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐ-
τοῦ.
8 Αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς δια-
λογισμοὺς αὐτῶν· καὶ εἶπε τῷ
ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν
χεῖρα· Ἔγειραι, καὶ στῆθι εἰς
τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.
9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς
αὐτούς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τί·
Ἔξεστι τοῖς σάββασιν, ἀγαθο-
ποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυ-
χὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι;
10 Καὶ περιβλεψάμενος
πάντας αὐτοὺς, εἶπε τῷ ἀν-
θρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά
σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτω· καὶ
ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.
11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν
ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλ-
λήλους,

Digitized by Google

λήλες, τί ἂν ποιήσειαν τῷ
Ἰησοῦ.
12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος
προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτε-
ρεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.
13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα,
προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ'
αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστό-
λους ὠνόμασε·
14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμα-
σε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ
Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρ-
θολομαῖον·
15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν,
Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου,
καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον
Ζηλωτήν·
16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰού-
δαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγέν-
ετο προδότης.)
17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐ-
τῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ
ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ
πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ
πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου
Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον
ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ
τῶν νόσων αὐτῶν·
18 Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ
πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ
ἐθεραπεύοντο.
19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζή-
τει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύνα-
μις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ
ἰᾶτο πάντας.
20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι
οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
21 Μακάριοι οἱ πεινῶν-
τες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε.
Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν·
ὅτι γελάσετε.
22 Μακάριοί ἐστε ὅταν
μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι,
καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ
ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ
ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνε-
κα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ
ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ
οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐ-
ποίουν τοῖς προφήταις οἱ πα-
τέρες αὐτῶν.
24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν
παράκλησιν ὑμῶν.
25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπε-
πλησμένοι· ὅτι πεινάσετε·
Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν·
ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.
26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς
ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄν-
θρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ
ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις
οἱ πατέρες αὐτῶν.
27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς
ἀκούουσιν· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχ-
θροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε
τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.
28 Εὐλογεῖτε τοὺς καταρω-
μένους ὑμῖν· καὶ προσεύχεσθε
ὑπὲρ

Digitized by Google

ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.
29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ
τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν
ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός
σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα
μὴ κωλύσῃς.
30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί
σε, δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος
τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.
31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ
ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.
32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς
ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν
χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς
ἀγαπῶσι.
33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε
τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία
ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁ-
μαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.
34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ'
ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία
ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δα-
νείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ
ἴσα.
35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς
ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε,
καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπί-
ζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψί-
στου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν
ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς.
36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες,
καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκ-
τίρμων ἐστί.
37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ
μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε,
καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπο-
λύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε.
38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται
ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπιεσ-
μένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑ-
περεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς
τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ
αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀν-
τιμετρηθήσεται ὑμῖν.
39 Εἶπε δὲ παραβολὴν
αὐτοῖς· Μήτι δύναται τυφ-
λὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμ-
φότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;
40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ
τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρ-
τισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ δι-
δάσκαλος αὐτοῦ.
41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρ-
φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ
ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν
ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατα-
νοεῖς;
42 Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν
τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφὲ, ἄ-
φες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν
τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ
βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε
πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφ-
θαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις
ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον
καλὸν, ποιοῦν καρπὸν σαπρόν·
οὐδὲ δένδρον σαπρὸν, ποιοῦν
καρπὸν καλόν.
44 Ἕκαστον γὰρ δένδρον
ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκε-
ται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλ-

λέγουσι

Digitized by Google

λέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σαφυλήν.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ σόμα αὐτοῦ.

46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε· καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτοὺς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐσὶν ὅμοιος.

48 Ὅμοιός ἐσιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέῤῥηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοιός ἐσιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσέῤῥηξεν ὁ ποταμός· καὶ εὐθέως ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΠΕΙ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ.

2 Ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾷν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.

3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέσειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες· Ὅτι ἄξιός ἐσιν ᾧ παρέξει τοῦτο.

5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς· ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν σέγην μου εἰσέλθῃς.

7 Διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρός σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν σρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ σραφεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίσιν εὗρον.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· ϗ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, ϗ ὄχλος πολύς.

12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, ϗ ἰδού, ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ϗ αὕτη ἦν χήρα· ϗ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, ϗ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε.

14 Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ, (οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν) ϗ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι.

15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, ϗ ἤρξατο λαλεῖν· ϗ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

16 Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, ϗ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, ϗ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, ϗ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.

19 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων ϗ μαστίγων ϗ πνευμάτων πονηρῶν, ϗ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἴδετε ϗ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·

23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ ϗ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, ϗ περισσότερον προφήτου.

27 Οὗτός

Digitized by Google

27 Οὗτός ἐςι περὶ οὗ γέ-
γραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποςέλ-
λω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσ-
ώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν
ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.
28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων
ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφή-
της Ἰωάννου τοῦ Βαπτιςοῦ οὐδείς
ἐςιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων
αὐτοῦ ἐςι.
29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκού-
σας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν
τὸν Θεὸν, βαπτισθέντες τὸ
βάπτισμα Ἰωάννου.
30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ
νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ
ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπ-
τισθέντες ὑπ᾽ αὐτοῦ.
31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος·
Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώ-
πους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ
τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;
32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις
τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ
προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ
λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν,
καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσα-
μεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.
33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης
ὁ Βαπτιςὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων,
μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε·
Δαιμόνιον ἔχει.
34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ
λέγετε· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φά-
γος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν
φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.
35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σο-
φία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς
πάντων.
36 Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν
τῶν Φαρισαίων, ἵνα φάγῃ
μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνε-
κλίθη.
37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ
πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς,
ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα
ἀλάβαςρον μύρου·
38 Καὶ ςᾶσα παρὰ τοὺς
πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίουσα,
ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας
αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέ-
μασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας
αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ.
39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος
ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν
ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν
προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς
καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτε-
ται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐςι.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων,
ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δέ φη-
σι· Διδάσκαλε, εἰπέ.
41 Δύο χρεωφειλέται ἦ-
σαν δανειςῇ τινι· ὁ εἷς ὤφει-
λε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ
ἕτερος πεντήκοντα.
42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν
ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρί-
σατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπὲ,
πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;
43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σί-
μων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω
ὅτι

Digitized by Google

ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὀρθῶς ἔκρινας.

44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.

45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας.

46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας.

47 Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ.

2 Καὶ γυναῖκές τινες, αἳ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει,

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαὶ, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

4 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπε διὰ παραβολῆς·

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό.

6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.

7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό.

8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς

Digitized by Google

δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, ϗ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.

11 Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, ϗ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἳ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· ϗ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, ϗ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσὸν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, ϗ ὑπὸ μεριμνῶν ϗ πλούτου ϗ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, ϗ οὐ τελεσφοροῦσι·

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ ϗ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, ϗ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς.

17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται, ϗ εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· ϗ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, ϗ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ ϗ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ϗ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου ϗ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου ϗ ἀδελφοί μου, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, ϗ ποιοῦντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ϗ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, ϗ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ϗ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν.

23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· ϗ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην· ϗ συνεπληροῦντο, ϗ ἐκινδύνευον.

24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ ϗ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· ϗ ἐπαύσαντο, ϗ ἐγένετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι ϗ τοῖς ἀνέμοις ἐπι-

Digitized by Google

τάσσει, καὶ τῷ ὕδατι· καὶ ὑπα-
κούουσιν αὐτῷ;
26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,
ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γα-
λιλαίας.
27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ
τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀ-
νήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς
εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκα-
νῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσ-
κετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν,
ἀλλ᾽ ἐν τοῖς μνήμασιν.
28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐ-
τῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε·
Τί ἐμοὶ καὶ σοι, Ἰησοῦ υἱὲ
τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί
σου, μή με βασανίσῃς.
29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ
πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελ-
θεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολ-
λοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει
αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι
καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ
διαρρήσσων τὰ δεσμὰ, ἠλαύ-
νετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς
ἐρήμους.
30 Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν
ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι ἐστὶν
ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών·
ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν
εἰς αὐτόν.
31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν,
ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν
ἄβυσσον ἀπελθεῖν.
32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοί-
ρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ
ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα
ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους
εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐ-
τοῖς.
33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαι-
μόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσ-
ῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρ-
μησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ
ἀπεπνίγη.
34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες
τὸ γεγενημένον, ἔφυγον· καὶ ἀ-
πελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν
πόλιν, καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.
35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ
γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον
τὸν ἄνθρωπον ἀφ᾽ οὗ τὰ δαι-
μόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμέ-
νον καὶ σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβή-
θησαν.
36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς
καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ
δαιμονισθείς.
37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν
ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περι-
χώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελ-
θεῖν ἀπ᾽ αὐτῶν, ὅτι φόβῳ με-
γάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ
ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρε-
ψεν.
38 Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀ-
νὴρ ἀφ᾽ οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαι-
μόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέ-
λυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων·
39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν
σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι
ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ᾽
ὅλην

Digitized by Google

ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.
40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑπο-
στρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο
αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ
πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.
41 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἀνὴρ
ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς
ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρ-
χε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας
τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν
εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
42 Ὅτι θυγάτηρ μονογε-
νὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα,
καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ
τῷ ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι
συνέπνιγον αὐτόν.
43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει
αἵματος, ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα,
ἥτις εἰς ἰατροὺς προσαναλώσα-
σα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν
ὑπ᾽ οὐδενὸς θεραπευθῆναι·
44 Προσελθοῦσα ὄπισθεν,
ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔστη
ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.
45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ἀρνου-
μένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέ-
τρος, καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ· Ἐ-
πιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί
σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις·
Τίς ὁ ἁψάμενός μου;
46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἥψατό μου τίς· ἐγὼ γὰρ ἔγνων
δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ᾽ ἐμοῦ.
47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι
οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ
προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι᾽ ἣν αἰ-
τίαν ἥψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν
αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ,
καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα.
48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρή-
νην.
49 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχι-
συναγώγου λέγων αὐτῷ· Ὅτι
τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ
σκύλλε τὸν διδάσκαλον.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας,
ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ
φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σω-
θήσεται.
51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν
οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰακω-
βον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα
τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.
52 Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ
ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε·
Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν,
ἀλλὰ καθεύδει.
53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ,
εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.
54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω
πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χει-
ρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων·
Ἡ παῖς, ἐγείρου.
55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ
πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη πα-
ραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ
δοθῆναι φαγεῖν.
56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς
αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν
αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γε-
γονός.

Digitized by Google

Κεφ. θ'. 9.

ΣΥΓΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν.

4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

7 Ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων, ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν.

8 Ὑπό τινων δὲ, ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς, καταλύσωσι, καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μή τι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας

Digitized by Google

ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφινοι δώδεκα.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο,

22 Εἰπών· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθείς;

26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὼ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων.

30 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας·

31 Οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας

Digitized by Google

ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ·

33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· ϗ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοί, ϗ Μωσεῖ μίαν, ϗ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, ϗ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνήν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· ϗ αὐτοὶ ἐσίγησαν, ϗ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.

38 Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής ἐστί μοι.

39 Καὶ ἰδού, πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, ϗ ἐξαίφνης κράζει, ϗ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ, ϗ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν.

40 Καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου, ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτό, ϗ οὐκ ἠδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος ϗ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, ϗ ἀνέξομαι ὑμῶν; προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου.

42 Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, ϗ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, ϗ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·

44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, ϗ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τό, τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ.

48 Καὶ

Digitized by Google

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ.

53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτοὺς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε;

55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς.

56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι. 10.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν

Digitized by Google

στειλεν αὐτοὺς, ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.

2 Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι. Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν.

9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴπατε·

11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν τῆς πόλεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαί σοι Χοραζὶν, οὐαί σοι Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ.

16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

19 Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ

πᾶσαν

Digitized by Google

πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ.
καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ.

20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ
χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑ-
μῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ
μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν
ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠ-
γαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ
Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολο-
γοῦμαί σοι πάτερ, Κύριε τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκ-
ρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ
συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατὴρ,
ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμ-
προσθέν σου.

22 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς
μαθητὰς, εἶπε· Πάντα παρε-
δόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρός μου·
καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ
υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν
ὁ πατὴρ, εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν
βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς
μαθητὰς, κατ᾽ ἰδίαν εἶπε·
Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ
βλέποντες ἃ βλέπετε.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς
ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέ-
πετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι
ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις
ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ
λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιή-
σας ζωὴν αἰώνιον κληρονο-
μήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν·
Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται;
πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν
Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς
ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ
ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν
ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν·
Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέ-
βαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς
Ἱεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπε-
σεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν,
καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον,
ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱε-
ρεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ
ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀν-
τιπαρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης,
γενόμενος κατὰ τὸν τόπον,
ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθεν.

33 Σαμαρείτης δέ τις ὁ-
δεύων, ἦλθε κατ᾽ αὐτὸν, καὶ
ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν κατέ-
δησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπι-
χέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβι-
βάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον
κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς παν-
δοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ

Digitized by Google

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξ-
ελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια
ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ,
καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς,
ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με,
ἀποδώσω σοι.
36 Τίς οὖν τούτων τῶν τρι-
ῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι
τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;
37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιή-
σας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶ-
πεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πο-
ρεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.
38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πο-
ρεύεσθαι αὐτοὺς, καὶ αὐτὸς εἰσ-
ῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ
δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέ-
ξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐ-
τῆς.
39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ
καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρα-
καθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ
Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.
40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσ-
πᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν·
ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ
μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου
μόνην με κατέλιπε διακονεῖν;
εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναν-
τιλάβηται.
41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα,
Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ
περὶ πολλά·
42 Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία.
Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα
ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρε-
θήσεται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι
αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ
προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο,
εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον
ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς
καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ.
2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν
προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ
ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασ-
θήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς.
3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ'
ἡμέραν.
4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁ-
μαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ
ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν·
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ
πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσο-
νυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε,
χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους,
6 Ἐπειδὴ φίλος μου παρε-
γένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με, καὶ οὐκ
ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·
7 Κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκ-
ριθεὶς εἴπῃ· Μή μοι κόπους
πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλει-
σται, καὶ τὰ παιδία μου μετ'
ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ
δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.

8 Λέγω

Digitized by Google

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ ϗ οὐ δώ-
σει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶ-
ναι αὐτοῦ φίλον, διά γε τὴν
ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει
αὐτῷ ὅσων χρήζει.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰ-
τεῖτε, ϗ δοθήσεται ὑμῖν· ζη-
τεῖτε, ϗ εὑρήσετε· κρούετε, ϗ
ἀνοιγήσεται ὑμῖν.
10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
βάνει, ϗ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, ϗ
τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.
11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πα-
τέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ
λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ ϗ
ἰχθὺν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος, ὄφιν
ἐπιδώσει αὐτῷ;
12 Ἢ ϗ ἐὰν αἰτήσῃ ὠὸν,
μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;
13 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ
ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δό-
ματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑ-
μῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ
ὁ ἐξ οὐρανοῦ, δώσει πνεῦμα
ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;
14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαι-
μόνιον, ϗ αὐτὸ ἦν κωφόν·
ἐγένετο δὲ, τοῦ δαιμονίου ἐξελ-
θόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός·
ϗ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.
15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶ-
πον· Ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια.
16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες,
σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν
ἐξ οὐρανοῦ.
17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν
τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς·
Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν
διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, ϗ
οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.
18 Εἰ δὲ ϗ ὁ σατανᾶς ἐφ'
ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθή-
σεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι
λέγετε, ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλ-
λειν με τὰ δαιμόνια.
19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζε-
βοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλου-
σι; διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν
αὐτοὶ ἔσονται.
20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα
ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.
21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθ-
ωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν
ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότε-
ρος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ
αὐτὸν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ
αἴρει, ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, ϗ τὰ
σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν.
23 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ,
κατ' ἐμοῦ ἐστι· ϗ ὁ μὴ συνά-
γων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.
24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν-
θρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων
τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· ϗ
μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑποστρέ-
ψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν
ἐξῆλθον.
25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σε-
σαρωμένον ϗ κεκοσμημένον.
26 Τότε πορεύεται ϗ πα-
ραλαμβάνει

Digitized by Google

ραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευΐταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.

32 Ἄνδρες Νινευὶ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

35 Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστίν.

36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινὸν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινὸν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις, ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· Εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας.

40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;

41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδοὺ, πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν.

42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε

τὸ

Digitized by Google

τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον
καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρ-
χεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγά-
πην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἔδει
ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρι-
σαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρω-
τοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς.
44 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ,
ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ
ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ πε-
ριπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἴδασιν.
45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν
νομικῶν, λέγει αὐτῷ· Διδάσ-
καλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς
ὑβρίζεις.
46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν
τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτί-
ζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία
δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν
δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε
τοῖς φορτίοις.
47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδο-
μεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προ-
φητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν
ἀπέκτειναν αὐτούς.
48 Ἄρα μαρτυρεῖτε, καὶ
συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν
πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν
ἀπέκτειναν αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰ-
κοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα.
49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία
τοῦ Θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς
αὐτοὺς προφήτας, καὶ ἀποστό-
λους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι
καὶ ἐκδιώξουσιν·
50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα
πάντων τῶν προφητῶν, τὸ
ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύ-
της,
51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄ-
βελ, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχα-
ρίου, τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ
λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ
τῆς γενεᾶς ταύτης.
52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομι-
κοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα
τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσ-
ήλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους
ἐκωλύσατε.
53 Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦ-
τα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ
Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
δεινῶς ἐνέχειν, καὶ ἀποστομα-
τίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων·
54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, καὶ
ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορή-
σωσιν αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ΄. 12.

Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν
τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου,
ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρ-
ξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· Πρῶτον προσέχετε
ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκ-
ρισις.
2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμ-
μένον ἐστὶν, ὃ οὐκ ἀποκαλυφ-
θήσεται· καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ
γνωσθήσεται.
3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκο-
τίᾳ

Digitized by Google

τίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσ-
θήσεται· ϗ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλα-
λήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κη-
ρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.
4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις
μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, ϗ
μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων πε-
ρισσότερόν τι ποιῆσαι.
5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα
φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ
τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα
ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ
λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε.
6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πω-
λεῖται ἀσσαρίων δύο, ϗ ἓν ἐξ
αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;
7 Ἀλλὰ ϗ αἱ τρίχες τῆς
κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθ-
μηνται· μὴ οὖν φοβεῖσθε·
πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.
8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς
ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμ-
προσθεν τῶν ἀνθρώπων, ϗ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει
ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγ-
γέλων τοῦ Θεοῦ.
9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπ-
αρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν
ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.
10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον
εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφε-
θήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ
ἅγιον Πνεῦμα βλασφημή-
σαντι οὐκ ἀφεθήσεται.
11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν
ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς ϗ
τὰς ἀρχὰς ϗ τὰς ἐξουσίας,
μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπο-
λογήσησθε, ἢ τί εἴπητε·
12 Τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα
διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ,
ἃ δεῖ εἰπεῖν.
13 Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ
τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὲ
τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι
μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.
14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄν-
θρωπε, τίς με κατέστησε δι-
καστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;
15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Ὁρᾶτε ϗ φυλάσσεσθε ἀπὸ
τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ
περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ
ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.
16 Εἶπε δὲ παραβολὴν
πρὸς αὐτούς, λέγων· Ἀνθρώ-
που τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ
χώρα.
17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυ-
τῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι
οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρ-
πούς μου;
18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποι-
ήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθή-
κας, ϗ μείζονας οἰκοδομήσω·
ϗ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεν-
νήματά μου, ϗ τὰ ἀγαθά μου.
19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου·
Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ
κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀνα-
παύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.
20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός·
Ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν
ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ·
ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;

21 Οὕτως

Digitized by Google

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, ϗ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσησθε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, ϗ τὸ σῶμα, τοῦ ἐνδύματος.

24 Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη, ϗ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;

26 Εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;

27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.

28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὄντα, ϗ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίητε· ϗ μὴ μετεωρίζεσθε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα, τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήζετε τούτων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ϗ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, ϗ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει.

34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ϗ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, ϗ οἱ λύχνοι καιόμενοι,

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος ϗ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.

37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, ϗ ἀνακλινεῖ αὐτούς, ϗ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, ϗ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, ϗ εὕρῃ οὕτω, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ

ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρη-
γόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε
διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.
40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε
ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε,
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέ-
τρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν
παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ
καὶ πρὸς πάντας;
42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος·
Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονό-
μος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστή-
σει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θερα-
πείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν
καιρῷ τὸ σιτομέτριον;
43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐ-
κεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐ-
τοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.
44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.
45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσ-
θαι· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς
παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας,
ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσ-
κεσθαι·
46 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δού-
λου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσ-
δοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·
καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ
μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων
θήσει.
47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ
γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου
ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μη-
δὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα
αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς.
48 Ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιή-
σας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσε-
ται ὀλίγας· παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη
πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ'
αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ,
περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.
49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς
τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη
ἀνήφθη;
50 Βάπτισμα δὲ ἔχω
βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέ-
χομαι ἕως οὗ τελεσθῇ;
51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην
παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ;
οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ δια-
μερισμόν.
52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ
νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμεμε-
ρισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ
δύο ἐπὶ τρισί.
53 Διαμερισθήσεται πατὴρ
ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί·
μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυγά-
τηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ
τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη
ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς.
54 Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχ-
λοις· Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέ-
λην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσ-
μῶν, εὐθέως λέγετε· Ὄμβρος
ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτω.
55 Καὶ ὅταν νότον πνέον-
τα, λέγετε· Ὅτι καύσων ἔσται·
καὶ γίνεται.
56 Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσω-
πον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴ-
δατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ και-
ρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε;

57 Τί

Digitized by Google

57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλλῃ εἰς φυλακήν.

59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΑΡΗΣΑΝ δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν;

3 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.

4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ;

5 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.

6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· Συκῆν εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν.

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;

8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρίαν·

9 Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι.

11 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές.

12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἓξ ἡμέραι

Digitized by Google

ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργά-
ζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχό-
μενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.
15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ
Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτὰ,
ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ
οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν
ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀ-
παγαγὼν ποτίζει;
16 Ταύτην δὲ, θυγατέρα
Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ
Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη,
οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσ-
μοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαβ-
βάτου;
17 Καὶ ταῦτα λέγοντος
αὐτοῦ, κατῃσχύνοντο πάντες οἱ
ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ᾽
αὐτοῦ.
18 Ἔλεγε δέ· Τίνι ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ
τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;
19 Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σι-
νάπεως, ὃ λαβὼν ἄνθρωπος
ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ
ηὔξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον
μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις
αὐτοῦ.
20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι
ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ;
21 Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν
λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς
ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ
ἐζυμώθη ὅλον.
22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ
πόλεις καὶ κώμας διδάσκων,
καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱε-
ρουσαλήμ.
23 Εἶπε δέ τις αὐτῷ·
Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι;
Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν
διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι
πολλοὶ, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν
εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν.
25 Ἀφ᾽ οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰ-
κοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ
τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω
ἑστάναι, καὶ κρούειν τὴν θύραν,
λέγοντες· Κύριε, κύριε, ἄνοιξον
ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν·
Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ.
26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν·
Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ
ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις
ἡμῶν ἐδίδαξας.
27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν,
οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ· ἀ-
πόστητε ἀπ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐρ-
γάται τῆς ἀδικίας.
28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν
ὄψησθε, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ
καὶ Ἰακὼβ, καὶ πάντας τοὺς προ-
φήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ,
ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.
29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατο-
λῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βοῤ-
ῥᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσον-
ται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι
οἳ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶ
πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι.

31 Ἐν

Digitized by Google

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ· Ἔξελθε, ϗ πορεύου ἐντεῦθεν· ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια, ϗ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον ϗ αὔριον, ϗ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.

33 Πλὴν δεῖ με σήμερον ϗ αὔριον ϗ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ.

34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, ϗ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, ϗ οὐκ ἠθελήσατε;

35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος· ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μή με ἴδητε ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, ϗ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς ϗ Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν.

4 Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, ϗ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, ϗ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.

7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς·

8 Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ·

9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ ϗ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς τούτῳ τόπον· ϗ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοι.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ϗ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

Digitized by Google

12 Ἔλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα.

13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς, τυφλούς.

14 Καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς·

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

19 Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.

21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου.

25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφὰς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ δύναταί μου μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων

Digitized by Google

λων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν;

29 Ἵνα μήποτε, θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ,

30 Λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι.

31 Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ᾽ αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος, πρεσβείαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως οὖν, πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;

35 Οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Κεφ. ιέ. 15.

ΗΣΑΝ δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτοῦ.

2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς.

3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων·

4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐννενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό;

5 Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων;

6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.

7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐννενηκονταεννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας.

8 Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ;

9 Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

11 Εἶπε

Digitized by Google

11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως.

14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.

16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι;

18 Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου· καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου·

19 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας.

23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν·

24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν·

26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

28 Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν, παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε

τῷ

Digitized by Google

τῷ πατρί· Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτη
δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντο-
λήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ
οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα με-
τὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ.
30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος,
ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ
πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ
τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.
31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ.
Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ
εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν.
32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χα-
ρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου
οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε·
καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ· Ἄνθρω-
πός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν
οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη
αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶ-
πεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω
περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ
δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.
3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰ-
κονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ
κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰ-
κονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν
οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνο-
μαι.
4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα
ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομί-
ας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους
αὐτῶν.
5 Καὶ προσκαλεσάμενος
ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν
τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ
πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ
κυρίῳ μου;
6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν
βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα,
καὶ καθίσας ταχέως γράψον
πεντήκοντα.
7 Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ
δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶ-
πεν· Ἑκατὸν κόρους σίτου. Καὶ
λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ
γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοή-
κοντα.
8 Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος
τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι
φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι
ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς
τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποι-
ήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ
μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅ-
ταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς
εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.
10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ,
καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ
ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν
πολλῷ ἄδικός ἐστιν.
11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μα-
μωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ
ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;
12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ
πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτε-
ρον τίς ὑμῖν δώσει;
13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται
δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ
τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον
ἀγαπήσει·

Digitized by Google

ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει.

19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος·

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου.

28 Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφοὺς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς,

Digitized by Google

τοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.
29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἔχουσι Μωσέα, καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν.
31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΕΙΠΕ δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἀνένδεκτόν ἐστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται.
2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ, εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων.
3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.
4 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σέ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σε, λέγων· Μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ.
5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν πίστιν.
6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.
7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως· Παρελθὼν ἀνάπεσαι;
8 Ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;
9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.
10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὀφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.
12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόρρωθεν.
13 Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνήν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.
14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν.
15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.

16 Καὶ

16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ;

18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος.

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως·

21 Οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὧδε, ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γάρ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν· καὶ οὐκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ ὧδε, ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε.

24 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει· οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.

25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.

28 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν·

29 ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.

30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ᾗ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.

33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτὴν, ζωογονήσει αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν· Ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.

36 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Ποῦ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

Κεφ. ιή. 18.

ΕΛΕΓΕ δὲ ϗ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, ϗ μὴ ἐκκακεῖν·

2 Λέγων· Κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, ϗ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος.

3 Χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· ϗ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ ϗ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, ϗ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι·

5 Διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει·

7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας ϗ νυκτὸς, ϗ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;

8 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει· πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

9 Εἶπε δὲ ϗ πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, ϗ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην·

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, ϗ ὁ ἕτερος τελώνης·

11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί· ἢ ϗ ὡς οὗτος ὁ τελώνης.

12 Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι·

13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων, Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ ϗ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ, ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, ϗ μὴ κωλύετε αὐτά·

Digitized by Google

τά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας. Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἕν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

30 Ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται·

33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ, τυφ-

λός

Digitized by Google

λός τις ἐκάθηλο παρὰ τὴν
ὁδὸν προσαιτῶν.
36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου δια-
πορευομένου, ἐπυνθάνελο τί
εἴη τοῦτο.
37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ,
ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος
παρέρχεται.
38 Καὶ ἐβόησε, λέγων·
Ἰησοῦ, υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπε-
τίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ·
αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκρα-
ζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς
αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ,
ἐπηρώτησεν αὐτὸν,
41 Λέγων· Τί σοι θέλεις
ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύ-
ριε, ἵνα ἀναβλέψω.
42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε.
43 Καὶ παραχρῆμα ἀν-
έβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δο-
ξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λα-
ὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ εἰσελθὼν διήρχετο
τὴν Ἱεριχώ.
2 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι
καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ
αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗ-
τος ἦν πλούσιος.
3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν
Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύναλο
ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ
μικρὸς ἦν.
4 Καὶ προδραμὼν ἔμπροσ-
θεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομωρέαν,
ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης
ἤμελλε διέρχεσθαι.
5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν
τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς
εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κα-
τάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ
οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι.
6 Καὶ σπεύσας κατέβη,
καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.
7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διε-
γόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι πα-
ρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε
καταλῦσαι.
8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος
εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ,
τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου,
Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς·
καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα,
ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.
9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία
τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθό-
τι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.
10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι
τὸ ἀπολωλός.
11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν
ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παρα-
βολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν
εἶναι Ἱερουσαλὴμ, καὶ δοκεῖν
αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα μέλ-
λει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀνα-
φαίνεσθαι.
12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός
τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώ-
ραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ
βασιλείαν,

Digitized by Google

βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ.

21 Ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε· ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα.

23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

30 Εἰπών· Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· Διατί λύετε; Οὕτως ἐ-

ρεῖτε

Digitized by Google

ρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν πῶλον;

34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,

38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων·

42 Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου·

43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν·

44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας.

46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς σὺν τοῖς Πρεσβυτέροις,

Digitized by Google

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;
3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον, καὶ εἴπατέ μοι·
4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;
5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.
7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.
8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
9 Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς.
10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ· Οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν.
11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν.
12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.
13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται.
14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.
15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;
16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις· Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.
17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;
18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.
19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν

γὰρ

γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος.

21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὔ;

23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί με πειράζετε;

24 Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον, Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.

27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν,

28 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

29 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτά· καὶ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον.

32 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται·

35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίσκονται.

36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Κύριον τὸν Θεὸν Ἀβραὰμ, καὶ

τὸν

Digitized by Google

τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν
Θεὸν Ἰακώβ.
38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν,
ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ
αὐτῷ ζῶσιν.
39 Ἀποκριθέντες δέ τινες
τῶν Γραμματέων, εἶπον· Δι-
δάσκαλε, καλῶς εἶπας.
40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων
ἐπερωτᾷν αὐτὸν οὐδέν.
41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν
Δαβὶδ εἶναι;
42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέ-
γει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν
ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
43 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;
44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐ-
τὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ
ἐστιν;
45 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ
λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν
Γραμματέων τῶν θελόντων
περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φι-
λούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτο-
κλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.
47 Οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰ-
κίας τῶν χηρῶν, καὶ προφά-
σει μακρὰ προσεύχονται· οὗ-
τοι λήψονται περισσότερον
κρίμα.

Κεφ. κα. 21.

ΑΝΑΒΛΕΨΑΣ δὲ εἶδε
τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα
αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον
πλουσίους.
2 Εἶδε δὲ καί τινα χήραν
πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο
λεπτά.
3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτω-
χὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔ-
βαλεν·
4 Ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ
περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον
εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ. αὕτη δὲ
ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅ-
παντα τὸν βίον, ὃν εἶχεν, ἔβαλε.
5 Καί τινων λεγόντων περὶ
τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ
ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε.
6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε,
ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ
ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ,
ὃς οὐ καταλυθήσεται.
7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν,
λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν
ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον
ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;
8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ
πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐ-
λεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ
ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πο-
ρευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.
9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πο-
λέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ
πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα
γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ
εὐθέως τὸ τέλος.
10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος,
καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν.

11 Σεισμοί

Digitized by Google

11 Σεισμοί τε μεγάλοι
κατὰ τόπους, ϗ λιμοὶ, ϗ λοι-
μοὶ ἔσονται· φόβητρά τε ϗ
σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα
ἔσται.
12 Πρὸ δὲ τούτων ἁπάν-
των ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς
χεῖρας αὐτῶν, ϗ διώξουσι,
παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς
ϗ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ
βασιλεῖς ϗ ἡγεμόνας, ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός μου.
13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν
εἰς μαρτύριον.
14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρ-
δίας ὑμῶν μὴ προμελετᾷν
ἀπολογηθῆναι.
15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν
στόμα ϗ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσον-
ται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι
πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.
16 Παραδοθήσεσθε δὲ ϗ
ὑπὸ γονέων, ϗ ἀδελφῶν, ϗ
συγγενῶν, ϗ φίλων· ϗ θανα-
τώσουσιν ἐξ ὑμῶν.
17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.
18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφα-
λῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.
19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν
κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλου-
μένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν
Ἱερουσαλὴμ, τότε γνῶτε ὅτι
ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.
21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ,
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ϗ οἱ
ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτω-
σαν· ϗ οἱ ἐν ταῖς χώραις,
μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.
22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσε-
ως αὗταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι
πάντα τὰ γεγραμμένα.
23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις, ϗ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται
γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς
γῆς, ϗ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ
τούτῳ.
24 Καὶ πεσοῦνται στόματι
μαχαίρας, ϗ αἰχμαλωτισθή-
σονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· ϗ
Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη
ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι
καιροὶ ἐθνῶν.
25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν
ἡλίῳ, ϗ σελήνῃ, ϗ ἄστροις·
ϗ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν
ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης
ϗ σάλου·
26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώ-
πων ἀπὸ φόβου ϗ προσδοκίας
τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκου-
μένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν σαλευθήσονται.
27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως ϗ
δόξης πολλῆς.
28 Ἀρχομένων δὲ τούτων
γίνεσθαι, ἀνακύψατε ϗ ἐπά-
ρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· δι-
ότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις
ὑμῶν.
29 Καὶ εἶπε παραβολὴν
αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν συκῆν ϗ
πάντα τὰ δένδρα·
30 Ὅταν προβάλωσιν

ἤδη,

Digitized by Google

ἤδη, βλέποντες, ἀφ' ἑαυτῶν
γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ
θέρος ἐστίν.
31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσ-
κετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.
32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη,
ἕως ἂν πάντα γένηται.
33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρ-
ελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσι.
34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς,
μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ
καρδίαι ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέ-
θῃ, καὶ μερίμναις βιωτικαῖς,
καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ
ἡ ἡμέρα ἐκείνη.
35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπε-
λεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθη-
μένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς.
36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παν-
τὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξ-
ιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάν-
τα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ
σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου.
37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν
τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ νύκ-
τας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς
τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν.
38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρ-
θριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ
ἀκούειν αὐτοῦ.

Κεφ. κβ'. 22.

ΗΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν
ἀζύμων, ἡ λεγομένη
Πάσχα.
2 Καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, τὸ,
πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο
γὰρ τὸν λαόν.
3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς
εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον
Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀ-
ριθμοῦ τῶν δώδεκα.
4 Καὶ ἀπελθὼν συνελά-
λησε τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
στρατηγοῖς, τὸ, πῶς αὐτὸν πα-
ραδῷ αὐτοῖς.
5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συν-
έθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.
6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐ-
ζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι
αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.
7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν
ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ
πάσχα.
8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ
Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες
ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα,
ἵνα φάγωμεν.
9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ
θέλεις ἑτοιμάσωμεν;
10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἰδοὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς
τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος
βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐ-
τῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύ-
εται.
11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσ-
πότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ
διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ κα-
τάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ
τῶν μαθητῶν μου φάγω;
12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει
ἀνώγεον

Digitized by Google

ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ
ἑτοιμάσατε.
13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον
καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡ-
τοίμασαν τὸ πάσχα.
14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα,
ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστο-
λοι σὺν αὐτῷ.
15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο
τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν,
πρὸ τοῦ με παθεῖν.
16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ,
ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
17 Καὶ δεξάμενος ποτή-
ριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λά-
βετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε
ἑαυτοῖς.
18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ
μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος
τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.
19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐ-
χαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ
σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν δι-
δόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν.
20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτή-
ριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέ-
γων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ
καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί
μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνό-
μενον.
21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ
παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ
ἐπὶ τῆς τραπέζης.
22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου πορεύεται μετὰ τὸ ὡ-
ρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται.
23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συ-
ζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς
ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο
μέλλων πράσσειν.
24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονει-
κία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν
δοκεῖ εἶναι μείζων.
25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυρι-
εύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιά-
ζοντες αὐτῶν, εὐεργέται κα-
λοῦνται.
26 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως·
ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσ-
θω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγού-
μενος, ὡς ὁ διακονῶν.
27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀ-
νακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ
ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δέ εἰμι
ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.
28 Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμε-
μενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
πειρασμοῖς μου.
29 Κἀγὼ διατίθεμαι ὑ-
μῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πα-
τήρ μου, βασιλείαν·
30 Ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε
ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἐν τῇ
βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσησθε
ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώ-
δεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σί-
μων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς
ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι
ὡς τὸν σῖτον·

Digitized by Google

32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ
σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις
σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας,
στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.
33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
Κύριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι
καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον
πορεύεσθαι.
34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι,
Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σήμε-
ρον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς ἀ-
παρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.
35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅ-
τε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βα-
λαντίου, καὶ πήρας, καὶ ὑποδη-
μάτων, μή τινος ὑστερήσατε;
Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός.
36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλ-
λὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀ-
ράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ
μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμά-
τιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μά-
χαιραν.
37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι
τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τε-
λεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ
μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ
γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.
38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε,
ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· Ἱκανόν ἐστι.
39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη
κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν
Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐ-
τῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ
τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύ-
χεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πει-
ρασμόν.
41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη
ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν,
καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύ-
χετο,
42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει
παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο
ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά
μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.
43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
ἀπ' οὐρανοῦ, ἐνισχύων αὐτόν.
44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγω-
νίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο·
ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ
θρόμβοι αἵματος καταβαίνον-
τες ἐπὶ τὴν γῆν.
45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς
προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς
μαθητὰς, εὗρεν αὐτοὺς κοιμω-
μένους ἀπὸ τῆς λύπης.
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί
καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύ-
χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν.
47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος
Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προ-
ήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ
Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν.
48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;
49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐ-
τὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ·
Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μα-
χαίρᾳ;
50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις
ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρ-
χιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ
οὖς τὸ δεξιόν.

51 Ἀποκριθεὶς

Digitized by Google

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ἐᾶτε ἕως τούτου. Καὶ
ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ,
ἰάσατο αὐτόν.
52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν
Ἀρχιερεῖς, καὶ στρατηγοὺς τοῦ
ἱεροῦ, καὶ Πρεσβυτέρους· Ὡς
ἐπὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων;
53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου
μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ
ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ·
ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα,
καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.
54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν
ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ
δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.
55 Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν
μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθι-
σάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέ-
τρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.
56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδί-
σκη τις καθήμενον πρὸς τὸ
φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶ-
πε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.
57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν,
λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν.
58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτε-
ρος ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· Καὶ σὺ
ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος
εἶπεν· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί·
59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥ-
ρας μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυ-
ρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας
καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ
γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.
60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος·
Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις.
Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λα-
λοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀ-
λέκτωρ.
61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος
ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπ-
εμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου
τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ·
Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
ἀπαρνήσῃ με τρίς.
62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ
Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς.
63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συν-
έχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον
αὐτῷ, δέροντες·
64 Καὶ περικαλύψαντες
αὐτὸν, ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσ-
ωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν,
λέγοντες· Προφήτευσον, τίς
ἐστιν ὁ παίσας σε.
65 Καὶ ἕτερα πολλὰ
βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐ-
τόν.
66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα,
συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ
λαοῦ, Ἀρχιερεῖς τε καὶ Γραμ-
ματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸ συνέδριον ἑαυτῶν, λέγοντες·
Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἰπὲ ἡμῖν.
67 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν
ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·
68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ
μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπο-
λύσητε.
69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.
70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ
οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ

πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέ-
γετε, ὅτι ἐγώ εἰμι.
71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι
χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας;
αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ
στόματος αὐτοῦ.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἀναστὰν ἅπαν τὸ
πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν
αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.
2 Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν
αὐτοῦ, λέγοντες· Τοῦτον εὕρο-
μεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ
κωλύοντα Καίσαρι φόρους δι-
δόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν
βασιλέα εἶναι.
3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώ-
τησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ
λέγεις.
4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε
πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς
ὄχλους· Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.
5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγον-
τες· Ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν,
διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰου-
δαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας ἕως ὧδε.
6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γα-
λιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄν-
θρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.
7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς
ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν, ἀνέπεμ-
ψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄν-
τα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις
ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.
8 Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν
Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ
θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν,
διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ
αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον
ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.
9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν
λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν
ἀπεκρίνατο αὐτῷ.
10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ Ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, εὐ-
τόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.
11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν
ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύ-
μασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας,
περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα
λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν
τῷ Πιλάτῳ.
12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ, τε
Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλή-
λων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν
ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς.
13 Πιλάτος δὲ συγκαλε-
σάμενος τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ
τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν,
14 Εἶπε πρὸς αὐτούς·
Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρω-
πον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα
τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώ-
πιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν
εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ
αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ'
αὐτοῦ.
15 Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης·
ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς
αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θα-
νάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ.
16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν
ἀπολύσω.

Digitized by Google

17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπο-
λύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα.
18 Ἀνέκραξαν δὲ παμ-
πληθεί, λέγοντες· Αἶρε τοῦ-
τον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν
Βαραββᾶν·
19 Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τι-
νὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ
φόνον, βεβλημένος εἰς φυ-
λακήν.
20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος
προσεφώνησε, θέλων ἀπολῦ-
σαι τὸν Ἰησοῦν.
21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέ-
γοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον
αὐτόν.
22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίη-
σεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανά-
του εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας
οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.
23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς
μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν
σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ
φωναὶ αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀρ-
χιερέων.
24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέ-
κρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐ-
τῶν.
25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν
διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημέ-
νον εἰς τὴν φυλακήν, ὃν ἠ-
τοῦντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέ-
δωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.
26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐ-
τόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός
τινος Κυρηναίου τοῦ ἐρχομένου
ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν
σταυρὸν, φέρειν ὄπισθεν τοῦ
Ἰησοῦ.
27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ
πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυ-
ναικῶν· αἳ καὶ ἐκόπτοντο καὶ
ἐθρήνουν αὐτόν.
28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐ-
τὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες
Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ'
ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε,
καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.
29 Ὅτι, ἰδοὺ, ἔρχονται ἡ-
μέραι ἐν αἷς ἐροῦσι· Μακά-
ριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἳ
οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ
ἐθήλασαν.
30 Τότε ἄρξονται λέγειν
τοῖς ὄρεσι· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς·
καὶ τοῖς βουνοῖς· Καλύψατε
ἡμᾶς.
31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύ-
λῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ
ξηρῷ τί γένηται;
32 Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο
κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆ-
ναι.
33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ
τὸν τόπον τὸν καλούμενον κρα-
νίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν,
καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ
δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.
34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε·
Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ
οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμερι-
ζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
ἔβαλον κλῆρον.
35 Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θε-
ωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ
οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέ-
γοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σω-
σάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ
Χριστὸς

Digitized by Google

Χριϛὸς ὁ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐκλεκτός.
36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ ϗ
οἱ ϛρατιῶται, προσερχόμενοι,
ϗ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ,
37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ
εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰȣδαίων,
σῶσον σεαυτόν.
38 Ἦν δὲ ϗ ἐπιγραφὴ γε-
γραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμα-
σιν Ἑλληνικοῖς ϗ Ῥωμαϊκοῖς
ϗ Ἑϐραϊκοῖς· ΟΥΤΟΣ
ΕΣΤΙΝ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.
39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέν-
των κακȣ́ργων ἐϐλασφήμει αὐ-
τὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χρι-
ϛὸς, σῶσον σεαυτὸν ϗ ἡμᾶς.
40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος
ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ
φοϐῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ
αὐτῷ κρίματι εἶ;
41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως·
ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν, ἀ-
πολαμϐάνομεν· ȣ̔͂τος δὲ ȣ̓δὲν
ἄτοπον ἔπραξε.
42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησȣ̃·
Μνήσθητί μȣ, Κύριε, ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σȣ.
43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σȣ̃ς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμε-
ρον μετ' ἐμȣ̃ ἔσῃ ἐν τῷ πα-
ραδείσῳ.
44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη,
ϗ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.
45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος,
ϗ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα
τȣ̃ ναȣ̃ μέσον.
46 Καὶ φωνήσας φωνῇ
μεγάλῃ ὁ Ἰησȣ̃ς, εἶπε· Πά-
τερ, εἰς χεῖράς σȣ παραθή-
σομαι τὸ πνεῦμά μȣ. Καὶ
ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.
47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρ-
χος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε
τὸν Θεὸν, λέγων· Ὄντως ὁ
ἄνθρωπος ȣ̔͂τος δίκαιος ἦν.
48 Καὶ πάντες οἱ συμπα-
ραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
θεωρίαν ταύτην, θεωρȣ̃ντες
τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυ-
τῶν τὰ ϛήθη ὑπέϛρεφον.
49 Εἱϛήκεισαν δὲ πάντες
οἱ γνωϛοὶ αὐτȣ̃ μακρόθεν, ϗ
γυναῖκες αἱ συνακολȣθήσα-
σαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαί-
ας, ὁρῶσαι ταῦτα.
50 Καὶ ἰδȣ̀, ἀνὴρ ὀνόματι
Ἰωσὴφ, βȣλευτὴς ὑπάρχων,
ἀνὴρ ἀγαθὸς ϗ δίκαιος,
51 (Οὗτος ȣ̓κ ἦν συγκα-
τατεθειμένος τῇ βȣλῇ ϗ τῇ
πράξει αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀριμα-
θαίας πόλεως τῶν Ἰȣδαίων·
ὃς ϗ προσεδέχετο ϗ αὐτὸς
τὴν βασιλείαν τȣ̃ Θεȣ̃.
52 Οὗτος προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα
τȣ̃ Ἰησȣ̃.
53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ
ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, ϗ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λα-
ξευτῷ ȣ̔͂ ȣ̓κ ἦν ȣ̓δέπω ȣ̓δεὶς
κείμενος·
54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασ-
κευὴ, ϗ σάϐϐατον ἐπέφωσκε.
55 Κατακολȣθήσασαι δὲ
ϗ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συν-
εληλυθυῖαι

Digitized by Google

ϛληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γα-
λιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνη-
μεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα
αὐτῦ.

56 Ὑποϛρέψασαι δὲ ἡτοί-
μασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ
τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν
κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΤΗ͂ δὲ μιᾷ τῶν σαββά-
των, ὄρθρυ βαθέος ἦλ-
θον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρυσαι ἃ
ἡτοίμασαν ἀρώματα· καί τι-
νες σὺν αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀπο-
κεκυλισμένον ἀπὸ τῦ μνημείυ.

3 Καὶ εἰσελθῦσαι ὐχ εὗ-
ρον τὸ σῶμα τῦ Κυρίυ Ἰησῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια-
πορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τύτυ,
καὶ ἰδὺ, δύο ἄνδρες ἐπέϛησαν
αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀϛραπτύ-
σαις.

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων
αὐτῶν, καὶ κλινυσῶν τὸ πρόσ-
ωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς
αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔϛιν ὧδε, ἀλλ' ἠ-
γέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλη-
σεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ,

7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν
τῦ ἀνθρώπυ παραδοθῆναι εἰς
χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν,
καὶ ϛαυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναϛῆναι.

8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν
ῥημάτων αὐτῦ.

9 Καὶ ὑποϛρέψασαι ἀπὸ
τῦ μνημείυ, ἀπήγγειλαν ταῦ-
τα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι
τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαλη-
νὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ
Μαρία Ἰακώβυ, καὶ αἱ λοιπαὶ
σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς
τὺς ἀποϛόλυς ταῦτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον
αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα
αὐτῶν, καὶ ἠπίϛυν αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναϛὰς
ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ
παρακύψας βλέπει τὰ ὀθό-
νια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε,
πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ
γεγονός.

13 Καὶ ἰδὺ, δύο ἐξ αὐτῶν
ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχυσαν
ϛαδίυς ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερυσα-
λὴμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαύς.

14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλυν
πρὸς ἀλλήλυς περὶ πάντων
τῶν συμβεβηκότων τύτων.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμι-
λεῖν αὐτὺς καὶ συζητεῖν, καὶ
αὐτὸς ὁ Ἰησῦς ἐγγίσας συνε-
πορεύετο αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τῶν ἐκρατῦντο τῦ μὴ ἐπιγνῶ-
ναι αὐτόν.

17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτύς·
Τίνες οἱ λόγοι ὗτοι, ὓς ἀντι-
βάλλετε πρὸς ἀλλήλυς περι-
πατῦντες, καί ἐϛε σκυθρωποί;

18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ
ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς
αὐτόν·

Digitized by Google

αὐτὸν Σὺ μόνος παροικεῖς
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως
τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς
ἡμέραις ταύταις ;
19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ποῖα ; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου,
ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης,
δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.
20 Ὅπως τε παρέδωκαν
αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρ-
χοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θα-
νάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν
ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυ-
τροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά-
γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην
ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον,
ἀφ᾽ οὗ ταῦτα ἐγένετο.
22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τι-
νες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς,
γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον·
23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ
σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι
καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέ-
ναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.
24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν
σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον,
καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυ-
ναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶ-
δον.
25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς
τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προ-
φῆται.
26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει πα-
θεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν
εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ ;
27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ
Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
προφητῶν, διηρμήνευεν αὐ-
τοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς
τὰ περὶ ἑαυτοῦ.
28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν
κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐ-
τὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω
πορεύεσθαι.
29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐ-
τὸν λέγοντες· Μεῖνον μεθ᾽ ἡ-
μῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ,
καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσ-
ῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.
30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κα-
τακλιθῆναι αὐτὸν μετ᾽ αὐ-
τῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλό-
γησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐ-
τοῖς.
31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθη-
σαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνω-
σαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος
ἐγένετο ἀπ᾽ αὐτῶν.
32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλή-
λους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν
καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλά-
λει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς
διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς ;
33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισ-
μένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς,
34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρ-
θη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη
Σίμωνι.
35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ
ἐν

Digitized by Google

ἐν τῇ ὁδῷ, ϗ ὡς ἐγνώσθη αὐ-
τοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.
36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λα-
λούντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη
ἐν μέσῳ αὐτῶν, ϗ λέγει αὐ-
τοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.
37 Πτοηθέντες δὲ ϗ ἔμ-
φοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦ-
μα θεωρεῖν.
38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί
τεταραγμένοι ἐστὲ, ϗ διατί δια-
λογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν;
39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου
ϗ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς
ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με
ϗ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα
ϗ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ
θεωρεῖτε ἔχοντα.
40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέ-
δειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ϗ
τοὺς πόδας.
41 Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐ-
τῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, ϗ θαυ-
μαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔ-
χετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε;
42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ
ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, ϗ ἀπὸ
μελισσίου κηρίου.
43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον
αὐτῶν ἔφαγεν.
44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗ-
τοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς
ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι
δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ
γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μω-
σέως, ϗ προφήταις, ϗ ψαλ-
μοῖς περὶ ἐμοῦ.
45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν
τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς
γραφάς·
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ὅτι οὕτω γέγραπται, ϗ οὕτως
ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, ϗ
ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ.
47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν ϗ
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα
τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱε-
ρουσαλήμ.
48 Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες
τούτων.
49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλ-
λω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πα-
τρός μου ἐφ᾽ ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ
καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερου-
σαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύ-
ναμιν ἐξ ὕψους.
50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω
ἕως εἰς Βηθανίαν· ϗ ἐπάρας
τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν
αὐτούς.
51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐ-
λογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη
ἀπ᾽ αὐτῶν, ϗ ἀνεφέρετο εἰς
τὸν οὐρανόν.
52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνή-
σαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς
Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς με-
γάλης.
53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν
τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες ϗ εὐλογοῦν-
τες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Digitized by Google

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α΄. 1.
ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ
ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν
Θεὸν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.
2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς
τὸν Θεόν.
3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο·
καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν,
ὃ γέγονεν.
4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ
ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.
5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκο-
τίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ
οὐ κατέλαβεν.
6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπ-
εσταλμένος παρὰ Θεοῦ· ὄνομα
αὐτῷ Ἰωάννης.
7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρ-
τυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ
τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύ-
σωσι δι' αὐτοῦ.
8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς,
ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός.
9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν,
ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρ-
χόμενον εἰς τὸν κόσμον.
10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ
κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο. καὶ
ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.
11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ
οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.
12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν,
ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα
Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν
εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
13 Οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐ-
δὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ
ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ'
ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.
14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐ-
γένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν,
(καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐ-
τοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ
πατρὸς) πλήρης χάριτος καὶ
ἀληθείας.
15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ
αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λέγων· Οὗ-
τος ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου
ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέ-
γονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.
16 Καὶ ἐκ τοῦ πληρώμα-
τος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλά-
βομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.
17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μω-
σέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀ-
λήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.
18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώ-
ποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁ ὢν
εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐ-
κεῖνος ἐξηγήσατο.
19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρ-
τυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστει-
λαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύ-
μων Ἱερεῖς καὶ Λευΐτας, ἵνα
ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ;
20 Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ
ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν· Ὅ-
τι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.
21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν·
Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ
λέγει·

Digitized by Google

λέγει· Οὐκ εἰμί· Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὔ.

22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

23 Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·

27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.

28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾶ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

31 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

34 Κἀγὼ ἑώρακα· καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς·

39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, (ὃ λέγεται, ἑρμηνευόμενον, διδάσκαλε) ποῦ μένεις;

40 Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.

41 Ἦν

Digitized by Google

41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

42 Εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ὁ Χριστός.

43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.

44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρὲθ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε.

48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν

καθαρισμὸν

Digitized by Google

καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων,
χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο
ἢ τρεῖς.
7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος.
Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.
8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀν-
τλήσατε νῦν, ϗ φέρετε τῷ ἀρ-
χιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν.
9 Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρ-
χιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γε-
γενημένον, (ϗ οὐκ ᾔδει πόθεν
ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν,
οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) φωνεῖ
τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,
10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς
ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν
οἶνον τίθησι, ϗ ὅταν μεθυσ-
θῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· Σὺ
τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον
ἕως ἄρτι.
11 Ταύτην ἐποίησε τὴν
ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς
ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ϗ
ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ·
ϗ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ.
12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς
Καπερναοὺμ, αὐτὸς ϗ ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ, ϗ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ, ϗ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ϗ
ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέ-
ρας.
13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ Πάσ-
χα τῶν Ἰουδαίων, ϗ ἀνέβη
εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.
14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ
τοὺς πωλοῦντας βόας ϗ πρό-
βατα ϗ περιστερὰς, ϗ τοὺς
κερματιστὰς καθημένους.
15 Καὶ ποιήσας φραγέλ-
λιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέ-
βαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε
πρόβατα ϗ τοὺς βόας· ϗ τῶν
κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα,
ϗ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε·
16 Καὶ τοῖς τὰς περιστε-
ρὰς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε
ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε
τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, οἶ-
κον ἐμπορίου.
17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμμένον
ἐστίν· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου
κατέφαγέ με.
18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ
Ἰουδαῖοι, ϗ εἶπον αὐτῷ· Τί
σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι
ταῦτα ποιεῖς;
19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
ϗ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν
ναὸν τοῦτον, ϗ ἐν τρισὶν ἡ-
μέραις ἐγερῶ αὐτόν.
20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι·
Τεσσαράκοντα ϗ ἓξ ἔτεσιν
ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, ϗ
σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς
αὐτόν;
21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ
τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.
22 Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκ-
ρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· ϗ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ,
ϗ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.
23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύ-
μοις ἐν τῷ Πάσχα ἐν τῇ
ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες
αὐτοῦ

Digitized by Google

αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·

25 Καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν ἵνα τὶς μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Κεφ. γ΄. 3.

ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββὶ, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος. Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν, καὶ γεννηθῆναι;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστι· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, πνεῦμά ἐστι.

7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;

11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε.

12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· πῶς, ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε;

13 Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·

15 Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ
Θεὸς

Digitized by Google

Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται· ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐβάπτιζεν.

23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο, καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ.

26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε, οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης, καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου· αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται.

30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.

31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν.

32 Καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.

33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθής ἐστιν.

34 Ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

Κεφ. δʹ. 4.

ΩΣ οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης·

2 (Καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.

5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Συχὰρ, πλησίον τοῦ χωρίου, ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη.

7 Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν.

8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.

9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πιεῖν· σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν.

12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν.

14 Ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

15 Λέγει

Digitized by Google

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνή, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας· Ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω.

18 Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας.

19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ.

20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνεῖν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί.

22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν.

23 Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι, καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἤ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·

29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;

30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ, λέγοντες· Ῥαββί, φάγε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

33 Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔτι τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θε-

Digitized by Google

ρισμὸς ἔρχεται; Ἰδὲ, λέγω ὑ-
μῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς
ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώ-
ρας, ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θε-
ρισμὸν ἤδη.
36 Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν
λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν
εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ
σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θε-
ρίζων.
37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος
ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς, ὅτι ἄλλος
ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ
θερίζων.
38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς
θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιά-
κατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ
ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν
εἰσεληλύθατε.
39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐ-
κείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ
τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρ-
τυρούσης· Ὅτι εἶπέ μοι πάν-
τα ὅσα ἐποίησα.
40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐ-
τὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων
αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς·
καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.
41 Καὶ πολλῷ πλείους ἐ-
πίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.
42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον,
Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λα-
λιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ
ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ
κόσμου, ὁ Χριστός.
43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέ-
ρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπ-
ῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς
ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφήτης
ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ
ἔχει.
45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ
Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες
ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν
τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλ-
θον εἰς τὴν ἑορτήν.
46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πά-
λιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλι-
λαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ
οἶνον· Καὶ ἦν τις βασιλικὸς,
οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ.
47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰη-
σοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς
τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς
αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα κα-
ταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν·
ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.
48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς
αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ
τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.
49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βα-
σιλικός· Κύριε, κατάβηθι
πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.
50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ
ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λό-
γῳ, ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
καὶ ἐπορεύετο.
51 Ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαί-
νοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήν-
τησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν,
λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.
52 Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐ-
τῶν τὴν ὥραν, ἐν ᾗ κομψό-
τερον

τερον ἔσχε· ϗ εἶπον αὐτῷ,
Ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀ-
φῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.
53 Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός
σου ζῇ· ϗ ἐπίστευσεν αὐτὸς
ϗ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.
54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον
σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,
ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς
τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε. 5.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἦν ἑορτὴ
τῶν Ἰουδαίων, ϗ ἀνέ-
βη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.
2 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσο-
λύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ
κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη
Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς
ἔχουσα.
3 Ἐν ταύταις κατέκειτο
πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούν-
των, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν,
ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος
κίνησιν.
4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ και-
ρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμ-
βήθρᾳ, ϗ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ·
ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν
ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς
ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο
νοσήματι.
5 Ἦν δέ τις ἄνθρωπος
ἐκεῖ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων
ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.
6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς
κατακείμενον, ϗ γνοὺς ὅτι πο-
λὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει
αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;
7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσ-
θενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ
ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ
ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κο-
λυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι
ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ κατα-
βαίνει.
8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἔγειραι, ἆρον τὸν κράββατόν
σου, ϗ περιπάτει.
9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς
ὁ ἄνθρωπος· ϗ ἦρε τὸν κράβ-
βατον αὐτοῦ, ϗ περιεπάτει·
ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ.
10 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββα-
τόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν
κράββατον.
11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ
ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι
εἶπεν· Ἆρον τὸν κράββατόν
σου, ϗ περιπάτει.
12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν·
Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών
σοι· Ἆρον τὸν κράββατόν σου,
ϗ περιπάτει;
13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει
τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευ-
σεν, ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.
14 Μετὰ ταῦτα εὑρίσκει
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ,
ϗ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιὴς
γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε,
ἵνα μὴ χεῖρόν τι σοί γένηται.
15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος,
ϗ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι
Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

Digitized by Google

16 Καὶ διὰ τῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησῦν οἱ Ἰυδαῖοι, ϗ ἐζήτυν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ.

17 Ὁ δὲ Ἰησῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μυ ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι.

18 Διὰ τῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτυν αὐτὸν οἱ Ἰυδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι ὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ ϗ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεὸν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.

19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησῦς, ϗ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ᾽ ἑαυτῦ ὐδὲν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα ϗ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν, ϗ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· ϗ μείζονα τύτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

21 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τὺς νεκρὺς ϗ ζωοποιεῖ, ὕτω ϗ ὁ υἱὸς ὓς θέλει ζωοποιεῖ.

22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει ὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ·

23 Ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα· ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν, ὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μυ ἀκύων, ϗ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ϗ εἰς κρίσιν ὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τῦ θανάτυ εἰς τὴν ζωήν.

25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ϗ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκύσονται τῆς φωνῆς τῦ υἱῦ τῦ Θεῦ· ϗ οἱ ἀκύσαντες ζήσονται.

26 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, ὕτως ἔδωκε ϗ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ·

27 Καὶ ἐξυσίαν ἔδωκεν αὐτῷ ϗ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπυ ἐστί.

28 Μὴ θαυμάζετε τῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκύσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ·

29 Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ᾽ ἐμαυτῦ ὐδέν· καθὼς ἀκύω, κρίνω· ϗ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι ὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῦ πέμψαντός με πατρός.

31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτῦ, ἡ μαρτυρία μυ ὐκ ἔστιν ἀληθής.

32 Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν

ρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀ-
ληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία, ἣν
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.
33 Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε
πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύ-
ρηκε τῇ ἀληθείᾳ.
34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀν-
θρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμ-
βάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα
ὑμεῖς σωθῆτε.
35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος
ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς
δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι
πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.
36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρ-
τυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ
γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πα-
τὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ
τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυ-
ρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ πατήρ με
ἀπέσταλκε.
37 Καὶ ὁ πέμψας με πα-
τὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ
ἐμοῦ· Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκη-
κόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐ-
τοῦ ἑωράκατε.
38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι
ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ
ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.
39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς,
ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς
ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖ-
ναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ
ἐμοῦ.
40 Καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν
πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.
41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώ-
πων οὐ λαμβάνω·
42 Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς,
ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ
ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.
43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ
λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος
ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ,
ἐκεῖνον λήψεσθε.
44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς
πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλή-
λων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξ-
αν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ
οὐ ζητεῖτε;
45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ
κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν
πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑ-
μῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς
ἠλπίκατε.
46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μω-
σῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ
γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.
47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμ-
μασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς
ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε;

Κεφ. ϛ'. 6.

ΜΕΤΑ' ταῦτα ἀπῆλθεν
ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς
θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας,
τῆς Τιβεριάδος.
2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχ-
λος πολὺς, ὅτι ἑώρων αὐτοῦ
τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν
ἀσθενούντων.
3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος
ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα,
ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.
5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς
ὀφθαλμοὺς,

Digitized by Google

ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

6 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλε ποιεῖν.)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου.

9 Ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους;

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ· ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι.

11 Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον.

12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται.

13 Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν.

14 Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

15 Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι, καὶ ἁρπάζειν αὐτὸν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ· καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς.

18 Ἥ τε θάλασσα, ἀνέμου μεγάλου πνέοντος, διηγείρετο.

19 Ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο,

Digitized by Google

εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον.
23 Ἄλλα δὲ ἦλθε πλοι-
άρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ
τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον,
εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου.
24 Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος
ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, οὐδὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν καὶ
αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον
εἰς Καπερναοὺμ, ζητοῦντες τὸν
Ἰησοῦν.
25 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν
πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον
αὐτῷ· Ῥαββὶ, πότε ὧδε γέ-
γονας;
26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ
ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ᾽ ὅτι
ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐ-
χορτάσθητε.
27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν
βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλ-
λὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν
εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον
γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ
Θεός.
28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν·
Τί ποιοῦμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα
τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;
29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ
ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε
εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.
30 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί
οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδω-
μεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί
ἐργάζῃ;
31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ
μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καθώς ἐστι γεγραμμένον· Ἄρ-
τον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
φαγεῖν.
32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν
ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ᾽ ὁ
πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν
ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀλη-
θινόν.
33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ
ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.
34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν·
Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν
ἄρτον τοῦτον.
35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με,
οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.
36 Ἀλλ᾽ εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ
ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε.
37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ
πατὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν
ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκ-
βάλω ἔξω.
38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ
θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντός με.
39 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με πατρὸς, ἵν-

να

να πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

40 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

41 Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν. Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς Ἰωσὴφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν λέγει οὗτος· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με, ἑλκύσῃ αὐτὸν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

45 Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ. Πᾶς οὖν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρός με.

46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τις ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ· οὗτος ἑώρακε τὸν πατέρα.

47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.

50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μου ἐστὶν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν;

53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

55 Ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθῶς ἐστι πόσις.

56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ

ζῶν

ζῶν πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν
πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, κἀ-
κεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ.
58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ κα-
θὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν
τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ
τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα.
59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συν-
αγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερ-
ναούμ.
60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον·
Σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος·
τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;
61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν
ἑαυτῷ, ὅτι γογγύζουσι περὶ
τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν
αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκαν-
δαλίζει;
62 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα
ὅπου ἦν τὸ πρότερον;
63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωο-
ποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ
οὐδέν· τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ
ζωή ἐστιν.
64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν
τινὲς οἳ οὐ πιστεύουσιν· ᾔδει γὰρ
ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰ-
σὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς
ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.
65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦ-
το εἴρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύ-
ναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ
ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πα-
τρός μου.
66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπ-
ῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ'
αὐτοῦ περιεπάτουν.
67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς
θέλετε ὑπάγειν;
68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ
Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς
τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα
ζωῆς αἰωνίου ἔχεις.
69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκα-
μεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ
ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
τοῦ ζῶντος.
70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Οὐχ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς
δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ
ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν;
71 Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν
Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος
γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδι-
δόναι, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς
μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γα-
λιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζή-
τουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπο-
κτεῖναι.
2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν
Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία.
3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι
ἐντεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν
Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί
σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ
ποιεῖς.
4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ

τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν
παῤῥησίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα
ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ
κόσμῳ.
5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.
6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω
πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέ-
τερος πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος.
7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος
μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ,
ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ,
ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν.
8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν
ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὔπω ἀ-
ναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύ-
την, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω
πεπλήρωται.
9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς,
ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.
10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς
ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανε-
ρῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.
11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν
αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον·
Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος;
12 Καὶ γογγυσμὸς πολὺς
περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις·
οἱ μὲν ἔλεγον· Ὅτι ἀγαθός
ἐστιν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὔ·
ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.
13 Οὐδεὶς μέντοι παῤῥη-
σίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ
τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.
14 Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς
μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.
15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰου-
δαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὗτος
γράμματα οἶδε, μὴ μεμα-
θηκώς;
16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ δι-
δαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ
πέμψαντός με.
17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται
περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον
ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ'
ἐμαυτοῦ λαλῶ.
18 Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν,
τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ
δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμ-
ψαντος αὐτὸν, οὗτος ἀληθής
ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.
19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν
ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ
ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με
ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;
20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος,
καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς
σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;
21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Ἓν ἔργον ἐποί-
ησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.
22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέ-
δωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν,
(οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστὶν,
ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων·) καὶ ἐν
σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρω-
πον.
23 Εἰ περιτομὴν λαμβά-
νει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ,
ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μω-
σέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον
ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν
σαββάτῳ;

24 Μὴ

Digitized by Google

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25 Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;

26 Καὶ ἴδε, παῤῥησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

28 Ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων· Κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν.

30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς, ὅταν ἔλθῃ, μήτι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὧν οὗτος ἐποίησεν;

32 Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

34 Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας;

36 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε· Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὑρήσετε· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με, καὶ πινέτω.

38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.

39 (Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.)

40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός
ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ ἔλε-
γον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλι-
λαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται;
42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν,
ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβίδ,
καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης
ὅπου ἦν Δαβίδ, ὁ Χριστὸς ἔρ-
χεται;
43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχ-
λῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.
44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐ-
τῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐ-
δεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς
χεῖρας.
45 Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται
πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρι-
σαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι·
Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;
46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπη-
ρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλά-
λησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ
ἄνθρωπος.
47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐ-
τοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑ-
μεῖς πεπλάνησθε;
48 Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόν-
των ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ
τῶν Φαρισαίων;
49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος
ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον,
ἐπικατάρατοί εἰσι.
50 Λέγει Νικόδημος πρὸς
αὐτούς, (ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς
αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν·)
51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν
κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ
ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον,
καὶ γνῷ τί ποιεῖ;
52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶ-
πον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς
Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον, καὶ
ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γα-
λιλαίας οὐκ ἐγήγερται.
53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. ή. 8.

ΙΗΣΟΥΣ δὲ ἐπορεύθη εἰς
τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.
2 Ὄρθρου δὲ πάλιν παρε-
γένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ
καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.
3 Ἄγουσι δὲ οἱ Γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐ-
τὸν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατ-
ειλημμένην· καὶ στήσαντες αὐ-
τὴν ἐν μέσῳ,
4 Λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσ-
καλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατειλήφ-
θη ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη.
5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς
ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας
λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέ-
γεις;
6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειρά-
ζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατ-
ηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς
κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ
ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶν-
τες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε
πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτη-
τος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον
ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.
8 Καὶ πάλιν κάτω κύψ-
ας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ
τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι,
ἐξήρχοντο

Digitized by Google

ἐξήρχοντο εἷς καθεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· ϗ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, ϗ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἑστῶσα.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ϗ μηδένα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; οὐδείς σε κατέκρινεν;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεὶς, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω· πορεύου, ϗ μηκέτι ἁμάρτανε.

12 Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, ϗ εἶπεν αὐτοῖς· Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, ϗ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, ϗ ποῦ ὑπάγω.

15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα.

16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ ϗ ὁ πέμψας με πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν.

18 Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, ϗ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

19 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, ϗ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· ϗ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, ϗ ζητήσετέ με, ϗ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

22 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστὲ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

24 Εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ

τίς

Digitized by Google

τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ
λαλῶ ὑμῖν.
26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν
λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ
πέμψας με ἀληθής ἐστι· κἀ-
γὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦ-
τα λέγω εἰς τὸν κόσμον.
27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν
πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.
28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώ-
σεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπ'
ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν, ἀλλὰ κα-
θὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου,
ταῦτα λαλῶ.
29 Καὶ ὁ πέμψας με,
μετ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με
μόνον ὁ πατὴρ, ὅτι ἐγὼ τὰ
ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.
30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος,
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
31 Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐ-
τῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς
μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ,
ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ.
32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀ-
λήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευ-
θερώσει ὑμᾶς.
33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ
οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε·
πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλεύθε-
ροι γενήσεσθε;
34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν
ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστι τῆς ἁ-
μαρτίας.
35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει
ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ
υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
36 Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς
ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι
ἔσεσθε.
37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀ-
βραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με
ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς
οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.
38 Ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ
τῷ πατρί μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς
οὖν ὃ ἑωράκατε παρὰ τῷ πα-
τρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.
39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀ-
βραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβρα-
ὰμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ
ἐποιεῖτε ἄν.
40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀ-
ποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν
ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν
ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο
Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν.
41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα
τοῦ πατρὸς ὑμῶν· Εἶπον οὖν
αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ
γεγεννήμεθα· ἕνα πατέρα ἔ-
χομεν, τὸν Θεόν.
42 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν
ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ
γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον, καὶ
ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ
ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπ-
έστειλε.

Digitized by Google

43 Διατί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν· ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διά τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι;

47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ.

48 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με.

50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστι.

55 Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.

56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας;

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.

59 Ἦραν οὖν λίθους, ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ παρῆγεν οὕτως.

Digitized by Google

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββὶ, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νὺξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.

5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, (ὃ ἑρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος.) Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων.

8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν;

9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δέ· Ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγώ εἰμι.

10 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεῴχθησάν σοι οἱ ὀφθαλμοί;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ εἶπέ μοι· Ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.

12 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα.

13 Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τόν ποτε τυφλόν.

14 Ἦν δὲ σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.

15 Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.

16 Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης ἐστίν.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ

Ἰουδαῖοι

Digitized by Google

Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν, καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος·

19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;

20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπον· Οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη.

21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴδαμεν· ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγωγος γένηται.

23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλὸς, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν.

25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω.

26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;

28 Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί.

29 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωσῇ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς.

31 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει.

32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου.

33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὑρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ

εἶπε·

Digitized by Google

εἶπε· Τίς ἐςι, Κύριε, ἵνα πιςεύσω εἰς αὐτόν;
37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑώρακας αὐτὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐςιν.
38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιςεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.
39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.
40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;
41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε· Ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

Κεφ. ί. 10.

ΑΜΗΝ ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐςὶ καὶ λῃςής.
2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐςι τῶν προβάτων.
3 Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά.
4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
5 Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.
6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν, ἃ ἐλάλει αὐτοῖς.
7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.
8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃςαί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.
9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει·
10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.
11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.
12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.
13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐςι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ

αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.
14 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς, ϗ γινώσκω τὰ ἐμὰ,
ϗ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.
15 Καθὼς γινώσκει με ὁ
πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν
πατέρα· ϗ τὴν ψυχήν μου
τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.
16 Καὶ ἄλλα πρόβατα
ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς
ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγα-
γεῖν, ϗ τῆς φωνῆς μου ἀκού-
σουσι· ϗ γενήσεται μία ποί-
μνη, εἷς ποιμήν.
17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με
ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν
ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω
αὐτήν.
18 Οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ'
ἐμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν
ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω
θεῖναι αὐτὴν, ϗ ἐξουσίαν ἔχω
πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην
τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ
πατρός μου.
19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐ-
γένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ
τοὺς λόγους τούτους.
20 Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ
αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει, ϗ
μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;
21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦ-
τα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαι-
μονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύ-
ναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀ-
νοίγειν;
22 Ἐγένετο δὲ τὰ Ἐγκαί-
νια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ϗ
χειμὼν ἦν.
23 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰη-
σοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ
Σολομῶντος.
24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν
οἱ Ἰουδαῖοι, ϗ ἔλεγον αὐτῷ·
Ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν
αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς,
εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ.
25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, ϗ οὐ πι-
στεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου,
ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.
26 Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύ-
ετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προ-
βάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶ-
πον ὑμῖν.
27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ
τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γι-
νώσκω αὐτὰ, ϗ ἀκολουθοῦσί μοι·
28 Κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον
δίδωμι αὐτοῖς, ϗ οὐ μὴ ἀπό-
λωνται εἰς τὸν αἰῶνα, ϗ οὐχ
ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χει-
ρός μου.
29 Ὁ πατήρ μου ὃς δέδω-
κέ μοι, μείζων πάντων ἐστί·
ϗ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ
τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου.
30 Ἐγὼ ϗ ὁ πατὴρ ἕν
ἐσμεν.
31 Ἐβάστασαν οὖν πάλιν
λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθά-
σωσιν αὐτόν.
32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα
ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου·
διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθά-
ζετέ με;
33 Ἀπεκρίθησαν

Digitized by Google

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ
Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ κα-
λοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλ-
λὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι
σὺ ἄνθρωπος ὤν, ποιεῖς σεαυ-
τὸν Θεόν.
34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμέ-
νον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ
εἶπα, θεοί ἐστε;
35 Εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς,
πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι
ἡ γραφή·
36 Ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε,
καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον,
ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφη-
μεῖς, ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ
εἰμι;
37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ
πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι·
38 Εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ
μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πισ-
τεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύ-
σητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ,
κἀγὼ ἐν αὐτῷ·
39 Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐ-
τὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ
τῆς χειρὸς αὐτῶν.
40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέ-
ραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον
ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον
βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.
41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς
αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰω-
άννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν
οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰω-
άννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν.
42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ
ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια. 11.

ΗΝ δέ τις ἀσθενῶν Λά-
ζαρος ἀπὸ Βηθανίας,
ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ
Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.
2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλεί-
ψασα τὸν Κύριον μύρῳ, καὶ
ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ
ταῖς θριξὶν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀ-
δελφὸς Λάζαρος ἠσθένει.)
3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελ-
φαὶ πρὸς αὐτὸν, λέγουσαι·
Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.
4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ
ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ᾽ ὑπὲρ
τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασ-
θῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι᾽ αὐτῆς.
5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐ-
τῆς, καὶ τὸν Λάζαρον.
6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσ-
θενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ
ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας·
7 Ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέ-
γει τοῖς μαθηταῖς· Ἄγωμεν
εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.
8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταί· Ῥαββὶ, νῦν ἐζήτουν σε
λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν
ὑπάγεις ἐκεῖ;
9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς
ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει· ὅτι
τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει.
10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ
ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει· ὅτι
τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.
11 Ταῦτα

Digitized by Google

11 Ταῦτα εἶπε· ϗ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται.

13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παῤῥησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε.

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, (ἵνα πιστεύσητε,) ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν ϗ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς, εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε.)

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν ϗ Μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.

21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει.

22 Ἀλλὰ ϗ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώσει σοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις ϗ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται·

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν, ϗ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο;

27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἀπῆλθε, ϗ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, ϗ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, ϗ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, ϗ παραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη, ϗ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ,

Digitized by Google

αὐτῇ, λέγοντες· Ὅτι ὑπά-
γει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα
κλαύσῃ ἐκεῖ.
32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλ-
θεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα
αὐτὸν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας
αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε,
εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου
ὁ ἀδελφός.
33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐ-
τὴν κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελ-
θόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαί-
οντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύ-
ματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν·
34 Καὶ εἶπε· Ποῦ τεθεί-
κατε αὐτόν;
35 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε,
ἔρχου καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ
Ἰησοῦς.
36 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι·
Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.
37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶ-
πον· Οὐκ ἠδύνατο οὗτος ὁ ἀ-
νοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφ-
λοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ
ἀποθάνῃ;
38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβρι-
μώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς
τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον,
καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.
39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρα-
τε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ
ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος, Μάρ-
θα· Κύριε, ἤδη ὄζει· τεταρ-
ταῖος γάρ ἐστι.
40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύ-
σῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;
41 Ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ
ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ
δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἄνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχα-
ριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου.
42 Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάν-
τοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν
ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον,
ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀ-
πέστειλας.
43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φω-
νῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λά-
ζαρε, δεῦρο ἔξω.
44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνη-
κὼς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ
τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις
αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο.
Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε
αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν.
45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν
Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν
Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι ἃ
ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν.
46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπ-
ῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους,
καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ
Ἰησοῦς.
47 Συνήγαγον οὖν οἱ Ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέ-
δριον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν;
ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολ-
λὰ σημεῖα ποιεῖ.
48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν
οὕτω, πάντες πιστεύσουσιν εἰς
αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥω-
μαῖοι, καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν
τόπον καὶ τὸ ἔθνος.
49 Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν
Καϊάφας, Ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ

Digitized by Google

ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς·
Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν·
50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι
συμφέρει ἡμῖν, ἵνα εἷς ἄνθρω-
πος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ
μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.
51 Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ
εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν
ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀπο-
θνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους.
52 Καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα
τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα
συναγάγῃ εἰς ἕν.
53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς
ἡμέρας συνεβουλεύσαντο, ἵνα
ἀποκτείνωσιν αὐτόν.
54 Ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παῤ-
ῥησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰου-
δαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν
εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρή-
μου, εἰς Ἐφραῒμ λεγομένην
πόλιν· κἀκεῖ διέτριβε μετὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσ-
χα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβη-
σαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα
ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσ-
χα, ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς.
56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων
ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· Τί δο-
κεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς
τὴν ἑορτήν;
57 Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ
Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
ἐντολὴν, ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ
ἐστι, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν
αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. 12.

1 Ὁ ΟΥ̓͂Ν Ἰησοῦς πρὸ ἓξ
ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλ-
θεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν
Λάζαρος ὁ τεθνηκὼς, ὃν ἤ-
γειρεν ἐκ νεκρῶν.
2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπ-
νον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκό-
νει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν
συνανακειμένων αὐτῷ.
3 Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα
λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς
πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας
τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς
θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ
τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου.
4 Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σί-
μωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλ-
λων αὐτὸν παραδιδόναι·
5 Διατί τοῦτο τὸ μύρον
οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηνα-
ρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;
6 Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι
περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐ-
τῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ
τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ
βαλλόμενα ἐβάσταζεν.
7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς·
Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν
τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν
αὐτό.
8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάν-
τοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ
οὐ πάντοτε ἔχετε.
9 Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς
ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι·
καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μό-
νον,

Digitized by Google

νον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον
ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.
10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ
Ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζα-
ρον ἀποκτείνωσιν·
11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν
ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπί-
στευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.
12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος
πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν,
ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,
13 Ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν
φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑ-
πάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον·
Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρ-
χόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,
ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
14 Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνά-
ριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ, κα-
θώς ἐστι γεγραμμένον,
15 Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σι-
ών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχε-
ται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.
16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον·
ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς,
τότε ἐμνήσθησαν, ὅτι ταῦτα
ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ
ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ·
17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος
ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζ-
αρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου,
καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
18 Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντη-
σεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε
τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ
σημεῖον.
19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον
πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι
οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε, ὁ κόσ-
μος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.
20 Ἦσαν δέ τινες Ἕλλη-
νες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα
προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.
21 Οὗτοι οὖν προσῆλθον
Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ
τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων
αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέ-
λομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.
22 Ἔρχεται Φίλιππος,
καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πά-
λιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος
λέγουσι τῷ Ἰησοῦ.
23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρί-
νατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυ-
θεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου.
24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σί-
του πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθά-
νῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν
δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν
φέρει.
25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ
μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν
τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν
αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.
26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις,
ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου εἰ-
μὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος
ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ
διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ
πατήρ.
27 Νῦν ἡ ψυχή μου τε-
τάρακται· καὶ τί εἴπω; Πά-
τερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας
ταύτης·

Digitized by Google

ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλ-
θον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ
ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ
πάλιν δοξάσω.
29 Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ
ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγο-
νέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγε-
λος αὐτῷ λελάληκεν.
30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ
φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.
31 Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσ-
μου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ
κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται
ἔξω.
32 Κἀγὼ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ
τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς
ἐμαυτόν.
33 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε, ση-
μαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελ-
λεν ἀποθνήσκειν.)
34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχ-
λος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ
νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς
τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις
ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;
35 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ
φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπα-
τεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα
μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ·
καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ,
οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει.
36 Ἕως τὸ φῶς ἔχετε,
πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ
φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλά-
λησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν
ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.
37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ ση-
μεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν
αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν·
38 Ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου
τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν
εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ
ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων
Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;
39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο
πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡ-
σαΐας·
40 Τετύφλωκεν αὐτῶν
τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν
αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ
ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοή-
σωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστρα-
φῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.
41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας
ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ
ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.
42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν
ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φα-
ρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ
ἀποσυνάγωγοι γένωνται.
43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν
δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον
ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶ-
πεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ
πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν
πέμψαντά με.
45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ,
θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.
46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσ-
μον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πι-
στεύων

Digitized by Google

στεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ
μὴ μείνῃ.
47 Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ
τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πιστεύ-
σῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ
ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον,
ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.
48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ, καὶ μὴ
λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔ-
χει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λό-
γος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ
αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ
ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με
πατὴρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔ-
δωκε τί εἴπω, καὶ τί λαλήσω.
50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ
αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστι· ἃ οὖν
λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἴρηκέ μοι
ὁ πατὴρ, οὕτω λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΡΟ' δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ
πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς
ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα, ἵνα
μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας
τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ,
εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.
2 Καὶ δείπνου γενομένου,
(τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος
εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμω-
νος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν πα-
ραδῷ·)
3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα
δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς
χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλ-
θε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει·
4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου,
καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λα-
βὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν.
5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς
τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν
τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ
ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν δι-
εζωσμένος.
6 Ἔρχεται οὖν πρὸς Σί-
μωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ
ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις
τοὺς πόδας;
7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ
οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ
ταῦτα.
8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος·
Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου
εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω
σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.
9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέ-
τρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας
μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖ-
ρας καὶ τὴν κεφαλήν.
10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ
τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι
καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς κα-
θαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες.
11 Ἤδει γὰρ τὸν παρα-
διδόντα αὐτόν. διὰ τοῦτο εἶπεν.
Οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.
12 Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πό-
δας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν,
εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί
πεποίηκα ὑμῖν;
13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ
διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος· καὶ
καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.

14 Εἰ

Digitized by Google

14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν.

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι.

20 Ἀμὴν ἀμὴν γέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων, ἐάν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.

23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει.

25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστιν;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν ῳ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον, ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς· Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὃ ποιεῖς, ποίησον τάχιον.

28 Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ.

29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ.

30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νὺξ ὅτε οὖν ἐξῆλθε.

31 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ

Digitized by Google

δύνασθε ἐλθεῖν· ϗ ὑμῖν λέγω
ἄρτι.
34 Ἐντολὴν καινὴν δίδω-
μι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλή-
λους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς,
ἵνα ϗ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.
35 Ἐν τούτῳ γνώσονται
πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε,
ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.
36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέ-
τρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις;
Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι
νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀ-
κολουθήσεις μοι.
37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος·
Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι
ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν
μου ὑπέρ σου θήσω.
38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐ-
μοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνή-
σει ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΜΗ ταρασσέσθω ὑμῶν
ἡ καρδία. πιστεύετε εἰς
τὸν Θεόν, ϗ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.
2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός
μου μοναὶ πολλαί εἰσιν. εἰ δὲ
μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύο-
μαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.
3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, ϗ
ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν
ἔρχομαι, ϗ παραλήψομαι
ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου
εἰμὶ ἐγώ, ϗ ὑμεῖς ἦτε.
4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἴ-
δατε, ϗ τὴν ὁδὸν οἴδατε.
5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς·
Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπά-
γεις· ϗ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁ-
δὸν εἰδέναι;
6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός, ϗ ἡ ἀλή-
θεια, ϗ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχε-
ται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ
δι' ἐμοῦ.
7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, ϗ τὸν
πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν. ϗ
ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτόν, ϗ
ἑωράκατε αὐτόν.
8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος·
Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέ-
ρα, ϗ ἀρκεῖ ἡμῖν.
9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰ-
μι, ϗ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιπ-
πε; ὁ ἑωρακὼς ἐμέ, ἑώρακε
τὸν πατέρα· ϗ πῶς σὺ λέγεις·
Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;
10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ πατρί, ϗ ὁ πατὴρ ἐν ἐ-
μοί ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ
λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ
μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.
11 Πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ πατρί, ϗ ὁ πατὴρ ἐν
ἐμοί. εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα
αὐτὰ πιστεύετέ μοι.
12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ
ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος
ποιήσει, ϗ μείζονα τούτων
ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πα-
τέρα μου πορεύομαι.
13 Καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήση-
τε

Digitized by Google

τε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ.

14 Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε.

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

17 Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρός ὑμᾶς.

19 Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας (οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης) Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων.

26 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν.

27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω.

28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν, ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστί.

29 Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε.

30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν.

31 Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος

Digitized by Google

μος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα,
καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πα-
τήρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε,
ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

Κεφ. ιέ 15.

ΕΓΩ εἰμὶ ἡ ἄμπελος ἡ
ἀληθινὴ, καὶ ὁ πατήρ μου
ὁ γεωργός ἐστι.
2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ
φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό· καὶ
πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαί-
ρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν
φέρῃ.
3 Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε
διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα
ὑμῖν.
4 Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ
ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ
δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑ-
αυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ
ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν
μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.
5 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος,
ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων
ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος
φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χω-
ρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.
6 Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐ-
μοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆ-
μα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγου-
σιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλ-
λουσι, καὶ καίεται.
7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ
τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ,
ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ
γενήσεται ὑμῖν.
8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ
πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν
φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μα-
θηταί.
9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ
πατὴρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς·
μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.
10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου
τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀ-
γάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐν-
τολὰς τοῦ πατρός μου τετήρη-
κα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀ-
γάπῃ.
11 Ταῦτα λελάληκα ὑ-
μῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑ-
μῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν
πληρωθῇ.
12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ
ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους,
καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.
13 Μείζονα ταύτης ἀγά-
πην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν
φίλων αὐτοῦ.
14 Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστὲ,
ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλο-
μαι ὑμῖν.
15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δού-
λους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί
ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ
εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤ-
κουσα παρὰ τοῦ πατρός μου,
ἐγνώρισα ὑμῖν.
16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξ-
ασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑ-
μεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέ-
ρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ·
ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν πα-
τέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ
ὑμῖν.
17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑ-
μῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

18 Εἰ

Digitized by Google

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νυν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΤΑΥΤΑ λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις;

6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλ-

ἐγξει

Digitized by Google

ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ.

10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με.

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ, ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον· Ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16 Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.

17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με καί· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;

18 Ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει, τὸ Μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ.

19 Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾷν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με;

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

24 Ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις

λαλήσω

Digitized by Google

λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παῤῥη-
σίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ
ὑμῖν.
26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε·
καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρω-
τήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν·
27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ
φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πε-
φιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι
ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.
28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πα-
τρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσ-
μον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσ-
μον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν
πατέρα.
29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παῤῥη-
σίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐ-
δεμίαν λέγεις.
30 Νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας
πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα
τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύ-
ομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.
31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε;
32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ
νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισ-
θῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐ-
μὲ μόνον ἀφῆτε. καὶ οὐκ εἰμὶ μό-
νος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι.
33 Ταῦτα λελάληκα ὑ-
μῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχη-
τε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἕξετε·
ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα
τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ. 17.

ΤΑΥΤΑ ἐλάλησεν ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν,
καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ
ὥρα, δόξασόν σου τὸν υἱὸν, ἵνα
καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε.
2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ
ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς, ἵνα
πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ
αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.
3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος
ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν
μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν
ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.
4 Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ
τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα
ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.
5 Καὶ νῦν δόξασόν με σύ
πάτερ παρὰ σεαυτῷ τῇ δό-
ξῃ ᾗ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσ-
μον εἶναι, παρὰ σοί.
6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνο-
μα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδω-
κάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦ-
σαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας·
καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι.
7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστιν.
8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέ-
δωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς·
καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν
ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλ-
θον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με
ἀπέστειλας.
9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ·
οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ
περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί
εἰσι.
10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά
ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδόξ-
ασμαι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ

Digitized by Google

11 Καὶ ὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, κ̀ ὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, κ̀ ἐγὼ πρός σε ἔρχομαι· Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτὺς ἐν τῷ ὀνόματί σȣ, ὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς·

12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρȣν αὐτὺς ἐν τῷ ὀνόματί σȣ· ὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, κ̀ ὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρός σε ἔρχομαι, κ̀ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σȣ, κ̀ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτὺς, ὅτι ὐκ εἰσὶν ἐκ τȣ̃ κόσμȣ, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τȣ̃ κόσμȣ.

15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτὺς ἐκ τȣ̃ κόσμȣ, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτὺς ἐκ τȣ̃ πονηρȣ̃·

16 Ἐκ τȣ̃ κόσμȣ οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τȣ κόσμȣ οὐκ εἰμί.

17 Ἁγίασον αὐτὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σȣ̃· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι.

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτὺς εἰς τὸν κόσμον·

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα κ̀ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20 Οὐ περὶ τȣ́των δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ κ̀ περὶ τῶν πιστευσόντων διὰ τȣ̃ λόγȣ αὐτῶν εἰς ἐμέ·

21 Ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοὶ, ἵνα κ̀ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, κ̀ σὺ ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, κ̀ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, κ̀ ἠγάπησας αὐτὺς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

24 Πάτερ, ὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπȣ εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμȣ̃· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμȣ.

25 Πάτερ δίκαιε, κ̀ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, κ̀ ὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σȣ, κ̀ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΤΑΥΤΑ εἰπὼν ὁ Ἰησȣ̃ς, ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτȣ̃ πέραν τȣ̃ χειμάῤῥȣ τῶν Κέδρων, ὅπȣ ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς κ̀ οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃.

2 Ἤδει

2 Ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ
παραδιδοὺς αὐτὸν, τὸν τόπον,
ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰη-
σοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ.
3 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν
σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιερέ-
ων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας,
ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ
λαμπάδων καὶ ὅπλων.
4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα
τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξ-
ελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα
ζητεῖτε;
5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι·
Εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παρα-
διδοὺς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.
6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι
ἐγώ εἰμι· ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀ-
πίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί.
7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπη-
ρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ
εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.
8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ
οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους
ὑπάγειν.
9 Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος
ὃν εἶπεν· Ὅτι οὓς δέδωκάς
μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα.
10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων
μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτὴν,
καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως
δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ
ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα
τῷ δούλῳ Μάλχος.
11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ
Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιράν
σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτή-
ριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ, οὐ
μὴ πίω αὐτό;
12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χι-
λίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν.
13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν
πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ
πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν
ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου.
14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ
συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις,
ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον
ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.
15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ
Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος
μαθητής. Ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖ-
νος ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ,
καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως.
16 Ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει
πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω· ἐξῆλθεν
οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν
γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε
τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν
Πέτρον.
17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη
ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ
καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖ-
νος· Οὐκ εἰμί.
18 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι
καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πε-
ποιηκότες, ὅτι ψύχος ἦν, καὶ
ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν
ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμε-
νος.

Digitized by Google

19 Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παῤῥησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοθεν οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν.

21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ Ἀρχιερεῖ;

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

24 Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.

26 Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28 Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιὸς, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.

31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα.

32 Ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;

36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·

Digitized by Google

Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσ-
μου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐ-
μὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ
ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ
τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βα-
σιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.
37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πι-
λάτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ
σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ
λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ·
ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ
εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσ-
μον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀλη-
θείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀλη-
θείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς.
38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος·
Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο
εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς
τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω
ἐν αὐτῷ.
39 Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν,
ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ
πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν
ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν
Ἰουδαίων;
40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν
πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον,
ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ
Βαραββᾶς λῃστής.

Κεφ. ιθʹ. 19.

ΤΟΤΕ οὖν ἔλαβεν ὁ Πι-
λάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἐμαστίγωσε.
2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξ-
αντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν,
ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ,
καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβα-
λον αὐτόν·
3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ
ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα.
4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω
ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα
γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν
αἰτίαν εὑρίσκω.
5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω,
φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον,
καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ
λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.
6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ
Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐ-
κραύγασαν, λέγοντες· Σταύ-
ρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐ-
τοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐ-
τὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ
γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰ-
τίαν.
7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ
Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχο-
μεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν
ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν
υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν.
8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πι-
λάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλ-
λον ἐφοβήθη.
9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ
πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει
τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ
δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδω-
κεν αὐτῷ.
10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πι-
λάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ
οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυ-
ρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω
ἀπολῦσαί σε;
11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
Οὐκ

Digitized by Google

Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ.

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ· παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ·

18 Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩ͂Ν ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστί.

21 Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφε· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὃ γέγραφα, γέγραφα.

23 Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος) καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου.

24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ

Digitized by Google

τῷ σαυρῷ τȣ̃ Ἰησȣ̃ ἡ μήτηρ
αὐτȣ̃, ϗ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς
αὐτȣ̃, Μαρία ἡ τȣ̃ Κλωπᾶ,
ϗ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.
26 Ἰησȣ̃ς ȣ̃ν ἰδὼν τὴν μη-
τέρα, ϗ τὸν μαθητὴν παρεσῶ-
τα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ
αὐτȣ̃. Γύναι, ἰδȣ̀ ὁ ὑιός σȣ.
27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ·
Ἰδȣ̀ ἡ μήτηρ σȣ. Καὶ ἀπ'
ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐ-
τὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.
28 Μετὰ τȣ̃το εἰδὼς ὁ
Ἰησȣ̃ς ὅτι πάντα ἤδη τετέ-
λεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ,
λέγει· Διψῶ.
29 Σκεῦος ȣ̃ν ἔκειτο ὄξȣς
μεσόν· οἱ δὲ, πλήσαντες
σπόγγον ὄξȣς, ϗ ὑσσώπῳ πε-
ριθέντες, προσήνεγκαν αὐτȣ̃
τῷ σόματι.
30 Ὅτε ȣ̃ν ἔλαβε τὸ ὄξος
ὁ Ἰησȣ̃ς, εἶπε· Τετέλεσαι·
ϗ κλίνας τὴν κεφαλὴν, πα-
ρέδωκε τὸ πνεῦμα.
31 Οἱ ȣ̃ν Ἰȣδαῖοι, ἵνα
μὴ μείνῃ ἐπὶ τȣ̃ σαυρȣ̃ τὰ
σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ
παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ με-
γάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνȣ τȣ̃
σαββάτȣ,) ἠρώτησαν τὸν
Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐ-
τῶν τὰ σκέλη, ϗ ἀρθῶσιν.
32 Ἦλθον ȣ̃ν οἱ σρατιῶ-
ται, ϗ τȣ̃ μὲν πρώτȣ κατέα-
ξαν τὰ σκέλη, ϗ τȣ̃ ἄλλȣ
τȣ̃ συσαυρωθέντος αὐτῷ.
33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησȣ̃ν ἐλ-
θόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη
τεθνηκότα, ȣ̓ κατέαξαν αὐτȣ̃
τὰ σκέλη·
34 Ἀλλ' εἷς τῶν σρατιω-
τῶν λόγχῃ αὐτȣ̃ τὴν πλευρὰν
ἔνυξε, ϗ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα
ϗ ὕδωρ.
35 Καὶ ὁ ἑωρακὼς με-
μαρτύρηκε, ϗ ἀληθινὴ αὐτȣ̃
ἐσιν ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος
οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα
ὑμεῖς πισεύσητε.
36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα,
ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὀ-
σȣ̃ν ȣ̓ συντριβήσεται αὐτȣ̃.
37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γρα-
φὴ λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν
ἐξεκέντησαν.
38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώ-
τησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσὴφ
ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὢν μα-
θητὴς τȣ̃ Ἰησȣ̃, κεκρυμμένος
δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰȣδαί-
ων,) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τȣ̃
Ἰησȣ̃· ϗ ἐπέτρεψεν ὁ Πι-
λάτος· ἦλθεν ȣ̃ν ϗ ἦρε τὸ
σῶμα τȣ̃ Ἰησȣ̃.
39 Ἦλθε δὲ ϗ Νικόδη-
μος (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰη-
σȣ̃ν νυκτὸς τὸ πρῶτον) φέρων
μίγμα σμύρνης ϗ ἀλόης ὡσεὶ
λίτρας ἑκατόν.
40 Ἔλαβον ȣ̃ν τὸ σῶμα
τȣ̃ Ἰησȣ̃, ϗ ἔδησαν αὐτὸ
ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων,
καθὼς ἔθος ἐσὶ τοῖς Ἰȣδαίοις
ἐνταφιάζειν.
41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ
ὅπȣ ἐσαυρώθη κῆπος, ϗ ἐν
τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν,

Digitized by Google

ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη.

42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. κʹ. 20.

ΤΗ͂ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

2 Τρέχει οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.

6 Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα.

7 Καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν.

9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον.

12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκας, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία· Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα

Digitized by Google

βέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν.

18 Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ· ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν.

27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἑώρακάς με, Θωμᾶ, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Κεφ. κά. 21.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς

θαλάσσης

Digitized by Google

θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως·

2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἁλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί· ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.

4 Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.

5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὔ.

6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκῦσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

7 Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, (ἦν γὰρ γυμνὸς) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε, ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Χριστός ἐστιν.

13 Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.

14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε.

Λέγει

Digitized by Google

Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε· Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου·

18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.

19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν· καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;

21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρός σε; σὺ ἀκολούθει μοι.

23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ'. Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρός σε;

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,

2 Ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη.

3 Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ

περὶ

Digitized by Google

περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου.

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς, οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

8 Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ·

11 Οἳ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.

12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.

13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῷον, οὗ ἦσαν καταμένοντες ὅ, τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναιξὶ, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν δὲ ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τοαυτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν.)

16 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν·

17 Ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.

18 Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο

χωρίον

Digitized by Google

χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας· καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμὰ, τουτέστι, χωρίον αἵματος.

20 Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ. Καί· Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς,

22 Ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων.

23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν.

24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων τῶν δύο ὃν ἕνα ἐξελέξω,

25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπιτοαυτό.

2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι.

3 Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;

9 Πάρθοι

Digitized by Google

9 Πάρθοι ϗ Μῆδοι ϗ Ἐ-
λαμῖται, ϗ οἱ κατοικοῦντες τὴν
Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε
ϗ Καππαδοκίαν, Πόντον ϗ
τὴν Ἀσίαν,
10 Φρυγίαν τε ϗ Παμφυ-
λίαν, Αἴγυπτον, ϗ τὰ μέρη
τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρή-
νην, ϗ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥω-
μαῖοι, Ἰουδαῖοί τε ϗ προσή-
λυτοι,
11 Κρῆτες ϗ Ἄραβες,
ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς
ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγα-
λεῖα τοῦ Θεοῦ.
12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες ϗ
διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον
λέγοντες· Τί ἂν θέλοι τοῦτο
εἶναι;
13 Ἕτεροι δὲ χλευάζοντες
ἔλεγον· Ὅτι γλεύκους μεμε-
στωμένοι εἰσί.
14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν
τοῖς ἕνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν
αὐτοῦ, ϗ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς·
Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, ϗ οἱ κατοι-
κοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες,
τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, ϗ ἐ-
νωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.
15 Οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς
ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύου-
σιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς
ἡμέρας·
16 Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰ-
ρημένον διὰ τοῦ προφήτου
Ἰωήλ·
17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσ-
χάταις ἡμέραις (λέγει ὁ Θεὸς)
ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου
ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· ϗ προ-
φητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν ϗ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν, ϗ οἱ νεανίσ-
κοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, ϗ
οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια
ἐνυπνιασθήσονται.
18 Καί γε ἐπὶ τοὺς δού-
λους μου ϗ ἐπὶ τὰς δούλας μου
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκ-
χεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου,
ϗ προφητεύσουσι.
19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν
τῷ οὐρανῷ ἄνω, ϗ σημεῖα ἐπὶ
τῆς γῆς κάτω, αἷμα ϗ πῦρ
ϗ ἀτμίδα καπνοῦ.
20 Ὁ ἥλιος μεταστραφή-
σεται εἰς σκότος, ϗ ἡ σελή-
νη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν
τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγά-
λην ϗ ἐπιφανῆ.
21 Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν
ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου, σωθήσεται.
22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται,
ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους·
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον
εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι ϗ τέρασι
ϗ σημείοις οἷς ἐποίησε δι᾽
αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν,
καθὼς ϗ αὐτοὶ οἴδατε,
23 Τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βου-
λῇ ϗ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδο-
τον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνό-
μων προσπήξαντες ἀνείλετε.
24 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε,
λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανά-
του, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν
κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ᾽ αὐτοῦ.

25 Δαβὶδ

Digitized by Google

25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς
αὐτόν, Προωρώμην τὸν Κύ-
ριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός,
ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ
σαλευθῶ.
26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ
καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ
γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ
μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·
27 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις
τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, οὐδὲ
δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν δια-
φθοράν.
28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς
ζωῆς, πληρώσεις με εὐφρο-
σύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.
29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν
εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς
ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου
Δαβίδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ
ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ
ἐστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας
ταύτης.
30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων,
καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐ-
τῷ ὁ Θεός, ἐκ καρποῦ τῆς ὀσ-
φύος αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα
ἀναστήσειν τὸν Χριστόν, καθί-
σαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ·
31 Προϊδὼν ἐλάλησε πε-
ρὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ,
ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ εἰς ᾅδου, οὐδὲ ἡ σάρξ
αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.
32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέ-
στησεν ὁ Θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς
ἐσμεν μάρτυρες.
33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ
ὑψωθείς, τήν τε ἐπαγγελίαν
τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαβὼν
παρὰ τοῦ πατρός, ἐξέχεε τοῦ-
το, ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ
ἀκούετε·
34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη
εἰς τοὺς οὐρανούς· λέγει δὲ αὐ-
τός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυ-
ρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
35 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχ-
θρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
σου.
36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέ-
τω πᾶς οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι
Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ
Θεὸς ἐποίησε τοῦτον τὸν Ἰη-
σοῦν, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.
37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύ-
γησαν τῇ καρδίᾳ, εἶπόν τε
πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοι-
ποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσο-
μεν, ἄνδρες ἀδελφοί;
38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς
αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπ-
τισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφε-
σιν ἁμαρτιῶν· καὶ λήψεσθε τὴν
δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
39 Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγ-
γελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν,
καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅ-
σους ἂν προσκαλέσηται Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.
40 Ἑτέροις τε λόγοις
πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ παρ-
εκάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ
τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύ-
της.
41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως
ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐ-
τοῦ,

Digitized by Google

σοῦ, ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς.

43 Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος· πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά.

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι ἄν τις χρείαν εἶχε.

46 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε καὶ κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας.

47 Αἰνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Κεφ. γ΄. 3.

ΕΠΙ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην.

2 Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.

4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

6 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει.

7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά.

8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη, καὶ περιπάτει· καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἁλλόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν.

10 Ἐπεγίγνωσκόν τε αὐτὸν, ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὡραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

11 Κρατοῦντος

Digitized by Google

11 Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, ἔκθαμβοι.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ᾐτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν·

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν.

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοὶ, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστὸν, ἐπλήρωσεν οὕτω.

19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου,

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν· Ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα, ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς.

23 Ἔσται δὲ, πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης, ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ·

'Αβραάμ· Καὶ τῷ σπέρματί
σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ
πατριαὶ τῆς γῆς.
26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς
ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ
Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐ-
λογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέ-
φειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονη-
ριῶν ὑμῶν.

Κεφ. δ'. 4.

ΛΑΛΟΥΝΤΩΝ δὲ
αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν,
ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς, καὶ
ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ
Σαδδουκαῖοι,
2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ δι-
δάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν, καὶ
καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν
ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.
3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς
τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τή-
ρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ
ἑσπέρα ἤδη.
4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάν-
των τὸν λόγον, ἐπίστευσαν· καὶ
ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν
ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.
5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔ-
ριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς
ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ
Γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ·
6 Καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιε-
ρέα, καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰω-
άννην, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι
ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ.
7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν
τῷ μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν
ποίᾳ δυνάμει, ἢ ἐν ποίῳ ὀνό-
ματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;
8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς
Πνεύματος ἁγίου, εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ
πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ,
9 Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνα-
κρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀν-
θρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος
σέσωσται·
10 Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑ-
μῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσρα-
ὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν
ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς
ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ
οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑ-
μῶν ὑγιής.
11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ
ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰ-
κοδομούντων, ὁ γενόμενος εἰς
κεφαλὴν γωνίας.
12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ
οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὔτε γὰρ
ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐ-
ρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώ-
ποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.
13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ
Πέτρου παῤῥησίαν καὶ Ἰωάννου,
καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρω-
ποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶ-
ται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν
τε αὐτοὺς, ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ
ἦσαν.
14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέ-
ποντες σὺν αὐτοῖς ἑστῶτα, τὸν
τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον
ἀντειπεῖν.
15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς
ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν,
συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους,
16 Λέγοντες·

Digitized by Google

16 Λέγοντες· Τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερὸν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι.

17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.

18 Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε.

20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς, μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ, πῶς κολάσωνται αὐτοὺς, διὰ τὸν λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι.

22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

25 Ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ παιδός σου εἰπών· Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,

28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι.

29 Καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,

30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν, καὶ σημεῖα, καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ.

31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν

Digitized by Google

ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παῤῥησίας.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.

33 Καὶ μεγάλῃ δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων,

35 Καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδοτο δὲ ἑκάστῳ, καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν.

36 Ἰωσὴφ δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων, (ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, υἱὸς παρακλήσεως,) Λευΐτης, Κύπριος τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. έ. 5.

ΑΝΗΡ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησε κτῆμα·

2 Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκας μέρος τι, παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμενε, καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.

5 Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς εἰσῆλθεν.

8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ, τοσούτου.

9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ, οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσί σε.

10 Ἔπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκρὰν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.

Digitized by Google

ψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, ϗ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα ϗ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· ϗ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος.

13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός.

14 Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε ϗ γυναικῶν·

15 Ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, ϗ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν ϗ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν.

16 Συνήρχετο δὲ ϗ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς ϗ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

17 Ἀναστὰς δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς ϗ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, (ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων,) ἐπλήσθησαν ζήλου·

18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, ϗ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.

19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγών τε αὐτοὺς εἶπε·

20 Πορεύεσθε, ϗ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν, ϗ ἐδίδασκον· παραγενόμενος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς ϗ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον ϗ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· ϗ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἀχθῆναι αὐτούς.

22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν,

23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὕρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, ϗ τοὺς φύλακας ἔξω ἑστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ, ἔσω οὐδένα εὕρομεν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὅ, τε ἱερεὺς ϗ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ ϗ οἱ Ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.

25 Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων· Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες, οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἑστῶτες ϗ διδάσκοντες τὸν λαόν.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγεν αὐτοὺς, οὐ μετὰ βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν.

27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς

ἔστησαν

Digitized by Google

ἔστησαν ἐν τῷ Συνεδρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἀρχιερεὺς,

28 Λέγων· Οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἰδοὺ, πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ Σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς.

34 Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ Συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσκαλος, τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχύ τι τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι·

35 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, τί μέλλετε πράσσειν.

36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν, ᾧ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνῃρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, διελύθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.

37 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, διεσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται·

39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστιν, οὐ δύνασθε καταλῦσαι αὐτό, μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε.

40 Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους, δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.

41 Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ Συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι.

42 Πᾶσάν

Digitized by Google

42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν.

2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις.

3 Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης.

4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα.

6 Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα· πολύς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

9 Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ.

10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι, ᾧ ἐλάλει.

11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας· Ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν καὶ τὸν Θεόν.

12 Συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ τοὺς Γραμματεῖς· καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον.

13 Ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ νόμου.

14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς.

15 Καὶ

Digitized by Google

15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ Συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. ζ. 7.

ΕΙΠΕ δὲ ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει;

2 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαῤῥάν·

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατῴκησεν ἐν Χαῤῥάν. Κἀκεῖθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε.

5 Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάσχεσιν αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου.

6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός· Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτό, καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, καὶ λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες, τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ οὐχ εὕρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ, ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν

Συγγένειαν

Digitized by Google

συγγένειαν αὐτοῦ ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε.

15 Κατέβη δὲ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μετετέθησαν εἰς Συχὲμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι, ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ.

17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας, ἧς ὤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ·

18 Ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ.

19 Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τοὺς πατέρας ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ Θεῷ· ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

21 Ἐκτεθέντα δὲ αὐτὸν, ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἰδών τινα ἀδικούμενον, ἠμύνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν.

26 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπών· Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς· ἱνατί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπώσατο αὐτὸν, εἰπών· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ᾽ ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Ἔφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιὰμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἐθαύμασε τὸ ὅραμα. προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν·

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Digitized by Google

Ἰακώβ. Ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον.

35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη τεσσαράκοντα.

37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε.

38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα, δοῦναι ἡμῖν·

39 Ὧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ᾽ ἀπώσαντο, καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,

40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρών· Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεός, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραήλ;

43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφάν, τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑωράκει.

45 Ἣν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῶσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ

ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβίδ·

46 Ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾐτήσατο εὑρεῖν σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

47 Σολομῶν δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον.

48 Ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει·

49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι; λέγει Κύριος· ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

50 Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;

51 Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε.

53 Οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν.

55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

56 Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ Θεοῦ.

57 Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν.

58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου,

59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπών, ἐκοιμήθη.

Κεφ. η΄. 8.

ΣΑΥΛΟΣ δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.

2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων

τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρεδίδου εἰς φυλακήν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.

6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει.

7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ, ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν.

10 Ὧ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.

11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς.

12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ· θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας, ἐξίστατο.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι, ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην.

15 Οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον.

16 (Οὔπω γὰρ ἦν ἐπ᾽ οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκὸς, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα ἅγιον.

18 Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα,

19 Λέγων· Δότε κἀμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ Πνεῦμα ἅγιον.

20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι.

21 Οὐκ ἔστι σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι

Digitized by Google

τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.

23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα.

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι, καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος.

27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος, δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἰθιόπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ.

28 Ἦν τε ὑποστρέφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

29 Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε, καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ.

30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἆρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, ἐὰν μή τις ὁδηγήσῃ με; Παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ.

32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς, ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ, εἶπε· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός;

35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπί τι ὕδωρ· καί φησιν ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι;

37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν· Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ

Θεοῦ

Digitized by Google

Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
38 Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ
ἅρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότε-
ροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅ, τε Φίλιπ-
πος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπ-
τισεν αὐτόν.
39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ
τοῦ ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου
ἥρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ
εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος·
ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
χαίρων.
40 Φίλιππος δὲ εὑρέθη
εἰς Ἄζωτον· καὶ διερχόμενος
εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πά-
σας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς
Καισάρειαν.

Κεφ. θ΄. 9.

Ο ΔΕ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέ-
ων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς
τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσ-
ελθὼν τῷ Ἀρχιερεῖ,
2 Ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ
ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς
τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐάν τι-
νας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας
τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀ-
γάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.
3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι,
ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ
Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης πε-
ριήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ.
4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν,
ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ·
Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις;
5 Εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε;
Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ
εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις·
σκληρόν σοι πρὸς κέντρα
λακτίζειν.
6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν
εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις
ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς
αὐτόν· Ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε
εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσε-
ταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.
7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύ-
οντες αὐτῷ, εἱστήκεισαν ἐννεοί,
ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς,
μηδένα δὲ θεωροῦντες.
8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος
ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεῳγμένων δὲ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα
ἔβλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐ-
τόν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.
9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς
μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν
οὐδὲ ἔπιεν.
10 Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν
Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος
ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ
εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγώ, Κύριε.
11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐ-
τόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ
τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην
Εὐθεῖαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ
Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρ-
σέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται,
12 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι
ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελ-
θόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖ-
ρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.
13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνα-
νίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ
πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς
τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε
τοῖς

Digitized by Google

τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ.

14 Καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραήλ.

16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἤρχου) ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ πλησθῇς Πνεύματος ἁγίου.

18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ λαβὼν τροφὴν, ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς.

20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο· καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς;

22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναὶ, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.

24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν· παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς, καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σπυρίδι.

26 Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής.

27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν, ἤγαγε πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαῤῥησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παῤῥησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Ἐλάλει τε καὶ συνεζή-

Digitized by Google

λει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ
δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν.
30 Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελ-
φοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Και-
σάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐ-
τὸν εἰς Ταρσόν.
31 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι
καθ᾽ ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ
Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶ-
χον εἰρήνην, οἰκοδομούμεναι
καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ
Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ
ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο.
32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον δι-
ερχόμενον διὰ πάντων, κατελ-
θεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς
κατοικοῦντας Λύδδαν.
33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρω-
πόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ
ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ
κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυ-
μένος.
34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέ-
τρος· Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰη-
σοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ
στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως
ἀνέστη.
35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάν-
τες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ
τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρε-
ψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.
36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν
μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθὰ, ἣ
διερμηνευομένη λέγεται Δορ-
κάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγα-
θῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν
ἐποίει.
37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν
αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ
αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῴῳ.
38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης
τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκού-
σαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐ-
τῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς
αὐτὸν, παρακαλοῦντες μὴ ὀκ-
νῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν.
39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος
συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παρα-
γενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑ-
περῷον· καὶ παρέστησαν αὐτῷ
πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι, καὶ
ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ
ἱμάτια, ὅσα ἐποίει μετ᾽ αὐτῶν
οὖσα ἡ Δορκάς.
40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάν-
τας ὁ Πέτρος, θεὶς τὰ γόνα-
τα προσηύξατο· καὶ ἐπιστρέψας
πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβι-
θὰ, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα
τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.
41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα,
ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ
τοὺς ἁγίους, καὶ τὰς χήρας,
παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.
42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ᾽
ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ πολλοὶ
ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.
43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱ-
κανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ
παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Κεφ. ι. 10.

ΑΝΗΡ δέ τις ἦν ἐν Και-
σαρείᾳ ὀνόματι Κορνή-
λιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης
τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς,
2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος
τὸν

τὸν Θεὸν, σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διαπαντός.

3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς, ὡσεὶ ὥραν ἐννάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε·

4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε· τί ἐστι Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα, ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος.

6 Οὗτός ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστιν οἰκία παρὰ θάλασσαν· οὗτος λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ,

8 Καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων, καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι, περὶ ὥραν ἕκτην.

10 Ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις·

11 Καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς·

12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.

16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὅραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα.

18 Καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται.

19 Τοῦ δὲ Πέτρου ἐνθυμουμένου περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ Πνεῦμα, Ἰδοὺ, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσί σε.

20 Ἀλλὰ

Digitized by Google

20 Ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς·

21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου πρὸς αὐτὸν, εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγώ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

22 Οἱ δὲ εἶπον, Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρά σου.

23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς, ἐξένισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς· καί τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ.

24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς, συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, προσεκύνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε, λέγων· Ἀνάστηθι· κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε, καὶ εὑρίσκει συνεληλυθότας πολλούς.

28 Ἔφη τε πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.

29 Διὸ καὶ ἀναντιῤῥήτως ἦλθον μεταπεμφθείς. Πυνθάνομαι οὖν, τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ,

31 Καί φησι· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι.

33 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σέ· σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος· νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν, ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα,

Digitized by Google

στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας
καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι
προσωπολήπτης ὁ Θεός·
35 Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ
φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζό-
μενος δικαιοσύνην, δεκτὸς
αὐτῷ ἐστι.
36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστει-
λε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγ-
γελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ· (οὗτός ἐστι πάντων
Κύριος·)
37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενό-
μενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς
Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισ-
μα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·
38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζ-
αρὲτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ
Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνά-
μει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ
ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυ-
ναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου,
ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ.
39 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρ-
τυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν
τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ
ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν ἀνεῖλον
κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.
40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι·
41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλ-
λὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειρο-
τονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν,
οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνε-
πίομεν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀνα-
στῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν
κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρ-
τύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὡ-
ρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς
ζώντων καὶ νεκρῶν.
43 Τούτῳ πάντες οἱ προ-
φῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνό-
ματος αὐτοῦ πάντα τὸν πι-
στεύοντα εἰς αὐτόν.
44 Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέ-
τρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέ-
πεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν
λόγον.
45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ
περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλ-
θον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ
ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος ἐκκέχυται.
46 Ἤκουον γὰρ αὐτῶν
λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγα-
λυνόντων τὸν Θεόν. Τότε
ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·
47 Μήτι τὸ ὕδωρ κωλῦ-
σαι δύναταί τις, τοῦ μὴ βαπ-
τισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον κα-
θὼς καὶ ἡμεῖς;
48 Προσέταξέ τε αὐτοὺς
βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐ-
τὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Κεφ. ιά. 11.

ΗΚΟΥΣΑΝ δὲ οἱ ἀπό-
στολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ
ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι
καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ.
2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος
εἰς

Digitized by Google

εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο
πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,
3 Λέγοντες· Ὅτι πρὸς ἄν-
δρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσ-
ῆλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.
4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέ-
τρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξ-
ῆς, λέγων·
5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει
Ἰόππῃ προσευχόμενος· καὶ
εἶδον ἐν ἐκστάσει ὅραμα, κατα-
βαῖνον σκεῦός τι ὡς ὀθόνην
μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς
καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ.
6 Εἰς ἣν ἀτενίσας κατε-
νόουν· καὶ εἶδον τὰ τετράποδα
τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ
ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ.
7 Ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγού-
σης μοι· Ἀναστὰς, Πέτρε,
θῦσον καὶ φάγε.
8 Εἶπον δέ· Μηδαμῶς,
Κύριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀ-
κάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς
τὸ στόμα μου.
9 Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ
ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἃ
ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ
κοίνου.
10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
τρίς· καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη
ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.
11 Καὶ ἰδοὺ, ἐξαυτῆς τρεῖς
ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰ-
κίαν ἐν ᾗ ἤμην, ἀπεσταλμένοι
ἀπὸ Καισαρείας πρός με.
12 Εἶπε δέ μοι τὸ Πνεῦ-
μα συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν
διακρινόμενον· ἦλθον δὲ σὺν
ἐμοὶ καὶ οἱ ἓξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ
εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
ἀνδρός.
13 Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν
πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα
αὐτῷ· Ἀπόστειλον εἰς Ἰόπ-
πην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι
Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον
Πέτρον·
14 Ὃς λαλήσει ῥήματα
πρός σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ
καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.
15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με
λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, ὥσπερ καὶ
ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.
16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥή-
ματος Κυρίου, ὡς ἔλεγεν·
Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι,
ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν
Πνεύματι ἁγίῳ.
17 Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν
ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ
ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐγὼ
δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλῦσαι
τὸν Θεόν;
18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα,
ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν
Θεὸν, λέγοντες· Ἄρα γε καὶ
τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν με-
τάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωήν.
19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέν-
τες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς
γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, δι-
ῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου
καὶ

Digitized by Google

καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις.

20 Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστὰς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολύς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον.

22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας.

23 Ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ·

24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ·

25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὑρὼν αὐτὸν, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.

26 Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανὸν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος.

29 Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ηὐπορεῖτο τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς·

30 Ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

2 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρᾳ.

3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων.)

4 Ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ.

5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη

ὑπὸ

Digitized by Google

ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν
Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.
6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν
προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμε-
νος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν,
δεδεμένος ἁλύσεσι δυσὶ, φύ-
λακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐ-
τήρουν τὴν φυλακήν.
7 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυ-
ρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν
ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ
τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤ-
γειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα
ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐ-
τοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.
8 Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς
αὐτόν· Περίζωσαι, καὶ ὑπόδη-
σαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποί-
ησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ·
Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ
ἀκολούθει μοι.
9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει
αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές
ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέ-
λου· ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν.
10 Διελθόντες δὲ πρώτην
φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον
ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν,
τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν,
ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐ-
τοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον
ῥύμην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη
ὁ ἄγγελος ἀπ᾽ αὐτοῦ.
11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμε-
νος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα
ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύ-
ριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ
ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώ-
δου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας
τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.
12 Συνιδών τε ἦλθεν ἐπὶ
τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μη-
τρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλουμένου
Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνη-
θροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.
13 Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέ-
τρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος,
προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦ-
σαι, ὀνόματι Ῥόδη.
14 Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φω-
νὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χα-
ρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα,
εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν
ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ
πυλῶνος.
15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶ-
πον· Μαίνῃ. Ἡ δὲ διϊσχυ-
ρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δ᾽ ἔλε-
γον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν.
16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε
κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον
αὐτὸν, καὶ ἐξέστησαν.
17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς
τῇ χειρὶ σιγᾷν, διηγήσατο
αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν
ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶ-
πε δέ· Ἀπαγγείλατε Ἰακώ-
βῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα.
Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς
ἕτερον τόπον.
18 Γενομένης δὲ ἡμέρας,
ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν
τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ
Πέτρος ἐγένετο.
19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας
αὐτὸν, καὶ μὴ εὑρὼν, ἀνακρί-
νας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν
ἀπαχθῆναι·

Digitized by Google

ἀπαχθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν.

20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ᾐτοῦντο εἰρήνην· διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.

21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.

22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει· Θεοῦ φωνὴ, καὶ οὐκ ἀνθρώπου.

23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος, ἐξέψυξεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε καὶ ἐπληθύνετο.

25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

Κεφ. ιγʹ. 13.

ΗΣΑΝ δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὅ,τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε Ἡρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος.

2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ νηστευόντων, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφορίσατε δή μοι τόν τε Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς.

3 Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.

4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς,

7 Ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ· οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος, (οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.

9 Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦλος) πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν,

10 Εἶπεν· Ὦ πλήρης παντὸς

παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥᾳδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας;

11 Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπὶ σέ· καὶ ἔσῃ τυφλὸς, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος· καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς.

12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς, ἐπίστευσεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαὸν, λέγετε.

16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς.

18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν, κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα, ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κὶς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν, ἔτη τεσσαράκοντα.

22 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Εὗρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου.

23 Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν,

24 Προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

25 Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τί-

Digitized by Google

να με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη.

27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν.

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

31 Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν·

33 Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθορὰν, οὕτως εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά.

35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν.

37 Ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν.

38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται.

39 Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται.

40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις·

41 Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.

42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.

43 Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ

τῶν

Digitized by Google

τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ.

44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους, ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες.

46 Παῤῥησιασάμενοι δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας, εἶπον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος· Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας, καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ Πνεύματος ἁγίου.

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.

3 Ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παῤῥησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτοὺς,

6 Συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον.

7 Κἀκεῖ

Digitized by Google

7 Κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελι-
ζόμενοι.
8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις
ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο,
χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐ-
τοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε πε-
ριεπεπατήκει.
9 Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου
λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ,
καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ
σωθῆναι,
10 Εἶπε μεγάλῃ τῇ φω-
νῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας
σου ὀρθός· Καὶ ἥλλετο, καὶ
περιεπάτει.
11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ
ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν
τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὶ
λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες
ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς
ἡμᾶς.
12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν
Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ
Παῦλον, Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐ-
τὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.
13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς
τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐ-
τῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ
τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν
τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.
14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπό-
στολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος,
διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν, εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχ-
λον, κράζοντες,
15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες,
τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς
ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄν-
θρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς
ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπι-
στρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶν-
τα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
16 Ὃς ἐν ταῖς παρῳχη-
μέναις γενεαῖς εἴασε πάντα
τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν.
17 Καί τοι γε οὐκ ἀμάρ-
τυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθο-
ποιῶν, οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς
διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους,
ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφρο-
σύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.
18 Καὶ ταῦτα λέγοντες,
μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους
τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.
19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀν-
τιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι,
καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ
λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυ-
ρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαν-
τες αὐτὸν τεθνάναι.
20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν
τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλ-
θεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐ-
παύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρ-
νάβᾳ εἰς Δέρβην.
21 Εὐαγγελισάμενοί τε
τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθη-
τεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν
εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ
Ἀντιόχειαν·
22 Ἐπιστηρίζοντες τὰς
ψυχὰς τῶν μαθητῶν, πα-
ρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πί-
στει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλί-
ψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν

Digitized by Google

εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους καθ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.
24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν.
25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν.
26 Κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν· ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον, ὃ ἐπλήρωσαν.
27 Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.
28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς· Ὅτι ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι.
2 Γενομένης οὖν στάσεως καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καί τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ, περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.
3 Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.
4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.
5 Ἐξανέστησαν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες· Ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.
6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.
7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι.
8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν·
9 Καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

Digitized by Google

10 Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεὸν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν, οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι.

12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἀκούσατέ μου.

14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται·

16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν.

17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν,

20 Ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων, καὶ τῆς πορνείας, καὶ τοῦ πνικτοῦ, καὶ τοῦ αἵματος·

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν, σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·

23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι, καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστειλάμεθα·

25 Ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ,

Digitized by Google

26 Ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

28 Ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων·

29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων, καὶ αἵματος, καὶ πνικτοῦ, καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς, εὖ πράξετε. Ἔρρωσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

32 Ἰούδας δὲ καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐπεστήριξαν.

33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ᾽ εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἔδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ.

35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι, μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι.

37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον.

38 Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ᾽ αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον.

39 Ἐγένετο οὖν παροξυσμὸς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ᾽ ἀλλήλων· τόν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον, ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.

40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν, ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

ΚΑΤΗΝΤΗΣΕ δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν· καὶ ἰδοὺ, μαθητής τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικός τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἕλληνος.

2 Ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν· καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις.

Digitized by Google

τόποις ἐκείνοις· ᾔδεισαν γὰρ
ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι
Ἕλλην ὑπῆρχεν.
4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς
πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυ-
λάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκρι-
μένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ
τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ.
5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστε-
ρεοῦντο τῇ πίστει, καὶ ἐπερίσσευ-
ον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.
6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυ-
γίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώ-
ραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος λαλῆσαι τὸν λό-
γον ἐν τῇ Ἀσίᾳ.
7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυ-
σίαν, ἐπείραζον κατὰ τὴν Βι-
θυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἴα-
σεν αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα.
8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυ-
σίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.
9 Καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκ-
τὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ. Ἀνήρ
τις ἦν Μακεδὼν ἑστὼς παρα-
καλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Δια-
βὰς εἰς Μακεδονίαν, βοήθη-
σον ἡμῖν.
10 Ὡς δὲ τὸ ὅραμα εἶδεν,
εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν
εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβι-
βάζοντες ὅτι προσκέκληται
ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασ-
θαι αὐτούς.
11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς
Τρωάδος, εὐθυδρομήσαμεν
εἰς Σαμοθρᾴκην, τῇ τε ἐπι-
ούσῃ εἰς Νεάπολιν.
12 Ἐκεῖθέν τε εἰς Φιλίπ-
πους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς
μερίδος τῆς Μακεδονίας πό-
λις, κολώνια· ἦμεν δὲ ἐν ταύ-
τῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡ-
μέρας τινάς.
13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς
πόλεως παρὰ ποταμὸν, οὗ
ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι· καὶ
καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς
συνελθούσαις γυναιξί.
14 Καί τις γυνὴ ὀνόματι
Λυδία, πορφυρόπωλις πό-
λεως Θυατείρων, σεβομένη
τὸν Θεὸν, ἤκουεν· ἧς ὁ Κύ-
ριος διήνοιξε τὴν καρδίαν,
προσέχειν τοῖς λαλουμένοις
ὑπὸ τοῦ Παύλου.
15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ
οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε,
λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με
πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελ-
θόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μεί-
νατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡ-
μᾶς.
16 Ἐγένετο δὲ πορευομέ-
νων ἡμῶν εἰς προσευχὴν,
παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦ-
μα Πύθωνος, ἀπαντῆσαι ἡ-
μῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν
παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς,
μαντευομένη.
17 Αὕτη κατακολουθήσα-
σα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔ-
κραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄν-
θρωποι, δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑ-
ψίστου εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλ-
λουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Τοῦτο

Digitized by Google

18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας· διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας.

20 Καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν; Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες·

21 Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη, ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσι.

22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν.

23 Πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς.

24 Ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι.

26 Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· ἀνεῴχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.

27 Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους.

28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος, λέγων· Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε.

29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ.

30 Καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

33 Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα.

34 Ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέθηκε τράπεζαν,

Digitized by Google

τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους, λέγοντες· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπεστάλκασιν οἱ στρατηγοὶ, ἵνα ἀπολυθῆτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες, πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτοὺς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρᾳ ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; οὐ γάρ· ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.

38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι.

39 Καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἐξελθεῖν τῆς πόλεως.

40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφοὺς, παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξῆλθον.

Κεφ. ιζ. 17.

ΔΙΟΔΕΥΣΑΝΤΕΣ δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,

3 Διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

4 Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι, καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινας ἄνδρας πονηροὺς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον.

6 Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτοὺς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καί τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες· Ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν,

7 Οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράττουσι, βασιλέα λέγοντες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα.

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Οἱ

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τόν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν· οἵτινες παραγενόμενοι, εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπῄεσαν.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως.

12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ, σαλεύοντες τοὺς ὄχλους.

14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὅ,τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.

15 Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν, ἐξῄεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν.

17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας.

18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δέ· Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο.

19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή;

20 Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον.)

22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.

23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ Θεῷ· ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ,

οὗτος

Digitized by Google

οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ·

25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.

26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς, καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν·

27 Ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν· καίτοιγε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καί ἐσμεν· ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον.

30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν.

31 Διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

2 Καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, (διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης,) προσῆλθεν αὐτοῖς.

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι, ἔμενε παρ' αὐτοῖς, καὶ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθέ τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.

5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ,τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Digitized by Google

6 Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγώ, ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου, σεβομένου τὸν Θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· ϗ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον, ϗ ἐβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ὁράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει, ϗ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, ϗ οὐδεὶς ἐπιθήσεταί σοι τοῦ κακῶσαί σε· Διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν ϗ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, ϗ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

13 Λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν.

14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι, ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν, ὦ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἠνεσχόμην ὑμῶν.

15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου ϗ ὀνομάτων ϗ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι.

16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος· ϗ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίωνι ἔμελεν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν· ϗ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα ϗ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς· εἶχε γὰρ εὐχήν.

19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἔφεσον, κἀκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγήν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν·

21 Ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς, εἰπών· Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου.

22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς, καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ, ἐξῆλθε, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

24 Ἰουδαῖος δέ τις, Ἀπολλὼς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ ζέων τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

26 Οὗτός τε ἤρξατο παῤῥησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδόν.

27 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος.

28 Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. ιθ΄. 19.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὑρών τινας μαθητὰς,

2 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν.

3 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.

4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τουτέστιν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο.

8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπείθουν, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀπο-

στὰς

Digitized by Google

στὰς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρισε τοὺς
μαθητὰς, καθ' ἡμέραν διαλε-
γόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυ-
ράννου τινός.
10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατ-
οικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι
τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας.
11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυ-
χούσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν
χειρῶν Παύλου·
12 Ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθε-
νοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ
χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σι-
μικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι
ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τά τε
πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρ-
χεσθαι ἀπ' αὐτῶν.
13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες
ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰου-
δαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ
τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ
πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ, λέγοντες· Ὁρκίζομεν
ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὁ Παῦ-
λος κηρύσσει.
14 Ἦσαν δέ τινες υἱοὶ
Σκευᾶ Ἰουδαίου Ἀρχιερέως
ἑπτὰ, οἱ τοῦτο ποιοῦντες.
15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦ-
μα τὸ πονηρὸν, εἶπε· Τὸν
Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦ-
λον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνες
ἐστέ;
16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ'
αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ
πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ κατα-
κυριεύσας αὐτῶν, ἴσχυσε κατ'
αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τε-
τραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ
τοῦ οἴκου ἐκείνου.
17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνω-
στὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλ-
λησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἔφε-
σον· καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ
πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμεγαλύνετο
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
18 Πολλοί τε τῶν πεπι-
στευκότων ἤρχοντο, ἐξομολο-
γούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς
πράξεις αὐτῶν.
19 Ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ πε-
ρίεργα πραξάντων, συνενέγ-
καντες τὰς βίβλους, κατέκαιον
ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψή-
φισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ
εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.
20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ
λόγος τοῦ Κυρίου ηὔξανε καὶ
ἴσχυεν.
21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦ-
τα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ
Πνεύματι, διελθὼν τὴν Μα-
κεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύ-
εσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπών·
Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με
ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.
22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν
Μακεδονίαν δύο τῶν διακον-
ούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἔ-
ραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον
εἰς τὴν Ἀσίαν.
23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν
καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ
ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ.
24 Δημήτριος γάρ τις
ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν
ναοὺς

Digitized by Google

νᾶς ἀργυρᾶς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν ἐκ ὀλίγην.

25 Οὓς συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστι·

26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι ἐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος ἔτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι ἐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς ἐδὲν λογισθῆναι, μέλλειν δὲ καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκεμένη σέβεται.

28 Ἀκούσαντες δὲ, καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως· ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γαΐον καὶ Ἀρίσαρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους τοῦ Παύλου.

30 Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, ἐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθηταί.

31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι, πεμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλεν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους ἐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιγνόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

35 Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησίν· Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ἐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ Διοπετοῦς;

36 Ἀναντιῤῥήτων οὖν ὄντων τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετὲς πράττειν.

37 Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε ἱεροσύλους, οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὰν ὑμῶν.

38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρός τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἄγονται, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν· ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις.

39 Εἰ δέ τι περὶ ἑτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.

40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης.

41 Καὶ ταῦτα εἰπών, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Κεφ. κ΄. 20.

ΜΕΤΑ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς, καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας.

4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος· Θεσσαλονικέων δέ, Ἀρίσταρχος, καὶ Σεκοῦνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος, καὶ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δέ, Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος.

5 Οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά.

7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον· παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι.

9 Καθήμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι Εὔτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω· καὶ ἤρθη νεκρός.

10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν.

11 Ἀναβὰς δέ, καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ᾽ ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν.

12 Ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν.

Digitized by Google

14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν
εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες
αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην.
15 Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαν-
τες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν
ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἑτέρᾳ
παρεβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ
μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ
ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον.
16 Ἔκρινε γὰρ ὁ Παῦλος
παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον,
ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρο-
νοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσ-
πευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐ-
τῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκο-
στῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.
17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου
πέμψας εἰς Ἔφεσον, μετε-
καλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους
τῆς ἐκκλησίας.
18 Ὡς δὲ παρεγένοντο
πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς·
Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης
ἡμέρας ἀφ᾽ ἧς ἐπέβην εἰς τὴν
Ἀσίαν, πῶς μεθ᾽ ὑμῶν τὸν
πάντα χρόνον ἐγενόμην·
19 Δουλεύων τῷ Κυρίῳ
μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης,
καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασ-
μῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν
ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων.
20 Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην
τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀν-
αγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς
δημοσίᾳ καὶ κατ᾽ οἴκους·
21 Διαμαρτυρόμενος Ἰου-
δαίοις τε καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς
τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν
τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰη-
σοῦν Χριστόν.
22 Καὶ νῦν ἰδού, ἐγὼ δεδε-
μένος τῷ Πνεύματι, πορεύο-
μαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν
αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ
εἰδώς·
23 Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρ-
τύρεται, λέγον ὅτι δεσμά με καὶ
θλίψεις μένουσιν.
24 Ἀλλ᾽ οὐδενὸς λόγον ποι-
οῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχήν
μου τιμίαν ἐμαυτῷ ὡς τελειῶ-
σαι τὸν δρόμον μου μετὰ χα-
ρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλα-
βον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον
τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ νῦν ἰδού, ἐγὼ οἶδα
ὅτι οὐκ ἔτι ὄψεσθε τὸ πρόσω-
πόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς
διῆλθον κηρύσσων τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν
ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι
καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος
πάντων.
27 Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην
τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶ-
σαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.
28 Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς,
καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ
ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔ-
θετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν
περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου
αἵματος.
29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο,
ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄ-
φιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑ-
μᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.

30 Καὶ

Digitized by Google

30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾷν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.

31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον.

32 Καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν.

33 Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα.

34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπών, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

37 Ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου, κατεφίλουν αὐτόν·

38 Ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν· προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κα'. 21.

ΩΣ δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κἀκεῖθεν εἰς Πάταρα.

2 Καὶ εὑρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

3 Ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητάς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτά· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ Πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ.

5 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, προσηυξάμεθα.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα· καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφούς, ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ

8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες
οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἤλθομεν
εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες
εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐ-
αγγελιστοῦ, (τοῦ ὄντος ἐκ τῶν
ἑπτὰ) ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ·
9 Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες
παρθένοι τέσσαρες προφητεύ-
ουσαι.
10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν
ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης
ὀνόματι Ἄγαβος·
11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς,
καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύ-
λου, δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖ-
ρας καὶ τοὺς πόδας, εἶπε· Τάδε
λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον·
Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστιν ἡ ζώνη
αὕτη, οὕτω δήσουσιν ἐν Ἱερου-
σαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παρα-
δώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.
12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦ-
τα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ
οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν
αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ.
13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦ-
λος· Τί ποιεῖτε, κλαίοντες
καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρ-
δίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆ-
ναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ
τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
14 Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ,
ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες· Τὸ
θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω.
15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας
ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀν-
εβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.
16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν
μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν
ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶ-
μεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ,
ἀρχαίῳ μαθητῇ.
17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς
Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέ-
ξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.
18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῄει
ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς
Ἰάκωβον· πάντες τε παρε-
γένοντο οἱ πρεσβύτεροι.
19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐ-
τοὺς ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον
ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθ-
νεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.
20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξα-
ζον τὸν Κύριον· εἶπόν τε αὐ-
τῷ· Θεωρεῖς ἀδελφὲ, πόσαι
μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν
πεπιστευκότων· καὶ πάντες ζη-
λωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι.
21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ
σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις
ἀπὸ Μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθ-
νη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ
περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα,
μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν.
22 Τί οὖν ἐστι; πάντως δεῖ
πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται
γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.
23 Τοῦτο οὖν ποίησον ὅ σοι
λέγομεν· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες
τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ'
ἑαυτῶν.
24 Τούτους παραλαβὼν ἁγ-
νίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπά-
νησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρή-
σωνται τὴν κεφαλήν· καὶ γνῶσι
πάντες

πάντες ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.

25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτούς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό,τε εἰδωλόθυτον, καὶ τὸ αἷμα, καὶ πνικτὸν, καὶ πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἁγνισθεὶς εἰσῄει εἰς τὸ ἱερὸν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν·

28 Κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων· ἔτι τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον.

29 Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος.

30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, εἷλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλήμ.

32 Ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἁλύσεσι δυσί· καὶ ἐπυνθάνετο τίς ἂν εἴη, καὶ τί ἐστι πεποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλό τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου.

36 Ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, κράζον· Αἶρε αὐτόν.

37 Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι πρός σε; Ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν

ἡμερῶν

Digitized by Google

ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγα-
γὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τε-
τρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σι-
καρίων;
39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος·
Ἐγὼ ἄνθρωπος μέν εἰμι Ἰου-
δαῖος, Ταρσεύς, τῆς Κιλι-
κίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολί-
της· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν
μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν.
40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐ-
τοῦ, ὁ Παῦλος ἑστὼς ἐπὶ τῶν
ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χει-
ρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς
γενομένης, προσεφώνησε τῇ
Ἑβραΐδι διαλέκτῳ, λέγων.

Κεφ. κβʹ. 22.

ΑΝΔΡΕΣ ἀδελφοὶ, καὶ
πατέρες, ἀκούσατέ μου
τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας.
2 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ
Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει
αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον
ἡσυχίαν· καί φησιν·
3 Ἐγὼ μέν εἰμι ἀνὴρ Ἰου-
δαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρ-
σῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμ-
μένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιὴλ,
πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβει-
αν τοῦ πατρῴου νόμου, ζηλωτὴς
ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς
πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον·
4 Ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν
ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύ-
ων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς
ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας.
5 Ὡς καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς
μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ πρεσ-
βυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς
δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς,
εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην,
ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας, δε-
δεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα
τιμωρηθῶσιν.
6 Ἐγένετο δέ μοι πορευο-
μένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασ-
κῷ περὶ μεσημβρίαν, ἐξαίφ-
νης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι
φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ.
7 Ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδα-
φος, καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγού-
σης μοι· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με
διώκεις;
8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς
εἶ, Κύριε; Εἶπέ τε πρός με·
Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζω-
ραῖος, ὃν σὺ διώκεις.
9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ
μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ ἔμφο-
βοι ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ
ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι.
10 Εἶπον δέ· Τί ποιήσω,
Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε
πρός με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς
Δαμασκόν· κἀκεῖ σοι λα-
ληθήσεται περὶ πάντων ὧν
τέτακταί σοι ποιῆσαι.
11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον,
ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐ-
κείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ
τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς
Δαμασκόν.
12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ
εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρ-
τυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν
κατοικούντων Ἰουδαίων,
13 Ἐλθὼν πρός με, καὶ

Digitized by Google

ἐπιστὰς εἶπέ μοι· Σαοὺλ ἀ-
δελφὲ, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς
αὐτόν.
14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν προεχει-
ρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα
αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ
ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ.
15 Ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ
πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν
ἑώρακας καὶ ἤκουσας.
16 Καὶ νῦν τί μέλλεις;
ἀναστὰς βάπτισαι, καὶ ἀπόλουσαι
τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλε-
σάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
17 Ἐγένετο δέ μοι ὑπο-
στρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱε-
ρῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει,
18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγον-
τά μοι· Σπεῦσον, καὶ ἔξελθε ἐν
τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι
οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρ-
τυρίαν περὶ ἐμοῦ.
19 Κἀγὼ εἶπον· Κύριε,
αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤ-
μην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ
τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύον-
τας ἐπὶ σε.
20 Καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ
αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός
σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς, καὶ
συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐ-
τοῦ, καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια
τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.
21 Καὶ εἶπε πρός με·
Πορεύου· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη
μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.
22 Ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι
τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν
φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε
ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ
γὰρ καθῆκον αὐτὸν ζῆν.
23 Κραυγαζόντων δὲ αὐ-
τῶν, καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια,
καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν
ἀέρα,
24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χι-
λίαρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρ-
εμβολὴν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνε-
τάζεσθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγνῷ
δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν
αὐτῷ.
25 Ὡς δὲ προέτεινεν αὐ-
τὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἶπε πρὸς τὸν
ἑστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦ-
λος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον
καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν
μαστίζειν;
26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόν-
ταρχος, προσελθὼν ἀπήγ-
γειλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων·
Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ
γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός
ἐστι.
27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλί-
αρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι,
εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; Ὁ δὲ
ἔφη· Ναί.
28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλί-
αρχος· Ἐγὼ πολλοῦ κεφα-
λαίου τὴν πολιτείαν ταύτην
ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος
ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.
29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν
ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν
ἀνετάζειν· καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ
ἐφοβήθη,

Digitized by Google

ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, ϗ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ, τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, ϗ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς Ἀρχιερεῖς ϗ ὅλον τὸ Συνέδριον αὐτῶν· ϗ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΑΤΕΝΙΣΑΣ δὲ ὁ Παῦλος τῷ Συνεδρίῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ, τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· ϗ σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, ϗ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Τὸν Ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς;

5 Ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ᾔδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν Ἀρχιερεύς· γέγραπται γάρ· Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ Συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος ϗ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων ϗ τῶν Σαδδουκαίων· ϗ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· ϗ ἀναστάντες οἱ Γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ ϗ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφήν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, λέγοντες· μήτε φαγεῖν, μήτε

μήτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα, οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες.

14 Οἵτινες προσελθόντες τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς, μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ, πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν, ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὸ ἔνεδραν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων, ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον, καί φησιν· Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με, ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σε, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπυνθάνετο· Τί ἐστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;

20 Εἶπε δέ· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε, ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντές τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.

21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν, μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἕτοιμοί εἰσι, προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.

22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν· Ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός.

24 Κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα·

25 Γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον·

26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον, συλληφθέντα

Digitized by Google

ληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην αὐτόν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

28 Βουλόμενος δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν.

29 Ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα.

30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρός σε, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἔρρωσο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμών, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας·

35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται. Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΜΕΤΑ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος, λέγων·

3 Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

4 Ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ.

5 Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν, καὶ κινοῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως·

6 Ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίνειν.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε·

8 Κελεύσας τοὺς κατηγό-

Digitized by Google

ρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ· παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι, ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.

9 Συνέθεντο δὲ ϗ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι·

11 Δυναμένου σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσί μοι ἡμέραι ἢ δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν Ἱερουσαλήμ.

12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με πρός τινα διαλεγόμενον, ἢ ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν·

13 Οὔτε παραστῆσαί δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου.

14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν, ἣν λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρῴῳ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον, ϗ ἐν τοῖς προφήταις, γεγραμμένοις.

15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεὸν, ἣν ϗ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε ϗ ἀδίκων.

16 Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν ϗ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός.

17 Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου, ϗ προσφοράς.

18 Ἐν οἷς εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου, οὐδὲ μετὰ θορύβου. Τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι,

19 Οὓς δεῖ ἐπὶ σοῦ παρεῖναι, ϗ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς μέ.

20 Ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν, εἴ τι εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου.

21 Ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἧς ἔκραξα ἑστὼς ἐν αὐτοῖς· Ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτοὺς, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπών· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλίαρχος καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαταξάμενός τε τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, ϗ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν, ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ οὔσῃ Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο

τὸν

Digitized by Google

τὸν Παῦλον, ϗ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

25 Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης ϗ ἐγκρατείας ϗ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαί σε.

26 Ἅμα δὲ ϗ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ ϗ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος, ὡμίλει αὐτῷ.

27 Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

Κεφ. κέ. 25.

ΦΗΣΤΟΣ οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ϗ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, ϗ παρεκάλουν αὐτὸν,

3 Αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν.

4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη, τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

5 Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησὶ, συγκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορείτωσαν αὐτοῦ.

6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

7 Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ ϗ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι·

8 Ἀπολογουμένου αὐτοῦ· Ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον.

9 Ὁ Φῆστος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς, ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἑστώς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς ϗ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, ϗ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.

12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη·

ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι; ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων· Ἀνήρ τις ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος·

15 Περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην.

16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.

18 Περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπενόουν ἐγώ·

19 Ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ περί τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων.

21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη· Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δέ· Αὔριον, φησὶν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.

23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σύν τε τοῖς χιλιάρχοις, καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου, ἤχθη ὁ Παῦλος.

24 Καί φησιν ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι.

25 Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν.

26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ Κυρίῳ οὐκ ἔχω·

διὸ

Digitized by Google

διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης, σχῶ τι γράψαι.

27 Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΑΓΡΙΠΠΑΣ δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα·

2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἥγημαι ἐμαυτὸν μακάριον, μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον·

3 Μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαί σου, μακροθύμως ἀκοῦσαί μου.

4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

5 Προγινώσκοντές με ἄνωθεν, (ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος.

6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἕστηκα κρινόμενος.

7 Εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;

9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι.

10 Ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις· καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν Ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών· ἀναιρουμένων τε αὐτῶν, κατήνεγκα ψῆφον.

11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν· περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων.

13 Ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους.

14 Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με, καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

Digitized by Google

15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι·

17 Ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω,

18 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίστει τῇ εἰς ἐμέ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ·

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπαγγέλλων μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

21 Ἕνεκα τούτων με οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι.

22 Ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἕστηκα, μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς·

23 Εἰ παθητὸς ὁ Χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι.

24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου, ὁ Φῆστος μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἔφη· Μαίνῃ, Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.

25 Ὁ δέ· Οὐ μαίνομαι, φησί, κράτιστε Φῆστε, ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι.

26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεύς, πρὸς ὃν καὶ παῤῥησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδέν· οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο.

27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σέ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον, γενέσθαι τοιούτους ὁποῖος κἀγώ εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.

30 Καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμών, ἥ τε Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες

ἐλάλουν

Digitized by Google

ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι οὐδὲν θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη· Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

Κεφ. κζ'. 27.

ΩΣ δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καί τινας ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβαστῆς.

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως.

3 Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς φίλους πορευθέντα, ἐπιμελείας τυχεῖν.

4 Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.

5 Τό, τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Κἀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρῖνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην·

8 Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία.

9 Ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρῄνει ὁ Παῦλος,

10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.

11 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις.

12 Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κἀκεῖθεν, εἴπως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ Λίβα καὶ κατὰ Χῶρον.

13 Ὑποπνεύσαντος δὲ Νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες Ἄσσον, παρελέγοντο τὴν Κρήτην.

14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς,

Digitized by Google

νικὸς, ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων.

15 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.

16 Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης·

17 Ἣν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.

18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο·

19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐῤῥίψαμεν.

20 Μήτε δὲ ἡλίου, μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιῃρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου.

23 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω,

24 Λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδού, κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ.

25 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ, ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι·

26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν.

28 Καὶ βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι· βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε.

29 Φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι.

30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν,

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. 32 Τότε

Digitized by Google

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.

33 Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι.

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται.

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν.

36 Εὔθυμοι δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς.

37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί, διακόσιαι ἑβδομηκονταέξ.

38 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.

39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δέ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεούσῃ, κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον, ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι.

43 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος, βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾷν, ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι·

44 Καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπί τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου· καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Κεφ. κη΄. 28.

ΚΑΙ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψῦχος.

3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξελ-

θοῦσα

Digitized by Google

θοῦσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φονεύς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν.

5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν·

6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν· ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκώντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον Θεὸν αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο, καὶ ἐθεραπεύοντο.

10 Οἳ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις.

12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου, δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους.

14 Οὗ εὑρόντες ἀδελφοὺς, παρεκλήθημεν ἐπ᾽ αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν.

15 Κἀκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀππίου φόρου καὶ Τριῶν ταβερνῶν· οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρσος.

16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ᾽ ἑαυτὸν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ οὐδὲν

ἐναντίον

Digitized by Google

ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ, ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρῴοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·

18 Οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί.

19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα· οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορῆσαι.

20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν.

22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἱρέσεως ταύτης γνωστόν ἐστιν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἧκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπό τε τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἕν· Ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,

26 Λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπέ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

28 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν.

30 Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν,

31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παῤῥησίας, ἀκωλύτως.

Digitized by Google

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ,

2 (Ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις,)

3 Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ Πνεῦμα ἁγιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν) Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,

5 (Δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ·

6 Ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ·)

7 Πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἁγίοις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

9 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι·

10 Πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος, εἴπως ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τὶ μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς·

12 Τοῦτο δέ ἐστι, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, (καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο,) ἵνα καρπόν τινα σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἕλλησί τε καὶ Βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί·

15 Οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν· καθὼς γέγραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Digitized by Google

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων·

19 Διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥτε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους·

21 Διότι γνόντες τὸν Θεὸν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν, ἢ εὐχαρίστησαν· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.

22 Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν,

23 Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς·

25 Οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵτε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

27 Ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

28 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·

29 Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου κακοηθείας·

30 Ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,

31 Ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας·

32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν,) οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι.

Digitized by Google

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΟ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων.

2 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρῖμα τοῦ Θεοῦ ἐστι κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.

3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρῖμα τοῦ Θεοῦ;

4 Ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀνοχῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει;

5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς, καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ·

6 Ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

7 Τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον·

8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακὸν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος.

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθὸν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

11 Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.

12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, καὶ ἀνόμως ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται,

13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται.

14 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος·

15 Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων,)

16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

17 Ἴδε, σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,

18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου·

19 Πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει,

20 Παιδευτὴν

Digitized by Google

20 Παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.

21 Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;

22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς;

23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.

25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον πράσσῃς· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν.

26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται;

27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου;

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖός ἐστιν· οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκὶ, περιτομή·

29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ, Ἰουδαῖος· καὶ περιτομὴ καρδίας, ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι· οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΙ οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

2 Πολὺ, κατὰ πάντα τρόπον· πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Τί γὰρ, εἰ ἠπίστησάν τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει;

4 Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθὴς, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης· καθὼς γέγραπται· Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; (κατὰ ἄνθρωπον λέγω.)

6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι;

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθώς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά; ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστι.

9 Τί οὖν; προεχόμεθα; οὐ πάντως· προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι·

10 Καθὼς γέγραπται· Ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς·

11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

12 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅ-

Digitized by Google

μα ἠχρειώθησαν· ὐκ ἔςι ποιῶν χρηςότητα, ὐκ ἔςιν ἕως ἑνός.

13 Τάφ@ ἀνεῳγμέν@ ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.

14 Ὧν τὸ ςόμα ἀρᾶς ϗ πικρίας γέμει·

15 Ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα.

16 Σύντριμμα ϗ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης ὐκ ἔγνωσαν.

18 Οὐκ ἔςι φόβος Θεῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

19 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμ@ λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν ςόμα φραγῇ, ϗ ὑπόδικ@ γένηται πᾶς ὁ κόσμ@ τῷ Θεῷ·

20 Διότι ἐξ ἔργων νόμυ ὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτῦ· διὰ γὰρ νόμυ ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.

21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμυ δικαιοσύνη Θεῦ πεφανέρωται, μαρτυρυμένη ὑπὸ τῦ νόμυ ϗ τῶν προφητῶν.

22 Δικαιοσύνη δὲ Θεῦ διὰ πίςεως Ἰησῦ Χριςῦ, εἰς πάντας ϗ ἐπὶ πάντας τὺς πιςεύοντας· ὐ γάρ ἐςι διαςολή.

23 Πάντες γὰρ ἥμαρτον, ϗ ὑςερῦνται τῆς δόξης τῦ Θεῦ·

24 Δικαιύμενοι δωρεὰν τῇ αὐτῦ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριςῷ Ἰησῦ·

25 Ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαςήριον διὰ τῆς πίςεως ἐν τῷ αὐτῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων·

26 Ἐν τῇ ἀνοχῇ τῦ Θεῦ, πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, ϗ δικαιῦντα τὸν ἐκ πίςεως Ἰησῦ.

27 Πῦ ὖν ἡ καύχησις; Ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίυ νόμυ; τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ νόμυ πίςεως.

28 Λογιζόμεθα ὖν, πίςει δικαιῦσθαι ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμυ.

29 Ἢ Ἰυδαίων ὁ Θεὸς μόνον; ὐχὶ δὲ ϗ ἐθνῶν; Ναὶ ϗ ἐθνῶν.

30 Ἐπείπερ εἷς ὁ Θεὸς, ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίςεως, ϗ ἀκροβυςίαν διὰ τῆς πίςεως.

31 Νόμον ὖν καταργῦμεν διὰ τῆς πίςεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἱςῶμεν.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΙ ὖν ἐρῦμεν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὑρηκέναι κατὰ σάρκα;

2 Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' ὐ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίςευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, ϗ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

4 Τῷ

Digitized by Google

4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα.

5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων·

7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

8 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ.

11 Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην·

12 Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως·

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία.

15 Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὗ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις.

16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραὰμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν,

17 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε) κατέναντι οὗ ἐπίστευσε Θεοῦ, τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα.

18 Ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.

19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρωμένον, ἑκατονταέτης που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάῤῥας.

20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ·

21 Καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι

ὅτι ὃ ἐπήγγελται, δυνατός ἐστι
καὶ ποιῆσαι.
22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην.
23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐ-
τὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ·
24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς
μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πι-
στεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰη-
σοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκ-
ρῶν,
25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠ-
γέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Κεφ. ε'. 5.

ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ
οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην
ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
2 Δι' οὗ καὶ τὴν προσαγω-
γὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς
τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἑστή-
καμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ'
ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.
3 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψε-
σιν· εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις
ὑπομονὴν κατεργάζεται·
4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν,
ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα·
5 Ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισ-
χύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἁγίου
τοῦ δοθέντος ἡμῖν.
6 Ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων
ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν
ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε.
7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου
τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ
τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολ-
μᾷ ἀποθανεῖν.
8 Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ
ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι
ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν,
Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.
9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δι-
καιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι
αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐ-
τοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.
10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες
κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ
τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέν-
τες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ
αὐτοῦ.
11 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλα-
γὴν ἐλάβομεν.
12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι'
ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς
τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ
τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ
οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ
θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάν-
τες ἥμαρτον.
13 Ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρ-
τία ἦν ἐν τῷ κόσμῳ· ἁμαρ-
τία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος
νόμου.
14 Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ
θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι
Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁ-
μαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώ-
ματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ,
ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλ'

Digitized by Google

15 Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε.

16 Καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρῖμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων, εἰς δικαίωμα.

17 Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνὸς, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

19 Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοὶ, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.

20 Νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις·

21 Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;

2 Μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

3 Ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;

4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.

5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα.

6 Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ.

7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ·

9 Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει·

Digitized by Google

θνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκ
ἔτι κυριεύει.
10 Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ
ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ·
ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.
11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογί-
ζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι
τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ
Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν.
12 Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ
ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν
σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐ-
τῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ.
13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ
μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ
ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε
ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, ὡς ἐκ νεκ-
ρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν
ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.
14 Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ
κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νό-
μον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.
15 Τί οὖν; ἁμαρτήσομεν,
ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ'
ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.
16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ πα-
ριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπ-
ακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακού-
ετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον,
ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;
17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι
ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπη-
κούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν
παρεδόθητε τύπον διδαχῆς.
18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀ-
πὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε
τῇ δικαιοσύνῃ.
19 Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ
τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑ-
μῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε
τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκα-
θαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν
ἀνομίαν· οὕτω νῦν παραστήσατε
τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δι-
καιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.
20 Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε
τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε
τῇ δικαιοσύνῃ.
21 Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε
τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσ-
θε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων,
θάνατος.
22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέν-
τες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν
καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν·
τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.
23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς
ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ
χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰ-
ώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. ζ'. 7.

Η ΑΓΝΟΕΙΤΕ, ἀδελ-
φοὶ, (γινώσκουσι γὰρ νό-
μον λαλῶ) ὅτι ὁ νόμος κυ-
ριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον
χρόνον ζῇ;
2 Ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ
τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ·
ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατ-
ήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀν-
δρός.
3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀν-
δρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει,
ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν
δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα
ἐστὶν

Digitized by Google

ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· τοῦ μὴ
εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενο-
μένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ.
4 Ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ
ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ
διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·
εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ
τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα
καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.
5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ
σαρκὶ, τὰ παθήματα τῶν ἀ-
μαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου,
ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡ-
μῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ
θανάτῳ.
6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν
ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντος ἐν
ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε δουλεύειν
ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος,
καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.
7 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὁ νό-
μος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων
εἰ μὴ διὰ νόμου· τήν τε γὰρ
ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ
νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμή-
σεις.
8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ
ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς, κατ-
ειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπι-
θυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁ-
μαρτία νεκρά.
9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νό-
μου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐν-
τολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν·
10 Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ
εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς
ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον.
11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφ-
ορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντο-
λῆς, ἐξηπάτησέ με, καὶ δι᾽
αὐτῆς ἀπέκτεινεν.
12 Ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅ-
γιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δι-
καία καὶ ἀγαθή.
13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν, ἐμοὶ
γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ
ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι
κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα
γένηται καθ᾽ ὑπερβολὴν ἁ-
μαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς
ἐντολῆς.
14 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νό-
μος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ
δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμέ-
νος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.
15 Ὃ γὰρ κατεργάζομαι,
οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω,
τοῦτο πράσσω· ἀλλ᾽ ὃ μισῶ,
τοῦτο ποιῶ.
16 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο
ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι
καλός.
17 Νυνὶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ
κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ᾽ ἡ
οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.
18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ
ἐν ἐμοὶ (τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί
μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν
παράκειταί μοι, τὸ δὲ κατερ-
γάζεσθαι τὸ καλὸν, οὐχ εὑ-
ρίσκω.
19 Οὐ γὰρ ὃ θέλω, ποιῶ
ἀγαθόν· ἀλλ᾽ ὃ οὐ θέλω κα-
κὸν, τοῦτο πράσσω.
20 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ
τοῦτο ποιῶ, οὐκ ἔτι ἐγὼ κατ-
εργάζομαι

Digitized by Google

ἐργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰ-
κοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.
21 Εὑρίσκω ἄρα τὸν νό-
μον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ
καλὸν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν πα-
ράκειται.
22 Συνήδομαι γὰρ τῷ
νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω
ἄνθρωπον·
23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον
ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευ-
όμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου,
καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ
νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι
ἐν τοῖς μέλεσί μου.
24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄν-
θρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ
τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;
25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν·
Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν
νοῒ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ· τῇ δὲ
σαρκὶ, νόμῳ ἁμαρτίας.

Κεφ. η'. 8.

ΟΥΔΕΝ ἄρα νῦν κατά-
κριμα τοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα πε-
ριπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦ-
μα.
2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύ-
ματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ
τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ
θανάτου.
3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ
νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς
σαρκὸς, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ
υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι
σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁ-
μαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρ-
τίαν ἐν τῇ σαρκί.
4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ
νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς
μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦ-
σιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.
5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄν-
τες, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν·
οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ
πνεύματος.
6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς
σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρό-
νημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ
καὶ εἰρήνη.
7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς
σαρκὸς, ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ
γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπο-
τάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται.
8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες,
Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται.
9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρ-
κὶ, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ
πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν·
εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ
ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.
10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν,
τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁ-
μαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ
διὰ δικαιοσύνην.
11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ
ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν
οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν
Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσει
καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν,
διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ
πνεύματος ἐν ὑμῖν.
12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, ὀ-
φειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ,
τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.

Digitized by Google

13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται.

20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι·

21 Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

23 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ, οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις.

27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.

28 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθὸν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν.

29 Ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.

30 Οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

Digitized by Google

32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται;

33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν.

34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, ὃ καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλῖψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ λιμὸς, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.)

37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.

38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαὶ, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα,

39 Οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΑΛΗΘΕΙΑΝ λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, (συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν Πνεύματι ἁγίῳ,)

2 Ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου.

3 Ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα·

4 Οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὧν ἡ υἱοθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθῆκαι, καὶ ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι·

5 Ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς, τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραήλ·

7 Οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραὰμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα.

8 Τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας, λογίζεται εἰς σπέρμα.

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός.

10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα, ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.

11 Μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων τί ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν

γὴν

Digitized by Google

γὴν τῦ Θεῦ πρόθεσις μένη,
ὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τῦ κα-
λοῦντος,
12 Ἐῤῥήθη αὐτῇ· Ὅτι ὁ
μείζων δυλεύσει τῷ ἐλάσσονι.
13 Καθὼς γέγραπται·
Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν
δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα.
14 Τί ὖν ἐροῦμεν; μὴ
ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ
γένοιτο.
15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει·
Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, κ̀ οἰκ-
τειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω.
16 Ἄρα ὖν ὐ τῦ θέλοντος,
ὐδὲ τῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ
ἐλεοῦντος Θεῦ.
17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ
Φαραώ· Ὅτι εἰς αὐτὸ τῦτο
ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι
ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μυ, κ̀
ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μυ
ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
18 Ἄρα ὖν ὃν θέλει, ἐλεεῖ·
ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει.
19 Ἐρεῖς ὖν μοι· Τί ἔτι
μέμφεται; τῷ γὰρ βυλήματι
αὐτῦ τίς ἀνθέστηκε;
20 Μενῦνγε ὦ ἄνθρωπε,
σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος
τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσ-
μα τῷ πλάσαντι· Τί με ἐ-
ποίησας ὕτως;
21 Ἢ ὐκ ἔχει ἐξυσίαν ὁ
κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ
αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι, ὃ
μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ
εἰς ἀτιμίαν;
22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς
ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, κ̀
γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ,
ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ
σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς
ἀπώλειαν·
23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν
πλῦτον τῆς δόξης αὐτῦ ἐπὶ
σκεύη ἐλέυς, ἃ προητοίμασεν
εἰς δόξαν;
24 Οὓς κ̀ ἐκάλεσεν ἡ-
μᾶς, ὐ μόνον ἐξ Ἰυδαίων,
ἀλλὰ κ̀ ἐξ ἐθνῶν.
25 Ὡς κ̀ ἐν τῷ Ὡσηὲ
λέγει· Καλέσω τὸν ὐ λαόν
μυ, λαόν μυ· κ̀ τὴν ὐκ ἠγα-
πημένην, ἠγαπημένην.
26 Καὶ ἔσαι, ἐν τῷ τόπῳ
ὖ ἐῤῥήθη αὐτοῖς· Οὐ λαός
μυ ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται
ὑοὶ Θεοῦ ζῶντος.
27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑ-
πὲρ τοῦ Ἰσραήλ· Ἐὰν ᾖ ὁ
ἀριθμὸς τῶν ὑῶν Ἰσραὴλ ὡς
ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ
κατάλειμμα σωθήσεται.
28 Λόγον γὰρ συντελῶν κ̀
συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι
λόγον συντετμημένον ποιήσει
Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.
29 Καὶ καθὼς προείρηκεν
Ἡσαΐας· Εἰ μὴ Κύριος Σα-
βαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρ-
μα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθη-
μεν, κ̀ ὡς Γόμοῤῥα ἂν ὡμοι-
ώθημεν.
30 Τί ὖν ἐρῦμεν; ὅτι ἔθνη
τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην,
κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιο-
σύνην δὲ τὴν ἐκ πίσεως.

31 Ἰσραὴλ

Digitized by Google

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε;

32 Διατί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου· προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος·

33 Καθὼς γέγραπται· Ἰδοὺ, τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσκόμματος, καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται.

Κεφ. ι. 10.

ΑΔΕΛΦΟΙ, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν, ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστιν εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν.

3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.

4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν.

7 Ἢ, τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον, τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν·

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.

10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται.

12 Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέγραπται· Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ

γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπί-
στευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;
17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς·
ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.
18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ
ἤκουσαν; Μενοῦνγε εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ
ἔγνω Ἰσραήλ; πρῶτος Μω-
σῆς λέγει, Ἐγὼ παραζηλώ-
σω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ
ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς.
20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ,
καὶ λέγει· Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ
μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενό-
μην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.
21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ
λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξε-
πέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς
λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Κεφ. ιά. 11.

ΛΕΓΩ οὖν· Μὴ ἀπώσατο
ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ;
Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσ-
ραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος
Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.
2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ὃν προέγνω. Ἢ
οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ
γραφή; ὡς ἐντυγχάνει τῷ
Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, λέγων·
3 Κύριε, τοὺς προφήτας
σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσια-
στήριά σου κατέσκαψαν· κἀγὼ
ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι
τὴν ψυχήν μου.
4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ
χρηματισμός; Κατέλιπον ἐ-
μαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας,
οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ
Βάαλ.
5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν
καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν
χάριτος γέγονεν.
6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ
ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ ἔτι
γίνεται χάρις· εἰ δὲ ἐξ ἔργων,
οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔρ-
γον οὐκ ἔτι ἐστὶν ἔργον.
7 Τί οὖν; ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσ-
ραήλ, τούτου οὐκ ἐπέτυχεν· ἡ
δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ
λοιποὶ ἐπωρώθησαν,
8 (Καθὼς γέγραπται· Ἔ-
δωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα
κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ
βλέπειν, καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκού-
ειν) ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
9 Καὶ Δαβὶδ λέγει. Γε-
νηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς
παγίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς
σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα
αὐτοῖς.
10 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφ-
θαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν·
καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς
σύγκαμψον.
11 Λέγω οὖν· Μὴ ἔπταισαν,
ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλ-
λὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι
ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ
παραζηλῶσαι αὐτούς.
12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα
αὐτῶν πλοῦτος κόσμου, καὶ τὸ ἥτ-
τημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ
μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

Digitized by Google

13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς
ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον μέν εἰμι ἐγὼ
ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακο-
νίαν μου δοξάζω·
14 Εἴπως παραζηλώσω
μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τι-
νὰς ἐξ αὐτῶν.
15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ
αὐτῶν, καταλλαγὴ κόσμου·
τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ
ἐκ νεκρῶν;
16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία,
καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα
ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.
17 Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων
ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέ-
λαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐ-
τοῖς, καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης
καὶ τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας
ἐγένου,
18 Μὴ κατακαυχῶ τῶν
κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι,
οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις,
ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ.
19 Ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσ-
θησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγ-
κεντρισθῶ.
20 Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ
ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πί-
στει ἕστηκας· μὴ ὑψηλοφρόνει,
ἀλλὰ φοβοῦ.
21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν
κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφεί-
σατο, μήπως οὐδέ σου φείσηται.
22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ
ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς
πεσόντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ δὲ
σέ, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς
τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ
ἐκκοπήσῃ.
23 Καὶ ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ
ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεν-
τρισθήσονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν
ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐ-
τούς.
24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κα-
τὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου,
καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης
εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλ-
λον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεν-
τρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;
25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς
ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον
τοῦτο, (ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυ-
τοῖς φρόνιμοι) ὅτι πώρωσις
ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγο-
νεν, ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα
τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ·
26 Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ
σωθήσεται· καθὼς γέγραπται·
Ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος,
καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ
Ἰακώβ.
27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ
παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν
ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐ-
τῶν.
28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέ-
λιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ
δὲ τὴν ἐκλογήν, ἀγαπητοὶ διὰ
τοὺς πατέρας.
29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ
χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ
Θεοῦ.
30 Ὥσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς
ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ,
νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων
ἀπειθείᾳ·
31 Οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἠ-
πείθησαν

Digitized by Google

πείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.
32 Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς
τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν, ἵνα
τοὺς πάντας ἐλεήσῃ.
33 Ὦ βάθος πλούτου καὶ σο-
φίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· ὡς ἀνε-
ξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ,
καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.
34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυ-
ρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ
ἐγένετο;
35 Ἢ τίς προέδωκεν αὐ-
τῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;
36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι'
αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα·
αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑ-
μᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν
οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι
τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶ-
σαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ,
τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν·
2 Καὶ μὴ συσχηματίζεσ-
θε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μετα-
μορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ
νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν
ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.
3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χά-
ριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ
τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρο-
νεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ
φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἑκά-
στῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον
πίστεως.
4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ
σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν,
τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐ-
τὴν ἔχει πρᾶξιν·
5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶ-
μά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ
καθεῖς, ἀλλήλων μέλη.
6 Ἔχοντες δὲ χαρίσματα
κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν
ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητεί-
αν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς
πίστεως·
7 Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ
διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν
τῇ διδασκαλίᾳ·
8 Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ
παρακλήσει· ὁ μεταδιδοὺς, ἐν
ἁπλότητι· ὁ προϊστάμενος, ἐν
σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἱλαρότητι.
9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος·
Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν,
κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ.
10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς
ἀλλήλους φιλόστοργοι. Τῇ τι-
μῇ ἀλλήλους προηγούμενοι.
11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί.
Τῷ πνεύματι ζέοντες. Τῷ
Κυρίῳ δουλεύοντες.
12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες.
Τῇ θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ
προσευχῇ προσκαρτεροῦντες.
13 Ταῖς χρείαις τῶν ἁ-
γίων κοινωνοῦντες. Τὴν φιλο-
ξενίαν διώκοντες.
14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκον-
τας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ
καταρᾶσθε.
15 Χαίρειν μετὰ χαιρόν-
των, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων.
16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους
φρονοῦντες.

Digitized by Google

φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ
φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπει-
νοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γί-
νεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.
17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κα-
κοῦ ἀποδιδόντες. Προνοούμενοι
καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώ-
πων.
18 Εἰ δυνατὸν, τὸ ἐξ ὑ-
μῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων
εἰρηνεύοντες.
19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες,
ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον
τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ·
Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀντα-
ποδώσω, λέγει Κύριος.
20 Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός
σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ,
πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποι-
ῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύ-
σεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κα-
κοῦ· ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ
τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἐξουσίαις
ὑπερεχούσαις ὑποτασ-
σέσθω. Οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία
εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι
ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγ-
μέναι εἰσίν.
2 Ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος
τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ δια-
ταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθε-
στηκότες, ἑαυτοῖς κρίμα λή-
ψονται.
3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ
φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων,
ἀλλὰ τῶν κακῶν· θέλεις δὲ
μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν;
τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἕξεις ἔ-
παινον ἐξ αὐτῆς.
4 Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστι
σοι εἰς τὸ ἀγαθόν· ἐὰν δὲ τὸ
κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰ-
κῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ· Θεοῦ
γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς
ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι.
5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσ-
θαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν,
ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.
6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους
τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ
εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσ-
καρτεροῦντες.
7 Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς
ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν
φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέ-
λος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον·
τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.
8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε,
εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾷν ἀλλήλους·
ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον,
νόμον πεπλήρωκε.
9 Τὸ γάρ· Οὐ μοιχεύσεις·
οὐ φονεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ
ψευδομαρτυρήσεις· οὐκ ἐπιθυ-
μήσεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντο-
λὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακε-
φαλαιοῦται, ἐν τῷ· Ἀγα-
πήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
ἑαυτόν.
10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον
κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλή-
ρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.
11 Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν
καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ
ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγ-
γύτερον

Digitized by Google

γύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ
ὅτε ἐπιστεύσαμεν.
12 Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ
δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποθώμε-
θα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους,
καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ
φωτός.
13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχη-
μόνως περιπατήσωμεν· μὴ
κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις
καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ
ζήλῳ·
14 Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς
σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε
εἰς ἐπιθυμίας.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΤΟΝ δὲ ἀσθενοῦντα τῇ
πίστει, προσλαμβάνεσ-
θε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλο-
γισμῶν.
2 Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν
πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα
ἐσθίει.
3 Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθί-
οντα μὴ ἐξουθενείτω· καὶ ὁ μὴ
ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρι-
νέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν
προσελάβετο.
4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλ-
λότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυ-
ρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται
δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς
στῆσαι αὐτόν.
5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν,
παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει
πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ
ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω.
6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν,
Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρο-
νῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ
φρονεῖ· ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσ-
θίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ·
καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσ-
θίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ.
7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυ-
τῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀπο-
θνήσκει.
8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ
Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθ-
νήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀπο-
θνήσκομεν· ἐάν τε οὖν ζῶμεν,
ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ
Κυρίου ἐσμέν.
9 Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς
καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζη-
σεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων
κυριεύσῃ.
10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν
ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξου-
θενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάν-
τες γὰρ παραστησόμεθα τῷ
βήματι τοῦ Χριστοῦ.
11 Γέγραπται γάρ· Ζῶ
ἐγὼ, λέγει Κύριος· ὅτι ἐμοὶ
κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα
γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ
Θεῷ.
12 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν
περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ
Θεῷ.
13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους
κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρί-
νατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι
πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, ἢ
σκάνδαλον.
14 Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν
Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν
δι'

Digitized by Google

δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν.

15 Εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκ ἔτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς· μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν.

17 Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

18 Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.

19 Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.

20 Μὴ ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· πάντα μὲν καθαρά· ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.

21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει.

23 Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν.

Κεφ. ιε. 15.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.

2 Ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

4 Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.

5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

8 Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων·

9 Τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεὸν, καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί

Digitized by Google

γήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.

13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου.

14 Πέπεισμαι δὲ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν.

15 Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοὶ, ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

16 Εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν.

18 Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ,

19 Ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύματος Θεοῦ· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

20 Οὕτω δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστὸς, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ·

21 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται· καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν·

24 Ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ· ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.

25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς ἁγίοις.

26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

27 Εὐδόκησαν

Digitized by Google

27 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.

28 Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

31 Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις·

32 Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΣΥΝΙΣΤΗΜΙ δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὖσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς·

2 Ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζῃ πράγματι· καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

4 (Οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν·)

5 Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν.

6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς.

7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου· οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.

8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ·

9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου.

10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου.

11 Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ.

12 Ἀσπάσασθε Τρύφαι-

Digitized by Google

ναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπι-
ώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασ-
θε Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν,
ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν
Κυρίῳ.
13 Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον
τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.
14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκρι-
τον, Φλέγοντα, Ἑρμᾶν, Πα-
τρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς ἀδελφούς.
15 Ἀσπάσασθε Φιλόλο-
γον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν,
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας
ἁγίους.
16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ
Χριστοῦ.
17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, σκοπεῖν τοὺς τὰς δι-
χοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα,
παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς
ἐμάθετε, ποιοῦντας· καὶ ἐκκλί-
νατε ἀπ' αὐτῶν.
18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δου-
λεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν
κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολο-
γίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι
τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.
19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ
εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω
οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς
σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθὸν,
ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης
συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ
τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.
21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τι-
μόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ
Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσί-
πατρος, οἱ συγγενεῖς μου.
22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ
Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστο-
λὴν ἐν Κυρίῳ.
23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος
ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας
ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔ-
ραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πό-
λεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.
24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάν-
των ὑμῶν. Ἀμήν.
25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς
στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου
καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ,
κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου
χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου·
26 Φανερωθέντος δὲ νῦν διά
τε γραφῶν προφητικῶν κατ'
ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς
ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα
τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·
27 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ
Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς
διακόνου τῆς ἐν Κεγχρε-
αῖς ἐκκλησίας. Ἐν στί-
χοις ἐννεακοσίοις εἴκοσι.

Digitized by Google

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. ά. 1.

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός,

2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

5 Ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει.

6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν·

7 Ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστὸς ὁ Θεὸς, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.

12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ.

13 Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον·

15 Ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα,

16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα,

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις

μωρία

Digitized by Google

μωρία ἐςὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐςι.

19 Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.

20 Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;

21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιςεύοντας.

22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν·

23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριςὸν ἐςαυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν·

24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι Χριςὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐςί· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐςί.

26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοὶ, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·

27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου, καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ·

29 Ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ.

30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐςε ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·

31 Ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΓΩ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριςὸν, καὶ τοῦτον ἐςαυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως·

5 Ἵνα ἡ πίςις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων

των

Digitized by Google

των τῦ αἰῶνος τύτε τῶν καταργυμένων·
7 Ἀλλὰ λαλῦμεν σοφίαν Θεῦ ἐν μυςηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν πρώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν.
8 Ἣν ὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τῦ αἰῶνος τύτυ ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, ὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐςαύρωσαν.
9 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Ἃ ὀφθαλμὸς ὐκ εἶδε, καὶ ὖς ὐκ ἤκυσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπυ ὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐτῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τῦ Θεῦ.
11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τῦ ἀνθρώπυ, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τῦ ἀνθρώπυ τὸ ἐν αὐτῷ; ὕτω καὶ τὰ τῦ Θεῦ ὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.
12 Ἡμεῖς δὲ ὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμυ ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τῦ Θεῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τῦ Θεῦ χαρισθέντα ἡμῖν.
13 Ἃ καὶ λαλῦμεν ὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος ἁγίυ, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.
14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος ὐ δέχεται τὰ τῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐςι, καὶ ὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.
15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' ὐδενὸς ἀνακρίνεται.
16 Τίς γὰρ ἔγνω νῦν Κυρίυ, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νῦν Χριςῦ ἔχομεν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, ὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριςῷ.
2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ ὐ βρῶμα· ὔπω γὰρ ἠδύνασθε, ἀλλ' ὔτε ἔτι νῦν δύνασθε.
3 Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐςε. Ὅπυ γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοςασίαι, ὐχὶ σαρκικοί ἐςε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;
4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλυ· ἕτερος δέ· Ἐγὼ Ἀπολλώ· ὐχὶ σαρκικοί ἐςε;
5 Τίς ὖν ἐςι Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλὼς, ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιςεύσατε, καὶ ἑκάςῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν;
6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν.
7 Ὥςε ὔτε ὁ φυτεύων ἐςί τι, ὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός.
8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· ἕκαςος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

9 Θεῦ

9 Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.

10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ.

11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσὸν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην·

13 Ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.

14 Εἴ τινος τὸ ἔργον μένει ὃ ἐπῳκοδόμησε, μισθὸν λήψεται·

15 Εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός.

19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστι· γέγραπται γάρ· Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

21 Ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν.

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλὼς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἐστιν·

23 Ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ· Χριστὸς δὲ, Θεοῦ.

Κεφ. δ΄. 4.

ΟΥΤΩΣ ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ.

2 Ὃ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ.

3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ᾽ ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω.

4 Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ᾽ οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύριός ἐστιν.

5 Ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπ-

Digitized by Google

τὰ τοῦ σκότους· ϗ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· ϗ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

6 Ταῦτα δὲ, ἀδελφοὶ, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν ϗ Ἀπολλὼ, δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου.

7 Τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ ϗ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;

8 Ἤδη κεκορεσμένοι ἐστὲ, ἤδη ἐπλουτήσατε· χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· ϗ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε· ἵνα ϗ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ ϗ ἀγγέλοις ϗ ἀνθρώποις.

10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

11 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας ϗ πεινῶμεν, ϗ διψῶμεν, ϗ γυμνητεύομεν, ϗ κολαφιζόμεθα, ϗ ἀστατοῦμεν·

12 Καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα·

13 Βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι.

14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ.

15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

17 Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητὸν ϗ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.

18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν τινες.

19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, ϗ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει.

21 Τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ, πνεύματί τε πρᾳότητος;

Κεφ. ε. 5.

ΟΛΩΣ ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, ϗ τοιαύτη πορνεία, ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.

2 Καὶ

Digitized by Google

2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐςὲ, κ) ὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσαλε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσυ ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τῦτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώμαλι, παρὼν δὲ τῷ πνεύμαλι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν, τὸν ὕτω τῦτο καλεργασάμενον,

4 Ἐν τῷ ὀνόμαλι τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, συναχθένλων ὑμῶν κ) τοῦ ἐμοῦ πνεύμαλ☉, σὺν τῇ δυνάμει τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ,

5 Παραδῦναι τὸν τοιῦτον τῷ Σαλανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῦ Κυρίυ Ἰησῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν· ὐκ οἴδαλε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

7 Ἐκκαθάραλε ὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐςε ἄζυμοι· κ) γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριςός.

8 Ὥςε ἑορλάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας κ) πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας κ) ἀληθείας.

9 Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιςολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις.

10 Καὶ ὐ πάνλως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμυ τύτυ, ἢ τοῖς πλεονέκλαις, ἢ ἅρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλελε ἄρα ἐκ τῦ κόσμυ ἐξελθεῖν.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμεν☉ ᾖ πόρν☉, ἢ πλεονέκλης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδορ☉, ἢ μέθυσ☉, ἢ ἅρπαξ· τῷ τοιύτῳ μηδὲ συνεσθίειν.

12 Τί γάρ μοι κ) τὺς ἔξω κρίνειν; Οὐχὶ τὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνελε;

13 Τὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρινεῖ. Καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Κεφ. ς΄. 6.

ΤΟΛΜΑ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, κ) ὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων;

2 Οὐκ οἴδαλε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινῦσι; Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνελαι ὁ κόσμ☉, ἀνάξιοί ἐςε κριληρίων ἐλαχίςων;

3 Οὐκ οἴδαλε ὅτι ἀγγέλυς κρινῦμεν; μήτι γε βιωλικά;

4 Βιωλικὰ μὲν ὖν κριλήρια ἐὰν ἔχηλε, τὺς ἐξυθενημένυς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τύτυς καθίζελε.

5 Πρὸς ἐνλροπὴν ὑμῖν λέγω· ὕτως ὐκ ἔςιν ἐν ὑμῖν σοφὸς ὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσελαι διακρῖναι ἀνὰ μέσον τῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μελὰ ἀδελφῦ κρίνελαι, κ) τῦτο ἐπὶ ἀπίςων;

7 Ἤδη μὲν ὖν ὅλως ἥτλημα ἐν ὑμῖν ἐςιν, ὅτι κρίμαλα ἔχελε μεθ' ἑαυλῶν· διαλί ὐχὶ

μᾶλλον

μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διατί οὐχὶ
μᾶλλον ἀποστερεῖσθε;
8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε
καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀ-
δελφούς.
9 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι
βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομή-
σουσι; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε
πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι,
οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ,
οὔτε ἀρσενοκοῖται,
10 Οὔτε κλέπται, οὔτε
πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὐ
λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες βασι-
λείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι.
11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε·
ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡ-
γιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.
12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ'
οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι
ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασ-
θήσομαι ὑπό τινος.
13 Τὰ βρώματα τῇ κοι-
λίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμα-
σιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ
ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶ-
μα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ
Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι.
14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύ-
ριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ
διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
15 Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώ-
ματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐστιν;
ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ,
ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ
γένοιτο.
16 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολ-
λώμενος τῇ πόρνῃ, ἓν σῶμά
ἐστιν; Ἔσονται γὰρ, φησὶν, οἱ
δύο εἰς σάρκα μίαν.
17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ
Κυρίῳ, ἓν πνεῦμά ἐστι.
18 Φεύγετε τὴν πορνείαν·
πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ
ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός
ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ
ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.
19 Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ
σῶμα ὑμῶν, ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν
ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε
ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν;
20 Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς·
δοξάσατε δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ
σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύ-
ματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΠΕΡΙ δὲ ὧν ἐγράψατέ
μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ
γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι.
2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας
ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
ἐχέτω, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄν-
δρα ἐχέτω.
3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν
ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδό-
τω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ
ἀνδρί.
4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώμα-
τος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀ-
νήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ
ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει,
ἀλλ' ἡ γυνή.
5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλή-
λους, εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου
πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε

τῇ

τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν.

7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστιν ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ.

9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι.

11 Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν.

13 Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν.

14 Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι· νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν.

15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός.

16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; Ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

17 Εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεὸς, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.

18 Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ περιτεμνέσθω.

19 Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.

20 Ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.

21 Δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι.

22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλός ἐστι Χριστοῦ.

23 Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.

24 Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεη-

μένος

Digitized by Google

μένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.

26 Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.

27 Δέδεσαι γυναικί; μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτε· θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.

29 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος· τὸ λοιπόν ἐστιν, ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι·

30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·

31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ.

33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί.

34 Μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος. Ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί.

35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως.

36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι· ὃ θέλει ποιείτω, οὐχ ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν.

37 Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ.

38 Ὥστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων, καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων, κρεῖσσον ποιεῖ.

39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι· μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

Κεφ. η'. 8.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν· ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γνῶναι.

Digitized by Google

3 Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν
Θεὸν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ.
4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν
τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι
οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι
οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς.
5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λε-
γόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ,
εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· (ὥσπερ εἰ-
σὶ θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι
πολλοί.)
6 Ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ
πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡ-
μεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος
Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ τὰ πάν-
τα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.
7 Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ
γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνειδή-
σει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι, ὡς
εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ
συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς
οὖσα μολύνεται.
8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρ-
ίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν
φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε
ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερήμεθα.
9 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ
ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομ-
μα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν.
10 Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε τὸν
ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ
κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδη-
σις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκο-
δομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδω-
λόθυτα ἐσθίειν;
11 Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσ-
θενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώ-
σει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.
12 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες
εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύπτοντες
αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦ-
σαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε.
13 Διόπερ εἰ βρῶμα
σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου,
οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰ-
ῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου
σκανδαλίσω.

Κεφ. θ'. 9.

ΟΥΚ εἰμὶ ἀπόστολος;
οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ
Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον
ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον
μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ;
2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπό-
στολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι·
ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀ-
ποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.
3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς
ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστί.
4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν
φαγεῖν καὶ πιεῖν;
5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν
ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν,
ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ
οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ
Κηφᾶς;
6 Ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνά-
βας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ
μὴ ἐργάζεσθαι;
7 Τίς στρατεύεται ἰδίοις
ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει
ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ
αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαί-
νει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακ-
τος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;
8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον
ταῦτα λαλῶ; Ἢ οὐχὶ καὶ ὁ
νόμος ταῦτα λέγει;

9 Ἐν

Digitized by Google

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

10 Ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾷν· καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν, ἐπ' ἐλπίδι.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

13 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες, τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοι ἐστίν, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.

18 Τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω.

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεοῦ, ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ) ἵνα κερδήσω ἀνόμους.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

23 Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.

24 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε ἵνα καταλάβητε.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι

μὲν

Digitized by Google

μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.

26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων.

27 Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ· μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Κεφ. ί. 10.

ΟΥ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον·

2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ·

3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον·

4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθώς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.

8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο.

10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν.

12 Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας.

15 Ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὅ φημι.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστι; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν;

17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα, οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ

Digitized by Google

κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσί;

19 Τί οὖν φημι; ὅτι εἴδωλον τί ἐστιν; ἢ ὅτι εἰδωλόθυτον τί ἐστιν;

20 Ἀλλ' ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν, καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν, καὶ τραπέζης δαιμονίων.

22 Ἢ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;

23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.

24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν·

26 Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.

28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι· μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

29 Συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου· ἱνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;

30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;

31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.

32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ·

33 Καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

Κεφ. ιά. 11.

ΜΙΜΗΤΑΙ μου γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ.

2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς παραδόσεις κατέχετε.

3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ γυναικός, ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός.

4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ καται-

αισχύνει

Digitized by Google

αἰσχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἓν γάρ ἐςι ϗ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ.

6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, ϗ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω.

7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν, εἰκὼν ϗ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐςιν.

8 Οὐ γάρ ἐςιν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός.

9 Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τοὺς ἀγγέλους.

11 Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός, ἐν Κυρίῳ.

12 Ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτω ϗ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐςὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι;

14 Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐςι.

15 Γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐςιν, ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ;

16 Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν· ϗ μέρος τι πιςεύω.

19 Δεῖ γὰρ ϗ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

20 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐκ ἔςι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν.

21 Ἕκαςος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν· ϗ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν ϗ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, ϗ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί ὑμῖν εἴπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; οὐκ ἐπαινῶ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ ϗ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον·

24 Καὶ εὐχαριςήσας ἔκλασε, ϗ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐςὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

25 Ὡσαύτως ϗ τὸ ποτήριον,

Digitized by Google

ριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

26 Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, ϗ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

27 Ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος ϗ αἵματος τοῦ Κυρίου.

28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, ϗ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, ϗ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω.

29 Ὁ γὰρ ἐσθίων ϗ πίνων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει ϗ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς ϗ ἄρρωστοι, ϗ κοιμῶνται ἱκανοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα.

32 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.

34 Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρῖμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοὶ, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

2 Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· ϗ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα·

5 Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, ϗ ὁ αὐτὸς Κύριος·

6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεὸς, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

7 Ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

8 Ὧι μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·

9 Ἑτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι·

10 Ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν.

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ

τὸ

Digitized by Google

τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα,
διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς
βούλεται.
12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα
ἕν ἐστι, καὶ μέλη ἔχει πολλά,
πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώμα-
τος τοῦ ἑνός, πολλὰ ὄντα, ἕν
ἐστι σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός.
13 Καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ Πνεύ-
ματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα
ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι,
εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι,
εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς
ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν.
14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ
ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά.
15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· Ὅτι
οὐκ εἰμὶ χείρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ
ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;
16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς·
Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ
εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ
τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;
17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφ-
θαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον
ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις;
18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο
τὰ μέλη, ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν
τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν.
19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν
μέλος, ποῦ τὸ σῶμα;
20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν
μέλη, ἓν δὲ σῶμα.
21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλ-
μὸς εἰπεῖν τῇ χειρί· Χρείαν
σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κε-
φαλὴ τοῖς ποσί· Χρείαν ὑ-
μῶν οὐκ ἔχω.
22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον
τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώμα-
τος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν,
ἀναγκαῖά ἐστι.
23 Καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμό-
τερα εἶναι τοῦ σώματος, τού-
τοις τιμὴν περισσοτέραν πε-
ριτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα
ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισ-
σοτέραν ἔχει.
24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡ-
μῶν, οὐ χρείαν ἔχει· ἀλλ' ὁ
Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα,
τῷ ὑστεροῦντι περισσοτέραν δοὺς
τιμήν·
25 Ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν
τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ
ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ
μέλη.
26 Καὶ εἴτε πάσχει ἓν
μέλος, συμπάσχει πάντα
τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν
μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ
μέλη.
27 Ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα
Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.
28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀπο-
στόλους, δεύτερον προφήτας,
τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα
δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα
ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερ-
νήσεις, γένη γλωσσῶν.
29 Μὴ πάντες ἀπόστολοι;
μὴ πάντες προφῆται; μὴ
πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάν-
τες δυνάμεις;
30 Μὴ πάντες χαρίσματα
ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες
γλώσσαις

Digitized by Google

γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι;

31 Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΑΝ ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι.

3 Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,

5 Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακὸν,

6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·

7 Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται.

9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.

12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.

13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΔΙΩΚΕΤΕ τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ, οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια.

3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν.

4 Ὁ λαλῶν γλώσσῃ, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ

Digitized by Google

ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν
γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερ-
μηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκο-
δομὴν λάβῃ.
6 Νυνὶ δὲ, ἀδελφοὶ, ἐὰν
ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις
λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω,
ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀ-
ποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν
προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ;
7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φω-
νὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε
κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς
φθόγγοις μὴ δῷ, πῶς γνωσ-
θήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ
κιθαριζόμενον;
8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον
φωνὴν σάλπιγξ δῷ, τίς παρ-
ασκευάσεται εἰς πόλεμον;
9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς
γλωσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λό-
γον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται
τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς
ἀέρα λαλοῦντες.
10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι,
γένη φωνῶν ἐστιν ἐν κόσμῳ, καὶ
οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον.
11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν
δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι
τῷ λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ
λαλῶν, ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.
12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ
ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, πρὸς
τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας
ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.
13 Διόπερ ὁ λαλῶν
γλώσσῃ, προσευχέσθω ἵνα
διερμηνεύῃ.
14 Ἐὰν γὰρ προσεύχω-
μαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου
προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου
ἄκαρπός ἐστι.
15 Τί οὖν ἐστι; προσεύξο-
μαι τῷ πνεύματι, προσεύξο-
μαι δὲ καὶ τῷ νοΐ· ψαλῶ τῷ
πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ.
16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς
τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν
τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς ἐρεῖ
τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ;
ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε.
17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς
εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ
οἰκοδομεῖται.
18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ
μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον
γλώσσαις λαλῶν·
19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ
θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός
μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους
κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους
ἐν γλώσσῃ.
20 Ἀδελφοὶ, μὴ παιδία
γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ
κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρε-
σὶ τέλειοι γίνεσθε.
21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται·
Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις, καὶ ἐν
χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ
λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσα-
κούσονταί μου, λέγει Κύριος.
22 Ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς
σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύου-
σιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ
προφητεία, οὐ τοῖς ἀπίστοις,
ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.
23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκ-
κλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ
πάντες

Digitized by Google

πάντες γλώσσαις λαλῶσιν,
εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι,
οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;
24 Ἐὰν δὲ πάντες προφη-
τεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπισ-
τος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ
πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ
πάντων·
25 Καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ
τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ
γίνεται· καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ
πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ
Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς
ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι.
26 Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί;
ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑ-
μῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν
ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκά-
λυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει·
πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω.
27 Εἴτε γλώσσῃ τις λα-
λεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον
τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος· καὶ εἷς
διερμηνευέτω.
28 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμη-
νευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ·
ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ.
29 Προφῆται δὲ δύο ἢ
τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι
διακρινέτωσαν.
30 Ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκα-
λυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος
σιγάτω.
31 Δύνασθε γὰρ καθ᾿ ἕνα
πάντες προφητεύειν, ἵνα πάν-
τες μανθάνωσι, καὶ πάντες πα-
ρακαλῶνται.
32 Καὶ πνεύματα προφη-
τῶν προφήταις ὑποτάσσεται.
33 Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστα-
σίας ὁ Θεὸς, ἀλλ᾿ εἰρήνης,
ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις
τῶν ἁγίων.
34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν·
οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς
λαλεῖν, ἀλλ᾿ ὑποτάσσεσθαι,
καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.
35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν,
ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπε-
ρωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστι
γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.
36 Ἢ ἀφ᾿ ὑμῶν ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς
μόνους κατήντησεν;
37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης
εἶναι ἢ πνευματικὸς, ἐπιγινωσ-
κέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ
Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί.
38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνο-
είτω.
39 Ὥστε, ἀδελφοὶ, ζηλοῦτε
τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν
γλώσσαις μὴ κωλύετε.
40 Πάντα εὐσχημόνως καὶ
κατὰ τάξιν γινέσθω.

Κεφ. ιέ. 15.

ΓΝΩΡΙΖΩ δὲ ὑμῖν ἀ-
δελφοὶ, τὸ εὐαγγέλιον ὃ
εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρ-
ελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε·
2 Δι᾿ οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι
λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ
κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ
ἐπιστεύσατε.
3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν
πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι
Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν
ἁμαρτιῶν

ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα·

6 Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν.

8 Ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κἀμοί.

9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί·

11 Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν· ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

20 Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.

22 Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.

23 Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Δεῖ

Digitized by Google

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα·

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

33 Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαί.

34 Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

35 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται;

36 Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἤ τινος τῶν λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.

39 Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν.

40 Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·

43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο

Digitized by Google

Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ
ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα
ζωοποιοῦν.
46 Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ
πνευματικόν· ἀλλὰ τὸ ψυχι-
κόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.
47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος
ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐ-
ρανοῦ.
48 Οἷος ὁ χοϊκὸς, τοιοῦ-
τοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ
ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπου-
ράνιοι.
49 Καὶ καθὼς ἐφορέσα-
μεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φο-
ρέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπ-
ουρανίου.
50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελ-
φοὶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασι-
λείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ
δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν
ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.
51 Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν
λέγω· Πάντες μὲν οὐ κοιμη-
θησόμεθα· πάντες δὲ ἀλλα-
γησόμεθα·
52 Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ
ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ
σάλπιγγι· σαλπίσει γὰρ, καὶ
οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρ-
τοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.
53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν
τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν,
καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασ-
θαι ἀθανασίαν.
54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν
τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ
τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀ-
θανασίαν, τότε γενήσεται ὁ
λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατ-
επόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος.
55 Ποῦ σου, θάνατε, τὸ
κέντρον; Ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖ-
κος;
56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θα-
νάτου, ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύνα-
μις τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος.
57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ
διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
58 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγα-
πητοὶ, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμε-
τακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ
ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδό-
τες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι
κενὸς ἐν Κυρίῳ.

Κεφ. ις'. 16.

ΠΕΡΙ δὲ τῆς λογίας τῆς
εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ
διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποι-
ήσατε.
2 Κατὰ μίαν σαββάτων
ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τι-
θέτω, θησαυρίζων ὅ,τι ἂν
εὐοδῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω,
τότε λογίαι γίνωνται.
3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι,
οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστο-
λῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγ-
κεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱε-
ρουσαλήμ.
4 Ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον τοῦ κἀ-
μὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πο-
ρεύσονται.
5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑ-
μᾶς

Digitized by Google

μᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι.)
6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι.
7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ.
8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς.
9 Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.
10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ.
11 Μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρός με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.
12 Περὶ δὲ Ἀπολλὼ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.
13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε.
14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.
15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·
16 Ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.
17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·
18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.
19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας· Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.
20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.
22 Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἤτω ἀνάθεμα, μαρὰν ἀθά.
23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.
24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στεφανᾶ, καὶ Φουρτουνάτου, καὶ Ἀχαϊκοῦ, καὶ Τιμοθέου.
Ἐν στίχοις ωό.

Digitized by Google

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως·

4 Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν.

6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπὶς βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν·

7 Εἰδότες ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν.

9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς·

10 Ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐῤῥύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται·

11 Συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστί, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσ-

Digitized by Google

κετε, ἢ ϗ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι ϗ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε.

14 Καθὼς ϗ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ ϗ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε·

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, ϗ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ϗ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τοῦτο οὖν βουλευόμενος, μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναί, ϗ τὸ οὒ οὔ;

18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ ϗ οὔ.

19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ ϗ Σιλουανοῦ ϗ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ ϗ οὔ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν.

20 Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ, ϗ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν, τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν, ϗ χρίσας ἡμᾶς, Θεός·

22 Ὁ ϗ σφραγισάμενος ἡμᾶς, ϗ δοὺς τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν, οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε.

Κεφ. β'. 2.

ΕΚΡΙΝΑ δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς.

2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, ϗ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν· πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ, πάντων ὑμῶν ἐστιν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως ϗ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς.

6 Ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων.

7 Ὥστε τοὐναντίον μᾶλλον

ὑμᾶς

Digitized by Google

ὑμᾶς χαρίσασθαι, καὶ παρα-
καλέσαι, μήπως τῇ περισσο-
τέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦ-
τος.
8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς
κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.
9 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγρα-
ψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑ-
μῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε.
10 Ὧ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ
ἐγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τί κεχά-
ρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι δι' ὑ-
μᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ,
11 Ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶ-
μεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ
αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.
12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν
Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγ-
μένης ἐν Κυρίῳ,
13 Οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ
πνεύματί μου, τῷ μὴ εὑρεῖν
με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου·
ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς,
ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.
14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ
πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς
ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὀσμὴν
τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι
δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ.
15 Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσ-
μὲν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομέ-
νοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·
16 Οἷς μὲν, ὀσμὴ θανάτου
εἰς θάνατον· οἷς δὲ, ὀσμὴ
ζωῆς εἰς ζωήν· καὶ πρὸς ταῦ-
τα τίς ἱκανός;
17 Οὐ γάρ ἐσμεν, ὡς οἱ
πολλοὶ, καπηλεύοντες τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰ-
λικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ,
κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ
λαλοῦμεν.

Κεφ. γ'. 3.

ΑΡΧΟΜΕΘΑ πάλιν
ἑαυτοὺς συνιστάνειν; εἰ
μὴ χρῄζομεν, ὥς τινες, συ-
στατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς,
ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν;
2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς
ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη
καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάν-
των ἀνθρώπων·
3 Φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπι-
στολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ'
ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι,
ἀλλὰ πνεύματι Θεοῦ ζῶντος·
οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλ' ἐν
πλαξὶ καρδίας σαρκίναις.
4 Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην
ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς
τὸν Θεόν·
5 Οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν
ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι, ὡς
ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης
ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ·
6 Ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς
διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ
γράμματος, ἀλλὰ πνεύμα-
τος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκ-
τείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.
7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θα-
νάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυ-
πωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν
δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτε-
νίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ
πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν
δόξαν

Digitized by Google

δόξαν τῦ προσώπυ αὐτῦ, τὴν
καταργυμένην·
8 Πῶς ὐχὶ μᾶλλον ἡ δια-
κονία τῦ πνεύματος ἔσαι ἐν
δόξῃ;
9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς
κατακρίσεως, δόξα, πολλῷ
μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία
τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.
10 Καὶ γὰρ ὐδὲ δεδόξα-
σαι τὸ δεδοξασμένον, ἐν τύτῳ
τῷ μέρει, ἕνεκεν τῆς ὑπερ-
βαλλύσης δόξης.
11 Εἰ γὰρ τὸ καταργύμε-
νον, διὰ δόξης· πολλῷ μᾶλ-
λον τὸ μένον, ἐν δόξῃ.
12 Ἔχοντες ὖν τοιαύτην
ἐλπίδα, πολλῇ παῤῥησίᾳ
χρώμεθα.
13 Καὶ ὐ καθάπερ Μω-
σῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ
πρόσωπον ἑαυτῦ, πρὸς τὸ μὴ
ἀτενίσαι τὺς υἱὺς Ἰσραὴλ εἰς
τὸ τέλος τῦ καταργυμένυ.
14 Ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ
νοήματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ
τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κά-
λυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς
παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ
ἀνακαλυπτόμενον, ὅ,τι ἐν
Χριςῷ καταργεῖται.
15 Ἀλλ' ἕως σήμερον,
ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς,
κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτῶν κεῖται.
16 Ἡνίκα δ' ἂν ἐπιςρέψῃ
πρὸς Κυριον, περιαιρεῖται τὸ
κάλυμμα.
17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ πνεῦ-
μά ἐςιν· ὗ δὲ τὸ πνεῦμα
Κυρίυ, ἐκεῖ ἐλευθερία.
18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνα-
κεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν
δόξαν Κυρίυ κατοπτριζόμενοι,
τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφύ-
μεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, κα-
θάπερ ἀπὸ Κυρίυ πνεύματος·

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΑ τῦτο ἔχοντες τὴν
διακονίαν ταύτην κα-
θὼς ἠλεήθημεν, ὐκ ἐκκακῦ-
μεν·
2 Ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ
κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ
περιπατῦντες ἐν πανυργίᾳ,
μηδὲ δολῦντες τὸν λόγον τοῦ
Θεῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς
ἀληθείας συνιςῶντες ἑαυτὺς
πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώ-
πων, ἐνώπιον τῦ Θεῦ.
3 Εἰ δὲ καὶ ἔςι κεκαλυμ-
μένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν
τοῖς ἀπολλυμένοις ἐςὶ κεκα-
λυμμένον·
4 Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τῦ αἰῶ-
νος τύτυ ἐτύφλωσε τὰ νοή-
ματα τῶν ἀπίςων, εἰς τὸ μὴ
αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν
τῦ εὐαγγελίυ τῆς δόξης τῦ
Χριςῦ, ὅς ἐςιν εἰκὼν τῦ Θεῦ.
5 Οὐ γὰρ ἑαυτὺς κηρύσ-
σομεν, ἀλλὰ Χριςὸν Ἰησῦν
Κύριον· ἑαυτὺς δὲ, δύλυς ὑ-
μῶν διὰ Ἰησῦν.
6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ
σκότυς φῶς λάμψαι, ὃς ἔ-
λαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡ-
μῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώ-

Digitized by Google

σεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν·

8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι·

9 Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·

10 Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.

12 Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν.

14 Εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ.

17 Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν, αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν·

18 Μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

Κεφ. ε. 5.

ΟΙΔΑΜΕΝ γὰρ, ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες.

3 Εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα.

4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι· ἐπειδὴ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, Θεὸς, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ πνεύματος.

6 Θαῤῥοῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν

τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

7 (Διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους.)

8 Θαῤῥοῦμεν δὲ, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον.

9 Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.

10 Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν, εἴτε κακόν.

11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι.

12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους, καὶ οὐ καρδίᾳ.

13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν·

14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς·

15 Κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι.

16 Ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστὸν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι γινώσκομεν.

17 Ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα.

18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς·

19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ, κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.

20 Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ.

21 Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς.

2 Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος

Digitized by Google

τος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας.
3 Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ δι-
δόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ
μωμηθῇ ἡ διακονία·
4 Ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶν-
τες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι·
ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλί-
ψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενο-
χωρίαις·
5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλα-
καῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κό-
ποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστεί-
αις·
6 Ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει,
ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι,
ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ
ἀνυποκρίτῳ·
7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν
δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων
τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν
καὶ ἀριστερῶν·
8 Διὰ δόξης, καὶ ἀτιμίας,
διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας·
ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς·
9 Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγι-
νωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκον-
τες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευ-
όμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι·
10 Ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ
χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολ-
λοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν
ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.
11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε
πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρ-
δία ἡμῶν πεπλάτυνται.
12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν
ἡμῖν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς
σπλάγχνοις ὑμῶν.
13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισ-
θίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλα-
τύνθητε καὶ ὑμεῖς.
14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυ-
γοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετο-
χὴ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ; τίς
δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκό-
τος;
15 Τίς δὲ συμφώνησις
Χριστῷ πρὸς Βελίαλ; ἢ τίς
μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;
16 Τίς δὲ συγκατάθεσις
ναῷ Θεοῦ μετ' εἰδώλων; ὑ-
μεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶν-
τος· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός·
Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ
ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐ-
τῶν Θεὸς, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί
μοι λαός.
17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου
αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει
Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπ-
τεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς·
18 Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι
εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΤΑΥΤΑΣ οὖν ἔχοντες τὰς
ἐπαγγελίας, ἀγαπητοὶ,
καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παν-
τὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύ-
ματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην
ἐν φόβῳ Θεοῦ.
2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα
ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείρα-
μεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.
3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν
λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι
ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς
τὸ

Digitized by Google

τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν.
4 Πολλή μοι παῤῥησία
πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύ-
χησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρω-
μαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπε-
ρισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πά-
σῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.
5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν
εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσ-
χηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν,
ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι·
ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.
6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς
ταπεινοὺς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς
ὁ Θεὸς, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου.
7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρ-
ουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ
παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ'
ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν
ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν
ὀδυρμὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ
ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι·
8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑ-
μᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μετα-
μέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην·
βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ
ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύ-
πησεν ὑμᾶς.
9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυ-
πήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε
εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ
κατὰ Θεὸν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζη-
μιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.
10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύ-
πη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀ-
μεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ
δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον
κατεργάζεται.
11 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο
τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑ-
μᾶς, πόσην κατειργάσατο ὑ-
μῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἀπολογίαν,
ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φό-
βον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ
ζῆλον, ἀλλ' ἐκδίκησιν; ἐν
παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγ-
νοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι.
12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑ-
μῖν, οὐχ εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαν-
τος, οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέν-
τος· ἀλλ' εἵνεκεν τοῦ φανερω-
θῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν τὴν
ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ.
13 Διὰ τοῦτο παρακεκλή-
μεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑ-
μῶν· περισσοτέρως δὲ μᾶλλον
ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τί-
του, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦ-
μα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν·
14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ
ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατῃσ-
χύνθην· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν
ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν,
οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ
ἐπὶ Τίτου, ἀλήθεια ἐγενήθη·
15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐ-
τοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν,
ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων
ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς μετὰ φόβου
καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν.
16 Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ
θαῤῥῶ ἐν ὑμῖν.

Κεφ. η. 8.

ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ δὲ
ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὴν χά-
ριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακε-
δονίας·

2 Ὅτι

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ
θλίψεως ἡ περισσεία τῆς
χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βά-
θους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσ-
σευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς
ἁπλότητος αὐτῶν.
3 Ὅτι κατὰ δύναμιν (μαρ-
τυρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαί-
ρετοι·
4 Μετὰ πολλῆς παρα-
κλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν
χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς
διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους,
δέξασθαι ἡμᾶς.
5 Καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσα-
μεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶ-
τον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡμῖν διὰ
θελήματος Θεοῦ·
6 Εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡ-
μᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προεν-
ήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς
ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.
7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ
περισσεύετε, πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ
γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ
τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ,
ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι
περισσεύητε.
8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω,
ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς,
καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης
γνήσιον δοκιμάζων.
9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χά-
ριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευ-
σε, πλούσιος ὤν· ἵνα ὑμεῖς τῇ
ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε.
10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ
δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμ-
φέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποι-
ῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προ-
ενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι.
11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι
ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ
ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω
καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.
12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία
πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχῃ τις,
εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.
13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄν-
εσις, ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ'
ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ
τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ
ἐκείνων ὑστέρημα·
14 Ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων πε-
ρίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν
ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης·
15 Καθὼς γέγραπται· Ὁ
τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ
τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησε.
16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, τῷ
διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑ-
πὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου·
17 Ὅτι τὴν μὲν παρά-
κλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότερος
δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξ-
ῆλθε πρὸς ὑμᾶς.
18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ'
αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν, οὗ ὁ ἔπαι-
νος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πα-
σῶν τῶν ἐκκλησιῶν·
19 (Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ
καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκ-
κλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν,
σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ δια-
κονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν
αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν, καὶ
προθυμίαν ὑμῶν.)
20 Στελλόμενοι

Digitized by Google

20 Στελλόμενοι τοῦτο, μήτις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν·

21 Προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ.

24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΠΕΡΙ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν.

2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας.

3 Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα (καθὼς ἔλεγον) παρεσκευασμένοι ἦτε·

4 Μή πως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἑτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν.

6 Τοῦτο δὲ, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει.

7 Ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν·

9 Καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χωρηγήσαι, καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·

11 Ἐν παντὶ πλουτιζόμε-

νοι

Digitized by Google

νοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις
κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχα-
ριστίαν τῷ Θεῷ·
12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς
λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον
ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑ-
στερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ
καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν
εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ·
13 Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς
διακονίας ταύτης δοξάζοντες
τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ
τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἁ-
πλότητι τῆς κοινωνίας εἰς
αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας,
14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑ-
πὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς
διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν
τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.
15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ
τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

Κεφ. ι. 10.

ΑΥΤΟΣ δὲ ἐγὼ Παῦ-
λος παρακαλῶ ὑμᾶς
διὰ τῆς πρᾳότητος καὶ ἐπιει-
κείας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ
πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑ-
μῖν, ἀπὼν δὲ θαῤῥῶ εἰς ὑμᾶς.
2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν
θαῤῥῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ
λογίζομαι τολμῆσαι ἐπί τι-
νας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς
κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.
3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπα-
τοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρα-
τευόμεθα·
4 (Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρα-
τείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ, ἀλ-
λὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθ-
αίρεσιν ὀχυρωμάτων)
5 Λογισμοὺς καθαιροῦντες,
καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον
κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ
αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα
εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ·
6 Καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες
ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοὴν,
ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπα-
κοή,
7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέ-
πετε; εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ
Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω
πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς
αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς
Χριστοῦ.
8 Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσό-
τερόν τι καυχήσωμαι περὶ
τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν
ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν
καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν,
οὐκ αἰσχυνθήσομαι.
9 Ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκ-
φοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστο-
λῶν.
10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ,
φησὶ, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ
δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθε-
νὴς, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.
11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοι-
οῦτος, ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ
δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι
καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.
12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγ-
κρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τι-
σι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων·
ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυ-
τοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες
ἑαυτοὺς

Digitized by Google

ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, οὐ συνιοῦσιν.
13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ
ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ
κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ
ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου,
ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.
14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικ-
νούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτεί-
νομεν ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ
ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγ-
γελίῳ τοῦ Χριστοῦ.
15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα
καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κό-
ποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐ-
ξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν,
ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν
κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν·
16 Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑ-
μῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν
ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἕτοι-
μα καυχήσασθαι.
17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν
Κυρίῳ καυχάσθω.
18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνι-
στῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ'
ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν.

Κεφ. ιά. 11.

ΟΦΕΛΟΝ ἠνείχεσθέ μου
μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ·
ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου.
2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ
ζήλῳ· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς
ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν πα-
ραστῆσαι, τῷ Χριστῷ·
3 Φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς
ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ
πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ
τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς
ἁπλότητος τῆς εἰς τὸν Χρι-
στόν.
4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος
ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ
ἐκηρύξαμεν, ἢ Πνεῦμα ἕτε-
ρον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε,
ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέ-
ξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε.
5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν
ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν
ἀποστόλων.
6 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λό-
γῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ'
ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶ-
σιν εἰς ὑμᾶς.
7 Ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα,
ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς
ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ
Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισά-
μην ὑμῖν;
8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύ-
λησα, λαβὼν ὀψώνιον, πρὸς
τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ πα-
ρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς,
οὐ κατενάρκησα οὐδενός.
9 Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου
προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ
ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ
ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν
ἐτήρησα, καὶ τηρήσω.
10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ
ἐν ἐμοὶ, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη
οὐ σφραγίσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς
κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.
11 Διατί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ
ὑμᾶς; ὁ Θεὸς οἶδεν.
12 Ὃ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω,
ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν
τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν
ᾧ καυχῶνται, εὑρεθῶσι καθὼς
καὶ ἡμεῖς.

Digitized by Google

13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδ-
απόστολοι, ἐργάται δόλιοι,
μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀπο-
στόλους Χριστοῦ.
14 Καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐ-
τὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχη-
ματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.
15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ
διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματί-
ζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης·
ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ
ἔργα αὐτῶν.
16 Πάλιν λέγω, μή τις
με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ
μή γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασ-
θέ με, ἵνα μικρόν τι κἀγὼ
καυχήσωμαι.
17 Ὃ λαλῶ, οὐ λαλῶ κα-
τὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφρο-
σύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει
τῆς καυχήσεως.
18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶν-
ται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ
καυχήσομαι.
19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε
τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.
20 Ἀνέχεσθε γάρ, εἴ τις
ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσ-
θίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις
ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς
πρόσωπον δέρει.
21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω,
ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν· ἐν
ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφρο-
σύνῃ λέγω) τολμῶ κἀγώ.
22 Ἑβραῖοί εἰσι, κἀγώ·
Ἰσραηλῖταί εἰσι, κἀγώ·
σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι, κἀγώ.
23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι,
(παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ
ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως,
ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως,
ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν
θανάτοις πολλάκις.
24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντά-
κις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν
ἔλαβον.
25 Τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅ-
παξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυά-
γησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ
πεποίηκα.
26 Ὁδοιπορίαις πολλάκις·
κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις
λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κιν-
δύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν
πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ,
κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύ-
νοις ἐν ψευδαδέλφοις·
27 Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν
ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ
καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλά-
κις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι·
28 Χωρὶς τῶν παρεκτός,
ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέ-
ραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν
ἐκκλησιῶν.
29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσ-
θενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ
οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;
30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ
τῆς ἀσθενείας μου καυχήσο-
μαι.
31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶ-
δεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς
αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.
32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρ-
χης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως

Digitized by Google

ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων·

33 Καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑΥΧΑΣΘΑΙ δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν·) ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.

3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν.)

4 Ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄῤῥητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.

5 Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

8 Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ.

9 Καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι.

13 Τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

14 Ἰδοὺ, τρίτον ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις.

15 Ἐγὼ

15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω ϗ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ ϗ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἧττον ἀγαπῶμαι.

16 Ἔστω δὲ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχων πανοῦργος, δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον.

17 Μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς;

18 Παρεκάλεσα Τίτον, ϗ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μή τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι;

19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοὶ, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

20 Φοβοῦμαι γὰρ, μή πως ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω ὑμᾶς, κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μή πως ἔρεις, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, καταλαλιαὶ, ψιθυρισμοὶ, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι·

21 Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, ϗ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων, ϗ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, ϗ πορνείᾳ, ϗ ἀσελγείᾳ ᾗ ἔπραξαν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΤΡΙΤΟΝ τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ϗ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.

2 Προείρηκα ϗ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, ϗ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι, ϗ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι·

3 Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν.

4 Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ· ϗ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

5 Ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν; εἰ μή τι ἀδόκιμοί ἐστε.

6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.

7 Εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν.

8 Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· τοῦτο δὲ ϗ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.

10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω,

Digitized by Google

γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτό-
μως χρήσωμαι, κατὰ τὴν
ἐξουσίαν ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύ-
ριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς
καθαίρεσιν.
11 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαί-
ρετε, καταρτίζεσθε, παρακα-
λεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρη-
νεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης
καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.
12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν ἁγίῳ φιλήματι. Ἀσπάζον-
ται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.
13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου
Πνεύματος μετὰ πάντων ὑ-
μῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐ-
γράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς
Μακεδονίας, διὰ Τίτου καὶ
Λουκᾶ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος,
οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ
δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ
ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,
2 Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες
ἀδελφοὶ, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
4 Τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως
ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος
αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·
5 Ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
6 Θαυμάζω ὅτι οὕτω τα-
χέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ κα-
λέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χρι-
στοῦ, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον·
7 Ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μή
τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑ-
μᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέψαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς, ἢ
ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζη-
ται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισά-
μεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.
9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ
ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς
εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρε-
λάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.
10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους
πείθω ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ
ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ
ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χρι-
στοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην.
11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀ-
δελφοὶ, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐ-
αγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ
ἔστι κατὰ ἄνθρωπον.

Digitized by Google

12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ
ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ,
οὔτε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀ-
ποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.
13 Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐ-
μὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ
Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβο-
λὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν.
14 Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ
Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συν-
ηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου,
περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρ-
χων τῶν πατρικῶν μου παρ-
αδόσεων.
15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ
Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοι-
λίας μητρός μου, καὶ καλέσας
διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,
16 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εὐαγγελί-
ζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρ-
κὶ καὶ αἵματι·
17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱε-
ροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ
ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς
Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρε-
ψα εἰς Δαμασκόν.
18 Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία
ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστο-
ρῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπέμεινα
πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.
19 Ἕτερον δὲ τῶν ἀποστό-
λων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον
τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.
20 Ἃ δὲ γράφω ὑμῖν,
ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ
ψεύδομαι.
21 Ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ
κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς
Κιλικίας.
22 Ἤμην δὲ ἀγνοούμενος
τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις
τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ·
23 Μόνον δὲ ἀκούοντες ἦ-
σαν, ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτὲ,
νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν
ἥν ποτε ἐπόρθει.
24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ
τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. 2.

ΕΠΕΙΤΑ διὰ δεκατεσ-
σάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέ-
βην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ
Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ
Τίτον.
2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκά-
λυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ
εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς
ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δο-
κοῦσι, μή πως εἰς κενὸν τρέ-
χω, ἢ ἔδραμον.
3 Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν
ἐμοὶ, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη
περιτμηθῆναι.
4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους
ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισ-
ῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλ-
ευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς κα-
ταδουλώσωνται.
5 Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴ-
ξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀ-
λήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμεί-
νῃ πρὸς ὑμᾶς.
6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων
εἶναί τι, ὁποῖοί ποτε ἦσαν,
οὐδὲν,

Digitized by Google

οὐδέν μοι διαφέρει· πρόσωπον
Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει·
ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, οὐδὲν
προσανέθεντο.
7 Ἀλλὰ τοὐναντίον, ἰδόντες
ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον
τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέ-
τρος τῆς περιτομῆς·
8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέ-
τρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτο-
μῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ
ἔθνη·)
9 Καὶ γνόντες τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος
καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δο-
κοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔ-
δωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοι-
* νωνίας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη,
αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν.
10 Μόνον τῶν πτωχῶν
ἵνα μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσ-
πούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.
11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος
εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσω-
πον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγ-
νωσμένος ἦν.
12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τι-
νας ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν
ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον,
ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτόν,
φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.
13 Καὶ συνυπεκρίθησαν
αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι·
ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπηχ-
θῆ αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.
14 Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ
ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθει-
αν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ
Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων·
Εἰ σὺ, Ἰουδαῖος ὑπάρχων,
ἐθνικῶς ζῇς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς,
τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐ-
ζειν;
15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι,
καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί·
16 Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται
ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν
μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ·
καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶ-
μεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ
ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαι-
ωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα
σάρξ.
17 Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιω-
θῆναι ἐν Χριστῷ, εὑρέθημεν καὶ
αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἆρα Χρι-
στὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ
γένοιτο.
18 Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα,
ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, πα-
ραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι.
19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νό-
μῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.
20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι·
ζῶ δέ, οὐκ ἔτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν
ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν
σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός
με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν
ὑπὲρ ἐμοῦ.
21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου
δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δω-
ρεὰν ἀπέθανεν.

Κεφ. γ΄. 3.

Ω ΑΝΟΗΤΟΙ Γα-
λάται, τίς ὑμᾶς ἐ-
βάσκανε

βάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος.

2 Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ Πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;

4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἴγε καὶ εἰκῇ.

5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.

9 Ὥστε οἱ ἐκ πίστεως, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσί· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου.

14 Ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

15 Ἀδελφοὶ, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται.

16 Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· Καὶ τῷ σπέρματί σου, ὅς ἐστι Χριστός.

17 Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.

18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός.

19 Τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα

ᾧ

Digitized by Google

ῳ ἐπήγγελται, διαταγεὶς δι᾽
ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μεσίτε.
20 Ὁ δὲ μεσίτης, ἑνὸς ὐκ
ἔςιν· ὁ δὲ Θεὸς, εἷς ἐςιν.
21 Ὁ ὖν νόμ☉ κατὰ τῶν
ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεȣ͂; Μὴ
γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμ☉ ὁ
δυνάμεν☉ ζωοποιῆσαι, ὄντως
ἂν ἐκ νόμȣ ἦν ἡ δικαιοσύνη.
22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ
γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρ-
τίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πί-
ςεως Ἰησȣ͂ Χριςȣ͂ δοθῇ τοῖς
πιςεύȣσι.
23 Πρὸ τȣ͂ δὲ ἐλθεῖν τὴν
πίςιν, ὑπὸ νόμον ἐφρȣρέμεθα,
συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλ-
λȣσαν πίςιν ἀποκαλυφθῆναι.
24 Ὥςε ὁ νόμ☉ παιδαγω-
γὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριςὸν,
ἵνα ἐκ πίςεως δικαιωθῶμεν.
25 Ἐλθȣ́σης δὲ τῆς πί-
ςεως, ὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν
ἐσμεν.
26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ
ἐςε διὰ τῆς πίςεως ἐν Χρι-
ςῷ Ἰησοῦ.
27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριςὸν
ἐβαπτίσθητε, Χριςὸν ἐνεδύ-
σασθε.
28 Οὐκ ἔνι Ἰȣδαῖ☉, ὐδὲ
Ἕλλην· ὐκ ἔνι δȣ͂λ☉, ὐδὲ
ἐλεύθερ☉· ὐκ ἔνι ἄρσεν ϗ
θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς
ἐςε ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ.
29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριςȣ͂,
ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα
ἐςὲ, ϗ κατ᾽ ἐπαγγελίαν κλη-
ρονόμοι.

Κεφ. δ᾽. 4.

Λ ΕΓΩ δὲ, ἐφ᾽ ὅσον χρό-
νον ὁ κληρονόμ☉ νήπιός
ἐςιν, ὐδὲν διαφέρει δȣ́λȣ, κύ-
ρι☉ πάντων ὤν·
2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπȣς
ἐςὶ ϗ οἰκονόμȣς ἄχρι τῆς
προθεσμίας τοῦ πατρός.
3 Οὕτω ϗ ἡμεῖς, ὅτε ἦ-
μεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ ςοιχεῖα τȣ͂
κόσμȣ ἦμεν δεδȣλωμένοι·
4 Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλή-
ρωμα τȣ͂ χρόνȣ, ἐξαπέςειλεν
ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενό-
μενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον
ὑπὸ νόμον·
5 Ἵνα τȣ̀ς ὑπὸ νόμον ἐξα-
γοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀ-
πολάβωμεν.
6 Ὅτι δέ ἐςε υἱοὶ, ἐξαπέ-
ςειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τȣ͂
υἱȣ͂ αὐτȣ͂ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν,
κρᾶζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.
7 Ὥςε ὐκ ἔτι εἶ δȣ͂λ☉,
ἀλλ᾽ υἱός· εἰ δὲ υἱὸς, ϗ κλη-
ρονόμ☉ Θεȣ͂ διὰ Χριςȣ͂.
8 Ἀλλὰ τότε μὲν ὐκ εἰ-
δότες Θεὸν, ἐδȣλεύσατε τοῖς
μὴ φύσει ὖσι θεοῖς·
9 Νῦν δὲ, γνόντες Θεὸν,
μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ
Θεȣ͂, πῶς ἐπιςρέφετε πάλιν
ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ ϗ πτωχὰ ςοι-
χεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δȣ-
λεύειν θέλετε;
10 Ἡμέρας παρατηρεῖσ-
θε, ϗ μῆνας, ϗ καιρȣ̀ς, ϗ
ἐνιαυτȣ́ς.

11 Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μή πως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν· οὐδέν με ἠδικήσατε.

13 Οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε, οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν, ὅτι, εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι.

16 Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;

17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς.

19 Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.

20 Ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

22 Γέγραπται γὰρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας.

24 Ἅ τινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ.

25 Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.

27 Γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.

29 Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα· οὕτω καὶ νῦν.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.

31 Ἄρα, ἀδελφοὶ, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ.

Digitized by Google

Κεφ. ε΄. 5.

Τῌ ἐλευθερίᾳ οὖν ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

2 Ἰδὲ, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει.

3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.

7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;

8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς.

9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρῖμα, ὅστις ἂν ᾖ.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοὶ, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

16 Λέγω δέ· Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε.

18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

19 Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτινά ἐστι, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη,

Digitized by Google

εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις,

23 Πρᾳότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.

24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν.

26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΑΔΕΛΦΟΙ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πρᾳότητος· σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὤν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ.

4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.

5 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.

6 Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

7 Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει.

8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

10 Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.

12 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν· ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται.

14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι᾽ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ.

15 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ᾽ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ

Digitized by Google

τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί.
Ἀμήν.

Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ
Ῥώμης.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.
ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θε-
λήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις
τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πι-
στοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς
ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ·
4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς
ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσ-
μου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώ-
μους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀ-
γάπῃ.
5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱο-
θεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ,
6 Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς
χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐχαρίτω-
σεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ.
7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπο-
λύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐ-
τοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπ-
τωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον
τῆς χάριτος αὐτοῦ·
8 Ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡ-
μᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρο-
νήσει·
9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυ-
στήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ
κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν
προέθετο ἐν αὐτῷ,
10 Εἰς οἰκονομίαν τοῦ
πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀ-
νακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα
ἐν τῷ Χριστῷ, τά τε ἐν τοῖς
οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐν αὐτῷ.
11 Ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν,
προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν
τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ
τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος
αὐτοῦ.
12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς
προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ.
13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκού-
σαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας,
τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας
ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες
ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι
τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ·

14 Ὅς

Digitized by Google

14 Ὅς ἐστιν ἀῤῥαβὼν τῆς
κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπο-
λύτρωσιν τῆς περιποιήσεως,
εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.
15 Διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκού-
σας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ
Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην
τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,
16 Οὐ παύομαι εὐχαρι-
στῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν
ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευ-
χῶν μου·
17 Ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ
τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα
σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν
ἐπιγνώσει αὐτοῦ·
18 Πεφωτισμένους τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν,
εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ
ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ
τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁ-
γίοις·
19 Καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον
μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ
τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς
ἰσχύος αὐτοῦ,
20 Ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ
Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκ-
ρῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐ-
τοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,
21 Ὑπεράνω πάσης ἀρ-
χῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως
καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνό-
ματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον
ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ
ἐν τῷ μέλλοντι.
22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ αὐ-
τὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ
πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,
23 Ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα
αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ πάν-
τα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασι καὶ
ταῖς ἁμαρτίαις·
2 Ἐν αἷς ποτὲ περιεπα-
τήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσ-
μου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα
τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ
πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος
ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·
3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες
ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν,
ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς
σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ
ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς
καὶ οἱ λοιποί.
4 Ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος
ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν
ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν
ἡμᾶς,
5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασι, συνεζωο-
ποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί
ἐστε σεσωσμένοι·
6 Καὶ συνήγειρε, καὶ συνε-
κάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ·
7 Ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς
αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν
ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς
χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι

Digitized by Google

ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον·

9 Οὐκ ἐξ ἔργων· ἵνα μή τις καυχήσηται.

10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου·

12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.

13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας·

15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην·

16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ.

17 Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς·

18 Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.

19 Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων, καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ·

20 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·

22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟΥΤΟΥ χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν.

2 Εἴγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς·

3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ·

4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ·

5 Ὃ ἐν ἑτέραις γενεαῖς οὐκ

Digitized by Google

ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
θρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη
τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ
καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι·
6 Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρο-
νόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ συμ-
μέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐ-
τοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐ-
αγγελίου·
7 Οὗ ἐγενόμην διάκονος
κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος
τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι κα-
τὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.
8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ
πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ
χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν
εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνί-
αστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,
9 Καὶ φωτίσαι πάντας τίς
ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀ-
ποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώ-
νων ἐν τῷ Θεῷ τῷ τὰ πάντα
κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
10 Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς
ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκ-
κλησίας, ἡ πολυποίκιλος
σοφία τοῦ Θεοῦ·
11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν
αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν·
12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρ-
ρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν
ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστε-
ως αὐτοῦ.
13 Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκα-
κεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ
ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.
14 Τούτου χάριν κάμπτω
τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πα-
τέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ,
15 Ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν
οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται·
16 Ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τὸν
πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυ-
νάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ
πνεύματος αὐτοῦ, εἰς τὸν ἔσω
ἄνθρωπον·
17 Κατοικῆσαι τὸν Χρι-
στὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν·
18 Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι
καὶ τεθεμελιωμένοι· ἵνα ἐξισ-
χύσητε καταλαβέσθαι σὺν
πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλά-
τος, καὶ μῆκος, καὶ βάθος, καὶ
ὕψος·
19 Γνῶναί τε τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγά-
πην τοῦ Χριστοῦ· ἵνα πληρωθῆτε
εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.
20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ
πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ πε-
ρισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν,
κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργου-
μένην ἐν ἡμῖν,
21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰ-
ῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑ-
μᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν
Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι
τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε·
2 Μετὰ πάσης ταπεινοφ-
ροσύνης

φροσύνης ϗ πραότητος, μετὰ
μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλ-
λήλων ἐν ἀγάπῃ·
3 Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν
ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ
συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.
4 Ἓν σῶμα ϗ ἓν πνεῦμα,
καθὼς ϗ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ
ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν.
5 Εἷς Κύριος, μία πίστις,
ἓν βάπτισμα·
6 Εἷς Θεὸς ϗ πατὴρ πάν-
των, ὁ ἐπὶ πάντων, ϗ διὰ
πάντων, ϗ ἐν πᾶσιν ὑμῖν·
7 Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐ-
δόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον
τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.
8 Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς
ὕψος, ᾐχμαλώτευσεν αἰχ-
μαλωσίαν, ϗ ἔδωκε δόματα
τοῖς ἀνθρώποις.
9 Τὸ δὲ, Ἀνέβη, τί ἐστιν
εἰ μὴ ὅτι ϗ κατέβη πρῶτον εἰς
τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;
10 Ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι
ϗ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων
τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ
πάντα.
11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τοὺς
μὲν, ἀποστόλους· τοὺς δὲ, προ-
φήτας· τοὺς δὲ, εὐαγγελιστάς,
τοὺς δὲ ποιμένας ϗ διδασκά-
λους·
12 Πρὸς τὸν καταρτισμὸν
τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονί-
ας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώμα-
τος τοῦ Χριστοῦ·
13 Μέχρι καταντήσωμεν
οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς
πίστεως, ϗ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ
υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον,
εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πλη-
ρώματος τοῦ Χριστοῦ·
14 Ἵνα μηκέτι ὦμεν νή-
πιοι, κλυδωνιζόμενοι ϗ περι-
φερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς
διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ
τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ
πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς
πλάνης·
15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀ-
γάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν
τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ,
ὁ Χριστός·
16 Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα
συναρμολογούμενον ϗ συμβι-
βαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς
τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέρ-
γειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου
μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώμα-
τος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν
ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.
17 Τοῦτο οὖν λέγω ϗ μαρ-
τύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι
ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς ϗ τὰ
λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν μα-
ταιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν,
18 Ἐσκοτισμένοι τῇ διανο-
ίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς
ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν
τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν
πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·
19 Οἵτινες ἀπηλγηκότες
ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελ-
γείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας
πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.
20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως
ἐμάθετε τὸν Χριστόν·

21 Εἴγε

Digitized by Google

21 Εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ
ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς
ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ·

22 Ἀποθέσθαι ὑμᾶς κα-
τὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν,
τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν
φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυ-
μίας τῆς ἀπάτης·

23 Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ
πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,

24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν
καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ
Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ
ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν
ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ·
ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.

26 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁ-
μαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπι-
δυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ
ὑμῶν·

27 Μήτε δίδοτε τόπον τῷ
διαβόλῳ.

28 Ὁ κλέπτων μηκέτι
κλεπτέτω· μᾶλλον δὲ κοπιά-
τω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν
ταῖς χερσὶν, ἵνα ἔχῃ μετα-
διδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.

29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ
τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπο-
ρευέσθω· ἀλλ' εἴτις ἀγαθὸς
πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας,
ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσι.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν
ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν
ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυ-
μὸς, καὶ ὀργὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ
βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑ-
μῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους
χρηστοὶ, εὔσπλαγχνοι, χαριζό-
μενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς
ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Κεφ. ε'. 5.

ΓΙΝΕΣΘΕ οὖν μιμηταὶ
τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀ-
γαπητά·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀ-
γάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠ-
γάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν
ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν
καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὀσμὴν
εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀ-
καθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ
ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς
πρέπει ἁγίοις·

4 Καὶ αἰσχρότης, καὶ μω-
ρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ
οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον
εὐχαριστία.

5 Τοῦτο γὰρ ἐστε γινώσκον-
τες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκά-
θαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν
εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κλη-
ρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω
κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ
ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέ-
τοχοι αὐτῶν.

8 Ἦτε γάρ ποτε σκότος,
νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς

τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·
9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ
Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύ-
νῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·)
10 Δοκιμάζοντες τί ἐστιν
εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.
11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε
τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ
σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγ-
χετε.
12 Τὰ γὰρ κρυφῆ γινό-
μενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι
καὶ λέγειν.
13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχό-
μενα, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦ-
ται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμε-
νον, φῶς ἐστι.
14 Διὸ λέγει· Ἔγειραι ὁ
καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν
νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ
Χριστός.
15 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκρι-
βῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄ-
σοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·
16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν
καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονη-
ραί εἰσι.
17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε
ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί
τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.
18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε
οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ
πληροῦσθε ἐν Πνεύματι·
19 Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλ-
μοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευ-
ματικαῖς· ᾄδοντες καὶ ψάλ-
λοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ
Κυρίῳ·
20 Εὐχαριστοῦντες πάντο-
τε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρί.
21 Ὑποτασσόμενοι ἀλλή-
λοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.
22 Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ
Κυρίῳ·
23 Ὅτι ὁ ἀνήρ ἐστι κεφα-
λὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ
Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλη-
σίας· καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ
σώματος.
24 Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλη-
σία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ,
οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν ἐν παντί.
25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε
τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς
καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκ-
κλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν
ὑπὲρ αὐτῆς·
26 Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ,
καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδα-
τος ἐν ῥήματι·
27 Ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν
ἑαυτῷ ἔνδοξον, τὴν ἐκκλησίαν
μὴ ἔχουσαν σπῖλον, ἢ ῥυτίδα,
ἤ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα
ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος.
28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ
ἄνδρες ἀγαπᾷν τὰς ἑαυτῶν
γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώ-
ματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ
γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.
29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν
ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ'
ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτὴν, καθ-
ὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν.

30 Ὅτι

Digitized by Google

30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ
σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων
αὐτοῦ.
31 Ἀντὶ τούτου καταλείψει
ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ
καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολ-
ληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν.
32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα
ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν,
καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ'
ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖ-
κα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν·
ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν
ἄνδρα.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΤΑ τέκνα ὑπακούετε τοῖς
γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυ-
ρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον.
2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
τὴν μητέρα· (ἥτις ἐστὶν ἐντο-
λὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ)
3 Ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ
μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.
4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παρ-
οργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ'
ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ
νουθεσίᾳ Κυρίου.
5 Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς
κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φό-
βου καὶ τρόμου, ἐν ἁπλότητι τῆς
καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·
6 Μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλεί-
αν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ'
ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες
τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς·
7 Μετ' εὐνοίας δουλεύοντες
τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις·
8 Εἰδότες ὅτι ὃ ἐάν τι ἕκα-
στος ποιήσῃ ἀγαθὸν, τοῦτο κο-
μιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε
δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.
9 Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ
ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς, ἀνιέντες
τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ
ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν
οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ
ἔστι παρ' αὐτῷ.
10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου,
ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν
τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.
11 Ἐνδύσασθε τὴν πανο-
πλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύν-
ασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς
μεθοδείας τοῦ διαβόλου.
12 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ
πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα,
ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς
τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμο-
κράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος
τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ
τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανί-
οις.
13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε
τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα
δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα
κατεργασάμενοι στῆναι.
14 Στῆτε οὖν περιζωσάμε-
νοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀλη-
θείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώ-
ρακα τῆς δικαιοσύνης·
15 Καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς
πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγ-
γελίου τῆς εἰρήνης·

Digitized by Google

16 Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι·

17 Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ·

18 Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων,

19 Καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθείη λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παῤῥησίᾳ, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου·

20 Ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παῤῥησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ᾽ ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ·

22 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.
Ἐν στίχοις τιε.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν,

4 Πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος,

5 Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν·

6 Πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

7 Καθὼς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ
τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑ-
μῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ
καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσ-
μοῖς μου, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ
βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγ-
κοινωνούς μου τῆς χάριτος
πάντας ὑμᾶς ὄντας.
8 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ
Θεὸς, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑ-
μᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι,
ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλ-
λον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν
ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει·
10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς
τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικ-
ρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέ-
ραν Χριστοῦ·
11 Πεπληρωμένοι καρπῶν
δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον
Θεοῦ.
12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βού-
λομαι, ἀδελφοὶ, ὅτι τὰ κατ'
ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ
εὐαγγελίου ἐλήλυθεν.
13 Ὥστε τοὺς δεσμούς μου
φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν
ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς
λοιποῖς πᾶσι·
14 Καὶ τοὺς πλείονας τῶν
ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθό-
τας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσο-
τέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν
λόγον λαλεῖν.
15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον
καὶ ἔριν· τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν
τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν.
16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν
Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἁγ-
νῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέ-
ρειν τοῖς δεσμοῖς μου·
17 Οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδό-
τες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐ-
αγγελίου κεῖμαι.
18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ
τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε
ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλ-
λεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλ-
λὰ καὶ χαρήσομαι.
19 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι
ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ
τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχο-
ρηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
20 Κατὰ τὴν ἀποκαραδο-
κίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδε-
νὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν
πάσῃ παῤῥησίᾳ, ὡς πάντοτε,
καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς
ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ
ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.
21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν,
Χριστὸς, καὶ τὸ ἀποθανεῖν,
κέρδος.
22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ,
τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί
αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω.
23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν
δύο· τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς
τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ
εἶναι· πολλῷ μᾶλλον κρεῖσ-
σον.
24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ
σαρκὶ, ἀναγκαιότερον δι' ὑ-
μᾶς.
25 Καὶ τοῦτο πεποιθὼς
οἶδα,

Digitized by Google

οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ συμπαρα-
μενῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν ὑ-
μῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς
πίστεως.
26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑ-
μῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ, διὰ τῆς ἐμῆς
παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.
27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγ-
γελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε,
ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς,
εἴτε ἀπὼν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑ-
μῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύ-
ματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦν-
τες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου·
28 Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν
μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων·
ἥτις αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔνδειξις
ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας,
καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·
29 Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη
τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ
εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ
τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν·
30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔ-
χοντες οἷον ἴδετε ἐν ἐμοὶ, καὶ
νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Κεφ. β΄. 2.

ΕΙ τις οὖν παράκλησις ἐν
Χριστῷ, εἴτι παραμύ-
θιον ἀγάπης, εἴτις κοινωνία
Πνεύματος, εἴτινα σπλάγ-
χνα καὶ οἰκτιρμοὶ,
2 Πληρώσατέ μου τὴν χα-
ρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν
αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμ-
ψυχοι, τὸ ἓν φρονοῦντες.
3 Μηδὲν κατὰ ἐρίθειαν, ἢ
κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπει-
νοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι
ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.
4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος
σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων
ἕκαστος.
5 Τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν
ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
6 Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑ-
πάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγή-
σατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ·
7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε,
μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοι-
ώματι ἀνθρώπων γενόμενος·
8 Καὶ σχήματι εὑρεθεὶς
ὡς ἄνθωπος, ἐταπείνωσεν
ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος
μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ
σταυροῦ.
9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν
ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐ-
τῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα·
10 Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰη-
σοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρα-
νίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχ-
θονίων·
11 Καὶ πᾶσα γλῶσσα
ἐξομολογήσηται ὅτι Κύριος
Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ
πατρός.
12 Ὥστε, ἀγαπητοί μου,
καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε,
μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου
μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ
μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου,
μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυ-
τῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·
13 Ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνερ-
γῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ
ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.

14 Πάντα

Digitized by Google

14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν·
15 Ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,
16 Λόγον ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα·
17 Ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν.
18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε, καὶ συγχαίρετέ μοι.
19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν.
20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει.
21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.
23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ, ἐξαυτῆς.
24 Πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς.
25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην, Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς·
26 Ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε.
27 Καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ.
28 Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, κἀγὼ ἀλυπότερος ὦ.
29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε·
30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

Κεφ. γ'. 3.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ· τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.
2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.
3 Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομὴ, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·
4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν

Digitized by Google

ποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ, ἐγὼ μᾶλλον,

5 Περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὶν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος·

6 Κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν· κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος.

7 Ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

8 Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου· δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

9 Καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·

10 Τοῦ γνῶναι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ·

11 Εἴπως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοὶ, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι·

14 Ἓν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν, καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει.

16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν.

17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοὶ, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·

19 Ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

Κεφ.

Digitized by Google

Κεφ. δ΄. 4.

ΩΣΤΕ, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοὶ, ϗ ἐπιπό-
θητοι, χαρὰ ϗ στέφανός μου, οὕτω
στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.
2 Εὐοδίαν παρακαλῶ, ϗ
Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐ-
τὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.
3 Καὶ ἐρωτῶ καί σε σύ-
ζυγε γνήσιε, συλλαμβάνου
αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγ-
γελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ
ϗ Κλήμεντος, ϗ τῶν λοιπῶν
συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα
ἐν βίβλῳ ζωῆς.
4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάν-
τοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.
5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσ-
θήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ
Κύριος ἐγγύς.
6 Μηδὲ μεριμνᾶτε· ἀλλ'
ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ ϗ τῇ
δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ
αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω
πρὸς τὸν Θεόν·
7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ
ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρου-
ρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν ϗ
τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ.
8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ὅσα
ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα
δίκαια, ὅσα ἁγνὰ, ὅσα προσ-
φιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀ-
ρετὴ ϗ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα
λογίζεσθε·
9 Ἃ ϗ ἐμάθετε, ϗ παρε-
λάβετε, ϗ ἠκούσατε, ϗ εἴδετε
ἐν ἐμοὶ, ταῦτα πράσσετε, ϗ
ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ'
ὑμῶν.
10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ
μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνε-
θάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ'
ᾧ ϗ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ.
11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν
λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς
εἰμι, αὐτάρκης εἶναι.
12 Οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι,
οἶδα ϗ περισσεύειν· ἐν παντὶ
ϗ ἐν πᾶσι μεμύημαι ϗ χορ-
τάζεσθαι ϗ πεινᾷν, ϗ περισ-
σεύειν ϗ ὑστερεῖσθαι.
13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ
ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ.
14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσα-
τε, συγκοινωνήσαντές μου τῇ
θλίψει.
15 Οἴδατε δὲ ϗ ὑμεῖς,
Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ
εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ
Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκ-
κλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον
δόσεως ϗ λήψεως, εἰ μὴ ὑ-
μεῖς μόνοι·
16 Ὅτι ϗ ἐν Θεσσαλο-
νίκῃ ϗ ἅπαξ ϗ δὶς εἰς τὴν
χρείαν μοι ἐπέμψατε.
17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ
δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρ-
πὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον
ὑμῶν.
18 Ἀπέχω δὲ πάντα, ϗ
περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξ-
άμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ
παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας,
θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ
Θεῷ.

Digitized by Google

19 Ὁ δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.

22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου. Ἐν στίχοις σή.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς,

2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ἡμῶν προσευχόμενοι·

4 Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,

6 Τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι καρποφορούμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ·

7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ·

8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ·

10 Περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ

θῷ καρποφορούμενοι καὶ αὐξανό-
μενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ
Θεοῦ·
11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυ-
ναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος
τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν
ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν
μετὰ χαρᾶς·
12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πα-
τρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς
τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν
ἁγίων ἐν τῷ φωτί·
13 Ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ
τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ
μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ.
14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀ-
πολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος
αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρ-
τιῶν.
15 Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ
τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πά-
σης κτίσεως·
16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη
τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ
καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι,
εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί,
εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι᾽
αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·
17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ
πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ
συνέστηκε.
18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κε-
φαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκ-
κλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχή, πρω-
τότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα
γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρω-
τεύων·
19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε
πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι·
20 Καὶ δι᾽ αὐτοῦ ἀποκα-
ταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν,
εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵμα-
τος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι᾽ αὐτοῦ,
εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
21 Καὶ ὑμᾶς ποτὲ ὄντας
ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς
τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς
πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλ-
λαξεν,
22 Ἐν τῷ σώματι τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανά-
του· παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους
καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους
κατενώπιον αὐτοῦ·
23 Εἴ γε ἐπιμένετε τῇ
πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδ-
ραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι
ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγε-
λίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέν-
τος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ
ὑπὸ τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην
ἐγὼ Παῦλος διάκονος.
24 Ὃς νῦν χαίρω ἐν τοῖς
παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ
ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα
τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ
σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος
αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία·
25 Ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διά-
κονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν
τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι
εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ·
26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀπο-
κεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων

Digitized by Google

καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ
ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς
γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς
δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν
ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·
28 Ὃν ἡμεῖς καταγγέλλο-
μεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρω-
πον, καὶ διδάσκοντες πάντα ἄν-
θρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα
παραστήσωμεν πάντα ἄνθρω-
πον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνι-
ζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν
αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ
ἐν δυνάμει.

Κεφ. β΄. 2.

ΘΕΛΩ γὰρ ὑμᾶς εἰδέ-
ναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω
περὶ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδι-
κείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασι τὸ
πρόσωπόν μου ἐν σαρκί·
2 Ἵνα παρακληθῶσιν αἱ
καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέν-
των ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα
πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς
συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ
μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ
τοῦ Χριστοῦ·
3 Ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θη-
σαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως ἀπόκρυφοι.
4 Τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μή
τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν
πιθανολογίᾳ.
5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄ-
πειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι
σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέ-
πων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ
στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πί-
στεως ὑμῶν.
6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν
αὐτῷ περιπατεῖτε·
7 Ἐῤῥιζωμένοι καὶ ἐποικο-
δομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαι-
ούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς
ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν
αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.
8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς
ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς
φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης,
κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀν-
θρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ
κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν.
9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ
πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεό-
τητος σωματικῶς·
10 Καί ἐστε ἐν αὐτῷ πεπ-
ληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ
πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·
11 Ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε
περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν
τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος
τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν
τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ·
12 Συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ
βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρ-
θητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνερ-
γείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος
αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.
13 Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄν-
τας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ
τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς
ὑμῶν, συνεζωοποίησε σὺν αὐ-
τῷ, χαρισάμενος ὑμῖν πάντα
τὰ παραπτώματα·
14 Ἐξαλείψας τὸ καθ'
ἡμῶν

Digitized by Google

ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμα-
σιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, ϗ
αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προ-
σηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ·
15 Ἀπεκδυσάμενος τὰς
ἀρχὰς ϗ τὰς ἐξουσίας ἐδειγ-
μάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, θριαμ-
βεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.
16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρι-
νέτω ἐν βρώσει, ἢ ἐν πόσει,
ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς, ἢ νουμηνίας,
ἢ σαββάτων·
17 Ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελ-
λόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χρι-
στοῦ.
18 Μηδεὶς ὑμᾶς κατα-
βραβευέτω θέλων ἐν ταπεινο-
φροσύνῃ ϗ θρησκείᾳ τῶν ἀγ-
γέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβα-
τεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ
τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·
19 Καὶ οὐ κρατῶν τὴν κε-
φαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα
διὰ τῶν ἁφῶν ϗ συνδέσμων
ἐπιχορηγούμενον ϗ συμβιβα-
ζόμενον, αὔξει τὴν αὔξησιν
τοῦ Θεοῦ.
20 Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν
τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων
τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν
κόσμῳ δογματίζεσθε;
21 Μὴ ἅψῃ, μηδὲ γεύσῃ,
μηδὲ θίγῃς·
22 Ἅ ἐστι πάντα εἰς φθο-
ρὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ
ἐντάλματα ϗ διδασκαλίας τῶν
ἀνθρώπων·
23 Ἅτινά ἐστι λόγον μὲν
ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησ-
κείᾳ ϗ ταπεινοφροσύνῃ ϗ ἀ-
φειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ
τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς
σαρκός.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΙ οὖν συνηγέρθητε τῷ
Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε,
οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ
Θεοῦ καθήμενος.
2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.
3 Ἀπεθάνετε γὰρ, ϗ ἡ
ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ
Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.
4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερω-
θῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε ϗ ὑ-
μεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσ-
θε ἐν δόξῃ.
5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη
ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορ-
νείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος,
ἐπιθυμίαν κακὴν, ϗ τὴν
πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλο-
λατρεία·
6 Δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ
Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπει-
θείας.
7 Ἐν οἷς ϗ ὑμεῖς περιε-
πατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν
αὐτοῖς.
8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε ϗ ὑ-
μεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν,
κακίαν, βλασφημίαν, αἰσ-
χρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος
ὑμῶν.
9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλή-
λους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν πα-
λαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς
πράξεσιν αὐτοῦ·

Digitized by Google

10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν·

11 Ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος· περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία· βάρβαρος καὶ Σκύθης· δοῦλος καὶ ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πρᾳότητα, μακροθυμίαν·

13 Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς.

14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος·

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι, καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ πᾶν ὅ,τι ἂν ποιῆτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.

22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν.

23 Καὶ πᾶν ὅ,τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

24 Εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε.

25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησε· καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία.

Κεφ. δ'. 4.

ΟΙ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.

2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ·

3 Προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι

τὸ

Digitized by Google

τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι·

4 Ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.

6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ·

8 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν·

9 Σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε.

10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν·

11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία.

12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ.

13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει.

14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς.

15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.

17 Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου. Ἐν στίχοις σή.

Digitized by Google

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν·

3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·

4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι, ὑπὸ Θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν·

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς Πνεύματος ἁγίου·

7 Ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.

8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελήλυθεν, ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι.

9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποίαν εἴσοδον ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ·

10 Καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

Κεφ. β΄. 2.

ΑΥΤΟΙ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοὶ, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν·

2 Ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαῤῥησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι.

3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ·

4 Ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα

μάσμεθα

Digitized by Google

μάσμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευ-
θῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λα-
λοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀ-
ρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ
δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.
5 Οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ
κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς
οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεο-
νεξίας· Θεὸς μάρτυς·
6 Οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώ-
πων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν, οὔτε
ἀπ' ἄλλων· δυνάμενοι ἐν βά-
ρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι,
7 Ἀλλ' ἐγενήθημεν ἤπιοι
ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς
θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα.
8 Οὕτως ἱμειρόμενοι ὑ-
μῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι
ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν
ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν
γεγένησθε.
9 Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελ-
φοὶ, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν
μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέ-
ρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ
ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκη-
ρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Θεοῦ.
10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ
Θεὸς, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ
ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύου-
σιν ἐγενήθημεν.
11 Καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα
ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκ-
να ἑαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑμᾶς
καὶ παραμυθούμενοι,
12 Καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς
τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως
τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς
εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ
δόξαν.
13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐ-
χαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπ-
τως, ὅτι παραλαβόντες λόγον
ἀκοῆς παρ' ἡμῶν, τοῦ Θεοῦ,
ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων,
ἀλλὰ (καθώς ἐστιν ἀληθῶς)
λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν
ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν.
14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ
ἐγενήθητε, ἀδελφοὶ, τῶν ἐκ-
κλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ὅτι ταὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς
ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν,
καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰου-
δαίων·
15 Τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀ-
ποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς
ἰδίους προφήτας, καὶ ὑμᾶς ἐκ-
διωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσ-
κόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις
ἐναντίων·
16 Κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς
ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν,
εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν
τὰς ἁμαρτίας πάντοτε· ἔφθα-
σε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς
τέλος.
17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ,
ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν
πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ,
οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπου-
δάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν
ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.
18 Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦ-
λος)

Digitized by Google

λος) ϗ ἅπαξ ϗ δὶς, ϗ ἐνέ-
κοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.
19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς,
ἢ χαρὰ, ἢ ςέφανος καυχή-
σεως; ἢ ὐχὶ ϗ ὑμεῖς ἔμ-
προσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριςοῦ, ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ;
20 Ὑμεῖς γάρ ἐςε ἡ δόξα
ἡμῶν ϗ ἡ χαρά.

Κεφ. γ'. 3.

ΔΙΟ μηκέτι ςέγοντες,
εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι·
2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τιμό-
θεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ϗ
διάκονον τοῦ Θεοῦ ϗ συνεργὸν
ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
Χριςοῦ, εἰς τὸ ςηρίξαι ὑμᾶς
ϗ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ
τῆς πίςεως ὑμῶν·
3 Τῷ μηδένα σαίνεσθαι
ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις·
αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦ-
το κείμεθα.
4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς
ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι
μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς
ϗ ἐγένετο, ϗ οἴδατε.
5 Διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι
ςέγων, ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι
τὴν πίςιν ὑμῶν· μήπως ἐπεί-
ρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, ϗ εἰς
κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.
6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμο-
θέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, ϗ
εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πί-
ςιν ϗ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, ϗ
ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν
πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς
ἰδεῖν, καθάπερ ϗ ἡμεῖς ὑμᾶς·
7 Διὰ τοῦτο παρεκλήθη-
μεν, ἀδελφοὶ, ἐφ' ὑμῖν, ἐπὶ
πάσῃ τῇ θλίψει ϗ ἀνάγκῃ
ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πίςεως·
8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑ-
μεῖς ςήκητε ἐν Κυρίῳ.
9 Τίνα γὰρ εὐχαριςίαν
δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦ-
ναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ
χαρᾷ ᾗ χαίρομεν δι' ὑμᾶς
ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
10 Νυκτὸς ϗ ἡμέρας ὑ-
περ ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ
ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, ϗ
καταρτίσαι τὰ ὑςερήματα τῆς
πίςεως ὑμῶν;
11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς ϗ
πατὴρ ἡμῶν, ϗ ὁ Κύριος ἡ-
μῶν Ἰησοῦς Χριςὸς κατευθύ-
ναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς.
12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος
πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι
τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ
εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς
εἰς ὑμᾶς·
13 Εἰς τὸ ςηρίξαι ὑμῶν
τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁγι-
ωσύνῃ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ϗ
πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ
μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐ-
τοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοὶ, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περι-

πατεῖν,

Digitized by Google

πατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα
περισσεύητε μᾶλλον·
2 Οἴδατε γὰρ τίνας πα-
ραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
3 Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα
τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν,
ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
πορνείας·
4 Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ
ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁ-
γιασμῷ καὶ τιμῇ·
5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμί-
ας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ
μὴ εἰδότα τὸν Θεόν·
6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ
πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἔκ-
δικος ὁ Κύριος περὶ πάντων
τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν
ὑμῖν, καὶ διεμαρτυράμεθα.
7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς
ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ'
ἐν ἁγιασμῷ.
8 Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν, οὐκ
ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν
Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα
αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.
9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας
οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν·
αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοι
ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾷν ἀλλήλους.
10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ
εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς
ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· πα-
ρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
περισσεύειν μᾶλλον·
11 Καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡ-
συχάζειν καὶ πράσσειν τὰ
ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδί-
αις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν
παρηγγείλαμεν·
12 Ἵνα περιπατῆτε εὐσ-
χημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ
μηδενὸς χρείαν ἔχητε.
13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγ-
νοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κε-
κοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε,
καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔ-
χοντες ἐλπίδα.
14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι
Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω
καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ
τοῦ Ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτῷ.
15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν
ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ
ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς
τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ
φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας.
16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος
ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρ-
χαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ
νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται
πρῶτον.
17 Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες
οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν
αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νε-
φέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυ-
ρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε
σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.
18 Ὥστε παρακαλεῖτε ἀλ-
λήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

Κεφ. έ. 5.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν χρόνων καὶ
τῶν καιρῶν, ἀδελφοί,
οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσ-
θαι·

2 Αὐτοὶ

2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴ-
δατε, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίȣ ὡς
κλέπτης ἐν νυκτὶ, ὕτως ἔρ-
χεται.
3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν, εἰ-
ρήνη ϗ ἀσφάλεια, τότε αἰφ-
νίδιος αὐτοῖς ἐφίςαται ὄλεθ-
ρος, ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαςρὶ
ἐχȣ́σῃ· ϗ ȣ μὴ ἐκφύγωσιν.
4 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, ȣκ
ἐςὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα
ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ.
5 Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός
ἐςε, ϗ υἱοὶ ἡμέρας: ȣκ ἐσμὲν
νυκτὸς, ȣδὲ σκότȣς.
6 Ἄρα ȣ̃ν μὴ καθεύδωμεν
ὡς ϗ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγο-
ρῶμεν ϗ νήφωμεν.
7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκ-
τὸς καθεύδȣσι· ϗ οἱ μεθυσ-
κόμενοι, νυκτὸς μεθύȣσιν.
8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες,
νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα
πίςεως ϗ ἀγάπης· ϗ περικε-
φαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας.
9 Ὅτι ȣκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ
Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς πε-
ριποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ
Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃·
10 Τȣ̃ ἀποθανόντος ὑπὲρ
ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν,
εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν
αὐτῷ ζήσωμεν.
11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλ-
λήλȣς, ϗ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν
ἕνα, καθὼς ϗ ποιεῖτε.
12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, εἰδέναι τȣ̀ς κοπιῶντας
ἐν ὑμῖν, ϗ προϊςαμένȣς ὑμῶν
ἐν Κυρίῳ, ϗ νȣθετȣ̃ντας ὑμᾶς·
13 Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτȣ̀ς
ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ,
διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν· εἰρηνεύ-
ετε ἐν ἑαυτοῖς.
14 Παρακαλȣ̃μεν δὲ ὑ-
μᾶς, ἀδελφοὶ, νȣθετεῖτε τȣ̀ς
ἀτάκτȣς, παραμυθεῖσθε τȣ̀ς
ὀλιγοψύχȣς, ἀντέχεσθε τῶν
ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς
πάντας.
15 Ὁρᾶτε μή τις κακὸν
ἀντὶ κακȣ̃ τινὶ ἀποδῷ· ἀλλὰ
πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε ϗ
εἰς ἀλλήλȣς καὶ εἰς πάντας.
16 Πάντοτε χαίρετε.
17 Ἀδιαλείπτως προσεύ-
χεσθε.
18 Ἐν παντὶ εὐχαριςεῖτε·
τȣ̃το γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν
Χριςῷ Ἰησȣ̃ εἰς ὑμᾶς.
19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε·
20 Προφητείας μὴ ἐξȣθε-
νεῖτε.
21 Πάντα δοκιμάζετε, τὸ
καλὸν κατέχετε.
22 Ἀπὸ παντὸς εἴδȣς πο-
νηρȣ̃ ἀπέχεσθε.
23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς
εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτε-
λεῖς· ϗ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ
πνεῦμα, ϗ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ
σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ πα-
ρȣσίᾳ τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃
Χριςȣ̃ τηρηθείη.
24 Πιςὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς,
ὃς ϗ ποιήσει.
25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεσθε
περὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπάσασθε

Digitized by Google

26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς.
28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν· Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.
ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους·
4 Ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε·
5 Ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε.
6 Εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ, ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν·
7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ,
8 Ἐν πυρὶ φλογὸς, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεὸν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
9 Οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὄλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·
10 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν, (ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς,) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
11 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Digitized by Google

ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσαν
εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον
πίστεως ἐν δυνάμει·
12 Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν
αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. β΄. 2.

ΕΡΩΤΩΜΕΝ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς πα-
ρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγω-
γῆς ἐπ' αὐτὸν,
2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως σα-
λευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς,
μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ
πνεύματος, μήτε διὰ λόγου,
μήτε δι' ἐπιστολῆς, ὡς δι' ἡ-
μῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέ-
ρα τοῦ Χριστοῦ.
3 Μήτις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ
κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν
μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶ-
τον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρω-
πος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας,
4 Ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπε-
ραιρόμενος ἐπὶ πᾶν το λεγό-
μενον Θεὸν ἢ σέβασμα· ὥστε
αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ
ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύν-
τα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός.
5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι
ὢν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον
ὑμῖν;
6 Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴ-
δατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι
αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ.
7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη
ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον
ὁ κατέχων ἄρτι, ἕως ἐκ μέσου
γένηται·
8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθή-
σεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος
ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ
στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει
τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας
αὐτοῦ·
9 Οὗ ἐστιν ἡ παρουσία κατ'
ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ
δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέ-
ρασι ψεύδους·
10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς
ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·
ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀ-
ληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ
σωθῆναι αὐτούς.
11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψῃ,
αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλά-
νης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς
τῷ ψεύδει.
12 Ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ
μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ,
ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀ-
δικίᾳ.
13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν
εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε
περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπη-
μένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἵλετο
ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς
σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ Πνεύ-
ματος, καὶ πίστει ἀληθείας·
14 Εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς
διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς
περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στή-
κετε,

Digitized by Google

κεῖτε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδό-
σεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ
λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ
Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγα-
πήσας ἡμᾶς, καὶ δοὺς παρά-
κλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀ-
γαθὴν ἐν χάριτι,
17 Παρακαλέσαι ὑμῶν
τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς
ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟ λοιπὸν προσεύχεσθε,
ἀδελφοὶ, περὶ ἡμῶν,
ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέ-
χῃ, καὶ δοξάζηται καθὼς καὶ
πρὸς ὑμᾶς·
2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ
τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀν-
θρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ
πίστις.
3 Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος,
ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
4 Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυ-
ρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγ-
γέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ
ποιήσετε.
5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύ-
ναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν
ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπο-
μονὴν τοῦ Χριστοῦ.
6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν,
ἀδελφοὶ, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσ-
θαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελ-
φοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ
μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν
παρέλαβε παρ' ἡμῶν.
7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς
δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ
ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν·
8 Οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφά-
γομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν
κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡ-
μέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ
μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν.
9 Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξου-
σίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον
δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι
ἡμᾶς.
10 Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς
ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν
ὑμῖν, ὅτι εἴτις οὐ θέλει ἐρ-
γάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω.
11 Ἀκούομεν γάρ τινας
περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκ-
τως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ
περιεργαζομένους.
12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παρ-
αγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν
διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας
ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον
ἐσθίωσιν.
13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, μὴ
ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες.
14 Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει
τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστο-
λῆς, τοῦτον σημειοῦσθε· καὶ μὴ
συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐν-
τραπῇ·
15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν
ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς
ἀδελφόν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος
τῆς εἰρήνης δῴη ὑμῖν τὴν εἰ-
ρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ
τρόπῳ.

Digitized by Google

τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὅ ἐστι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν. Ἐν στίχοις ρϛ΄.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν ϗ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,

2 Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, ϗ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν·

4 Μηδὲ προσέχειν μύθοις, ϗ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει.

5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας, ϗ συνειδήσεως ἀγαθῆς, ϗ πίστεως ἀνυποκρίτου.

6 Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν·

7 Θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.

8 Οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται·

9 Εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ ϗ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι ϗ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις ϗ βεβήλοις, πατραλῴαις ϗ μητραλῴαις, ἀνδροφόνοις,

10 Πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, ϗ εἴτι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται·

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.

12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με, Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν·

13 Τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον ϗ διώκτην ϗ ὑβριστήν·

Digitized by Google

βριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι
ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ·
14 Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ
πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.
15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πά-
σης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι
Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν
κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι,
ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ.
16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεή-
θην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδεί-
ξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶ-
σαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑπο-
τύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύ-
ειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.
17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰ-
ώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ
σοφῷ Θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
18 Ταύτην τὴν παραγ-
γελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκ-
νον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προ-
αγούσας ἐπί σε προφητείας,
ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν
καλὴν στρατείαν·
19 Ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν
συνείδησιν· ἥν τινες ἀπωσά-
μενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυά-
γησαν.
20 Ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ
Ἀλέξανδρος· οὓς παρέδωκα
τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι
μὴ βλασφημεῖν.

Κεφ. β'. 2.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν πρῶ-
τον πάντων ποιεῖσθαι
δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις,
εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀν-
θρώπων·
2 Ὑπὲρ βασιλέων, τῶν
πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄν-
των· ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον
βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσε-
βείᾳ καὶ σεμνότητι.
3 Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀ-
πόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος
ἡμῶν Θεοῦ,
4 Ὃς πάντας ἀνθρώπους
θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνω-
σιν ἀληθείας ἐλθεῖν.
5 Εἷς γὰρ Θεὸς, εἷς καὶ
μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων,
ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς·
6 Ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυ-
τρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύ-
ριον καιροῖς ἰδίοις.
7 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ
καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω
ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι) δι-
δάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ
ἀληθείᾳ.
8 Βούλομαι οὖν προσεύχεσ-
θαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τό-
πῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας
χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.
9 Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖ-
κας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, με-
τὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσ-
μεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν πλέγμα-
σιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις,
ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ·
10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναι-
ξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέ-
βειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν.
11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μαν-
θανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

Digitized by Google

12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.

13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα.

14 Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέγονε·

15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

Κεφ. γ'. 3.

ΠΙΣΤΟΣ ὁ λόγος, εἴτις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.

2 Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλαιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν·

3 Μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον·

4 Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος·

5 (Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;)

6 Μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρῖμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς·

9 Ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει·

10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες.

11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνὰς, μὴ διαβόλους, νηφαλαίους, πιστὰς ἐν πᾶσι.

12 Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι, καὶ τῶν ἰδίων οἴκων.

13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον·

15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις και-

Digitized by Google

ροις ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν,

3 Κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.

4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ, καλὸν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον.

5 Ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ᾗ παρηκολούθηκας.

7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.

8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος.

10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

12 Μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ.

13 Ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι· ἵνα σοῦ ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

16 Ἔπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Κεφ. ε΄. 5.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς·

2 Πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφὰς, ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ.

3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας.

4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο γάρ ἐστι καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ

5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα, καὶ
μεμονωμένη, ἤλπικεν ἐπὶ τὸν
Θεὸν, καὶ προσμένει ταῖς δεή-
σεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκ-
τὸς καὶ ἡμέρας.
6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα
τέθνηκε.
7 Καὶ ταῦτα παράγγελ-
λε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ὦσιν.
8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ
μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προ-
νοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ ἔστιν
ἀπίστου χείρων.
9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ
ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα, γεγον-
υῖα ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή·
10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρ-
τυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν,
εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁγίων
πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις
ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀ-
γαθῷ ἐπηκολούθησε.
11 Νεωτέρας δὲ χήρας
παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρη-
νιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν
θέλουσιν·
12 Ἔχουσαι κρῖμα, ὅτι τὴν
πρώτην πίστιν ἠθέτησαν.
13 Ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μαν-
θάνουσι περιερχόμεναι τὰς οἰ-
κίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ, ἀλ-
λὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι,
λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα.
14 Βούλομαι οὖν νεωτέρας
γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσ-
ποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν
διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδο-
ρίας χάριν.
15 Ἤδη γάρ τινες ἐξετρά-
πησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.
16 Εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ
ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐ-
ταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκ-
κλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χή-
ραις ἐπαρκέσῃ.
17 Οἱ καλῶς προεστῶτες
πρεσβύτεροι, διπλῆς τιμῆς ἀ-
ξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶν-
τες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.
18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή·
Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις· καί·
Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ
αὐτοῦ.
19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατ-
ηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς
εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύ-
ρων.
20 Τοὺς ἁμαρτάνοντας, ἐν-
ώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ
οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.
21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγ-
γέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς
χωρὶς προκρίματος, μηδὲν
ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν.
22 Χεῖρας ταχέως μηδενὶ
ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρ-
τίαις ἀλλοτρίαις. Σεαυτὸν
ἁγνὸν τήρει.
23 Μηκέτι ὑδροπότει,
ἀλλ' οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν
στόμαχόν σου, καὶ τὰς πυκνάς
σου ἀσθενείας.
24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ
ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προά-
γουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ
ἐπακολουθοῦσιν.

25 Ὡσαύτως

Digitized by Google

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ
ἔργα πρόδηλά ἐστι· καὶ τὰ ἄλ-
λως ἔχοντα, κρυβῆναι οὐ δύ-
ναται.

Κεφ. ς'. 6.

ΟΣΟΙ εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν
δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπό-
τας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσ-
θωσαν· ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασ-
φημῆται·
2 Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσ-
πότας, μὴ καταφρονείτωσαν,
ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλ-
λον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί
εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ, οἱ τῆς εὐεργε-
σίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦ-
τα δίδασκε, καὶ παρακάλει.
3 Εἴτις ἑτεροδιδασκαλεῖ,
καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι
λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ'
εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,
4 Τετύφωται, μηδὲν ἐπι-
στάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ
ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἐξ
ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασ-
φημίαι, ὑπόνοιαι πονηραὶ,
5 Παραδιατριβαὶ διεφθαρ-
μένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ
ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας,
νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν
εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν
τοιούτων.
6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας
ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας.
7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν
εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ
ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.
8 Ἔχοντες δὲ διατροφὰς
καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρ-
κεσθησόμεθα.
9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν,
ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ
παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολ-
λὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς,
αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώ-
πους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.
10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν
κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία· ἧς
τινὲς ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθη-
σαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυ-
τοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολ-
λαῖς.
11 Σὺ δὲ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ
Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ
δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν,
ἀγάπην, ὑπομονὴν, πρᾳότητα.
12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν
ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ
τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ
ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας
τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον
πολλῶν μαρτύρων.
13 Παραγγέλλω σοι ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος
τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ
μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολο-
γίαν·
14 Τηρῆσαί σε τὴν ἐντο-
λὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον,
μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
15 Ὃν καιροῖς ἰδίοις δείξει
ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης,
ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων,
καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων·

16 Ὁ

Digitized by Google

16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃ εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.

17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν·

18 Ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς·

19 Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς.

20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως·

21 Ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἥτις ἐστὶ μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς. Ἐν στίχοις σλ'.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σοῦ τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ·

5 Ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνῴκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι, καὶ τῇ μητρί σου Εὐνίκῃ· πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί.

6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.

7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ

Digitized by Google

δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σω-
φρονισμοῦ.
8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ
μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ·
ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐ-
αγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ·
9 Τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ
καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, οὐ
κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ'
ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν
δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
πρὸ χρόνων αἰωνίων·
10 Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν
διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆ-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κα-
ταργήσαντος μὲν τὸν θάνα-
τον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ
ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου·
11 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κή-
ρυξ καὶ ἀπόστολος, καὶ διδάσκα-
λος ἐθνῶν.
12 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦ-
τα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισ-
χύνομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπί-
στευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυ-
νατός ἐστι τὴν παραθήκην μου
φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡ-
μέραν.
13 Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγι-
αινόντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ
ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
14 Τὴν καλὴν παρακατα-
θήκην φύλαξον διὰ Πνεύμα-
τος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.
15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπε-
στράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ
Ἀσίᾳ, ὧν ἐστι Φύγελλος καὶ
Ἑρμογένης.
16 Δῴη ἔλεος ὁ Κύριος
τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι
πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν
ἅλυσίν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη·
17 Ἀλλὰ γενόμενος ἐν
Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτη-
σέ με, καὶ εὗρε·
18 Δῴη αὐτῷ ὁ Κύριος
εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν
Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον
σὺ γινώσκεις.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυ-
ναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
2 Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ
διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα
παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵ-
τινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους
διδάξαι.
3 Σὺ οὖν κακοπάθησον, ὡς
καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Οὐδεὶς στρατευόμενος
ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγ-
ματείαις, ἵνα τῷ στρατολογή-
σαντι ἀρέσῃ.
5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ
στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως
ἀθλήσῃ.
6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν
δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν με-
ταλαμβάνειν.
7 Νόει ἃ λέγω· δῴη γάρ
σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.
8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χρι-
στὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ
σπέρματος Δαβίδ, κατὰ τὸ
εὐαγγέλιόν μου·

9 Ἐν

Digitized by Google

9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι
δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ'
ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται.

10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπο-
μένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ
αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης
αἰωνίου.

11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ
συναπεθάνομεν, καὶ συζήσο-
μεν·

12 Εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμ-
βασιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα,
κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς·

13 Εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος
πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυ-
τὸν οὐ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμνησκε,
διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου μὴ λογομαχεῖν, εἰς
οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστρο-
φῇ τῶν ἀκουόντων.

15 Σπούδασον σεαυτὸν δό-
κιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ,
ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθο-
τομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας.

16 Τὰς δὲ βεβήλους κενο-
φωνίας περιΐστασο· ἐπὶ πλεῖον
γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας·

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς
γάγγραινα νομὴν ἕξει· ὧν ἐστιν
Ὑμέναιος καὶ Φιλητός·

18 Οἵτινες περὶ τὴν ἀλή-
θειαν ἠστόχησαν, λέγοντες τὴν
ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ ἀ-
νατρέπουσι τήν τινων πίστιν.

19 Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέ-
λιος τοῦ Θεοῦ ἕστηκεν, ἔχων
τὴν σφραγῖδα ταύτην· Ἔγνω
Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ. καί,
Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ
ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ
οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ
ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ
ὀστράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμήν,
ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ
ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος
εἰς τιμήν, ἡγιασμένον, καὶ εὔ-
χρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν
ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπι-
θυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δι-
καιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην,
εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλου-
μένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς
καρδίας.

23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαι-
δεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰ-
δὼς ὅτι γεννῶσι μάχας.

24 Δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ
μάχεσθαι, ἀλλ' ἤπιον εἶναι
πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνε-
ξίκακον·

25 Ἐν πρᾳότητι παιδεύον-
τα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους· μή-
ποτε δῷ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετά-
νοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας·

26 Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ
τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος,
ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ
ἐκείνου θέλημα.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟΥΤΟ δὲ γίνωσκε, ὅτι
ἐν ἐσχάταις ἡμέραις
ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.

2 Ἔσονται

2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,

3 Ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

4 Προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι·

5 Ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι. Καὶ τούτους ἀποτρέπου.

6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις·

7 Πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.

8 Ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.

9 Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων με ἐῤῥύσατο ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῇν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφὴ, θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 Ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

Κεφ. δʹ. 4.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·

2 Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως· ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακά-

Digitized by Google

λεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ
ϗ διδαχῇ.
3 Ἔςαι γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς
ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ
ἀνέξονται· ἀλλὰ κατὰ τὰς
ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς
ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους,
κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν·
4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀλη-
θείας τὴν ἀκοὴν ἀποςρέψουσιν,
ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπή-
σονται.
5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κα-
κοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐ-
αγγελιςοῦ, τὴν διακονίαν σου
πληροφόρησον.
6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδο-
μαι, ϗ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς
ἀναλύσεως ἐφέςηκε.
7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν
ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέ-
λεκα, τὴν πίςιν τετήρηκα.
8 Λοιπὸν, ἀπόκειταί μοι ὁ
τῆς δικαιοσύνης ςέφανος, ὃν
ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος
κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλ-
λὰ ϗ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι
τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.
9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός
με ταχέως.
10 Δημᾶς γάρ με ἐγκα-
τέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν
αἰῶνα, ϗ ἐπορεύθη εἰς Θεσ-
σαλονίκην· Κρήσκης εἰς
Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλ-
ματίαν,
11 Λουκᾶς ἐςι μόνος μετ'
ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε
μετὰ σεαυτοῦ· ἔςι γάρ μοι
εὔχρηςος εἰς διακονίαν.
12 Τυχικὸν δὲ ἀπέςειλα
εἰς Ἔφεσον.
13 Τὸν φαιλόνην ὃν ἀπέ-
λιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρ-
πῳ, ἐρχόμενος φέρε, ϗ τὰ
βιβλία, μάλιςα τὰς μεμβρά-
νας.
14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλ-
κεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδεί-
ξατο· ἀποδῴη αὐτῷ ὁ Κύ-
ριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
15 Ὃν ϗ σὺ φυλάσσου·
λίαν γὰρ ἀνθέςηκε τοῖς ἡμε-
τέροις λόγοις.
16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀ-
πολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρε-
γένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκα-
τέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθείη.
17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρ-
έςη, ϗ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα
δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληρο-
φορηθῇ, ϗ ἀκούσῃ πάντα τὰ
ἔθνη· ϗ ἐῤῥύσθην ἐκ ςόματος
λέοντος.
18 Καὶ ῥύσεταί με ὁ Κύ-
ριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονη-
ροῦ, ϗ σώσει εἰς τὴν βασιλεί-
αν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.
19 Ἄσπασαι Πρίσκαν ϗ
Ἀκύλαν, ϗ τὸν Ὀνησιφόρου
οἶκον.
20 Ἔραςος ἔμεινεν ἐν
Κορίνθῳ. Τρόφιμον δὲ ἀπέ-
λιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.
21 Σπούδασον πρὸ χειμῶ-
νος

Digitized by Google

νος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα, τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι. Ἐν στίχοις ροϛ'.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν·

2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, πρὸ χρόνων αἰωνίων,

3 Ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις, τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην·

6 Εἴ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ·

8 Ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ·

9 Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς·

11 Οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν.

12 Εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρῆτες

Digitized by Google

τες ἀεὶ ψεῦςαι, κακὰ θηρία,
γαςέρες ἀργαί.
13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐςὶν
ἀληθής· δι᾽ ἣν αἰτίαν ἔλεγχε
αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνω-
σιν ἐν τῇ πίςει·
14 Μὴ προσέχοντες Ἰου-
δαϊκοῖς μύθοις, ϗ ἐντολαῖς
ἀνθρώπων ἀποςρεφομένων τὴν
ἀλήθειαν.
15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς
καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμέ-
νοις ϗ ἀπίςοις οὐδὲν καθαρὸν,
ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν ϗ ὁ
νοῦς ϗ ἡ συνείδησις.
16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέ-
ναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται,
βδελυκτοὶ ὄντες ϗ ἀπειθεῖς, ϗ
πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδό-
κιμοι.

Κεφ. β΄. 2.

ΣΥ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ
ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ.
2 Πρεσβύτας νηφαλίους
εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγι-
αίνοντας τῇ πίςει, τῇ ἀγάπῃ,
τῇ ὑπομονῇ.
3 Πρεσβύτιδας ὡσαύτως
ἐν καταςήματι ἱεροπρεπεῖς,
μὴ διαβόλους, μὴ οἴνῳ πολλῷ
δεδουλωμένας, καλοδιδασκά-
λους·
4 Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς
νέας, φιλάνδρους εἶναι, φιλο-
τέκνους,
5 Σώφρονας, ἁγνὰς, οἰκου-
ροὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας
τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται.
6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως
παρακάλει σωφρονεῖν·
7 Περὶ πάντα σεαυτὸν
παρεχόμενος τύπον καλῶν
ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀ-
διαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφ-
θαρσίαν,
8 Λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωςον,
ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ,
μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν
φαῦλον.
9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις
ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέ-
ςους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας·
10 Μὴ νοσφιζομένους, ἀλ-
λὰ πίςιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους
ἀγαθήν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσ-
μῶσιν ἐν πᾶσιν.
11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις
τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν
ἀνθρώποις.
12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα
ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν ϗ
τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σω-
φρόνως ϗ δικαίως ϗ εὐσεβῶς
ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι·
13 Προσδεχόμενοι τὴν μα-
καρίαν ἐλπίδα, ϗ ἐπιφάνειαν
τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ ϗ
σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ,
14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνομίας, ϗ καθα-
ρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον,
ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.
15 Ταῦτα λάλει, ϗ πα-
ρακάλει, ϗ ἔλεγχε μετὰ πά-
σης ἐπιταγῆς· μηδείς σου πε-
ριφρονείτω. Κεφ.

Digitized by Google

Κεφ. γ΄. 3.

ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΕ αὐτοὺς ἀρχαῖς ϗ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι·

2 Μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πρᾳότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἦμεν γάρ ποτε ϗ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις ϗ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ ϗ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους.

4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης ϗ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, ϗ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου·

6 Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν·

7 Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

8 Πιστὸς ὁ λόγος, ϗ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ ϗ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις, ϗ γενεαλογίας, ϗ ἔρεις, ϗ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς ϗ μάταιοι.

10 Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν ϗ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ·

11 Εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, ϗ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε, ἢ Τυχικὸν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.

13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν ϗ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

14 Μανθανέτωσαν δὲ ϗ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος
Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τι-
μόθεος ὁ ἀδελφὸς, Φιλήμονι
τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡ-
μῶν,
2 Καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπη-
τῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρα-
τιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν
σου ἐκκλησίᾳ·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου,
πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος
ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,
5 Ἀκούων σου τὴν ἀγάπην,
καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς
τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάν-
τας τοὺς ἁγίους·
6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς
πίστεώς σου ἐνεργὴς γένηται ἐν
ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν
ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.
7 Χάριν γὰρ ἔχομεν πολ-
λὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ
ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα
τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ
σοῦ, ἀδελφέ.
8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ
παῤῥησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν
σοι τὸ ἀνῆκον·
9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλ-
λον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν
ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ
δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ
ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν
τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον·
11 Τόν ποτέ σοι ἄχρηστον,
νυνὶ δέ σοι καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον,
ὃν ἀνέπεμψα.
12 Σὺ δὲ αὐτὸν, τουτέστι,
τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλα-
βοῦ·
13 Ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην
πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα
ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς
δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου·
14 Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώ-
μης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι,
ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ
ἀγαθόν σου ᾖ, ἀλλὰ κατὰ ἑκού-
σιον.
15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο
ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰ-
ώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς·
16 Οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ'
ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπη-
τὸν, μάλιστα ἐμοὶ, πόσῳ δὲ
μᾶλλόν σοι καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν
Κυρίῳ;
17 Εἰ οὖν ἐμὲ ἔχεις κοινω-
νὸν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ.
18 Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ
ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει.
19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα
τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω·
ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυ-
τὸν μοι προσοφείλεις·

20 Ναὶ,

20 Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγώ σου
ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυ-
σόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυ-
ρίῳ.
21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ
σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ
ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.
22 Ἅμα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ
μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι
διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν
χαρισθήσομαι ὑμῖν.
23 Ἀσπάζονταί σε, Ἐ-
παφρᾶς, (ὁ συναιχμάλωτός
μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ)
24 Μάρκος, Ἀρίσταρχος,
Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί
μου.
25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου. Ἐν στίχοις λζ΄.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ
πολυτρόπως πάλαι ὁ
Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν
ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχά-
των τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλά-
λησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ,
2 Ὃν ἔθηκε κληρονόμον
πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας
ἐποίησεν.
3 Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς
δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑπο-
στάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ
πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνά-
μεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισ-
μὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρ-
τιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ
τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς·
4 Τοσούτῳ κρείττων γενό-
μενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ δια-
φορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκ-
ληρονόμηκεν ὄνομα.
5 Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν
ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σὺ,
ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε;
Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι
αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς
ἔσται μοι εἰς υἱόν;
6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγά-
γῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν
οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσ-
κυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες
ἄγγελοι Θεοῦ.
7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέ-
λους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγ-
γέλους αὐτοῦ, πνεύματα, καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ, πυρὸς φλόγα.
8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ
θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος
εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βα-
σιλείας σου.
9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην,
καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦ-

το

Digitized by Google

τό ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός
σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ
τοὺς μετόχους σου.

10 Καί, Σὺ κατ᾽ ἀρχὰς,
Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν
οἱ οὐρανοί.

11 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ
δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς
ἱμάτιον παλαιωθήσονται·

12 Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον
ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσον-
ται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ
ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγ-
γέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ
δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου;

14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λει-
τουργικὰ πνεύματα, εἰς διακο-
νίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς
μέλλοντας κληρονομεῖν σωτη-
ρίαν;

Κεφ. β΄. 2.

ΔΙΑ τοῦτο δεῖ περισσο-
τέρως ἡμᾶς προσέ-
χειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε
παραῤῥυῶμεν.

2 Εἰ γὰρ ὁ δι᾽ ἀγγέλων
λαληθεὶς λόγος, ἐγένετο βέ-
βαιος, καὶ πᾶσα παράβασις
καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον
μισθαποδοσίαν,

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμε-
θα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες
σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λα-
βοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυ-
ρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς
ἡμᾶς ἐβεβαιώθη

4 Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ
Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι,
καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ
Πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς,
κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέ-
ταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλ-
λουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν.

6 Διεμαρτύρατο δέ πού τίς,
λέγων· Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι
μιμνήσκῃ αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώ-
που, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

7 Ἠλάττωσας αὐτὸν βρα-
χύ τι παρ᾽ ἀγγέλους· δόξῃ καὶ
τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ
κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου:

8 Πάντα ὑπέταξας ὑπο-
κάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν
γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ
πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀ-
νυπότακτον· νῦν δὲ οὔπω ὁρῶ-
μεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτε-
ταγμένα.

9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ᾽
ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπο-
μεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα
τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστε-
φανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ
ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανά-
του·

10 Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι᾽
ὃν τὰ πάντα, καὶ δι᾽ οὗ τὰ πάν-
τα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν
ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθη-
μάτων τελειῶσαι.

11 Ὅ,τε γὰρ ἁγιάζων καὶ
οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες·
δι᾽

δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται
ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν,
12 Λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ
ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν
μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσο-
μαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ
πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παι-
δία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.
14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κε-
κοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος,
καὶ αὐτὸς παραπλησίως με-
τέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ
θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ
κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου,
τουτέστι, τὸν διάβολον·
15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους,
ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς
τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.
16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων
ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρ-
ματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβά-
νεται.
17 Ὅθεν ὤφειλε κατὰ
πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιω-
θῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ
πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν
Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς
ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.
18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν
αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται
τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Κεφ. γ'. 3.

ΟΘΕΝ, ἀδελφοὶ ἅγιοι,
κλήσεως ἐπουρανίου μέ-
τοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπό-
στολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμο-
λογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν·
2 Πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι
αὐτὸν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
3 Πλείονος γὰρ δόξης οὗ-
τος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται,
καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει
τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν.
4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατα-
σκευάζεται ὑπό τινος, ὁ δὲ τὰ
πάντα κατασκευάσας, Θεός.
5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θε-
ράπων, εἰς μαρτύριον τῶν
λαληθησομένων·
6 Χριστὸς δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ
τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν
ἡμεῖς, ἐάνπερ τὴν παῤῥησίαν
καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος
μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσ-
χωμεν.
7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπι-
κρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πα-
τέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με,
καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαρά-
κοντα ἔτη.
10 Διὸ προσώχθισα τῇ
γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· Ἀεὶ
πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ
δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.
11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ
μου· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατάπαυσίν μου.
12 Βλέπετε, ἀδελφοὶ, μή
ποτε ἔσται ἔν τινι ὑμῶν καρδία
πονηρὰ

Digitized by Google

πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος.

13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται· ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας.

14 Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν·

15 Ἐν τῷ λέγεσθαι· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

16 Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

17 Τίσι δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;

18 Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασι;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

Κεφ. δ'. 4.

ΦΟΒΗΘΩΜΕΝ οὖν μή ποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι.

2 Καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ κἀκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων.

4 Εἴρηκε γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν·

7 Πάλιν τινὰ ὁρίζει ἡμέραν, σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς εἴρηται· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.

9 Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ.

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπουδάσωμεν

Digitized by Google

11 Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν· ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεργὴς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας.

13 Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας.

16 Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παῤῥησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΑΣ γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν·

2 Μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν·

3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.

4 Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών.

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας,

8 Καίπερ ὢν υἱὸς, ἔμαθεν, ἀφ' ὧν ἔπαθε, τὴν ὑπακοήν·

9 Καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου·

10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς.

Digitized by Google

12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς.

13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος, ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης· (νήπιος γάρ ἐστι·)

14 Τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφὴ, τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΔΙΟ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα· μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως ἐπὶ Θεὸν,

2 Βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου.

3 Καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός.

4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενηθέντας Πνεύματος ἁγίου,

5 Καὶ καλὸν γευσαμένους Θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος·

6 Καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ παραδειγματίζοντας.

7 Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετὸν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὔθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·

8 Ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγὺς, ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.

9 Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν.

10 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις, καὶ διακονοῦντες.

11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους·

12 Ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

13 Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ,

14 Λέγων· Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε.

15 Καὶ

Digitized by Google

15 Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας.

16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος.

17 Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ·

18 Ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος·

19 Ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος·

20 Ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΟΥΤΟΣ γὰρ ὁ Μελχισεδὲκ, βασιλεὺς Σαλὴμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτόν·

2 Ὧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ· πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· ὅ ἐστι βασιλεὺς εἰρήνης·

3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος· μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων· ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.

4 Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευῒ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ.

6 Ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε.

7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.

8 Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ.

9 Καὶ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευῒ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται·

10 Ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο·)

Digitized by Google

θέτητο·) τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι;

12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται.

13 Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ.

14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.

15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος,

16 Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.

17 Μαρτυρεῖ γάρ· Ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές·

19 Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ.

20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας, (οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες·

21 Ὁ δὲ, μετὰ ὁρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·)

22 Κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς.

23 Καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσι γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν·

24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην·

25 Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

26 Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος·

27 Ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας.

28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

Κεφ. η. 8.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν

Digitized by Google

ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν
ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγα-
λωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
2 Τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ
τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν
ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄν-
θρωπος.
3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς
τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυ-
σίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγ-
καῖον ἔχειν τὶ καὶ τοῦτον ὃ
προσενέγκῃ.
4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς,
οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν
ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ
τὸν νόμον τὰ δῶρα,
5 Οἵτινες ὑποδείγματι καὶ
σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανί-
ων, καθὼς κεχρημάτισται
Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν
τὴν σκηνήν· Ὅρα γὰρ, φησὶ,
ποιήσῃς πάντα κατὰ τὸν τύ-
πον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ
ὄρει.
6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας
τέτευχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ
κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσί-
της, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγ-
γελίαις νενομοθέτηται.
7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη
ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας
ἐζητεῖτο τόπος.
8 Μεμφόμενος γὰρ αὐ-
τοῖς λέγει· Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρ-
χονται, λέγει Κύριος, καὶ συν-
τελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ
καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθή-
κην καινήν·
9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην
ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐ-
τῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου
μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγα-
γεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ
διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἠμέλησα
αὐτῶν, λέγει Κύριος.
10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη
ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσ-
ραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεί-
νας, λέγει Κύριος, διδοὺς νό-
μους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐ-
τῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν
ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ αὐτοὶ
ἔσονταί μοι εἰς λαόν.
11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ
ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέ-
γων· Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι
πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μι-
κροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν·
12 Ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν,
πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ
δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον,
ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Κεφ. θ'. 9.

ΕΙΧΕ μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη
σκηνὴ δικαιώματα λα-
τρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν.
2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσ-
θη, ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχ-
νία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρό-
θεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται
ἅγια.

3 Μετὰ

Digitized by Google

3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων·

4 Χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.

5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.

6 Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες·

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων·

8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν·

9 Ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα,

10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι, καὶ πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.

11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως,

12 Οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος.

13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα·

14 Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστὶν, ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου.

17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μή ποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος.

18 Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη

χωρὶς

χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται.
19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε,
20 Λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.
21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐῤῥάντισε.
22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις.
23 Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.
24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν·
25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ·
26 (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.
27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις·
28 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας, ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ί. 10.

ΣΚΙΑΝ γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις, ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς, οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι.
2 Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι; διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους·
3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν.
4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας.
5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.
6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.
7 Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἥκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται

περὶ

Digitized by Google

περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου.

8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται·)

9 Τότε εἴρηκεν· Ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.

10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν οἱ διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας.

12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ·

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

14 Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι,

16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς·

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

18 Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκ ἔτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοὶ, παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·

21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·

22 Προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·

23 Καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος·)

24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν.

26 Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν

τὴν

Digitized by Google

τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκ ἔτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία·

27 Φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.

28 Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει·

29 Πόσῳ (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας;

30 Οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα. Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ.

31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων·

33 Τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι· τοῦτο δὲ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες.

34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν.

35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην.

36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν.

37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονιεῖ.

38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

Κεφ. ιά. 11.

ΕΣΤΙ δὲ πίστις, ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι.

4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι᾽ ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι᾽ αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται.

5 Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ οὐχ εὑρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐ-

τὸν

τὸν ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, κὴ τοῖς ἐκζητῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται.

7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τῦ οἴκυ αὐτῦ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, κὴ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.

8 Πίστει καλύμενος Ἀβραὰμ ὑπήκυσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, κὴ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος πῦ ἔρχεται.

9 Πίστει παρῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ κὴ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς·

10 Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τὺς θεμελίυς ἔχυσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιυργὸς ὁ Θεός.

11 Πίστει κὴ αὐτὴ Σάῤῥα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, κὴ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.

12 Διὸ κὴ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, κὴ ταῦτα νενεκρωμένυ, καθὼς τὰ ἄστρα τῦ ὐρανῦ τῷ πλήθει, κὴ ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος.

13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον ὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόῤῥωθεν αὐτὰς ἰδόντες, κὴ πεισθέντες, κὴ ἀσπασάμενοι, κὴ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι κὴ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζυσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητῦσι.

15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι.

16 Νυνὶ δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τυτέστιν ἐπυρανίυ· διὸ ὐκ ἐπαισχύνεται αὐτὺς ὁ Θεὸς, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

17 Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, κὴ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος·

18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη· Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα·

19 Λογισάμενος ὅτι κὴ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός, ὅθεν αὐτὸν κὴ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο.

20 Πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ κὴ τὸν Ἠσαῦ.

21 Πίστει Ἰακὼβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν ὑῶν Ἰωσὴφ εὐλόγησε· κὴ προσεκύνησεν ἐπὶ

Digitized by Google

ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

22 Πίστει Ἰωσὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο.

23 Πίστει Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.

24 Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ·

25 Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν·

26 Μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

27 Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησε.

28 Πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, θίγῃ αὐτῶν.

29 Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν.

30 Πίστει τὰ τείχη Ἱεριχὼ ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.

31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης.

32 Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε, καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰεφθάε, Δαβίδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν·

33 Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,

34 Ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων·

35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν·

36 Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον· ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς.

37 Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι.

38 Ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ

Digitized by Google

39 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·

40 Τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι᾽ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα·

2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν.

3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι·

5 Καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

6 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

7 Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί.

9 Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευον· ὁ δὲ, ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι᾽ αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε·

13 Καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμὸν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον·

15 Ἐπισκοποῦντες μήτις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μήτις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί.

Digitized by Google

16 Μή τις πόρνος, ἢ βέβηλος, ὡς Ἠσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ.

17 Ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὗρε, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.

18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ·

19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρῃτήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον.

20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· Κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται.

21 Καὶ, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς εἶπεν· Ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος.)

22 Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιὼν ὄρει, καὶ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων,

23 Πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ Θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων,

24 Καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ.

25 Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι·

26 Οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε· νῦν δὲ ἐπήγγελται, λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

27 Τὸ δὲ, ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

Κεφ. ιγ'. 13.

Η ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ μενέτω.

2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.

3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.

4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός.

5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐ-

τὸς

Digitized by Google

τὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μή σε
ἀνῶ, οὐδ᾽ οὐ μή σε ἐγκαταλίπω·
6 Ὥστε θαῤῥοῦντας ἡμᾶς
λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς,
καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει
μοι ἄνθρωπος.
7 Μνημονεύετε τῶν ἡγου-
μένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν
ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν
ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς
ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πί-
στιν.
8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ
σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.
9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ
ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν
γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν
καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς
οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατή-
σαντες.
10 Ἔχομεν θυσιαστήριον,
ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν
οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.
11 Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώ-
ων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς
τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως,
τούτων τὰ σώματα κατακαίε-
ται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγι-
άσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν
λαὸν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε.
13 Τοίνυν ἐξερχώμεθα
πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμ-
βολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ
φέροντες.
14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε
μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν.
15 Δι᾽ αὐτοῦ οὖν ἀναφέρω-
μεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαν-
τὸς τῷ Θεῷ, τουτέστι, καρπὸν
χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ.
16 Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ
κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε·
τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρε-
στεῖται ὁ Θεός.
17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις
ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ
ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες,
ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι,
καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς
γὰρ ὑμῖν τοῦτο.
18 Προσεύχεσθε περὶ ἡ-
μῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι
καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν
πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέ-
φεσθαι·
19 Περισσοτέρως δὲ παρα-
καλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τά-
χιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.
20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρή-
νης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν
ποιμένα τῶν προβάτων τὸν
μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰω-
νίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,
21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν
παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ
ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ·
ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐν-
ώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου
τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ
διὰ

Digitized by Google

διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν.
23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν
Τιμόθεον ἀπολελυμένον. μεθ'
οὗ (ἐὰν τάχιον ἔρχηται) ὄψο-
μαι ὑμᾶς.
24 Ἀσπάσασθε πάντας
τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας
τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς
οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.
25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ
τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμο-
θέου. Ἐν στίχοις ψγ'.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

Κεφ. ά. 1.
ΙΑΚΩΒΟΣ Θεοῦ καὶ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος,
ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν
τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.
2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε,
ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς
περιπέσητε ποικίλοις·
3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκί-
μιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατερ-
γάζεται ὑπομονήν·
4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέ-
λειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι
καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λει-
πόμενοι.
5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται
σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ δι-
δόντος Θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς, καὶ
μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ δοθήσεται
αὐτῷ.
6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει,
μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ
διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι
θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ
ῥιπιζομένῳ.
7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄν-
θρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεταί
τι παρὰ τοῦ Κυρίου.
8 Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατά-
στατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ.
9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς
ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ·
10 Ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ
ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄν-
θος χόρτου παρελεύσεται.
11 Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος
σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε
τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ
ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ
προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω
καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις
αὐτοῦ μαρανθήσεται.
12 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑ-
πομένει πειρασμόν, ὅτι δόκι-
μος γενόμενος λήψεται τὸν
στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγ-
γείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγα-
πῶσιν αὐτόν.
13 Μηδεὶς πειραζόμενος
λεγέτω, ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πει-
ράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπεί-

Digitized by Google

ραςός ἐςι κακῶν, πειράζει δὲ
αὐτὸς ὐδένα.
14 Ἕκαςος δὲ πειράζεται,
ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξ-
ελκόμενος κὴ δελεαζόμενος.
15 Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλ-
λαβῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ
ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀπο-
κύει θάνατον.
16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελ-
φοί μυ ἀγαπητοί.
17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, κὴ πᾶν
δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐςι,
καταβαῖνον ἀπὸ τῦ πατρὸς τῶν
φώτων, παρ' ᾧ ὐκ ἔνι παραλ-
λαγὴ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.
18 Βυληθεὶς ἀπεκύησεν
ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ
εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα
τῶν αὐτῦ κτισμάτων.
19 Ὥςε, ἀδελφοί μυ ἀγα-
πητοί, ἔςω πᾶς ἄνθρωπος τα-
χὺς εἰς τὸ ἀκῦσαι, βραδὺς εἰς
ὀργήν·
20 Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς, δι-
καιοσύνην Θεῦ ὐ κατεργάζεται.
21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν
ῥυπαρίαν κὴ περισσείαν κακί-
ας, ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν
ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον
σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λό-
γυ, κὴ μὴ μόνον ἀκροαταὶ,
παραλογιζόμενοι ἑαυτύς.
23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς
λόγυ ἐςὶ κὴ ὐ ποιητὴς, ὗτος
ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ
πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτῦ
ἐν ἐσόπτρῳ·
24 Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν,
κὴ ἀπελήλυθε, κὴ εὐθέως ἐπ-
ελάθετο ὁποῖος ἦν.
25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς
νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθε-
ρίας, κὴ παραμείνας, ὗτος ὐκ
ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενό-
μενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργυ,
ὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιή-
σει αὐτῦ ἔςαι.
26 Εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος
εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγω-
γῶν γλῶσσαν αὐτῦ, ἀλλ' ἀ-
πατῶν καρδίαν αὐτῦ, τύτυ
μάταιος ἡ θρησκεία.
27 Θρησκεία καθαρὰ κὴ
ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ κὴ
πατρὶ, αὕτη ἐςὶν, ἐπισκέπ-
τεσθαι ὀρφανὺς κὴ χήρας ἐν
τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον
ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τῦ κόσ-
μυ.

Κεφ. β'. 2.

ΑΔΕΛΦΟΙ μυ, μὴ ἐν
προσωποληψίαις ἔχετε
τὴν πίςιν τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰ-
ησῦ Χριςῦ τῆς δόξης.
2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς
τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ
χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι
λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ κὴ πτω-
χὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι,
3 Καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν
φορῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμ-
πρὰν, κὴ εἴπητε αὐτῷ· Σὺ κά-
θυ ὧδε καλῶς· κὴ τῷ πτωχῷ
εἴπητε· Σὺ ςῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθυ
ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μυ·
4 Καὶ ὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυ-
τοῖς,

Digitized by Google

τοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλο-
γισμῶν πονηρῶν;
5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοί, οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξ-
ατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου
τούτου, πλουσίους ἐν πίστει, καὶ
κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς
ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν;
6 Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν
πτωχόν. οὐχ οἱ πλούσιοι κατα-
δυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ
ἕλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;
7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι
τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν
ἐφ' ὑμᾶς;
8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε
βασιλικὸν, κατὰ τὴν γραφήν·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιεῖτε,
9 Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε,
ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχό-
μενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβά-
ται.
10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νό-
μον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν
ἑνὶ, γέγονε πάντων ἔνοχος.
11 Ὁ γὰρ εἰπών· Μὴ μοι-
χεύσῃς, εἶπε καί· Μὴ φονεύ-
σῃς. εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φο-
νεύσεις δὲ, γέγονας παραβά-
της νόμου.
12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω
ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθε-
ρίας μέλλοντες κρίνεσθαι.
13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως
τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ
κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως·
14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί
μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν,
ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται
ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν;
15 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀ-
δελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ
λειπόμενοι ὦσι τῆς ἐφημέρου
τροφῆς,
16 Εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ
ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερ-
μαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε· μὴ
δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια
τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;
17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν
μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστι καθ'
ἑαυτήν.
18 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πί-
στιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω·
δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ
τῶν ἔργων σου, κἀγὼ δείξω σοι
ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου.
19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς
εἷς ἐστι· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ
δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίσ-
σουσι.
20 Θέλεις δὲ γνῶναι, ὦ
ἄνθρωπε κενὲ, ὅτι ἡ πίστις
χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστιν;
21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡ-
μῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη,
ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;
22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συν-
ήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ
τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;
23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα-
φὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ
Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην,
καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη.
24 Ὁρᾶτε

Digitized by Google

24 Ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ
ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος,
καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον;
25 Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ
πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη,
ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, καὶ
ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα;
26 Ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα
χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν,
οὕτω καὶ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων
νεκρά ἐστι.

Κεφ. γ'. 3.

ΜΗ πολλοὶ διδάσκαλοι
γίνεσθε, ἀδελφοί μου,
εἰδότες ὅτι μεῖζον κρῖμα ληψόμεθα.
2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅ-
παντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταί-
ει, οὗτος τέλειος ἀνήρ, δυνα-
τὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον
τὸ σῶμα.
3 Ἰδοὺ, τῶν ἵππων τοὺς
χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλ-
λομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐ-
τοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα
αὐτῶν μετάγομεν.
4 Ἰδοὺ, καὶ τὰ πλοῖα τη-
λικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκλη-
ρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετ-
άγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδα-
λίου, ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύ-
νοντος βούληται.
5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικ-
ρὸν μέλος ἐστὶ, καὶ μεγαλαυ-
χεῖ· ἰδοὺ, ὀλίγον πῦρ ἡλίκην
ὕλην ἀνάπτει.
6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ
κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ
γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέ-
λεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον
τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν
τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλο-
γιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης.
7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων
τε καὶ πετεινῶν, ἑρπετῶν τε καὶ
ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δε-
δάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρω-
πίνῃ.
8 Τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς
δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι,
ἀκατάσχετον κακόν· μεστὴ ἰοῦ
θανατηφόρου.
9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν
Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ
καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς
καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας.
10 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος
ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα.
Οὐ χρὴ, ἀδελφοί μου, ταῦτα
οὕτω γίνεσθαι.
11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς
αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ
καὶ τὸ πικρόν;
12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί
μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ
ἄμπελος σῦκα; οὕτως οὐδεμία
πηγὴ ἁλυκὸν καὶ γλυκὺ ποι-
ῆσαι ὕδωρ.
13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων
ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς κα-
λῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἐν πραΰτητι σοφίας.
14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔ-
χετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ
ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ
ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας.
15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία
ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐ-
πίγειος,

Digitized by Google

πίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης.

16 Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.

17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἁγνή ἐστιν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

Κεφ. δ΄. 4.

ΠΟΘΕΝ πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δὲ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς.

3 Αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου, ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστιν; ὃς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται.

5 Ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα, ὃ κατῴκησεν ἐν ἡμῖν;

6 Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ, ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν.

8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν, καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἁγνίσατε καρδίας, δίψυχοι·

9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς·

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής.

12 Εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ, ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;

13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· Σήμερον καὶ αὔριον πορευσώμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ ἐμπορευσώμεθα, καὶ κερδήσωμεν·

14 Οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀφανιζομένη·

15 Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· Ἐὰν

Digitized by Google

Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, ϗ ζήσωμεν, ϗ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη, πονηρά ἐστιν.

17 Εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν ϗ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν.

Κεφ. ε. 5.

ΑΓΕ νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις.

2 Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε, ϗ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν.

3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν ϗ ὁ ἄργυρος κατίωται, ϗ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, ϗ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις.

4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν, κράζει· ϗ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν.

5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, ϗ ἐσπαταλήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς·

6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοὶ, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρώϊμον ϗ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσατε ϗ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.

9 Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδοὺ, κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν.

10 Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, ἀδελφοί μου, ϗ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου.

11 Ἰδοὺ, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, ϗ τὸ τέλος Κυρίου εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος ϗ οἰκτίρμων.

12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναί, ϗ τὸ οὒ, οὔ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω.

14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, ϗ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ

Digitized by Google

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πί-
στεως σώσει τὸν κάμνοντα, ϗ
ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν
ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφε-
θήσεται αὐτῷ.
16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλή-
λοις τὰ παραπτώματα, ϗ εὔ-
χεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως
ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δι-
καίου ἐνεργουμένη.
17 Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν
ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, ϗ προσ-
ευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέ-
ξαι· ϗ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς
γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς ϗ μῆνας ἕξ.
18 Καὶ πάλιν προσηύξα-
το, ϗ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε,
ϗ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρ-
πὸν αὐτῆς.
19 Ἀδελφοὶ, ἐάν τις ἐν
ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀ-
ληθείας, ϗ ἐπιστρέψῃ τὶς αὐ-
τόν.
20 Γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπι-
στρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλά-
νης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν
ἐκ θανάτου, ϗ καλύψει πλῆ-
θος ἁμαρτιῶν.

Ἰακώβου ἐπιστολὴ ἐγράφη.
ἐν στίχοις σμϛʹ.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. αʹ.
1 ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκ-
τοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς
Πόντου, Γαλατίας, Καππα-
δοκίας, Ἀσίας, ϗ Βιθυνίας.
2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ
πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ Πνεύμα-
τος, εἰς ὑπακοὴν ϗ ῥαντισμὸν
αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις
ὑμῖν ϗ εἰρήνη πληθυνθείη.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ϗ
πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ
αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡ-
μᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι᾽ ἀν-
αστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκ-
ρῶν,
4 Εἰς κληρονομίαν ἄφ-
θαρτον ϗ ἀμίαντον ϗ ἀμάραν-
τον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς
εἰς ἡμᾶς,
5 Τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ
φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς
σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφ-
θῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ.
6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλί-
γον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέν-
τες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·
7 Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν
τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον
χρυσίου, τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ
πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑ-
ρεθῇ εἰς ἔπαινον ϗ τιμὴν ϗ
δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.
8 Ὃν οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε,
εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύ-

οντες

Digitized by Google

ντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ·

9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες·

11 Ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας·

12 Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ·

14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις·

15 Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε.

16 Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γένεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι.

17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε·

18 Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου·

19 Ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ·

20 Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς.

21 Τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς·

23 Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε·

25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

Κεφ.

Κεφ. β'. 2.

ΑΠΟΘΕΜΕΝΟΙ οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς,

2 Ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε·

3 Εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος.

4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον.

5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσι δὲ, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ λίθος προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου·

8 Οἳ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ, ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν·

9 Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς.

10 Οἵ ποτε οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς·

12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

13 Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι·

14 Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν·

15 Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν·

16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ.

17 Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ

Digitized by Google

18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.

19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ.

21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ·

22 Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·

23 Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως.

24 Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε.

25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Κεφ. γ'. 3.

ΟΜΟΙΩΣ αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται·

2 Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν.

3 Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος·

4 Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές.

5 Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν.

6 Ὡς Σάῤῥα ὑπήκουε τῷ Ἀβραὰμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον δὲ, εὐλογοῦντες·

Digitized by Google

λογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾷν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.

12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε;

14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε.

15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἁγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου·

16 Συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν.

17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας.

18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι·

19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν,

20 Ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι, τουτέστιν ὀκτὼ, ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος.

21 Ὧ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα, (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,

22 Ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

Κεφ. δ'. 4.

ΧΡΙΣΤΟΥ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ, καὶ ἡμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας.

2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον.

3 Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις,

Digitized by Google

ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις·

4 Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες·

5 Οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε· σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν.

10 Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ.

11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοὶ, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος·

13 Ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.

14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ᾽ ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος.

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ᾽ ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ;

18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

19 Ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

Κεφ. ε. 5.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός,

2 Ποιμάνατε

2 Ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἑκουσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως·

3 Μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου.

4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον.

5 Ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις. πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ·

7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιῤῥίψαντες ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.

8 Νήψατε, γρηγορήσατε· ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπίῃ.

9 Ὧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.

10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι.

11 Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἑστήκατε.

13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου.

14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Πέτρου ἐπιστολὴ καθολικὴ πρώτη ἐγράφη ἐν στίχοις σλϛ'.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α'. 1.

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη

Digitized by Google

πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ
Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς
θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς
ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημέ-
νης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ
καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης
καὶ ἀρετῆς·
4 Δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ
τίμια ἐπαγγέλματα δεδώρη-
ται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε
θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀπο-
φυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπι-
θυμίᾳ φθορᾶς.
5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπου-
δὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες,
ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑ-
μῶν τὴν ἀρετήν, ἐν δὲ τῇ ἀ-
ρετῇ τὴν γνῶσιν,
6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν
ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ
τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπο-
μονῇ τὴν εὐσέβειαν,
7 Ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν
φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλα-
δελφίᾳ τὴν ἀγάπην.
8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρ-
χοντα, καὶ πλεονάζοντα, οὐκ
ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστη-
σιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν.
9 Ὧι γὰρ μὴ πάρεστι
ταῦτα, τυφλός ἐστι, μυωπά-
ζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθα-
ρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρ-
τιῶν.
10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί,
σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν
κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι·
ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πται-
σητέ ποτε.
11 Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐ-
πιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσο-
δος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
12 Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑ-
μᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ
τούτων, καίπερ εἰδότας, καὶ ἐστη-
ριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀλη-
θείᾳ.
13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι,
ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ
σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν
ὑπομνήσει·
14 Εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν
ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός
μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡ-
μῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ
μοι.
15 Σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστο-
τε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν
ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην
ποιεῖσθαι.
16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις
μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνω-
ρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν
καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται
γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγα-
λειότητος.
17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ
πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φω-
νῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε
ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης·
Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
πητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.
18 Καὶ ταύτην τὴν φω-

νὴν

Digitized by Google

νὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

20 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς, ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται.

21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΟΝΤΟ δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσι αἱρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται.

3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει.

4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους·

5 Καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας·

6 Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς.

7 Καὶ δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς, ἐῤῥύσατο.

8 (Βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν.)

9 Οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν·

10 Μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας· τολμηταὶ, αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημοῦντες·

11 Ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν.

12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ, γεγεννημένα εἰς ἅλωσιν καὶ φθορὰν ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ

Digitized by Google

φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται·

13 Κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν, σπίλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευωχούμενοι ὑμῖν.

14 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος, καὶ ἀκαταπαύστους ἁμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίαις ἔχοντες, κατάρας τέκνα·

15 Καταλιπόντες τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσὸρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν·

16 Ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν.

17 Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται.

18 Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσελγείαις, τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους·

19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ τις ἥττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται.

20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων.

21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς.

22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καί· Ὗς λουσαμένη, εἰς κύλισμα βορβόρου.

Κεφ. γ΄. 3.

ΤΑΥΤΗΝ ἤδη, ἀγαπητοὶ, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολὴν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν·

2 Μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος·

3 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ᾽ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι·

4 Καὶ λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ᾽ ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω διαμένει ἀπ᾽ ἀρχῆς κτίσεως.

5 Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦ-

το

Digitized by Google

το θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν
ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ
δι' ὕδατος συνεστῶσα, τῷ τοῦ
Θεοῦ λόγῳ·
6 Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος
ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο.
7 Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ
τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμέ-
νοι εἰσὶ, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡ-
μέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας
τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.
8 Ἓν δὲ τοῦτο μὴ λανθα-
νέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία
ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χί-
λια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡ-
μέρα μία.
9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος
τῆς ἐπαγγελίας, (ὥς τινες
βραδυτῆτα ἡγοῦνται) ἀλλὰ
μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βου-
λόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλ-
λὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χω-
ρῆσαι.
10 Ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυ-
ρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἐν
ᾗ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρε-
λεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσού-
μενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ
ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.
11 Τούτων οὖν πάντων
λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑ-
πάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀ-
ναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις,
12 Προσδοκῶντας καὶ σπεύ-
δοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ
Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ
πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ στοι-
χεῖα καυσούμενα τήκεται;
13 Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ
γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελ-
μα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς
δικαιοσύνη κατοικεῖ.
14 Διὸ, ἀγαπητοὶ, ταῦτα
προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσ-
πιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑ-
ρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ·
15 Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν
ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπη-
τὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος
κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σο-
φίαν ἔγραψεν ὑμῖν.
16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς
ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς
περὶ τούτων, ἐν οἷς ἐστι δυσνόητά
τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικ-
τοι στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοι-
πὰς γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν
αὐτῶν ἀπώλειαν.
17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοὶ,
προγινώσκοντες, φυλάσσεσθε
ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλά-
νῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε
τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ.
18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι
καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ
Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ
ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν
αἰῶνος. Ἀμήν.

Πέτρου ἐπιστολὴ καθολικὴ
δευτέρα στίχων ρξ΄.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α. 1.

ὉʼΗΝ ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα, ϗ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς·

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη· ϗ ἑωράκαμεν, ϗ μαρτυροῦμεν, ϗ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, ϗ ἐφανερώθη ἡμῖν·)

3 Ὃ ἑωράκαμεν ϗ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα ϗ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· ϗ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς ϗ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, ϗ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστι ϗ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, ϗ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, ϗ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν.

7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, ϗ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, ϗ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι ϗ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, ϗ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν, ϗ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

Κεφ. β. 2.

ΤΕΚΝΙΑ μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμάρτητε· ϗ ἐάν τις ἁμάρτῃ, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ ϗ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

4 Ὁ λέγων, Ἔγνωκα αὐτὸν, ϗ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν,

Digitized by Google

τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν.

5 Ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν.

6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν.

7 Ἀδελφοὶ, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν, ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.

10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν. γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα.

14 Ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ.

16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί.

17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστί· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν.

19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν.

Digitized by Google

20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔ-
χετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε
πάντα.
21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι
οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ᾽
ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι
πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας
οὐκ ἔστι.
22 Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ
μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς
οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν
ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος
τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.
23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν,
οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. ὁ ὁμολο-
γῶν τὸν πατέρα, καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.
24 Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε
ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω·
ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ᾽ ἀρ-
χῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ
υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.
25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγ-
γελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο
ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.
26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν
περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.
27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα
ὃ ἐλάβετε ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἐν ὑ-
μῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε
ἵνα τὶς διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ᾽
ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει
ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀλη-
θές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ
καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖ-
τε ἐν αὐτῷ.
28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένε-
τε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανε-
ρωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν,
καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ᾽ αὐ-
τοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.
29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαι-
ός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ
ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ
αὐτοῦ γεγέννηται.

Κεφ. γ΄. 3.

ΙΔΕΤΕ ποταπὴν ἀγάπην
δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ,
ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν.
διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσ-
κει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.
2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα
Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὔπω ἐφανερώ-
θη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν δὲ
ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐ-
τῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα
αὐτὸν καθώς ἐστι.
3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν
ἐλπίδα ταύτην ἐπ᾽ αὐτῷ,
ἁγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος
ἁγνός ἐστι.
4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁ-
μαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ·
καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.
5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος
ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτί-
ας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν
αὐτῷ οὐκ ἔστι.
6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων,
οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρ-
τάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐτόν,
οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
7 Τεκνία, μηδεὶς πλα-
νάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δι-
καιοσύνην δίκαιός ἐστι, καθὼς
ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν.
8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτί-
αν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι
ἀπ᾽ ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁ-
μαρτάνει.

Digitized by Google

μαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.

10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·

11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

12 Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

14 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστί· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.

16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι.

17 Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν.

20 Ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν.

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

Κεφ.

Digitized by Google

Κεφ. δ'. 4.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, μὴ παν-
τὶ πνεύματι πιστεύετε,
ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύμα-
τα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὅτι
πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξε-
ληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.
2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦ-
μα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ
Θεοῦ ἐστι.
3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ
ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ
Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ
ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρ-
χεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ
ἐστὶν ἤδη.
4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε,
τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς·
ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ
ἐν τῷ κόσμῳ.
5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί·
διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦ-
σι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.
6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσ-
μεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν,
ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν· ἐκ τούτου
γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς
πλάνης.
7 Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ
Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν,
ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γι-
νώσκει τὸν Θεόν.
8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω
τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη
ἐστίν·
9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ
ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀ-
πέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσ-
μον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.
10 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγά-
πη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν
τὸν Θεὸν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠ-
γάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.
11 Ἀγαπητοὶ, εἰ οὕτως ὁ
Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡ-
μεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγα-
πᾷν.
12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τε-
θέαται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλή-
λους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ
ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη
ἐστὶν ἐν ἡμῖν.
13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν
ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐ-
τὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύ-
ματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.
14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα,
καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ
ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα
τοῦ κόσμου.
15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι
Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐ-
τὸς ἐν τῷ Θεῷ.
16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν
καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην
ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ
Θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων
ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μέ-
νει,

Digitized by Google

νει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.
17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ
ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤ-
ῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖ-
νός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ
κόσμῳ τούτῳ.
18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ
ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη
ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ
φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φο-
βούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ
ἀγάπῃ.
19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐ-
τὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγά-
πησεν ἡμᾶς.
20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀ-
γαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν·
ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν
ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται
ἀγαπᾷν;
21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντο-
λὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ
ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κεφ. έ. 5.

ΠΑΣ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰη-
σοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ἐκ
τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς
ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀ-
γαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ
αὐτοῦ.
2 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅ-
τι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θε-
οῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν,
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.
3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ
αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.
4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημέ-
νον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν
κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νικήσα-
σα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.
5 Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσ-
μον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰη-
σοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;
6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι'
ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ
Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον,
ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τὸ αἵμα-
τι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρ-
τυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστιν ἡ
ἀλήθεια.
7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρ-
τυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πα-
τὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦ-
μα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσι.
8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρ-
τυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦ-
μα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα·
καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν.
9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀν-
θρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρ-
τυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν·
ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ
Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱ-
ὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρ-
τυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύ-
ων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποί-
ηκεν αὐτὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν
εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρ-
τύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ.

11 Καὶ

Digitized by Google

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν, ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ.

19 Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

20 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἥκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καί ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος.

21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

Ἰωάννου ἐπιστολὴ καθολικὴ πρώτη ἐγράφη ἐν στίχοις Ϛογ´.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ

Χριστοῦ

Digitized by Google

Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν
ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.
4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὕρη-
κα ἐκ τῶν τέκνων σου περι-
πατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς
ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ
πατρός.
5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυ-
ρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων
σοι καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἴχομεν
ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους.
6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγά-
πη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἐστὶν
ἡ ἐντολὴ, καθὼς ἠκούσατε ἀπ'
ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπα-
τῆτε·
7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσ-
ῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ
ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός
ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.
8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ
ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα,
ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολά-
βωμεν.
9 Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ
μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ
Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων
ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗ-
τος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱ-
ὸν ἔχει.
10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν
οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν
εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ
μὴ λέγετε·
11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ
χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.
12 Πολλὰ ἔχων ὑμῖν
γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ
χάρτου καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλ-
πίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα
ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρω-
μένη.
13 Ἀσπάζεταί σε τὰ
τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς
Ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

Ἰωάννου ἐπιστολὴ δευτέρα
ἐγράφη ἐν στίχοις λ'.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΤΡΙΤΗ.

Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ
Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ ὃν
ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.
2 Ἀγαπητὲ, περὶ πάντων εὔ-
χομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνε-
ιν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή·
3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρ-
χομένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυ-
ρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς
σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.
4 Μειζοτέραν τούτων οὐκ
ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ

Digitized by Google

τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦν-
τα.
5 Ἀγαπητὲ, πιστὸν ποιεῖς
ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ εἰς τοὺς ξένους,
6 Οἳ ἐμαρτύρησάν σου τῇ
ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὓς
καλῶς ποιήσεις προπέμψας
ἀξίως τοῦ Θεοῦ.
7 Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβά-
νοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.
8 Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀ-
πολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα
συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀλη-
θείᾳ.
9 Ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ·
ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν
Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡ-
μᾶς.
10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω,
ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ
ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυα-
ρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος
ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέ-
χεται τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς
βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς
ἐκκλησίας ἐκβάλλει.
11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμοῦ
τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν· ὁ
ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν·
ὁ δὲ κακοποιῶν, οὐχ ἑώρακε
τὸν Θεόν.
12 Δημητρίῳ μεμαρτύρη-
ται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐ-
τῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς
δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἴδατε ὅτι
ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἐστι.
13 Πολλὰ εἶχον γράφειν,
ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ
καλάμου σοι γράψαι.
14 Ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰ-
δεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα
λαλήσομεν.
15 Εἰρήνη σοι· Ἀσπά-
ζονταί σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου
τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

Ἰωάννου ἐπιστολὴ καθολικὴ
τρίτη στίχοις λβ'.

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ
δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώ-
βου, τοῖς ἐν τῷ Θεῷ πατρὶ ἡ-
γιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ
τετηρημένοις κλητοῖς·
2 Ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη
καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.
3 Ἀγαπητοὶ, πᾶσαν σπου-
δὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν
περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀν-
άγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν,
παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι
τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς
ἁγίοις πίστει.
4 Παρεισέδυσαν γάρ τινες
ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγε-

Digitized by Google

γραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα,
ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλ-
γειαν· καὶ τὸν μόνον δεσπότην
Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν ἀρνούμενοι.
5 Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς
βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ
τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύ-
τερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπ-
ώλεσεν.
6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ
τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρ-
χὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ
ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν
μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς ἀϊ-
δίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν.
7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορ-
ῥα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις
τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκ-
πορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀ-
πίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκειν-
ται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δί-
κην ὑπέχουσαι.
8 Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι
ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν
μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦ-
σι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.
9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχ-
άγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ
διακρινόμενος διελέγετο περὶ
τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐ-
τόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν
βλασφημίας, ἀλλ᾽ εἶπεν,
Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος.
10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ
οἴδασι, βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ
φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα,
ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρον-
ται.
11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ
ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ
τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισ-
θοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντι-
λογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο.
12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀ-
γάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συν-
ευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς
ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυ-
δροι, ὑπὸ ἀνέμων περιφερό-
μεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ,
ἄκαρπα, δὶς ἀποθανόντα, ἐκ-
ριζωθέντα·
13 Κύματα ἄγρια θαλάσ-
σης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν
αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται,
οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν
αἰῶνα τετήρηται.
14 Προεφήτευσε δὲ καὶ τού-
τοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ, Ἐ-
νὼχ, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε Κύ-
ριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ,
15 Ποιῆσαι κρίσιν κατὰ
πάντων, καὶ ἐξελέγξαι πάντας
τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάν-
των τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐ-
τῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ
πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐ-
λάλησαν κατ᾽ αὐτοῦ ἁμαρτω-
λοὶ ἀσεβεῖς.
16 Οὗτοί εἰσι γογγυσταὶ,
μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπι-
θυμίας αὐτῶν πορευόμενοι·
καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑ-
πέρογκα, θαυμάζοντες πρόσ-
ωπα, ὠφελείας χάριν.
17 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ,
μνήσθητε

Digitized by Google

μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν
προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποσ-
τόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι
ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμ-
παῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπ-
ιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσε-
βειῶν.
19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδι-
ορίζοντες ἑαυτοὺς, ψυχικοὶ,
πνεῦμα μὴ ἔχοντες.
20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ,
τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐπ-
οικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν Πνεύ-
ματι ἁγίῳ προσευχόμενοι,
21 Ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ
τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ
ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.
22 Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε
διακρινόμενοι·
23 Οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώ-
ζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάζον-
τες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς
σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.
24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυ-
λάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους, καὶ στῆ-
σαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐ-
τοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,
25 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ σω-
τῆρι ἡμῶν δόξα καὶ μεγαλωσύ-
νη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ Ἰούδα καθολικὴ
στίχων οα.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κεφ. α΄. 1.
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν
αὐτῷ ὁ Θεὸς, δεῖξαι τοῖς δού-
λοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν
τάχει· καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας
διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ
αὐτοῦ Ἰωάννῃ·
2 Ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε.
3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσ-
κων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους
τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες
τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ
γὰρ καιρὸς ἐγγύς.
4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκ-
κλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ.
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ
ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος.
καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων
ἅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ,
5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς, ὁ πρωτότο-
κος ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρ-
χων τῶν βασιλέων τῆς γῆς.
τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λού-
σαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτι-
ῶν

Digitized by Google

ῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ·
6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βα-
σιλεῖς ϗ ἱερεῖς τῷ Θεῷ ϗ
πατρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα ϗ
τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ τῶν
νεφελῶν, ϗ ὄψεται αὐτὸν πᾶς
ὀφθαλμὸς, ϗ οἵτινες αὐτὸν
ἐξεκέντησαν· ϗ κόψονται ἐπ'
αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς. ναὶ, ἀμήν.
8 Ἐγώ εἰμι τὸ Α ϗ τὸ
Ω, ἀρχὴ ϗ τέλος, λέγει ὁ
Κύριος, ὁ ὢν ϗ ὁ ἦν ϗ ὁ ἐρ-
χόμενος ὁ παντοκράτωρ.
9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ ϗ ἀ-
δελφὸς ὑμῶν, ϗ συγκοινωνὸς
ἐν τῇ θλίψει ϗ ἐν τῇ βασι-
λείᾳ, ϗ ὑπομονῇ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ
τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ϗ διὰ τὴν
μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
10 Ἐγενόμην ἐν Πνεύ-
ματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ·
ϗ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν
μεγάλην ὡς σάλπιγγος,
11 Λεγούσης· Ἐγώ εἰμι
τὸ Α ϗ τὸ Ω, ὁ πρῶτος ϗ
ὁ ἔσχατος· καί· Ὃ βλέπεις,
γράψον εἰς βιβλίον, ϗ πέμ-
ψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν
Ἀσίᾳ, εἰς Ἔφεσον ϗ εἰς
Σμύρναν, ϗ εἰς Πέργαμον,
ϗ εἰς Θυάτειρα, ϗ εἰς Σάρ-
δεις, ϗ εἰς Φιλαδέλφειαν, ϗ
εἰς Λαοδίκειαν.
12 Καὶ ἐπέστρεψα βλέ-
πειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλησε
μετ' ἐμοῦ· ϗ ἐπιστρέψας εἶ-
δον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς·
13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπ-
τὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώ-
που, ἐνδεδυμένον ποδήρη, ϗ
περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μα-
στοῖς ζώνην χρυσῆν.
14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ ϗ
αἱ τρίχες λευκαὶ ὡσεὶ ἔριον
λευκὸν, ὡς χιών· ϗ οἱ ὀφ-
θαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυ-
ρός·
15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅ-
μοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν
καμίνῳ πεπυρωμένοι, ϗ ἡ
φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων
πολλῶν·
16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξ-
ιᾷ αὐτοῦ χειρὶ ἀστέρας ἑπτά·
ϗ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομ-
φαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευ-
ομένη· ϗ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ
ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει
αὐτοῦ.
17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν,
ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ
ὡς νεκρός· ϗ ἐπέθηκε τὴν
δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ,
λέγων μοι· Μὴ φοβοῦ· ἐγώ
εἰμι ὁ πρῶτος ϗ ὁ ἔσχατος·
18 Καὶ ὁ ζῶν, ϗ ἐγενό-
μην νεκρὸς, ϗ ἰδοὺ ζῶν εἰμι
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν· ϗ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ
ᾅδου ϗ τοῦ θανάτου.
19 Γράψον ἃ εἶδες, ϗ ἅ
εἰσι, ϗ ἃ μέλλει γίνεσθαι
μετὰ ταῦτα.

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, ϗ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς, οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι· ϗ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι ἃς εἶδες, ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσι.

Κεφ. β'. 2.

Τῷ ἀγγέλῳ τῆς Ἐφεσίνης ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, ϗ τὸν κόπον σου, ϗ τὴν ὑπομονήν σου, ϗ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακούς· ϗ ἐπειράσω τοὺς φάσκοντας εἶναι ἀποστόλους, ϗ οὐκ εἰσί· ϗ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς·

3 Καὶ ἐβάστασας, ϗ ὑπομονὴν ἔχεις, ϗ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας, ϗ οὐ κέκμηκας.

4 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας.

5 Μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκπέπτωκας, ϗ μετανόησον, ϗ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι τάχυ, ϗ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ.

7 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Σμυρναίων γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος ϗ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρός, ϗ ἔζησεν·

9 Οἶδά σου τὰ ἔργα ϗ τὴν θλίψιν ϗ τὴν πτωχείαν, (πλούσιος δὲ εἶ) ϗ τὴν βλασφημίαν τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, ϗ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.

10 Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν· ἰδού, μέλλει βαλεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς φυλακήν, ἵνα πειρασθῆτε· ϗ ἕξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα· γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, ϗ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς·

11 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν·

13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, ϗ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ· ϗ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, ϗ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου, ϗ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός,

Digitized by Google

πιστός, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑ-
μῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς.
14 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ
ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦν-
τας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ,
ὃς ἐδίδασκεν τὸν Βαλὰκ
βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰ-
δωλόθυτα, καὶ πορνεῦσαι.
15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ
κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν
Νικολαϊτῶν· ὃ μισῶ.
16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ,
ἔρχομαί σοι ταχὺ, καὶ πο-
λεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ
ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.
17 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις· τῷ νικῶντι δώσω
αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα
τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐ-
τῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν
ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμ-
μένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ
λαμβάνων.
18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας
γράψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ
οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκο-
λιβάνῳ·
19 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ
τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονί-
αν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπο-
μονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ
ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων.
20 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ
ὀλίγα, ὅτι ἐᾷς τὴν γυναῖκα
Ἰεζαβὴλ, τὴν λέγουσαν ἑαυ-
τὴν προφῆτιν, διδάσκειν καὶ
πλανᾶσθαι ἐμοὺς δούλους, πορ-
νεῦσαι καὶ εἰδωλόθυτα φαγεῖν.
21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρό-
νον ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς
πορνείας αὐτῆς, καὶ οὐ μετε-
νόησεν.
22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐ-
τὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοι-
χεύοντας μετ' αὐτῆς, εἰς
θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ με-
τανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.
23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς
ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώ-
σονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅ-
τι ἐγώ εἰμι ἐρευνῶν νεφροὺς
καὶ καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἑ-
κάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.
24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ τοῖς
λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι
οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύ-
την, καὶ οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ
βάθη τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγου-
σιν· Οὐ βαλῶ ἐφ' ὑμᾶς ἄλ-
λο βάρος·
25 Πλὴν ὃ ἔχετε, κρα-
τήσατε ἄχρις οὗ ἂν ἥξω.
26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τη-
ρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου,
δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν
ἐθνῶν·
27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ
σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρί-
βεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ
τοῦ πατρός μου.
28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν
ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.

29 Ὁ

Digitized by Google

29 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.

Κεφ. γ. 3.

ΚΑΙ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Σάρδεσιν ἐκκλησίας
γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων
τὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ
τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου
τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις
ὅτι ζῇς καὶ νεκρὸς εἶ.
2 Γίνου γρηγορῶν, καὶ στή-
ριξον τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει ἀ-
ποθανεῖν· οὐ γὰρ εὕρηκά σου
τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ.
3 Μνημόνευε οὖν πῶς εἴ-
ληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει, καὶ
μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρη-
γορήσῃς, ἥξω ἐπί σε ὡς κλέπ-
της, καὶ οὐ μὴ γνῷς ποίαν
ὥραν ἥξω ἐπί σε.
4 Ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα
καὶ ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυ-
ναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ πε-
ριπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευ-
κοῖς· ὅτι ἄξιοί εἰσιν.
5 Ὁ νικῶν, οὗτος περι-
βαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς·
καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζω-
ῆς, καὶ ἐξομολογήσομαι τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πα-
τρός μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέ-
λων αὐτοῦ.
6 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.
7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ
ἀληθινὸς, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα
τοῦ Δαβίδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐ-
δεὶς κλείει· καὶ κλείει, καὶ οὐ-
δεὶς ἀνοίγει·
8 Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ
δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀ-
νεῳγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται
κλεῖσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν
ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς
μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω
τὸ ὄνομά μου.
9 Ἰδοὺ, δίδωμι ἐκ τῆς
συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ τῶν
λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶ-
ναι, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύ-
δονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα
ἥξωσι καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώ-
πιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶ-
σιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε.
10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λό-
γον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ
σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ
πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρ-
χεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅ-
λης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦν-
τας ἐπὶ τῆς γῆς.
11 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ·
κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς
λάβῃ τὸν στέφανόν σου.
12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐ-
τὸν στύλον ἐν τῷ λαῷ τοῦ
Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλ-
θῃ ἔτι· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν
τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ
μου τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ,
ἣ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἀπὸ

Digitized by Google

ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ.

15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ, οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς εἴης, ἢ ζεστός.

16 Οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ψυχρὸς, οὔτε ζεστὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου.

17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλούσιός εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω· καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινὸς, καὶ πτωχὸς, καὶ τυφλὸς, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσῃς, καὶ ἱμάτια λευκὰ, ἵνα περιβάλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου· καὶ κολλούριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς·

19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον οὖν, καὶ μετανόησον.

20 Ἰδοὺ, ἕστηκα ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

22 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. δ'. 4.

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.

2 Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος.

3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι, καὶ σαρδίνῳ· καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὁμοία ὁράσει σμαραγδίνῳ.

4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς.

5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου,

Digitized by Google

θρόνου, αἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύ-
ματα τοῦ Θεοῦ.
6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου
θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυ-
στάλλῳ· ϗ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου
ϗ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα
ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμ-
προσθεν ϗ ὄπισθεν.
7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶ-
τον ὅμοιον λέοντι, ϗ τὸ δεύ-
τερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, ϗ
τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσ-
ωπον ὡς ἄνθρωπος, ϗ τὸ
τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ
πετωμένῳ.
8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἓν
καθ᾽ ἑαυτὸ, εἶχον ἀνὰ πτέρυ-
γας ἓξ κυκλόθεν, ϗ ἔσωθεν
γέμοντα ὀφθαλμῶν· ϗ ἀνά-
παυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας ϗ
νυκτὸς, λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος,
ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παν-
τοκράτωρ, ὁ ἦν ϗ ὁ ὢν ϗ ὁ
ἐρχόμενος.
9 Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ
ζῶα δόξαν ϗ τιμὴν ϗ εὐ-
χαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ
τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων,
10 Πεσοῦνται οἱ εἴκοσι ϗ
τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον
τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, ϗ
προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, ϗ βά-
λουσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώ-
πιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·
11 Ἄξιος εἶ, Κύριε, λα-
βεῖν τὴν δόξαν ϗ τὴν τιμὴν
ϗ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτι-
σας τὰ πάντα, ϗ διὰ τὸ θέ-
λημά σου εἰσὶ, ϗ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε΄. 5.

ΚΑΙ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξι-
ὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔ-
σωθεν, ϗ ὄπισθεν, κατεσφρα-
γισμένον σφραγῖσιν ἑπτά.
2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυ-
ρὸν, κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ·
Τίς ἐστιν ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ
βιβλίον, ϗ λῦσαι τὰς σφρα-
γῖδας αὐτοῦ;
3 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ
οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ
ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ
βιβλίον, οὐδὲ βλέπειν αὐτό.
4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ
ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖ-
ξαι ϗ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον,
οὔτε βλέπειν αὐτό.
5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυ-
τέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε·
ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ
τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δα-
βὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, ϗ
λῦσαι τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας
αὐτοῦ.
6 Καὶ εἶδον, ϗ ἰδοὺ ἐν μέ-
σῳ τοῦ θρόνου ϗ τῶν τεσσάρων
ζώων, ϗ ἐν μέσῳ τῶν πρεσ-
βυτέρων, ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσ-
φαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ,
ϗ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ· οἵ εἰσι τὰ
ἑπτὰ τοῦ Θεοῦ πνεύματα τὰ ἀ-
πεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.
7 Καὶ ἦλθε, ϗ εἴληφε τὸ
βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ κα-
θημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

8 Καὶ

Digitized by Google

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινήν, λέγοντες· Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ· ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·

10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον, λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμα, ὅ ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἅ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, Ἀμήν· καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑΙ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς· Ἔρχου καὶ βλέπε·

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυῤῥός· καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι· καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδού, ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου, δηναρίου, καὶ

Digitized by Google

ϗ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου· ϗ τὸ ἔλαιον ϗ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγουσαν· Ἔρχου ϗ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, ϗ ἰδοὺ ἵππος χλωρὸς, ϗ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος· ϗ ὁ Ἅδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ· ϗ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτεῖναι ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἐν ῥομφαίᾳ ϗ ἐν λιμῷ ϗ ἐν θανάτῳ, ϗ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ϗ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον·

10 Καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἕως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος ϗ ὁ ἀληθινὸς, οὐ κρίνεις ϗ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ ἐδόθησαν ἑκάστοις στολαὶ λευκαὶ, ϗ ἐῤῥέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρὸν, ἕως οὗ πληρώσονται ϗ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν ϗ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς ϗ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἕκτην, ϗ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, ϗ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, ϗ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ἀπὸ μεγάλου ἀνέμου σειομένη.

14 Καὶ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἱλισσόμενον, ϗ πᾶν ὄρος ϗ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν.

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ϗ οἱ μεγιστᾶνες, ϗ οἱ πλούσιοι, ϗ οἱ χιλίαρχοι, ϗ οἱ δυνατοὶ, ϗ πᾶς δοῦλος ϗ πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια ϗ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων·

16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι ϗ ταῖς πέτραις. Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, ϗ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, ϗ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου.

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· ϗ τίς δύναται σταθῆναι;

Κεφ. ζ. 7.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἑστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγῖδα Θεοῦ ζῶντος·

Digitized by Google

τος· κ) ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ
τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς
ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν
γῆν κ) τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε
τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασ-
σαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις
οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώ-
πων αὐτῶν.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν
τῶν ἐσφραγισμένων· ρμδʹ χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πά-
σης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ.

5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβʹ χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυ-
λῆς Ῥουβὴν, ιβʹ χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γάδ,
ιβʹ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

6 Ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβʹ
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ιβʹ χιλι-
άδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς
Μανασσῆ, ιβʹ χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι·

7 Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ιβʹ
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Λευὶ, ιβʹ χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσα-
χὰρ, ιβʹ χιλιάδες ἐσφραγισ-
μένοι·

8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν,
ιβʹ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Ἰωσὴφ, ιβʹ χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βεν-
ιαμὶν, ιβʹ χιλιάδες ἐσφρα-
γισμένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ
ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆ-
σαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ
παντὸς ἔθνους κ) φυλῶν κ) λα-
ῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώ-
πιον τοῦ θρόνου κ) ἐνώπιον τοῦ
ἀρνίου, περιβεβλημένοι στολὰς
λευκάς· καὶ φοίνικες ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν·

10 Καὶ κράζοντες φωνῇ
μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία
τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κ) τῷ ἀρνίῳ.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι
ἑστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου κ)
τῶν πρεσβυτέρων κ) τῶν τεσ-
σάρων ζώων, κ) ἔπεσον ἐνώπι-
ον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον
αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ
Θεῷ,

12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐ-
λογία καὶ ἡ δόξα κ) ἡ σοφία,
καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ
Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ
τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι·
Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς
στολὰς τὰς λευκὰς, τίνες εἰσὶ,
καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἴρηκα αὐτῷ· Κύ-
ριε, σὺ οἶδας· Καὶ εἶπέ μοι·
Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ
τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης·
κ) ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν,
καὶ ἐλεύκαναν στολὰς αὐτῶν
ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.

15 Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον
τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, κ) λατρεύ-
ουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς

Digitized by Google

ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθή-
μενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκηνώσει
ἐπ' αὐτούς.
16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ
διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ
ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν
καῦμα.
17 Ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ
μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐ-
τούς, καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ
ζώσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξ-
αλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Κεφ. η. 8.

ΚΑΙ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφρα-
γῖδα τὴν ἑβδόμην, ἐγέ-
νετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡ-
μιώριον.
2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγ-
γέλους, οἳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
ἑστήκασι· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς
ἑπτὰ σάλπιγγες.
3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλ-
θε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν·
καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα
πολλά, ἵνα δώσῃ ταῖς προσ-
ευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐ-
πὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν
τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.
4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς
τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσ-
ευχαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς
τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος
τὸ λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν
αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσι-
αστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν
γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρον-
ταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.
6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔ-
χοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας,
ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλ-
πίσωσι.
7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος
ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα
καὶ πῦρ, μεμιγμένα αἵματι, καὶ
ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ
τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη,
καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατ-
εκάη.
8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα
πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο τὸ
τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα.
9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον
τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θα-
λάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ
τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφ-
θάρη.
10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος
ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ
τὰς πηγὰς ὑδάτων.
11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέ-
ρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ γί-
νεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων
εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώ-
πων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων,
ὅτι ἐπικράνθησαν.
12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγε-
λος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ
τρίτον τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον
τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον
τῶν ἀστέρων· ἵνα σκοτισθῇ τὸ
τρίτον

Digitized by Google

τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου πετωμένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Κεφ. θ. 9.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐῤῥέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων, ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

10 Καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων

τῶν

Digitized by Google

τῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

14 Λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ, ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ, δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθημένους ἐπ᾽ αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.

18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

19 Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εἰσιν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσαι κεφαλάς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὔτε μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται, οὔτε ἀκούειν, οὔτε περιπατεῖν·

21 Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

Κεφ. ι. 10.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην· καὶ ἶρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός.

2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεῳγμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκᾶται· καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνὰς ἑαυτῶν, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσάν μοι· Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ

ἐπὶ

ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν·

6 Καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ· ὅτι χρόνος οὐκ ἔσται ἔτι·

7 Ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις τοῖς προφήταις.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα· Ὕπαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἀνεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἑστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ· Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκύ: καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, καὶ ὁ ἄγγελος εἱστήκει, λέγων· Ἔγειραι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς· ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους.

4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἑστῶσαι.

5 Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ βρέχῃ ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας· καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὁσάκις ἐὰν θελήσωσι.

7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου

Digitized by Google

ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν,
καὶ νικήσει αὐτοὺς, καὶ ἀποκ-
τενεῖ αὐτούς.
8 Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν
ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς
μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευ-
ματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπ-
τος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν
ἐσταυρώθη.
9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν
λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσ-
σῶν καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα
αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥ-
μισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐ-
τῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς
μνήματα.
10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐ-
πὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ' αὐ-
τοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ
δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅ-
τι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασά-
νισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς
γῆς.
11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς
ἡμέρας καὶ ἥμισυ, πνεῦμα
ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ'
αὐτούς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέ-
γας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας
αὐτούς.
12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν
μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν
αὐτοῖς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ
ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ
νεφέλῃ· καὶ ἐθεώρησαν αὐ-
τοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.
13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ
δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ
ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀ-
νόματα ἀνθρώπων χιλιάδες
ἑπτά· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι
ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ
Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.
14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπ-
ῆλθεν, καὶ ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη
ἔρχεται ταχύ.
15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγε-
λος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο
φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ,
λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασι-
λεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου
ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ,
καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.
16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσ-
σαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς
θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσε-
κύνησαν τῷ Θεῷ,
17 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦ-
μέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ
παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν
καὶ ὁ ἐρχόμενος· ὅτι εἴληφας
τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην,
καὶ ἐβασίλευσας.
18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθη-
σαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου,
καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κρι-
θῆναι, καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν
τοῖς δούλοις σου τοῖς προφή-
ταις, καὶ τοῖς ἁγίοις, καὶ τοῖς
φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς
μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις·
καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθεί-
ροντας τὴν γῆν.
19 Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ

Digitized by Google

Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ϗ ὤφθη ἡ
κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ
ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· ϗ ἐγένοντο
ἀστραπαὶ ϗ φωναὶ ϗ βρονταὶ
ϗ σεισμὸς ϗ χάλαζα με-
γάλη.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑΙ σημεῖον μέγα ὤφθη
ἐν τῷ οὐρανῷ· γυνὴ πε-
ριβεβλημένη τὸν ἥλιον, ϗ ἡ
σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν
αὐτῆς, ϗ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώ-
δεκα·
2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα,
ἔκραζεν ὠδίνουσα ϗ βασανιζο-
μένη τεκεῖν.
3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖ-
ον ἐν τῷ οὐρανῷ, ϗ ἰδοὺ δρά-
κων μέγας πυῤῥὸς, ἔχων κε-
φαλὰς ἑπτὰ ϗ κέρατα δέκα·
ϗ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ δια-
δήματα ἑπτά.
4 Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει
τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρα-
νοῦ, ϗ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν· ϗ ὁ δράκων ἕστηκεν ἐν-
ώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελ-
λούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ,
τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ.
5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄῤῥενα,
ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα
τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ϗ
ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς
πρὸς τὸν Θεὸν ϗ τὸν θρόνον
αὐτοῦ.
6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς
τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον
ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵ-
να ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέ-
ρας χιλίας διακοσίας ἑξή-
κοντα·
7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν
τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ ϗ οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν
κατὰ τοῦ δράκοντος, ϗ ὁ δρά-
κων ἐπολέμησε, ϗ οἱ ἄγγε-
λοι αὐτοῦ·
8 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὔτε
τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ
οὐρανῷ.
9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων
ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ
καλούμενος διάβολος, ϗ ὁ
Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰ-
κουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς
τὴν γῆν· ϗ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ
μετ᾽ αὐτοῦ ἐβλήθησαν.
10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν με-
γάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ·
Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία ϗ ἡ
δύναμις ϗ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ϗ ἡ ἐξουσία τοῦ
Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι κατεβλήθη
ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡ-
μῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας ϗ
νυκτός.
11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν
αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου,
ϗ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυ-
ρίας αὐτῶν· ϗ οὐκ ἠγάπησαν
τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θα-
νάτου.
12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε
οἱ οὐρανοὶ ϗ οἱ ἐν αὐτοῖς σκη-
νοῦντες. Οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι
τὴν γῆν ϗ τὴν θάλασσαν·
ὅτι

Digitized by Google

ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς
ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰ-
δὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.
13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δρά-
κων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν,
ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἥτις ἔτε-
κε τὸν ἄῤῥενα.
14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυ-
ναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ
μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν
ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς,
ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν ϗ
καιροὺς, ϗ ἥμισυ καιροῦ, ἀπὸ
προσώπου τοῦ ὄφεως.
15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀ-
πίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποτα-
μὸν, ἵνα ταύτην ποταμοφό-
ρητον ποιήσῃ.
16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ
τῇ γυναικὶ, ϗ ἤνοιξεν ἡ γῆ
τὸ στόμα αὐτῆς, ϗ κατέπιε
τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δρά-
κων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων
ἐπὶ τῇ γυναικὶ, ϗ ἀπῆλθε
ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν
λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς,
τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς
τοῦ Θεοῦ, ϗ ἐχόντων τὴν
μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
18 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν
ἄμμον τῆς θαλάσσης.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑΙ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσ-
σης θηρίον ἀναβαῖνον,
ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ ϗ κέρατα
δέκα· ϗ ἐπὶ τῶν κεράτων
αὐτοῦ δέκα διαδήματα, ϗ ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα
βλασφημίας.
2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον
ἦν ὅμοιον παρδάλει, ϗ οἱ πό-
δες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου, ϗ τὸ στό-
μα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος· ϗ
ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν
δύναμιν αὐτοῦ, ϗ τὸν θρόνον
αὐτοῦ, ϗ ἐξουσίαν μεγάλην.
3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κε-
φαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην
εἰς θάνατον, ϗ ἡ πληγὴ τοῦ
θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη, ϗ
ἐθαυμάσεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω
τοῦ θηρίου.
4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν
δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν
τῷ θηρίῳ, ϗ προσεκύνησαν
τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅ-
μοιος τῷ θηρίῳ; Τίς δύναται
πολεμῆσαι μετ᾽ αὐτοῦ;
5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα
λαλοῦν μεγάλα ϗ βλασφημί-
ας, ϗ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποι-
ῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα
δύο.
6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐ-
τοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν
Θεὸν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ, ϗ τὴν σκηνὴν αὐ-
τοῦ, ϗ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκη-
νοῦντας.
7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πό-
λεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγί-
ων, ϗ νικῆσαι αὐτούς· ϗ
ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶ-
σαν φυλὴν ϗ γλῶσσαν ϗ ἔθ-
νος.
8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐ-

τῷ

τῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου ἐσφαγμένου, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.

10 Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι· ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ· καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι.

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχούς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὧδε ἡ σοφία ἐστίν. ὁ ἔχων τὸν νοῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστί, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς΄.

Κεφ. ιδ΄. 14.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀρνίον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο

Digitized by Google

ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν, εἰ
μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντα-
τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασ-
μένοι ἀπὸ τῆς γῆς.
4 Οὗτοί εἰσιν οἳ μετὰ γυ-
ναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρ-
θένοι γάρ εἰσιν. οὗτοί εἰσιν οἱ
ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου
ἂν ὑπάγῃ. οὗτοι ἠγοράσθησαν
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ
τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ·
5 Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐ-
τῶν οὐχ εὑρέθη δόλος. ἄμωμοι
γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου
τοῦ Θεοῦ.
6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον
πετώμενον ἐν μεσουρανήματι,
ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐ-
αγγελίσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐ-
πὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔθνος καὶ
φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν·
7 Λέγοντα ἐν φωνῇ μεγά-
λῃ· Φοβήθητε τὸν Θεὸν, καὶ
δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν
ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ
προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ
θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.
8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκο-
λούθησε, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπε-
σε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγά-
λη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ
τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότι-
κε πάντα ἔθνη.
9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠ-
κολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν
φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θη-
ρίον προσκυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα
αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγ-
μα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ
ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ·
10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ
τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ,
τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν
τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ·
καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ
θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγ-
γέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου.
11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βα-
σανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς
αἰῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν
ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ
προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις
λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ.
12 Ὧδε ὑπομονὴ τῶν ἁ-
γίων ἐστίν· ὧδε οἱ τηροῦντες
τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν
πίστιν Ἰησοῦ.
13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης μοι· Γρά-
ψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν
Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι.
Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα
ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων
αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀ-
κολουθεῖ μετ' αὐτῶν.
14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νε-
φέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέ-
λην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀν-
θρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον
ὀξύ.
15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν
μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθημένῳ
ἐπὶ

Digitized by Google

ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ
δρέπανόν σου, καὶ θέρισον· ὅτι
ἦλθέ σοι ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι·
ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς
γῆς.
16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμε-
νος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέ-
πανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ
ἐθερίσθη ἡ γῆ.
17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ
οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπα-
νον ὀξύ.
18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔ-
χων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός·
καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλῃ
τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ,
λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέ-
πανον τὸ ὀξὺ, καὶ τρύγησον τοὺς
βότρυας τῆς γῆς, ὅτι ἤκμα-
σαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.
19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος
τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν,
καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς
γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν
τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην.
20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς
ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἐξῆλθεν
αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν
χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ στα-
δίων χιλίων ἑξακοσίων.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλο σημεῖον
ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ
θαυμαστὸν, ἀγγέλους ἑπτὰ, ἔ-
χοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσ-
χάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσ-
θη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.
2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν
ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί· καὶ
τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου
καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ
τοῦ χαράγματος αὐτοῦ, ἐκ
τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ, ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θά-
λασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας
κιθάρας τοῦ Θεοῦ·
3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν
Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες·
Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔρ-
γα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παν-
τοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθι-
ναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς
τῶν ἁγίων.
4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε,
Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά
σου; ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι
πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσι, καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου·
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανε-
ρώθησαν.
5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον,
καὶ ἰδοὺ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ.
6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ
ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ
πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυ-
μένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμ-
πρὸν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ
τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.
7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων
ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέ-
λοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς,
γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ
ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Digitized by Google

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς
καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ
οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν
ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ
πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Κεφ. ις΄. 16.

ΚΑΙ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης
τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπάγετε,
καὶ ἐκχέατε τὰς φιάλας τοῦ
θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.
2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος,
καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος
κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς τῇ
εἰκόνι αὐτοῦ προσκυνοῦντας.
3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.
4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς
τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο
αἷμα.
5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου
τῶν ὑδάτων, λέγοντος· Δίκαιος, Κύριε, εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν,
καὶ ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας·
6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιοι γάρ
εἰσι.
7 Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τοῦ
θυσιαστηρίου, λέγοντος· Ναὶ
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ
κρίσεις σου.
8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ
τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ
καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν
πυρί.
9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ
ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ οὐ
μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.
10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ
ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη· καὶ ἐμασσῶντο τὰς
γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου·
11 Καὶ ἐβλασφήμησαν
τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν
αὐτῶν· καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ
τῶν ἔργων αὐτῶν.
12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ
τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ
αὐτοῦ, ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς
τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.
13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος, καὶ ἐκ
τοῦ στόματος τοῦ θηρίου, καὶ ἐκ
τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου, πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὅμοια βατράχοις.

Digitized by Google

14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμόνων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

15 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. μακάριος ὁ γρηγορῶν, καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.

16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γέγονε.

18 Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικοῦτος σεισμὸς οὕτω μέγας.

19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ εὑρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία, καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν, ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΚΑΙ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι· Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν·

2 Μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβεβλημένη πορφύρᾳ, καὶ κοκκίνῳ, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκαθάρτητος πορνείας αὐτῆς·

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, Μυστήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων,

Digitized by Google

ἁγίων, ϗ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν
μαρτύρων Ἰησοῦ· ϗ ἐθαύμα-
σα, ἰδὼν αὐτὴν, θαῦμα μέγα.
7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγε-
λος· Διατί ἐθαύμασας; ἐγὼ
σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυ-
ναικὸς, ϗ τοῦ θηρίου τοῦ βαστά-
ζοντος αὐτὴν, τοῦ ἔχοντος
τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς ϗ τὰ δέ-
κα κέρατα.
8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, ϗ
οὐκ ἔστι· ϗ μέλλει ἀναβαίνειν
ἐκ τῆς ἀβύσσου, ϗ εἰς ἀπώ-
λειαν ὑπάγειν· ϗ θαυμάσον-
ται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς
γῆς, (ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀ-
νόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς
ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου)
βλέποντες τὸ θηρίον, ὅτι ἦν ϗ
οὐκ ἔστι, καίπερ ἐστίν.
9 Ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σο-
φίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ, ὄρη
εἰσὶν ἑπτὰ, ὅπου ἡ γυνὴ κάθη-
ται ἐπ' αὐτῶν.
10 Καὶ βασιλεῖς ἑπτά εἰ-
σιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, ϗ ὁ εἷς
ἐστιν, ὁ ἄλλος οὔπω ἦλθε· ϗ ὅταν
ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι.
11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, ϗ
οὐκ ἔστι, ϗ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, ϗ
ἐκ τῶν ἑπτά ἐστι, ϗ εἰς ἀπώ-
λειαν ὑπάγει.
12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα
ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν,
οἵτινες βασιλείαν οὔπω ἔλαβον,
ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς
μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ
τοῦ θηρίου.
13 Οὗτοι μίαν γνώμην
ἔχουσι, ϗ τὴν δύναμιν ϗ τὴν
ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ
διαδιδώσουσιν.
14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου
πολεμήσουσι, ϗ τὸ ἀρνίον νι-
κήσει αὐτοὺς, ὅτι Κύριος κυ-
ρίων ἐστὶ, ϗ Βασιλεὺς βασι-
λέων· ϗ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ
ϗ ἐκλεκτοὶ ϗ πιστοί.
15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ ὕ-
δατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κά-
θηται, λαοὶ ϗ ὄχλοι εἰσὶ, ϗ
ἔθνη ϗ γλῶσσαι.
16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ
εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μι-
σήσουσι τὴν πόρνην, ϗ ἠρη-
μωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν ϗ
γυμνὴν, ϗ τὰς σάρκας αὐ-
τῆς φάγονται, ϗ αὐτὴν κατα-
καύσουσιν ἐν πυρί.
17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν
εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆ-
σαι τὴν γνώμην αὐτῆ, ϗ
ποιῆσαι μίαν γνώμην, ϗ δοῦ-
ναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ
θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥή-
ματα τοῦ Θεοῦ.
18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες,
ἐστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχου-
σα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασι-
λέων τῆς γῆς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον
ἄγγελον καταβαίνοντα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν
μεγάλην· ϗ ἡ γῆ ἐφωτίσθη
ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.
2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ,
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἔπε-
σεν,

σεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγά-
λη, ϗ ἐγένετο κατοικητήριον
δαιμόνων, ϗ φυλακὴ παντὸς
πνεύματος ἀκαθάρτου, ϗ φυ-
λακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου
ϗ μεμισημένου·
3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ
τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκε
πάντα τὰ ἔθνη· ϗ οἱ βασι-
λεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρ-
νευσαν, ϗ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς
ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους
αὐτῆς ἐπλούτησαν.
4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φω-
νὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν·
Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς, ὁ λαός
μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε
ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, ϗ ἵνα
μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν
αὐτῆς·
5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς
αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ,
ϗ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ
ἀδικήματα αὐτῆς.
6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς ϗ αὐ-
τὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, ϗ διπλώ-
σατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔρ-
γα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ
ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπ-
λοῦν.
7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν,
ϗ ἐστρηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐ-
τῇ βασανισμὸν ϗ πένθος, ὅτι
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει·
Κάθημαι βασίλισσα, ϗ χή-
ρα οὐκ εἰμὶ, ϗ πένθος οὐ μὴ
ἴδω.
8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θά-
νατος ϗ πένθος ϗ λιμός· ϗ
ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι
ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ
κρίνων αὐτήν.
9 Καὶ κλαύσονται αὐτὴν,
ϗ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βα-
σιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς
πορνεύσαντες ϗ στρηνιάσαντες,
ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς
πυρώσεως αὐτῆς·
10 Ἀπὸ μακρόθεν ἑστηκό-
τες, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασα-
νισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐ-
αὶ, οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη
Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ,
ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρί-
σις σου.
11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς
γῆς κλαίουσι ϗ πενθοῦσιν ἐπ'
αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐ-
δεὶς ἀγοράζει οὐκ ἔτι.
12 Γόμον χρυσοῦ, ϗ ἀρ-
γύρου, ϗ λίθου τιμίου, ϗ μαρ-
γαρίτου, ϗ βύσσου, ϗ πορφύρας,
ϗ σηρικοῦ, ϗ κοκκίνου· ϗ
πᾶν ξύλον θύϊνον, ϗ πᾶν
σκεῦος ἐλεφάντινον, ϗ πᾶν
σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου,
ϗ χαλκοῦ, ϗ σιδήρου, ϗ μαρ-
μάρου,
13 Καὶ κινάμωμον, ϗ θυ-
μιάματα, ϗ μύρον, ϗ λίβα-
νον, ϗ οἶνον, ϗ ἔλαιον, ϗ σε-
μίδαλιν, ϗ σῖτον, ϗ κτήνη,
ϗ πρόβατα· ϗ ἵππων, ϗ ῥε-
δῶν, ϗ σωμάτων, ϗ ψυχὰς
ἀνθρώπων.
14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐ-
πιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπ-

ῆλθεν

Digitized by Google

ἦλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκ ἔτι οὐ μὴ εὑρήσῃς αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,

16 Καὶ λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις· ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὅμιλος, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

18 Καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.

20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτήν, οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν, ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔτι.

22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ πᾶς τεχνίτης τέχνης οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι·

23 Καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὑρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἤκουσα φωνὴν ὄχλου πολλοῦ μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντος· Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

2 Ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

3 Καὶ

Digitized by Google

3 Καὶ δεύτερον εἴρηκαν. Ἀλληλούϊα. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες, Ἀμήν· Ἀλληλούϊα.

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λέγοντας· Ἀλληλούϊα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν.

8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρόν· τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ δικαιώματά ἐστι τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή· σύνδουλός σου εἰμὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ. τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν, καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρὸς, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά, ἔχων ὄνομα γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·

13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ στρατεύματα ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρόν.

15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς

λεὺς βασιλέων κ̣ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· κ̣ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι· Δεῦτε κ̣ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ·

18 Ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, κ̣ σάρκας χιλιάρχων, κ̣ σάρκας ἰσχυρῶν, κ̣ σάρκας ἵππων κ̣ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, κ̣ σάρκας πάντων, ἐλευθέρων κ̣ δούλων, κ̣ μικρῶν κ̣ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, κ̣ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, κ̣ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, κ̣ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, κ̣ μετὰ τούτου ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, κ̣ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν τῷ θείῳ·

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· κ̣ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, κ̣ ἅλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι διάβολος κ̣ Σατανᾶς· κ̣ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, κ̣ ἔκλεισεν αὐτὸν, κ̣ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· κ̣ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

4 Καὶ εἶδον θρόνους· κ̣ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, κ̣ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· κ̣ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, κ̣ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, κ̣ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, οὔτε τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· κ̣ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, κ̣ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· κ̣ ἔζησαν κ̣ ἐβασίλευσαν μετὰ Χριστοῦ χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος κ̣ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ κ̣ τοῦ Χριστοῦ, κ̣

βασιλεύσουσι

Digitized by Google

βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γὼγ καὶ τὸν Μαγὼγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους ἑστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία ἠνεῴχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεῴχθη, ὅ ἐστι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκροὺς, καὶ ὁ θάνατος, καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκρούς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος θάνατος.

15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Κεφ. κα. 21.

ΚΑΙ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινήν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.

2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης· Ἰδοὺ, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν·

4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι.

Digitized by Google

ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἰδοὺ, καινὰ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι· Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε. ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος· ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεὸς, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός.

8 Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὅ ἐστι δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθε πρός με εἷς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων· καὶ ἐλάλησε μετ᾽ ἐμοῦ, λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι τὴν νύμφην τοῦ ἀρνίου τὴν γυναῖκα.

10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ᾽ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλὸν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,

11 Ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι.

12 Ἔχουσάν τε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν, ἔχουσαν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἅ ἐστι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

13 Ἀπ᾽ ἀνατολῆς, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ᾽ ἐμοῦ, εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἐστιν ὅσον καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίων δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστί.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὅ ἐστιν ἀγγέλου.

18 Καὶ ἦν ἡ ἐνδύμησις τοῦ τείχους αὐτῆς, ἴασπις· καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὁμοία ὑάλῳ καθαρῷ.

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ

τείχους

τεῖχους τῆς πόλεως παντὶ
λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ
θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἴασπις·
ὁ δεύτερος, σάπφειρος· ὁ
τρίτος, χαλκηδών· ὁ τέταρ-
τος, σμάραγδος·
20 Ὁ πέμπτος, σαρδό-
νυξ· ὁ ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἕβ-
δομος, χρυσόλιθος· ὁ ὄγδο-
ος, βήρυλλος· ὁ ἔνατος,
τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυ-
σόπρασος· ὁ ἑνδέκατος, ὑά-
κινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέ-
θυστος.
21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶ-
νες, δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ
εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν
ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλα-
τεῖα τῆς πόλεως, χρυσίον κα-
θαρὸν, ὡς ὕαλος διαφανής.
22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν
αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς
ἐστι, καὶ τὸ ἀρνίον.
23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρείαν
ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελή-
νης, ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ
γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν
αὐτὴν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ
ἀρνίον.
24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σω-
ζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς
περιπατήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ
τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν.
25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς
οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας· νὺξ
γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ.
26 Καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν
καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς
αὐτήν.
27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς
αὐτὴν πᾶν κοινοῦν, καὶ
ποιοῦν βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος·
εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ
βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου.

Κεφ. κβ΄. 22.

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι καθαρὸν
ποταμὸν ὕδατος ζωῆς,
λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκ-
πορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ
Θεοῦ, καὶ τοῦ ἀρνίου.
2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας
αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν
καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποι-
οῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆ-
να ἕνα ἕκαστον ἀποδιδοῦν τὸν
καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα
τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν
ἐθνῶν.
3 Καὶ πᾶν κατανάθεμα
οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ
Θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσ-
ται· καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύ-
σουσιν αὐτῷ.
4 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.
5 Καὶ νὺξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ·
καὶ χρείαν οὐκ ἔχουσι λύχνου καὶ
φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ
Θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ βασι-
λεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
6 Καὶ εἶπέ μοι, Οὗτοι οἱ
λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ
Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων
προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγε-

Digitized by Google

λον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις
αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.
7 Ἰδού, ἔρχομαι ταχύ·
μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους
τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου
τούτου.
8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ
βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων· καὶ
ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα
προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν
ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύ-
οντός μοι ταῦτα.
9 Καὶ λέγει μοι· Ὅρα
μή· σύνδουλός σου γάρ εἰμι,
καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προ-
φητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τοὺς
λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ
Θεῷ προσκύνησον.
10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ
σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.
ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.
11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω
ἔτι· καὶ ὁ ῥυπῶν, ῥυπωσάτω
ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιωθή-
τω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω
ἔτι.
12 Καὶ ἰδού, ἔρχομαι τα-
χύ· καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ,
ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον
αὐτοῦ ἔσται.
13 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ
Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶ-
τος καὶ ὁ ἔσχατος.
14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ
ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον
τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν
εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.
15 Ἔξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ
φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φο-
νεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς
ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.
16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα
τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι
ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλη-
σίαις. Ἐγώ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ
τὸ γένος τοῦ Δαβίδ, ὁ ἀστὴρ
ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.
17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ
νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ· καὶ ὁ
ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ· καὶ ὁ
διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων
λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς
δωρεάν.
18 Συμμαρτυροῦμαι γὰρ
παντὶ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου·
ἐάν τις ἐπιθῇ πρὸς ταῦτα,
ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν
τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας
ἐν βιβλίῳ τούτῳ·
19 Καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ
ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς
προφητείας ταύτης, ἀφαιρή-
σει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀ-
πὸ βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς
πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν
γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ.
20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦ-
τα· ναὶ ἔρχομαι ταχύ· ἀ-
μήν· καὶ ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.
21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάν-
των ὑμῶν. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

BOOKS,

PRINTED and SOLD by
ISAIAH THOMAS, JUN.

PRINTER and BOOKSELLER, Worcester, *Massachusetts.*

SCHOOL BOOKS.

A SELECT CENTURY of the Colloquies of *CORDERIUS.* With an English Translation, as literal as possible. Designed for the Use of Beginners in the Latin Tongue. By JOHN CLARKE.

The SELECT COLLOQUIES of *ERASMUS:* With an English Translation, as literal as possible.-- Designed for the use of beginners in the Latin Tongue. By JOHN CLARKE.

EUTROPIUS's Compendious HISTORY of ROME; together with an English Translation, as literal as possible, Notes and an Index. By JOHN CLARKE.

CLARKE's INTRODUCTION to the MAKing of Latin.—Comprising, after an Easy Compendious Method, the Substance of the Latin Syntax.

SCOTT's LESSONS in ELOCUTION: Or, a Selection of Pieces in Prose and Verse, for the Improvement of Youth, in Reading and Speaking.

A DICTIONARY of the BIBLE: Or, An Explanation of the Proper Names and Difficult Words in the Old and New Testament, accented as they ought to be pronounced; with other useful Particulars, for those who would understand the Sacred Scriptures, and read them with propriety.

The following Valuable Works *will be put to* Press, *and* Published *in the course of the Year* 1803.

PLUTARCH's LIVES: Translated from the Original Greek; with Notes, critical and historical, and a New Life of Plutarch.—*By John Langhorne,* D. D. and *William Langhorne,* A. M.—In Six Volumes—from the Seventh London Edition—carefully corrected, and the Index much amended, and accurately revised throughout. A neat copperplate Frontispiece will be prefixed to each Volume.

ZOLLIKOFER on the DIGNITY of MAN, and the Value of the Objects principally relating to HUMAN HAPPINESS.—In Two large Octavo Volumes.

An ORIGINAL NOVEL, intitled EMILY HAMILTON—Founded on Incidents in Real Life.—By a YOUNG LADY of Worcester County.

Digitized by Google

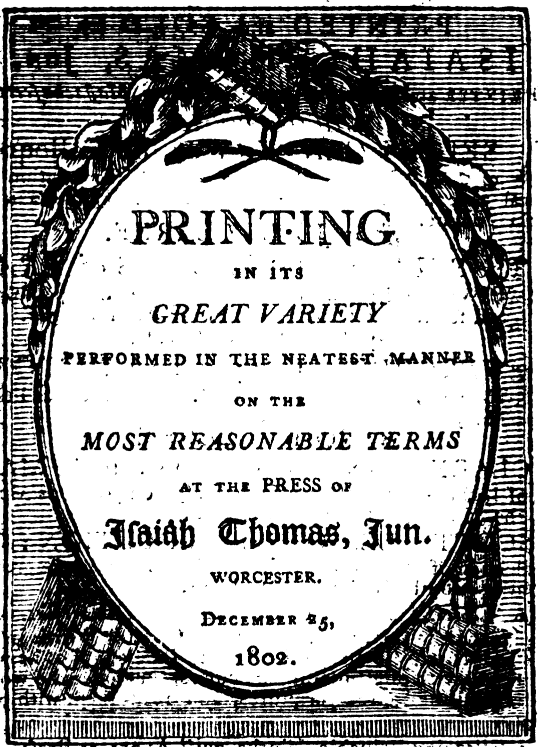

☞ Said THOMAS conſtantly keeps for SALE at his PRINTING OFFICE in *Worceſter*, a large Aſſortment of BOOKS, chiefly American Publications, which he will diſpoſe of for Caſh or Approved Credit, on as good terms as they can be purchaſed in America.—All Orders will be ſtrictly and punctually attended to.

Digitized by Google

H
William B. Hayden

Digitized by Google

Digitized by Google

Google